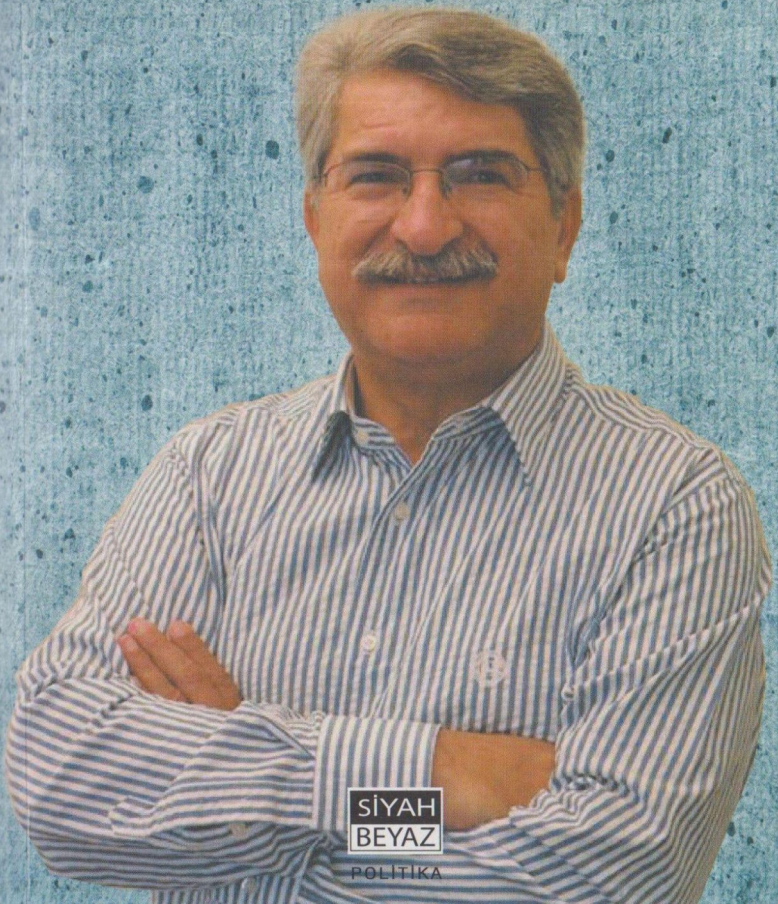
Fikri Sağlar

İÇERDEN

AKP Politikaları ve "Sıkışan" Türkiye

SİYAH BEYAZ
POLİTİKA

FİKRİ SAĞLAR

İÇERDEN

AKP POLİTİKALARI VE "SIKIŞAN" TÜRKİYE

SB KİTAP

İÇERDEN
Fikri Sağlar

Genel Yayın Yönetmeni
Murat Kaplan

Sayfa Düzeni
Çelebi Şenel

Kapak Tasarım
Tijen Demirel

Baskı
Gülmat Matbaacılık
Litros Yolu 2. Mat. Sit.
3. Kat 1NE4 Topkapı/İstanbul
Tel: 0212 577 79 77

© Siyah Beyaz Kitap, 2013
© Fikri Sağlar

SİYAH BEYAZ KİTAP
Kayışdağı Mah. Baykal Sok. No: 50/3 Ataşehir / İstanbul
Tel: 0216 660 10 53

"Okuma alışkanlığınıza renk katmak için..."

www.siyahbeyazyayinlari.com
www.kulturperest.com
siyahbeyazyayin@gmail.com

FİKRİ SAĞLAR

İÇERDEN

AKP POLİTİKALARI VE "SIKIŞAN" TÜRKİYE

SB KİTAP

FİKRİ SAĞLAR

Kurtuluş Savaşın' da Güney Cephesi Kurmay Başkanı, Kuvayı-ı Milliye'ci ve İçel Milletvekili Süleyman Fikri Mutlu'nun torunu, Mersin Büyükşehir Belediye Başkanı Kaya Mutlu'nun yeğeni, Dr. Mustafa ve İlhan Sağlar' ın oğulları olan D. Fikri Sağlar 1953 yılında Mersin'de doğdu.

İlköğrenimini Mersin İleri İlkokulu' nda, Orta ve Lise eğitimini Galatasaray Lisesi' nde yaptı.. Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Yönetimi bölümünden mezun oldu.

1983 yılında İçel Milletvekili seçildi.

17-18-19 ve 20. Dönemlerde SHP ve CHP Mersin Milletvekili olarak görev yaptı.

TBMM Başkanlık Divanı Üyeliği; TBMM Kültür Sanat Yayın Kurulu kuruculuğu, Sanatsal Faaliyetler Başkanlığı, Plan ve Bütçe, Kamu İktisadi Teşekkülleri, Milli Savunma, Milli Eğitim Komisyonu Üyelikleri ile Horzum ve Anadolu Bankası usulsüzlüklerini araştırma Komisyonu ve Susurluk Kazasını Araştırma Komisyonlarında görev yaptı.

Sağlar, siyasi yaşantısında en genç SHP Genel Sekreterliği ve SHP Genel Başkan Yardımcılığı, Genel Sekreter Yardımcılığı, CHP, MYK görevlerinde bulundu.

Halen CHP PM Üyeliği yapmaktadır.

49, 50 ve 52. Hükümetlerde Kültür Bakanlığı ile Denizcilikten Sorumlu Devlet Bakanlığı görevlerini üstlendi.

"Yankı ile Yannis" adlı çocuk hikâyeleri ile "Kod Adı Susurluk" ve "Ulusaldan Evrensele Çağdaş Kültür" isimli kitapları bulunmaktadır.

Çeşitli dergi ve gazetelerde şiir ve makaleleri yayınlanmıştır.

Siyasetçi olarak çeşitli kurum ve kuruluşlardan aldığı ödüller vardır.

Halen çeşitli TV'lerde siyaset yorumculuğu yapmakta ve BİRGÜN gazetesinde köşe yazıları yazmaktadır.

Sağlar tam bir Mersin hayranıdır.

Devlet Sanatçısı Serap Sağlar ile evli olan Fikri Sağlar iki çocuk babasıdır.

"DİRENEN her yaştan GENÇLERE!...."

ÖNSÖZ

2003 yılı sonuna doğru, dostluğundan onur duyduğum ve görüşlerine çok değer verdiğim bir siyasi önder olan OĞUZHAN MÜFTÜOĞLU ile birlikte olmuştuk...

Beni etkileyen bir projeden bahsetti.

"Patronu olmayan, emek ve emekçiden yana tavır koyan bir halk gazetesi" çıkarmayı planlıyordu.

Demokrasi mücadelesinde yeni, farklı, kararlı ve sol bir gazete olacaktı!..

Müthiş heyecan verici bir düşünceydi!...

Ve Nisan 2004'de BİRGÜN Gazetesi doğdu!..

Binlerce insanın katkılarıyla meydana gelen bu değerli gazete 10.yılına yaklaşıyor...

Ve ben 10 yıldır bu gazetede düşüncelerimi özgürce ifade ediyorum...

Benim için ne büyük mutluluk!..

Şuna inanıyorum;

Tarafsız ve bağımsız basın olmadan demokrasi kurulamaz!..

Yürütmenin, insanın doğuştan kazandığı eşitlik ve özgürlük haklarını elinden almak ve de mutlak iktidarını kurmak için yasama ile yargının yanı sıra, basın haksızlıklara karşı duracak bir güç olarak bulunmalı...

Yandaş ve şantajcıların çok olduğu bu dönemde Türkiye için dördüncü gücün önemi, daha da iyi anlaşılıyor!..

Yıllardır değişik konularda yorumlar yaptım!..

Türkiye'deki olayları ve hazırlanan tuzakları anlatmaya çalışıyorum.

İktidarın eksiklerini ve yanlışlarını yazıyorum.

Kendimce doğru bildiklerimi aktarıyorum.

Sömürü, açlık ve yoksullukla mücadele ediyorum.

Düşüncelerimi saklamadan, mümkün olduğunca yapılanları anlamaya çalışarak, verilen emeğe saygıdan hiç sapmadan olayları irdeliyorum.

Haksızlık, yolsuzluk ve usulsüzlüklerin üzerine cesaretle gidiyorum.

Namlunun ucunda olmanın beni korkutmadığını, tehditlerin yıldırmadığını ve vicdanının sesinden başka ses duymadığımı anlatmaya çalışıyorum.

Tarafım!..

Demokrasi, özgürlük, eşitlik ve dayanışmadan yana tarafım!..

İnsana ve emeğine saygı göstermeyenlerin karşısındayım.

Evrensel hukuka inanmayanlara, adil yargılama yapmayanlara düşmanım.

İnsan hakları, çevre ve doğa için kavga ederim..

Emperyalist düzenle savaştayım!..

Adil paylaşımdan yanayım!..

İnsanların refah ve güven içinde mutlu bir yaşam sürmesi tek hedefim...

Demokrasi kadar, ekonominin de gelişmesini isterim.

Halkın yaşam standardının arttırılmasını görev kabul ederim...

Dileğim, modern, çağdaş ve barış içinde yaşayan bir ülkenin yurttaşı olmaktır!..

Kimseyi ırkından, dilinden, inancından, cinsiyetinden, tercihlerinden dolayı dışlamam.

Kültürel farklılıkların bir zenginlik olduğunu bilirim.

Tanışmanın barışma, sarılmanın sevgi olduğunu söylerim...

Saygının, birlikte yaşamın temel kuralı olduğuna inanırım..

Daha güzel bir dünya olmasını dilerim..

Ahlakın, etiğin öne çıktığı,

Rengarenk kardeşliğin kurulduğu güzel bir dünya!..

Çocukların ölmediği,

Bombaların patlamadığı,

Gazlarının atılmadığı...

İşkence, baskı,

Açlık ve yoksulluğun yok olduğu,

Yasakların yasaklandığı,

Terörden kurtulmuş,

Yarınlarından emin,

Sağlıklı ve eğitimli bir toplumun oluşmasını beklerim...

Gencinin iş,

Yaşlısının huzur bulmasını isterim...

Kısaca, yurttaşların insanca yaşamasını düşlerim!..

Bu kitap, 2011-2013 arasındaki yazılarımdan yapılan bir derleme.

Üç yıllık bir dönemi kendimce gün ışığına çıkarmaya çalıştım...

AKP iktidarının Türkiye'de uyguladığı otoriter siyasal yönetimine karşı yaptığım değerlendirmeleri hafızalarda taze tutmak istedim...

Düşüncelerimi açıklarlarken dördüncü gücü, yani basını, olması gerektiği gibi kullandım...

Yani şairin dediği gibi...

"Ferman sende ama güzel yaşamak bizde,

Senden ayığız bu sarhoş halimizde.

Sen, insan kanı içersin!

Tuhaf be sultanım, Kötülük hangimizde?.."

25 Eylül 2013

Mersin

BİRİNCİ BÖLÜM
AKP

Gençler uyanıyor, geleceğimiz aydınlanıyor!

Önceki gün Ankara'da üniversite öğrencileri "başkaldırdılar"!

Her ülkenin geleceğinin sigortası olan gençler neden bu konuma geldiler?

Çünkü Türkiye her anlamda hızla kaosa koşuyor!

İktidar;

Demokrasi oyunu oynuyor.

Hukukun üstünlüğüne inanılmadığı bir kez daha görülüyor.

Baskıcı polis devleti olunduğu kesinleşiyor.

***

Çağı takip eden, sıkıntıları daha iyi gören, "art düşüncesi olmayan" gençler,

halk ve kendileri için her fedakarlığı yapmaya hazırlar.

Cesur ve kararlı bir şekilde önce kendi sorunlarına sahip çıkıyorlar.

Ve biliyorlar ki, kendi haklarını alanlar, halkın hak ve özgürlüğünü de gerçekleştirebilirler!

***

Gençler ne istiyor?

Parasız eğitim, kaliteli ve bilimsel öğrenim!

Mali, idari ve akademik özerkliğe sahip üniversite!
Yaşamını ve öğrenimini sürdürebilecek kadar burs.
Çağdaş yurt.
Ve örgütlü üniversite!
Ve gençler biliyor ki üniversiteler,
ülke gelişmesinin en önemli dinamosu, demokratik toplumun vicdanı olmalı.

***

Hükümet nasıl cevap veriyor?
Copla saldırarak,
Tekme tokat dalarak,
Burunları kırarak,
Gaz atarak,
Su sıkarak,
Yani orantısız güç kullanarak!

***

Öğrenciler nasıl kendilerini koruyor?
İmkân bulabilirlerse bildiri yayımlayarak!
Atılan tekme tokat, cop ve gaza, plastik bayrak sopası sallayarak!

***

Devlet üzerlerine şiddetle saldırdıkça
Yeni yöntemler buldular.
Güçleri yoktu. Şiddet kullanmak istemediler.
Sadece yumurta attılar...
Zaten paraları da buna yetiyordu!

***

Karınlarını doyurmaya ihtiyaçları olsa da onurları için yumurta yemediler,

Ülkenin kaynaklarını yiyerek semirenlerin üzerine pek şık olmasa da yumurtalarını attılar.

***

Başbakan da dâhil tüm bakanlar
ve de AKP'li milletvekilleri esti köpürdü.
Çünkü elbiseleri kirlenmişti!
Üstelik bunlar yöneticiydiler ve dolgun maaşları da vardı.
Gençleri mahkemeye verdiler.
Cebinde parası olmayanlardan elbiselerini tazmin için canlarını almaya niyetlendiler.

***

Sucuklu yumurta esprisi ile gençleri aşağıladılar.
Konuşmalarda açık tehdit vardı.
Kızdıkları gençleri yurttan attılar,
Yakaladıklarının bursunu kestiler!

***

Üniversitelere baskı var.
Hükümet gerçek yüzünü göstermeye başladı.
Yandaşları, öğrencileri patolojik vaka olarak değerlendiriyor.
Bu ciddi bir kışkırtmadır!
Pembe günler bitiyor.
İktidar yarayı kaşıyor.
Her olayın arkasında "provokasyon" olduğu sözleri tutmadı.
Öğrencilerin marjinal gruplarla bağlantıları bulunamadı.
Kısacası; 12 Eylül faşist anlayışı su yüzüne çıktı!

***

Öğrencilerin başkaldırısı boşa değil.
Başbakan ki; sorunları çözmek, yurttaşa hizmet etmek için yürütmenin başındadır,

dertlerini anlatan pankartı açan gençlerin 17 aydır tutuklu olmasına ses çıkarmamaktadır.

Yapılan baskılara dur diyecek yerde adeta teşvik etmektedir!

***

Gençler; arkadaşlarının cezaevinde çektiklerini biliyorlar.

Gittikçe ağırlaşan yaşam koşullarını iyileştirmeyen yönetime "dur" demek istiyorlar!

Halkın yanında olmayan,
sermaye için çalışanları görüyorlar.
Burunları kırıldıkça,
Karındaki bebekler tekmelendikçe,
Gazla sindirildikçe,
Hapishanelerde dövüldükçe,
Yeter artık diyorlar!

***

Önceki gün, ODTÜ önünde 1500 öğrenci için
2500 polis vardı.
Üç panzer,10 TOMA konuşlanmıştı.
Yüzlerce polisin elinde gaz atar,
Sırtında gaz salar bulunuyordu!

***

Polis, öğrencileri dinlemek,
sakinleştirmek,
yurttaş olarak can güvenliğini sağlamak,
kısacası insanca davranmak yerine,
tazyikli su sıktı.
Binlerce gaz bombası attı.
Copla saldırdı...

***

Oysa öğrencilerin tek isteği AKP binası önünde bildiri okumaktı.

Bildiriyi okusalardı ne olurdu?

O gün polis, sanki düşmanla çatıştı!

AKP binasını korumak için devletin gücünü sakınmadan kullandı.

Öğrenciler de kendilerini korumak için bu kez taş attılar.

***

İşin özü,

"orantısız güç" kullanan devlet, kendilerini ifade etmeye çalışan "geleceğimizin" yöneticilerine, başka bir seçenek bırakmıyor!

Taş atmayı tasvip etmiyorum.

Ama orantısız güç kullanan devlet görevlisini de haklı bulmuyorum.

Bu acizliktir!

Devletin gücü şiddete dönüşmekte, şiddet de şiddeti getirmektedir.

***

Cumhurbaşkanı, Başbakan'ı yine solladı.

Öğrencilerle birlikte yemek yedi ve onları dinledi.

Bu hareket gençlerle kucaklaşmayı sağlar ama yeterli değil.

***

Asıl çağrılması gereken gençler başkaldıranlar olmalıydı.

Çünkü özgürce düşünen, korkusuzca ifade eden, kararlı bir şekilde örgütlenmiş ve eyleme geçmiş gençler kendi sorunlarını daha iyi anlatabilirlerdi.

Nitekim Cumhurbaşkanı ile konuşan öğrencilerin çoğunluğu temsil etmediği tartışması şimdiden başladı...

Bırakın davetinize gelecekleri gençler kendileri seçsin.

Demokrasinin de gereği bu değil mi?

Tabii buna inanıyorsanız...

Anayasada bir 'balon' patladı!

Yeni yıla girdiğimiz ilk günden beri Türkiye, yargı bunalımı yaşıyor!

Tutuklama kararıyla ilgili 2004'te çıkarılan yasanın, 1 Ocak itibariyle yürürlüğe girmesiyle birlikte korkunç gerçekler, peşi sıra karşımıza çıkıyor...

Görünen vahim konum şu ki; Türkiye bir hukuk devleti olamamış!

Adaletin hızlı ve adil bir şekilde mahkemelerde gerçekleşmediği anlayışı, kamu vicdanını öteden beri sızlatıyor.

Kronikleşen sorunlar çözümsüz kaldıkça, hükümet, yasama organı ve devlet olarak üzerine düşen görevleri yerine getirmedikçe, halkın yargı bağımsızlığı ve tarafsızlığına inanması zorlaşıyor.

***

Son gelişmeler, yani Hizbullah dosyasından tutuklu olan ve 188 kişiyi domuz bağıyla öldüren, vahşi katliamların sanıkları, tutukluluk sürelerini doldurdukları için salıverilince ip koptu!

Üstelik katiller, tecavüzcüler bırakılıp, düşünce suçluları ise devlete karşı işlenmiş suçlular olarak bu haklardan yararlanamayınca insanlar daha da sarsıldı.

"Adalet mekanizması çalışmıyor" inancı daha da belirginleşti.

***

Aslında her gün bilinçlenen toplum, yeni yeni yanlışların farkına varıyor.

İletişim teknolojisinin gelişmesi, geri bırakılmış ülkelerin gerçeklerle karşı karşıya gelmesini sağlıyor.

***

Baştan söylemekte yarar var.

Türkiye'de acilen yargı reformu yapılmalı!

Adaletin oluşması ancak radikal çözümlerle oluşabilir.

Ancak radikal çözümün ilk koşulunun "anlayış değişikliği" olduğunu da eklemek gerekir.

***

Öncelikle şu gerçeği kabul etmeliyiz;

Hukukun üstünlüğüne inanan bir toplum varlığını kabul ettirir.

Demokrasinin kurum ve kurallarının ancak evrensel hukukla oluşacağı bilinir.

Demokratik devlet, hukuk devleti ile kurulur!

Ve

Egemenliğin tek sahibi halk olduğu gerçeğinden hareketle, bireyin hak, özgürlük ve eşitliğinin sağlanması ve güvence altına alınması hukukla mümkündür!

***

Yeni hukuk anlayışının yüceltilmesi önemlidir ve bir o kadar da zordur.

Yani savcı ve hâkimlerin yarısından fazlasını kapsayan "devlete karşı işlenen suçlarda devletin tarafındayız" diyen bir anlayışı, vicdanla cüzdan arasına sıkışan iradesi, yurttaş eşitliğine inanmayan geleneği değişmeden, savcı ve hâkimlerin toplum içinde saygınlığı kalır mı?

Üstelik;

Personeli, odası, bilgisayarı olmayan,

Adli kolluğu, adli laboratuarı, suç ve delil saklama deposu, aracı gereci, eğitilmemiş, uzmanlaşmamış, çağın gereği teknolojiyi kullanacak altyapısı olmayan yargının, adaleti dağıtmada tarafsız ve bağımsız kalması mümkün mü?

***

İvedilikle bölge adliye mahkemeleri açılmalı. Tamam.

Hâkim ve savcıların sayısı artırılmalı. Tamam.

Altyapı oluşturulmalı. Tamam.

Ama yeterli değil!

Asıl adalet reformu adliye kapısından başlamalı, cezaevine kadar süren uzun yolun her adımı ince ince düşünülerek atılmalı!

***

Oysa AKP ne yapıyor?

Kendi çıkardığı, BM ve AB İnsan Hakları sözleşmelerine uymayan, evrensel hukuk ilkelerini kapsamayan, üstelik üç defa ertelenen, tutukluluk süresini içeren yasanın yürürlüğe girmesiyle birlikte, tutukluluğu kalkanlara karşı oluşan toplumsal infiali Yargıtay'ın üzerine çeviriyor!

Kendi suçunu saklamak için, yapay suçlular yaratarak dikkatleri ve öfkeleri başka yöne çeviriyor.

Bunda da başarı kazanıyor.

AKP kriz yönetiminde çok ustalaştı!

***

Şimdi tartışılan AKP değil, onun çağdaş hukuka olan hasımlığı hiç değil.

Tartışılan; önemli hukuk kurumları olan Yargıtay ve Danıştay!

Yani AKP'nin kendine çeviremediği ve kendine engel olarak gördüğü yüksek hukuk kurumları... İlginç, değil mi?

Bu konuda pasif kalan muhalefet, AKP'nin oyunu istediği gibi oynamasına neden oluyor.

Tehlikeli bir durum bu!

"Kayıkçı kavgası" Türkiye'ye ihtiyaç duyduğu yargı reformunu getirmez.

Korkarım ki; bu çatışma sonunda daha önce ağızlarından kaçırdıkları "her inanç kendi hukukunu uygulasın" anlayışının tam olarak yerleşmesine fırsat yaratacaktır.

***

Söylemeden geçmeyelim; Anayasa referandumunda iktidarın "yargı reformu yapıyoruz" yalanı çırılçıplak ortaya çıktı!

"Patlayan bu balonun hesabı görülebilecek mi" sorusuna, "ancak hukuk devleti olduğumuzda" diye cevap verebiliriz.

Anıt ve tutuklama

Türkiye'yi yeni infial ortamına sokan CMK'nın 102. maddesi hız kesiyor mu?

188 kişiyi domuz bağları ile katleden,

üstelik bu marifetlerini videoya çekerek yandaşlarına moral veren,

aynı zamanda da düşmanlarına ibretlik gösteri yapan Hizbullah gündemin dışına doğru kayıyor mu? Hayır!

***

Toplumsal nefretin had safhaya ulaştığı,

Mağdurların korkularının doruğa çıktığı,

birçok yazar ve kanaat önderinin yorumlarıyla olayın farklı yönlerinin görüldüğü bu "tesadüfi" sonuç, bizleri daha çok tartıştıracak!

Hem de kötü bir yöne doğru hızla sürüklenmemize neden olacak!

***

Oynanan oyunla ortaya çıkan kuşkulara son olarak Abdullah Öcalan da katıldı...

AKP'nin doğu ve güneydoğu oylarını arttırmak ve PKK ile BDP'yi sıkıştırmak üzere Hizbullah'ın bırakılmasını yorumladı.

Bu yorumlardan anlaşılan gelecek günler çok şeye gebe!

Görünen o ki, iktidar ateşle oynuyor...

***

Hükümet uğraşsa da bu konudaki suçu, Yargıtay ve Danıştay'a yükleyemeyecek.

Her ne kadar yandaşlar koro halinde Yargıtay'ı suçluyorlarsa da

bu çabaların da açık bir art niyet olduğu biliniyor.

İş yoğunluğunu bahane ederek, tartışmaları fırsat sayarak, Yargıtay'da açacakları yeni dairelere kendi yargıçlarını yerleştirmeyi hedeflediklerini anlamayan kalmadı.

***

Aslında "Bölge Adliye Mahkemeleri" açmakla önemli çözüm sağlanacağını bilmelerine rağmen, tıpkı Anayasa Mahkemesi ve HSYK'yı ele geçirdikleri gibi,

Hizbullah üzerinden Yargıtay'a da son darbeyi vurmak istiyorlar.

***

Bu amaç, Hizbullah'ın Kürtler üzerinde yaratacağı baskı kadar tehlikeli olacaktır!

Hizbullah'ın salıverilmesinin arkasında bu basit durumun yanı sıra, daha çok ciddi niyetler aranmalı!

Tekrar etmek gerekir.

Türkiye'nin acil ihtiyacı, zihniyet değişikliği getirecek bir "adalet ve yargı" reformudur!

***

Bu hay huy içinde Başbakan'ın Kars ziyareti dolayısıyla bildiğimiz eski "anlayış" tekrar önümüze geliverdi...

Hani "sanatın içine tükürürüm" diyen anlayış vardı ya, o!

Muhafazakârlığın birinci şartının sanata saldırmak olduğu, öteden beri bilinen gerçektir.

Her vesileyle başta bale, opera, resim ve heykel olmak üzere sanatın İslam'a uymadığı yeraltından işlenir.

Bu kaba davranış tekrar depreşti.

***

Başbakan, ünlü heykeltıraş Mehmet Aksoy'un yaptığı, eski AKP'li Belediye Başkanı Naif Alibeyoğlu'nun yaptırdığı "İnsanlık Anıtı"nı ucube olarak değerlendirdi.

Ve ivedilikle yıkılmasını istedi...

Anıtın bulunduğu bölgeyi de uygun görmediğini dile getirdi.

Yakınında bulunan "evliya türbesine" yakışmadığını ekleyerek temel niyetini açıkladı.

Tüm açıklamaları TV kanalları milyonlara ulaştırdılar.

***

Sanata düşman anlayışın yeniden ortaya çıkması üzerine Kültür ve Turizm Bakanı Günay, Başbakan'ı korumak adına büyük çaba sarf etti.

Söylediklerinin yanlış anlaşıldığını dile getirdi.

Başbakan'ın anıta hiç söz etmediğini ilave etti.

Arkasından sanatın ve sanatçının değerini bilen sözler söylemeyi de ihmal etmedi!

***

Bu zorlama sözler gerçekleri örtemiyor.

Zaten AKP zihniyeti de sanata bakışını saklamıyor!

Türkiye;

Operada namaz kılan milletvekillerini gördü.

Balerinlere şalvar giydirmeyi isteyen meclis tutanaklarını okudu.

Tiyatroyu boş yatırım olarak değerlendirenleri dinledi.

Resim sergilerini basanları ibretle izledi.

Sanatçılara saldırıları korku ile takip etti.

***

AKP iktidarında sanatçılar belediyelerde "süpürgeci" yapıldı!

Allianoi gibi antik bir kent kille kapatıldı!

Dahası "Bu kültürel varlık korunmalı" diyenlere,

"orası sadece bir kaplıca" diye sert çıkıldı.

Sanatçı Tarkan "sen şarkı söyle" diye azarlandı!

Dünyaca ünlü sanatçıya akıl veren bir bakandı ama belediye su müdürlüğünden geliyordu! İstanbulluların onu tanıdığı bile şüpheliydi...

Bakan Günay bu konuda da ortalığı sakinleştirmeye çalışmıştı...

***

Sırp sanatçı Emir Kusturica AKP'li Bursa Büyükşehir Belediyesi davetinde alkışlanmış,

CHP'li Antalya Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın düzenlediği Altın Koza Film Festivali'nden kovulmuştu!

Nobel ödüllü yazar Naipaul, Avrupa Kültür Başkenti kutlamaları nedeniyle önce büyük tantana ile İstanbul'a davet edilerek "şeref konuğu" ilan edilmiş, daha sonra, adeta aşağılanarak davet feshedilmişti...

***

Kısacası AKP'de değişen bir şey yok.

Sanata olan düşmanlığı Ertuğrul Günay'a rağmen devam ediyor.

Tabii Günay'ın düştüğü durumun zorluğunu da anlamak ve ona hak vermek gerekir.

***

AKP Hizbullah tutuklularını salıverme olayında ve anıt yıkma talebinde büyük yara aldı.

Ne yazık ki bu yaraların iyileşmesi için AKP'nin önünde bolca zaman var.

Çünkü,

Onu sıkıştıran ve yaralarının daha da çoğalmasını sağlayacak muhalefet hala ortalıkta görünmüyor!

Muhalefet, kamuoyu araştırmaları sonrası erken havaya girdi.

Sonuçlar insanları ümide sevk edebilir. Ama sonuca ulaşmak için "hayal aleminden" uyanmak gerekir!

Hrant Dink'i anarken değişen ve gelişen bir şey yok...

Dün insanlar, yalnız Hrant Dink için değil, bu ülkenin zor yetişen aydınlarının kolayca yok edilmesine de ağladı.

Farklılıkların bulunmaz bir zenginlik olduğunu bilenler,

Birlikte yaşamanın dayanılmaz mutluluğuna doymayanlar,

Çok kültürlülüğün ihtişamını henüz anlamadan, kaybolmakta olan bu şansın arkasından elem duydular.

Hrant Dink'i yitirmek içimizi acıtıyor...

***

Giden sadece koca bir yürek değil,

Kanlar içinde kalan onurumuz.

İnsanın, evrenin en büyük değeri olduğu bilinci,

Dink'in peşinden yok olup gitti...

Faşizan milliyetçilik bir deryayı daha kurutmaya çalıştı...

Tıpkı öncekiler gibi...

Aklın, dünyayı yaşanası hale getiren tek güç olduğunu bilmeyenler,

Egemenlik mülkiyetini halka vermek istemeyenler,

Ülke yönetimini emperyalistlere peşkeş çekenler,

Hukuk benim diyenler,

Vatandaşını öldürme hakkını elinde tutanlar,

Diğerleri gibi Hrant'ı da vurdular...

***

Acı sonsuz...

Giden gelmiyor!

Ama dünya durdukça, düşünenlerin düşünceleri,

söylemesini bilenlerin sözleri, hep canlı kalacak!

Bedensiz olsalar da sonsuza kadar yaşayacaklar.

Galiba ölümlerin en asili de bu!

Konuşmadan sözleriniz, düşünmeden düşünceleriniz, insanlığı saracak ve giderek çoğalacak!

***

Hrant'ı vuranlar belli.

Vurduranların fotoğrafını da gördük...

Altına isimlerini yazabilecek miyiz?

Ergenekon davası buna da bakmalı!

***

Susurluk çözülseydi pek çok şeyi çözebilirdik...

Susurluk bizi bilinçlendirdi.

Kontrgerillanın varlığı tam olarak belirlendi.

JİTEM'in faaliyetleri somutlandı.

Çeteleşmenin çıkarı,

Devletin karmaşası,

Derin ilişkilerin dayanılmaz ağırlığı gün yüzüne çıktı...

Önemli olan;

Siyasilerin hafifliği veya nahifliği değil,

Ya da politbüroların çıkarlarına dönük çapsızlığı da değil,

Düzenin siyasi kadroları tespit ettiği gerçeği!

"Derinlerden gelen" seslerin belirlediği kişiler, bizi, onlar adına yönetmeye zorluyor!

***

Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül;

"Ermeniler ve Rumlar gönderildikten sonra ulus-devlet kuruldu" diyebiliyor...

Bizim de gözlerimiz açılıyor.

Şimdi biz nasıl düşünmeliyiz?

Tam milliyetçi olabilmek adına,

Türk/İslam sentezi adına,

Kalanları da Hrant gibi tek tek mi temizliyorlar!

***

Hrant Dink'in öldürüleceği biliniyordu!

Cinayeti işleyenler, tüm hazırlıklarını Trabzon'da rahatça yaptılar.

Bu bilgiler, devletin ilgili tüm güvenlik birimlerine gönderildi...

Kimse duymadı.

Kimse ilgilenmedi.

Adeta katledilmesine müsaade edildi.

Tıpkı 17 bin 547 faili meçhul siyasi cinayet gibi...

***

Cinayet işleniyor. Fail "Ogün" yakalanıyor.

Samsun'da "kahraman" olarak karşılanıyor. Karakolda resimler çekildikten sonra İstanbul'a teslim ediliyor.

Peki, bu işi kararlaştıranlar bulunacak mı?

***

İhmaller var...

Bu ihmallerde hükümetin katkısı da var mı?

Nihayet, iki yıl sonra ihmali olanlara soruşturma açılma kararı çıktı.

Ne zaman başlayacak ve nasıl sorgulayacaklar?

Göreceğiz.

***

Hrant Dink, tasarlanarak ve ilgililerin bilgisi dâhilinde adeta, yetkililerin gözü önünde 19 Ocak 2007'de öldürüldü.

Bu acılı günde, bir kez daha Türkiye'ye "kara bir leke" sürüldü.

Kontrgerillayı, Susurluk'u ve Ergenekon'u çözmeden bu lekeleri temizleyemeyiz!

Not: Bu yazı 20 Ocak 2009'da, Hrant Dink'in ölümünden iki yıl sonra yazılmıştı. Üzerinden iki yıl daha geçti değişen bir şey yok...

Aksine hükümetin bu konudaki aymazlığı, umarsızlığı ve umursamazlığı aynen devam ediyor.

Bizim için duygular hep aynı! Yakıyor içimizi...

Tetiği çektirenlerin söyledikleri ve yaptıkları aynı... Yıkıyorlar demokrasiyi!

Ocak ayını hiç sevmiyorum.

Oysa ben ocak ayının altısında doğmuşum...

Ama bu ayda yitirdiklerimiz o kadar çok ve bir o kadar da bizler için önemli ki,

Üzüntüm, sevincimi boğuyor!

Uğur Mumcu'yu anarken...

Ülkemizin en önemli düşünürü,

Hukuk adamı, araştırmacı ve yazarı,

Yurtsever, demokrasi savunucusu,

Mafyanın, usulsüzlüğün ve de yolsuzluğun en büyük düşmanı,

Toplumun vicdanı, insanların sevgilisi,

Örnek aile babası Uğur Mumcu'nun ölümünün 18. yılını doldurduk!

Anısı önünde özlemle bir kez daha eğildik...

***

Dün Türkiye tekrar ağladı.

Dün Türkiye kendini yine yalnız hissetti.

Dün Türkiye bir kez daha kara tarihine lanet etti.

Dün gerçek faillerin bulunması için yetkililere bağırdı.

"Artık bıçak kemiğe dayandı. Bu zulüm bitsin, yargı çözsün, siyaset hesap versin" dedi.

"Demokratik, laik hukuk devleti olmak istiyoruz! Ve bunda kararlıyız" diye dünyaya haykırdı!

***

Yıllardır Ocak ayında anma törenleri yapılır...

Kanları yerde kalmayacak denir...

Faillerini bulmak "şeref borcudur" diye sözler verilir...

Ama katliamı yapanlar bir türlü bulunamaz.

***

Bulunamaz mı?

Bulunmak mı istenmez?

Olaylara bakınca failler meçhul değil!

Açıkça görülüyor...

Hatta o kadar ki, sanki bizlerle alay eder gibi karşımıza geçmiş sırıtıyorlar!

***

İlk bakışta görünen şu somut gerçeğin altını çizerek belirtilmeliyiz ki;

Faili meçhul cinayetlerin arkasında iyi eğitilmiş, disiplinli, güçlü odaklar var.

Cinayetlerin yapılışında ortak yön, hepsinin olağanüstü profesyonelce yapılmış olması.

***

Cinayetler sonrasında ülkenin geldiği nokta ve insanların içinde bulunduğu ruh haline bakılınca şu ciddi gözlem tüm çıplaklığı ile ortaya çıkıyor...

Toplumda infial uyandırmanın en temel amacı;

Demokratik rejime olan inancın kaybolması,

Siyasi yönetimlerin güçsüzlüğünün kabulü,

Hukukun üstünlüğüne inancın yersiz, yargının vicdanlarda adaleti yerine getirmede yetersiz olduğunu kanıtlamak!

Şeffaf devletin, açık toplumun can ve mal güvenliğini koruyamadığını göstermek!

Baskıcı, yasakçı ve demokrasi dışı uygulamaları özleyen bir yapıyı çıkar yolu olarak göstermek!

***

Böyle bir ortamın getirdiği ilk somut hareket,

toplumun hak, özgürlük ve eşitlik taleplerini gasp etmek oluyor!

Yaşam standardını düşürmek, emekçileri sömürmek,

Örgütlü toplum ve özgür birey beklentilerini yok etmek,

devlet yönetiminin genel kuralı haline getiriliyor.

***

Bugün bazı yandaş yazarlar, Uğur Mumcu'ya bu kadar değer verilmemesi gerektiğini söylüyor.

"Mumcu'nun elde ettiği bilgi ve belgeleri aldığı kurumlarla yakın ilişkisi vardı. Onlar adına toplumu yönlendirirdi" diye bir de iddiada bulunuyorlar...

Bugün bu satırları yazan ya da sözleri söyleyenler, kimsenin elde edemediği, üstelik açıklanması suç olan, hatta ortaya çıkmasıyla ve farklı değerlendirilmesi ile konuyu başka yönlere çekecek belge ve bilgeleri elde edebiliyorlar...

Hep bir kaynaktan ve hep aynı kişilere yapılan servisin amacı ne?

Toplumu yönlendirmek değil mi?

Uğur Mumcu'ya laf atanların önce kendilerine bakmaları gerekmez mi?

***

Önceki yazımda 1993 yılının bu düşüncelerimin somut görüntüsü olduğunu,

1993 yılı olaylarının ciddi bir şekilde irdelenmesi gerektiğini belirtmiştim.

Uğur Mumcu ile başlayan katliamlar ve ölümler sürecinin ortaya çıkardığı gerçek, yeni bir rejim ve yönetim darbesinin hazırlığıdır!

***

Nitekim 28 Şubat 1997'deki MGK kararı, post modern darbedir.

1993-1997 yılları da bu "darbenin" olgunlaştırılması dönemi olarak algılanmalı.

***

Bu dönem içinde Susurluk çetesi ile yüzleşildi.

Bu çetenin yaptıklarının bir kısmı ortaya çıktı.

Yargı, Susurluk çetesini devletin kurduğu kararını verdi.

Bu karar, faili meçhul cinayetlerin aydınlanmasında son derece önemli bir adımdır!

***

Devletin, mafya, katil, itirafçı, Hizbullahçılardan oluşan çeteler kurması,

Katliamlar, bombalamalar, sabotajlar ve adam öldürmeleri de kapsayan eylemler içinde olması,

JİTEM, Yeşil, Cem Ersever ve nicelerinin yaptığı bilinen gerçeklerin somutlaşmasıdır!

***

Uğur Mumcu'nun katledilmesinden sonra Jandarma Genel Komutanı Eşref Bitlis ve Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın ölümleri,

Türkiye'nin devlet ve hükümet yöneticilerinin değişmesine neden olmuştur.

Bugün bu ölümlerin vicdanlarda cinayet olduğu kuşkusu iyice yerleşmiştir.

***

Geriye doğru bakıldığında o gün pek anlaşılamayan olaylar, şimdi ortaya çıkan bilgi, tanık ve belgelerle "faili meçhul siyasi cinayetlerin" gerçek faillerinin görülmesine neden oluyor.

Mutki'de yapılan kazılarda çıkan cesetler,

Özellikle Güneydoğu bölgesindeki faili meçhul cinayetlerle ilgili açık fikir veriyor.

***

2007 Cumhurbaşkanlığı seçim sürecini de bu gözle değerlendirmekte yarar var. 2005 Kasımında Şemdinli'de meydana gelen kitapevi bombalanması sırasında yakalanan askerlerin arabalarından çıkan ölüm listesi, silah ve bombalama krokileri bu yapının suçüstü yakalanışı oluyor.

***

Şemdinli Savcısı'nın başına gelenler,

Sınırdaki karakol baskınlarındaki askeri kayıplar,

Trabzon'daki rahip Santoro cinayeti,

Arkasından İstanbul'da Hrant Dink'in öldürülmesi,

Malatya'daki Zirve katliamı,

Faillerinin bulunmasına rağmen her türlü kafa karıştırıcı değerlendirmenin peşi sıra yapılması,

Yargıtay baskını,

27 Nisan e-muhtırası,

Sonrası Büyükanıt-Erdoğan'ın Dolmabahçe görüşmesi,

Bir başka süreci daha ortaya koyuyor.

***

Yani derin devlet boş durmuyor!

Tetikçileri başka olabilir...

Uğur Mumcu'yu öldürenler,

Gaffar Okan ve beş polisi katledenler,

Dün başka bir derin ilişkiye mensuptu...

Bugün durum değişik...

Dün insanlar öldürülüyordu.

Belki failleri bulunuyordu.

Ancak gerçek düzenleyicilere ulaşılamıyordu.

***

Bugün,

Askeri vesayetin kırıldığını bu nedenle hükümetin başarılı olduğunu söyleyenler var!

Gerekçeleri de Ergenekon davasıyla bu yapının üzerine gidilmesi!

Evet bu dava önemli...

Bu davanın içinde "derin çeteler" olabilir...

Ama uygulamalara bakıldıkça,

Eski derin devletin tasfiyesiyle birlikte yeni bir derin devletin yerine getirildiği de gözden kaçmıyor.

***

Evet, faili meçhul cinayetler durdu.

Ama şimdi faili belli cinayetler yapılıyor.

İnsanlar "intihar ederek" öldürülüyor...

İnsanların telefon konuşmaları yandaş basına sızdırılıyor, özel yaşamları gözler önüne seriliyor, henüz suçlu değilken suçlu göstererek öldürülüyor...

İtibarsızlaştırılarak, küçük düşürülerek,

Toplumdan soyutlanarak öldürülüyor!

***

18 yıl sonra değişen bir şey yok...

Masumiyet karinesine uymayarak hukuka olan güveni, yargıya olan inancı yok ediyorlar...

Şimdi Mumcuları daha çok arıyoruz!

Failler belli

Bu hafta yine,

İçimiz kan ağlayarak yitirdiklerimizi andık...

Her yıl tekrarladığımız konuşmalara yeni bulgularımızı ekleyerek devam ettik...

Ölümleri ve öldürüşleri üzerine kafa yorduk...

Gerçek faillerin kimler olduğu konusunda adım adım bir hedefe doğru gidiyoruz.

Yakın tarihin en önemli suikastı olan Hrant Dink davasının örtüsünün aralanmasıyla şüphelerimiz gerçeğe dönüşüyor!

***

Uğur Mumcu'nun 12 Eylül süreci için yazdıkları tekrar tekrar okunursa bugün yakalamaya çalıştığımız "örtülü ilişki" daha iyi anlaşılır!

Görünen o ki; Mumcu yazdıklarıyla terör, suikast ve cinayetlerin arkasındaki "derin devletin" ucunu yakalamış...

Ancak gerçeklere ulaşması kendisini de onlar için, ciddi bir tehlike haline getirmiş!

El attığı her olayın perde arkasında bulduğu yeni kanıtlar, kirli merkeze yakınlaşmak için atılan yeni bir adım olmuş!

Yani Mumcu, doğru çizgide yürüyerek araştıra araştıra ve adım adım bu karanlık yapıya yaklaşmış!

Kararlı takip Mumcu'yu hedef haline getirmiş!

Mumcu, devletin "kirli" ilişkilerini yakından gören en etkili isimdir.

Bu nedenle öldürüldüğü de bilinen gerçektir.

***

Abdi İpekçi cinayeti ve Papa suikastıyla ilgili tüm araştırmaları çok önemlidir.

O nedenle bu konudaki yazıları "devletin derin ilişkili kirli elini" bulmada bir dönüm noktası olarak alınmalıdır.

Abdi İpekçi cinayetinde M. Ali Ağca'nın yalnız olmadığı,

Oral Çelik ve Mehmet Şener'in eylem sırasında Ağca ile birlikte bulunduğunu ilk çözen, Mumcu'dur!

Güvenlik güçleri bu bilgiyi Mumcu'dan almıştır!

***

Daha sonra Papa suikastında yer alan ve Abdi İpekçi cinayetinin de planlayıcıları arasında bulunan Abdullah Çatlı'ya da ilk ulaşan yine Mumcu olmuştur.

Sorumlu bir yazar olarak, kararlı araştırmalar sonrasında Ağca'nın Türkiye'den kaçırılışından suikast gününe kadar geçen süreçte yaptıklarını, ilişkilerini, birlikte olduğu kişileri yer ve zaman göstererek açığa çıkarmıştır.

***

Böyle önemli bilgilere sahip olan Mumcu, Papa suikastı için açılan İtalyan mahkemesine de katılmış ve mahkemeye bu bilgileri sunmuştur.

***

Mumcu, "eski ülkücülerin" yurtdışında devlet yetkilileri tarafından kollanıp kullanıldığı ve diğer istihbarat örgütleri ile kurdukları ilişkilere bu yetkilerce göz yumulduğunu da bilen biriydi...

Bu kişilere MİT tarafından pasaport ve para verildiği, eylem için talimatlar gönderildiğini saptamıştır.

Devletin içindeki derin yapının bu kişiler aracılığıyla oluşturduğu infial yaratan olaylar üzerinden hükümetleri baskılayan siyasete dönüştürerek egemenliği halkın elinden almayı hedeflediklerini anlamıştı.

Ve de en önemlisi, Kürt sorununu çözümsüz bırakarak, hatta daha da karıştırarak demokratik gelişimin önünü kesmeyi amaçladıklarını açığa çıkarmıştı.

***

12 Eylül faşist yönetimine geçişi sağlayan isimler, Susurluk çetesinde de görevlerini devam ettirdiler.

Mumcu, şu dört ismin derin ilişkisini keşfetmişti...

Abdullah Çatlı, Mehmet Ali Ağca, Oral Çelik ve Haluk Kırcı...

Bu isimler, 12 Eylül sonrasında oluşan birçok olayın doğrudan ya da dolaylı failiydi.

Bu isimleri, görevlerini ve eylemlerini Mumcu yıllar önce yazmıştı!

***

1993 yılındaki ölüm, sabotaj ve toplumsal infial uyandıran olayların içinde, bu isimlerin etkin rolü olduğunu yadsıyamayız.

Onların JİTEM, MİT ve polisle olan ilişkileri ve faili meçhul siyasi cinayetlere olan katkıları belli.

Bu nedenle birçok siyasi cinayetin arkasında oldukları gibi Mumcu cinayetinde de bulundukları düşüncesi ciddiye alınmalıdır!

***

Her ne kadar Mumcu'yu öldürenlerin bulunduğu, tetikçilerinin cezalandırıldığı biliniyorsa da gerçek faillerinin henüz yakalanmadığı açıktır.

Bugün kamu vicdanı, Uğur Mumcu'yu öldürenlerin arkasında, tıpkı diğerlerinde olduğu gibi, devletin "kirli yüzünü" devam ettiren derin ilişkilerin olduğunu bilmektedir.

Susurluk çetesinin bir de bu yönüyle tekrar irdelenmesi gerektiğini söylemeliyiz.

Yetkilileri bu konuda bir kez daha uyarmak isterim...

Bugün açıkça görüyoruz ki, Hrant Dink'in öldürülmesi devletin polis, asker ve mülki olmak üzere tüm kurumlarının bilgisi dahilinde olmuştur.

Katil ve işbirlikçileri olayların gelişimini açık açık anlatıyorlar.

Ama ne yazık ki siyasi irade aynı şekilde bu gerçeği görmek istemiyor.

Cumhurbaşkanı'nın Devlet Denetleme Kurulu'nu devreye sokması bu nedenle çok önemli!

DDK'nın bu çalışması, Mumcu ve diğer faili meçhul cinayetlerin çözülmesine de katkı sağlar.

Kutlu Savaş'ın raporu bu anlamda önemli bir kaynak olacaktır.

***

Ancak, bir kuşkum var!

Cumhurbaşkanı samimi mi?

Çünkü 2010'da TBMM'de yedi kez faili meçhul cinayetleri araştırmak için CHP ve BDP milletvekilleri önerge verdi.

Her defasında AKP milletvekilleri bu önergeleri reddettiler!

Bu konuda AKP'liler pek güven vermiyor.

Erdoğan suçunu örtmeye çalışıyor

Seçim propagandasına bu kadar erken başlanacağını ummuyordum.

Anlaşılan AKP, daha önceki iki seçim kadar kendini güçlü hissetmiyor!

Ya da işi sıkı tutuyor...

Aslında ikinci şık AKP için her zaman geçerli...

***

Yıllar boyunca "İslami siyaset" hep azınlıkta kaldı...

Azınlıkta kalmanın getirdiği sıkıntılara ancak saflarını birleştirerek ve de diğerlerinden ayrışarak karşı durabildi.

Son 20 yılda azınlık psikolojisi içinde bulunan "siyasal İslam"

değişen dünyayı anladı, gelişen iletişim teknolojisini kavradı ve çağın elde ettiği tüm birikimi kullanmaktan çekinmedi.

Bu durum onları ayrıcalıklı hale getirdi.

Korkuyu yendiler!

Dünyaya meydan okuyan, gidişatı beğenmeyen muhafazakârlar, hatta aşırı İslamcılar, "cihat" açtıkları uygar ülkelerin her şeyini öğrendiler.

Düşmanını kendi silahı ile vurmak için, o silahı düşmandan daha iyi kullanır hale geldiler!

Böylece başarının sırrını buldular...

***

Milli Selamet Partisi geleneği bu anlayışı yerleştirdi.

AKP ise bu yolda daha ciddi ve köklü adımlar attı.

Şimdi devletin olanaklarını tam olarak ele geçiren AKP, çıkarı için her türlü çalışmayı zorlanmadan yapabiliyor.

Seçim çalışmalarını daha bilimsel anlayışla sürdürüyor.

***

Öteden beri sol, çok okuyan, birikimli ve ciddi bir düşünce zenginliğine sahip olmasına rağmen, gelişen teknolojiyi kullanmaktan uzak durur.

Hatta bazı aydın/yazarlar hala daktilo ile yazı yazmaktan kıvanç duyduklarını seslendirirler...

***

Sol partiler;

Bilime önem veren ama bilimsel araştırmaları siyasette kullanmayan,

Raporlar yazmakla övünen ama bir türlü o raporları halka anlatamayan bir kısırlık içindedir.

Çünkü sol partiler sağ partiler kadar siyasi argümanlara, araştırmalara, ortaya çıkan verilere kulak asmaz.

Anlaşılmaz bir özgüven içerisinde bilimle siyaseti yönlendirmez.

Neden olarak;

"Ya durumu kavrayamıyor, ya gerek duymuyor ya da siyaset yapmasını bilmiyor" mu diyeceğiz?

***

Dahası;

Parasızlık bahanesi ile "alan araştırmaları" yaptırmıyor.

Yapılan araştırmalara işine gelmedikçe itibar etmiyor.

Yurttaşla ilişki kurmada en önemli köprü olan üye, delege ve yerel yöneticisini çalıştıramıyor.

Kısacası halk dilinde konuşmayı, halkla beraber sorunlara bakmayı beceremiyor.

Aslında halkla iletişimini tam olarak sağlayamıyor.

Bu nedenle toplum gözünde sol partiler, halka uzaktan bakan, sorun ve beklentilerine aydın gözü ile kitabi bakan bir kurum olarak algılanıyor.

***

Oysa bilimsellik halka indirilmediği, bilimin ışığında halkla yakın temasa geçilmediği sürece her şey düşünce de kalıyor.

Sol, teorileri halkla bütünleştiremedikçe, sorunları bilimsel verilerle desteklemedikçe,

Çözümleri araştırmalar sonrasında oluşturmadıkça halkın gerçek talebini bilemiyor.

Halkın sevgisini yanında bulamıyor.

Tabii ki görüşleri ve kararlarındaki isabet oranı da düşük oluyor.

***

En basiti; 12 Eylül referandum oylaması sonuçlarını sol nasıl değerlendirdi?

Eksikleri ile ilgili bir çalışma yaptı mı?

"Evet" oylarının nedenini bilimsel ve geleceğe ışık tutacak şekilde araştırdı mı?

Araştırma sonuçlarını halkın anladığı gibi siyasete dökebildi mi?

Bu sorulara "hayır" cevabını verirsek yanlış yapmayız!

***

Oysa AKP "hayır" oyu verenler üzerinde ciddi çalışma yapmış, seçmen profilini çıkarmış, onlara ulaşmanın yollarını bilimsel anlamda aramıştır!

CHP'nin bu şekilde bir raporu var mıdır? Doğrusu ben bilmiyorum...

***

Geçen haftanın son günlerinde Başbakan Erdoğan'ın üslubunu sertleştirmesinin altında, uyguladığı politikaların özünde bu çalışmaların yer aldığı açık.

AKP tüm sözcüleriyle CHP'yi hedefleyen bir söylem içerisinde...

CHP'nin üst üste hata yapmasının nedeni de böyle bir saldırıya hazırlıklı olmaması!

Oysa CHP, Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile birlikte halk içinde ciddi bir ivme yakaladı.

Halk samimiyetle CHP'yi desteklemek istiyor.

Kılıçdaroğlu bu saldırıları zekâsıyla bugün için geçiştirebiliyor...

İnce cevaplarla siyasi çatışmanın aleyhe olabilecek bir krize dönüşmesini önlüyor.

Ancak tek başına buna ne kadar dayanabilir?

CHP bir an önce raporlar ve bu raporları seslendirecek güvenilir örgüt yapısı ile halkın karşısına çıkmalı.

CHP seçime giderken nasıl davranacağını artık tam anlamıyla kestirmek zorunda!

***

AKP'nin en büyük korkusu Tunus ve Mısır'da gelişen halk isyanının Türkiye'ye de sıçraması...

Erdoğan'ın "otoriter" davranışları, başkanlık sistemine geçiş talebi, "diktatörlük gölgesinin" Türkiye'nin üzerine de düşeceği sinyallerini veriyor!

Halkın demokrasi dışı taleplere olan tepkisinin nasıl gelişeceği doğrusu pek kestirilemez.

Hizbullah olayı AKP'yi ciddi bir şekilde yaraladı.

İçki yasağı, heykel tartışması çağdaş yaşamı sorguladı.

Toplumun bir kesimi Hizbullahçıların siyasete girme taleplerinden kuşkulanmaya başladı.

Bunlar göreceli de olsa demokrasimiz için ciddi ve tehlikeli tartışma nedenleri...

Bölünme isteğinin yanı sıra "rejim değişikliği talebi" sessiz çoğunluğu çileden çıkarabilir.

Bunları araştırmalar sonrasında gören AKP, tüm dikkatleri CHP'nin üzerine yönlendirmeye çalışıyor.

Üslubu nezaketten uzaklaştırarak mahalle kavgasına döndürmek istiyor.

Bu kavganın altında "yakalanış" var!

Bu siyaset yapma biçiminin arkasında "suçluluk duygusu" yatıyor!

Şayet CHP biraz daha işi ağırdan alırsa, halkla bugün için iyi ilişki kuran ve elinde önemli olanakları bulunan AKP amacına ulaşabilir...

***

Demokrasi, hak, özgürlük ve eşitlik isteyen halkın rejim değişikliğine müsaade etmeyen kararlılığının siyasi önderliğine CHP soyunmalıdır.

Bunun için yeterince bilimsel veri, gönüllü kadro vardır!

Yeter ki CHP üzerine düşen sorumluluğu tam olarak yerine getirebilsin!

Tartışılan egemenlik

İnsanlar birini sokak ortasında öldürüyor...

Sonra dönüp intihar ediyor!

Kimse karışmıyor!

***

İnsanlar öldürüleceğini biliyor

ve korunması için devlete başvuruyor!

Devlet prosedür diyor!

Ve o insan "beni öldürecek" dediği kişi tarafından öldürülüyor...

Kimse umursamıyor!

***

Kadın, can güvenliğini tehdit eden eski kocasını savcılığa şikâyet ediyor...

Savcı düşünüyor...

Bu arada erkek, kadını sokak ortasında bıçaklıyor!

Kimse üzerine alınmıyor!

***

Hani devlet bizim canımızı koruyordu!
Her gece yüzlerce oto kundaklanıyor...
Hani devlet bizim malımızı koruyordu!
Nasıl bir ülkede yaşıyoruz!

***

Yüz binlerce polis kadrosu var...
Kadro her gün daha da genişliyor...
Ama sokaklarda caniler kol geziyor!

***

Polis; sadece yasal hakkını kullanan,
Haksızlığı, usulsüzlüğü ve hak gaspını protesto eden
İşçiye, memura ve öğrenciye karşı mı kullanılacak?
Polisin önlem alma gücü ya da niyeti yok mu?
Ve ya bilgisi, eğitimi?

***

Aslında polis yöneticileri mesleklerinde bilinçli!
Çağın gereğini uygulamaya çalışıyorlar!
Kurumu buna göre yönlendiriyorlar.
Ancak iktidar, polisi kendi kurumu gibi görüyor,
Güvenemediği birimlerine yandaşları yerleştirmek gibi bu mesleğe ters gelen işlemler yapıyor.
Ya da yapılmasına göz yumuyor...
Birilerinin bu teşkilatı ele geçmesine ses çıkarmıyor!
Polisin halkla tarafsız ilişki kurmasını engelliyor.
Polis yandaş konuma sokuluyor.
Dışarıdan müdahaleler asıl işlevini aksatmakla kalmıyor,
Beraberinde güven bunalımı da oluşturuyor!

Sokaklarda katledilen kadınlar,
Parçalanan genç kızlar var!
Kadına şiddet uygulanıyor!
Kadından sorumlu bakan ortada yok!

***

Güya anayasa değişti...
Kadın anayasal olarak korumaya alındı...
Nerede!
Ortaya çıkan tek önlem;
Tecavüzcüyü "hadım etmek!"
Çağdaş mı? İnsan haklarına uyar mı?
Uymasa da uydurulur!

***

Devlet acz içinde bırakılmış!
Anlayış farklı olunca,
Yaşam biçimi çağdaşlıktan uzaklaştırılınca,
Yargıyı dini kurallara uydurmaya çalışınca,
Devleti halk için değil siyasi ikbal için kullanınca
Demokratik kuralları bir yana bırakıp, "ben yaptım oldu" denilince
Bu acı sonuçlarla karşılaşmak son derece doğal!

***

Uygulanan düzene karşı olanları,
Yani otoriter ve keyfi yönetime göz yummayanları,
Yönetime muhalif olanları sindirmek gerekince,
Geçmişten beri bilinen yöntemler aynen kullanılıyor.

***

Bildiğimiz o vahşi "derin ilişki" başka isimle ortaya çıkıyor!
Yani olacaklar önceden biliniyor...

Öncelerde yapıldığı gibi göz yumuluyor!

***

Hrant Dink'in öldürüleceği biliniyordu!

Kimse korumadı...

Gazetenin kapısında öldürüldü!

Şimdi timsah gözyaşlarıyla katillerin arkasındaki gerçek failler aranıyor.

***

Aslında kimler oldukları da biliniyor!

Ama bu sefer başkaları saklıyor...

Tıpkı rahip Santoro,

Malatya Zirve Yayınevi katliamının arkasındakileri sakladıkları gibi...

***

Dink davasında 28 kamu görevlisi hakkında savcı soruşturma başlatıyor.

İçişleri Bakanı "yok böyle bir şey" diyor!

Yargıya baskı mı yapmak istiyor? Bilemiyoruz.

***

Ancak görünen bir şey var...

Daha doğrusu kamuda değişen ve de yerleşen bir anlayış var.

O da;

Artık HSYK, siyasi iktidarın her dediğini yaptığına göre,

Anayasa Mahkemesi Başkanı, iktidarların istediklerini peşinen kabullendiğine göre,

Danıştay ve Yargıtay yeni yasa ile siyasi iktidarların etkisinde kalacağına göre,

Yargıtay ve Danıştay'ın kararları Anayasa Mahkemesi'nce yok sayabileceğine göre,

Anayasa Mahkemesi'ne yapılacak bireysel başvuru hakkı ile yıllarca oyalanarak AİHM'ye gitmek artık hayal olacağına göre,

Yanlış ve yönlü kararlar verseler dahi savcı ve yargıçlara verilecek tazminat cezasını devlet üstleneceğine göre,

Yargı mensuplarının kendi geleceklerini riske etmek istemeyeceği açık.

O nedenle artık yargı da güven bunalımı ile karşı karşıya.

***

Ne desek az!

Yakın ve büyük bir tehlikeyle karşı karşıyayız.

Hukukun üstünlüğüne inanan kişiler olarak,

Yasalara uysanız bile,

Halkın çoğunluğunda "yargının adaleti sağlayacağına" inanmak zorlaşacak!

Çünkü siyasallaşan yargı, "bağımsız ve tarafsızlık" ilkesini kullanamayacaktır!

Adaletin oluşmadığı inancı vicdanlara yerleşirse facia olur!

***

Adaleti sağlayamayan ülke,

Yurttaşının can ve malını koruyamaz.

Farklı ırk, inanç ve dillerden olanları eşit sayamaz.

Hak ve özgürlükleri oluşturamaz.

Emeğin sömürülmesine göz yumar.

Egemenlerin, sermayenin emrine girer.

İşte o zaman o devletin varlığı ve egemenliği tartışılır!

Soner Yalçın ve Mehmet Metiner

İçişleri Bakanı Atalay çok önemli bir söz etti.

"Türkiye'deki basın özgürlüğü ABD'den de ileri" dedi.

Doğrusu çok sevindim!

Biz farkında değilmişiz...

Geçmişte 100'ü aşkın gazetecinin öldürüldüğü,

Bugün 60'a yakın gazetecinin hapiste olduğunu bir an unuttum!

Karikatüristlerin dava edildiği,

Yorumcuların jet hızı ile tazminata mahkûm olduğu,

"Mal varlığı milyarı geçti" diyen gazetecinin, şimdi Silivri de bulunduğunu açıklayan Başbakan'ı hatırlamadım.

Her gün aydınların tehdit edildiği,

Köşe yazarlarının azarlandığı,

Patronlara "Parasını sen veriyorsun. Onu sen susturacaksın yoksa sonucuna katlanırsın" denildiği aklıma gelmedi!

Yandaş basının her vesileyle karşı gördüğü meslektaşlarını ihbar ettiği,

O ihbarı da yetkililerin değerlendirerek "gereğini yaptığını" görmezlikten geldim.

Ama;

Birden, Oda TV sahibi gazeteci yazar Soner Yalçın ve üç arkadaşının

hala emniyette tutulduğu, evinin ve iş yerinin didik didik arandığı aklıma geldi.

Hayal âleminden uyanmak zorunda kaldım...

Mehmet Metiner'e ölüm fermanı kesildiği için "kendimce dalga geçmekten" vazgeçtim!

***

Gerçeği bir kez daha gözler önüne seren ABD Büyükelçisi Ricciardone'nin açıklaması üzerine İçişleri Bakanı Atalay "basın özgürdür" vecizesini dillendirmiş.

Anlaşılan o ki, hepimizin bildiğini bir yabancının söylemesi kanına dokunmuş.

Gül gibi geçinip giderken, "ABD elçisinin daha ayağının tozu ile iktidarı eleştirmesi, pişmiş aşa su katmaktan başka bir şey değil" diye düşünüyor bakan!

***

Basın özgürlüğü konusunda Türkiye ile ABD'yi karşılaştırmak ortalama zekâya sahip olanların açıklıkla gördüğü "trajikomik" bir durum!

Atalay'ın yaptığı, demokrasi ve özgürlükler talebine karşı olan anlayış kirliliğini saklama çabası.

***

Her ne kadar kendine özgü bir demokrasi anlayışı varsa da,

ABD'nin üzerinde yükseldiği en önemli ayak basın özgürlüğüdür.

ABD kendini eleştirmekten geri kalmaz.

Özeleştiri geleneği şeffaflaşmanın ilk adımı olarak kabul edilir.

O nedenle basın özgürdür.

ABD'de basın her türlü yazıyı yazar.

İstediği soruyu sorar.

Dileği yorumu yapar.

Yolsuzlukları dile getirir...

Usulsüzlükleri haber olarak verir...

Bakanların yalanını,

Kongre üyelerinin dolanını ortaya çıkarır...

Yargıçlara, yüksek mahkemeye söz söyler...

Dahası ABD Başkanı'na hesap sorar!

Kimse "gık" diyemez.

***

Basın ahlak ve etik kurallarına uyduğu sürece,

Bırakın yargının önüne çıkarılmayı, en ufak incitici sözle muhatap bile olmaz.

Evinin ve iş yerinin aranması, belgelere CD'lere, kitaplara, notlara el konulması hiç akla gelmez.

Gazeteciden belge, not, kaynak sorulmaz.

Onların gizliliği yasal haktır. ABD hukuk anlayışının teminatındadır!

***

Yani bir başkan çıkıp da "Bu nasıl yazı! Sen bu soruyu soramazsın" diyemez.

Derse ne olur?

Yerinden olur. Yargılanır.

Dahası halk onu ve partisini cezalandırır. Siyaseti bırakmak zorunda kalır.

Çok örnekleri var...

Domuzlar Körfezi Çıkarması, Watergate Skandalı, Monica Lewinski olayı gibi olaylar basın yolu ile ortaya çıkmış, haberleri engellemek isteyen siyasiler dönemlerini kapatmışlardır.

***

Biliyoruz ki, Türkiye'de basın özgürlüğü yok.

Mevcut iktidar döneminde bu gerçek daha da kökleşmiştir.

Basın özgürlüğü muhalefet yapma imkanı ile orantılıdır.

İktidarın lehinde yazılan her yazı alkış alırken, aleyhte olanlar çok sert muameleye maruz kalmakta, adeta aşağılanmakta, itibarsızlaştırmak için çaba gösterilmektedir.

***

Baskı had safhada...

Baskı sadece dinleme, takip etme, sözlü saldırı ya da siyasi azarla sürmüyor.

Aynı anda polis, yargı ve tutukevi de devreye giriyor.

***

Bugün yasalara karşı, usulleri hiçe sayan haberler yandaş medyada yayınlandığında hiç ses çıkarmayan yetkililer, Başbakan ve hükümetle ilgili haber ve yorumlara, hatta karikatürlere sert yaptırımlar uygulamaktalar.

Gazete, TV ve radyolardan sonra internet sayfaları da aynı muameleye tabi tutuluyorlar.

***

Tabii bu kadar yoğun baskı aynı zamanda oto sansürü de beraberinde getirmekte.

Birçok yazar yorumlarını ortadan yapmakta, suya sabuna dokunmamaya çalışmaktadır.

Muhalefetin sesi kısılmıştır!

Siyasi partiler meşreplerine uygun kanallarla halka ulaşabilmeye çalışmaktadır. Onların etkisi de görecelidir.

Demokrasiyi korumak adına dengeyi sağlamak görevi TRT'ye düşüyor!

Oysa muhalefet partileri, toplumsal muhalifler ve STÖ'ler, devletin kurumu TRT'de yeterince yer bulamadıklarını söylemekteler...

İktidarın gücü bu kulvarda da fazla.

TMSF aracılığıyla elde edilen onlarca medya kuruluşu, adeta aynı merkezden yayın yapmaktalar!

Ayrıca iktidar tarafından kollanan yayın kuruluşları da az değil...

***

Oda TV yazarları ve Soner Yalçın'a yapılanlar basın özgürlüğünün olmadığının alenen son örneğidir.

Ergenekon davası açıldıktan üç yıl sonra yayınladıkları videolar, yazılar nedeni ile "terör örgütüne üyelik ve halkı kışkırtmak" suçlarından gözaltında tutulmaları sadece basına

baskı olarak alınmamalı, aynı zamanda hukuk devleti olmadığımızın da ortaya çıkışı olarak değerlendirilmelidir.

Binlerce sayfalık iddianameler ve yüz binlerce sayfa eklerinden sonra hangi belgeler dışarıda kalmış doğrusu pek anlaşılmıyor!

Demokrasiyle, hukukla ve devlet ciddiyetiyle hiç bağdaşmayan bir durum karşımızda sırıtıyor.

Düşünce ve ifade özgürlüğünün katledilmesi de cabası...

***

Soner Yalçın bir gazeteci... Araştıran, soruşturan bir yazar...

Her şeyden önce düşünen, gözlemleyen, yorumlayan ve üreten bir kişi...

Elinde silah yok. Kalem var!

Yazdıkları düşündükleri sizi sarmayabilir ama bir aydın olarak değerlendirmelerinize ışık tutar.

Onun gibilerini terörist olarak değerlendirmek, devlet, siyasi iktidarlar, yargı ve insanlık adına yüz karasına dönüşür.

Ve bu durumda fatura iktidara kesilir.

Ve görülen gerçek de budur!

Bakın bunu yeni gelen bir ABD büyükelçisi hemen anlamış!

Belki aradan zaman geçseydi o da alışırdı!

***

Ancak iktidar için vahim olan daha da beter bir haber var!

ABD Dışişleri Bakanlığı, elçisi Ricciardone'nin arkasında duruyor!

Dün ABD'de bakanlık,"Türkiye'de basın özgürlüğü olmadığı" anlamında bir açıklama yaptı.

Ayrıca Ricciardone sözlerinden caymadı. Veciz bir şekilde "ben yabancıyım ve böyle gördüm" dedi!

***

Gelelim Mehmet Metiner'e!

Ne hazindir günümüzde, bir gazeteci düşündükleri ve söyledikleri için ölüm tehdidi alabiliyor...

Bu eşkıyalıktan başka bir şey değil!

Madalyonun diğer yüzü ise şöyle; bugün bu ülke, bir aydının hedef olmasına umursamazlık içinde, sergilediği baskıcı anlayışla adeta müsaade ediyor!

Bir koruma polisi görevlendirmek sorunu çözmüyor...

Bir aydını can korkusu içinde bırakmak bizlere yakışmıyor!

Biliyorum, Metiner bu tehditleri pek önemsemiyordur...

Ama düşüncesinden dolayı hedef olan insanların gözünde devletin egemenliği tartışılır! Bu acıklı durumu unutmayalım.

***

Düşünen, yazan, konuşan insanların hedef olması ülkedeki baskı ikliminin yarattığı bir sonuçtur.

Basın özgürlüğünün olmaması,

yasaklı düşünce ve ifadenin devlet ve devleti yönetenler tarafından olağan hale getirilmesi herkese şu hakkı veriyor;

"Beğenmediğim düşünürü öldürebilirim!"

Üstelik bunu bir hak olarak da görebiliyor!

İktidar basının sesini keserse, en büyük şiddeti devlet uygularsa,

başkalarının da bu durumdan "kendine vazife çıkarması" normalleşir!

***

Kısacası Atalay'ın söylediklerine gülmemek lazım...

Çünkü "acınacak durumumuza ağlamak" gerekiyor!

13 Haziran'ı şimdiden görmek

Başbakan Erdoğan dün açıkladı:

"Sesini kestiğimiz tek bir medya kuruluşu yok!"

***

Sesi kesilen kuruluşlar kendilerini bilirler!

Tek tek onları saymaya gerek yok...

Hoş, siz de bilirsiniz.

***

Acemi elçi gibi bu ülkeye yeni teşrif etmediniz ki!

Sekiz yıldır yaşananları saya saya bugünlere geldik...

Aslında yazan çizen, okuyan, başımıza gelenlerden haberdar...

Ya okumayanlar?

Bu ülkede periyodik yayınların toplam tirajı dört milyon.

Bir yayını beş kişi okusa eder, 20 milyon!

Bu halde 53 milyon yurttaşın eline kağıt değmiyor ki, olaylardan haberdar olsun.

Yani nüfusun yaklaşık üçte ikisi yazılanları bilmiyor!

***

Halkın büyük çoğunluğu TV ve radyolardan bilgi almaya çalışıyor...

Bölünen medya, bu çoğunluğa ne kadar doğru haber veriyor?

"Bilgi kirliliği hangi düzeyde" o da ayrı bir konu...

***

Bir gerçek var ki, egemenliğin sahibi olan yurttaş yapılanlardan haberdar değil.

Devletin gücünü bir kez ele geçirenler, o gücü arkasına alarak mutlak iktidarlarını devam ettirmek için her şeyi

yapabiliyor, her dakika halkın karşısına geçip akıllarına gelen her şeyi de söyleyebiliyor!

Ellerindeki güç ve yandaş medya sayesinde "bunlar yalan" diyenleri susturmak da kolaylaşıyor!

***

Emin Çölaşan,

Bekir Coşkun,

Oktay Ekşi ve diğerleri...

Gazete ve TV'lerden çıkarılan yüzlerce kişi salt ekonomik nedenlerle mi işlerinden oldular?

Bugünkü ortamda bu sava inanabilir misiniz?

***

Korku, dağları öyle bir aştı ki;

Baskı, akıllara öyle bir pranga vurdu ki;

Hukukun yokluğu, yargının siyasallaşması, ağızlara öyle bir kilit vurdu ki;

40 yıllık demokratlar ideolojilerine sırt çevirdiler!

40 yıllık solcular, sola veda edip direksiyonu sağa döndürdüler!

***

Mısır'da Mübarek sonrası yönetime el koyan ordunun "devrim yaptığını" söyleyecek kadar basiretleri bağlandı!

"12 Eylül'den hesap sorulduğunu ve bu faşist dönemin bittiğini" söyleyecek kadar gözleri kapandı.

Tutuklamaları ceza olarak kullanan yargıyı, insan haklarını yok sayan iktidarı öve öve bitiremiyorlar...

Yanılıp şaşırıp bir gün eski günleri hatırlarcasına hükümeti eleştirseler, Başbakan'dan sıkı "zılgıt yiyorlar" sesleri çıkmıyor.

***

Bu baskı altında basına, hakkını koruyamayan medyaya gözümüzün içine baka baka "özgür" diyorlar!

Özgür basın adına ne onursuz bir durum...

***

Başbakan diyor ki; "Sekiz yıldır kimsenin yaşamına karışmadık!"

Doğru laf etmiyor...

Ama yerleştirdiği kadrolar ve oluşturduğu ülke genelindeki "iklim," çağdaş yaşam için tehdit oluşturuyor.

Başbakan da yapılanlara sessiz kalarak destek veriyor.

Ayrıca partisi de modernitenin yıkılması için sistemli çalışmayı yurt genelinde teşvik ediyor!

***

Gerilere gitmeyin...

Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde hoca (!) olan Orhan Çeker'in kafasındaki "kadın ve taciz" ilişkisine bakın!

"Kadın dekolte giyerse tacizin davetkarı olur."

Kadına yapılan en büyük hakaret!

Yaşama müdahale anlayışının somut dile getirilişi!

***

Hadi bu hoca...

Ya Başbakan'a ne demeli!

KKTC de yaşayan insanları "besleme" gören,

Onların kim olduğunu soran anlayışın altında ne yatıyor!

Kendisine bağımlı, aciz ve aşağılanan "beslemelerin", ağalarının istediği gibi yaşamaları gerektiğine inanan bir zihniyetin dışa vurumu değil mi?

Yaşama el koymaya dair niyetin derin kodları başka ne olabilir?

Bunu da siz yorumlayın!

İçinde bulunduğumuz düzen insanı sıkıyor.

CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu takip edildiğini ve dinlendiğini iddia ediyor.

Hükümetten ses çıkmıyor...

Cevap bile verilmiyor.

Bu yaşama müdahale değil mi?

Demokratik bir ülkede, hukukun üstünlüğüne inanmış bir devlette sade yurttaşın hakkını arayan siyasetçi, ana muhalefet başkanı, kendi güvenliğinden endişeliyse o ülkede hak, hukuk, eşitlik ve özgürlükten bahsedilebilir mi?

O ülkede demokrasiye inanmış bir iktidarın varlığı kabul edilebilir mi?

O ülke insanlarının yaşam biçimi baskı altında olmaz mı?

***

12 Haziran seçimleri bu insana karşı düzenden kurtulmak için bir umut!

Aklıma Hz. Mevlana'nın şu deyişi geldi...

Açlığa sabredersin adı "oruç" olur.

Acıya sabredersin adı "metanet" olur.

İnsanlara sabredersin adı "hoşgörü" olur.

Dileğe sabredersin adı "dua" olur.

Duygulara sabredersin adı "gözyaşı" olur.

Özleme sabredersin adı "hasret" olur.

Sevgiye sabredersin adı "AŞK" olur.

***

Aşkı tarif eden büyük düşünüre Sadi Şirazi'nin bir uyarısı olmuş!

"Aşka uçarsan kanatların yanar!"

Mevlana cevap vermiş...

"Aşka uçmazsan kanatların neye yarar?"

Bakın bu atışmaya büyük halk ozanı Yunus Emre'nin cevabı ne denli anlamlı.

"Aşka varınca kanadı kim arar?"

***

13 Haziran'ı şimdiden görenler, o tarihe kadar gerekeni yapmalıdırlar!

AKP'nin devrilmesi bu inanca bağlı.

Erbakan ve 28 Şubat

Saadet Partisi'nin son genel başkanı Necmettin Erbakan pazar günü vefat etti. Öncelikle tüm Saadet Partililere, sevenlerine ve ailesine baş sağlığı diliyorum.

Bundan böyle, siyaset sahnesinin en renkli, bir o kadar da en sıkıntılı portresi geçmişin sayfalarında kalacak. Bugün toprağa verilirken medyamız, Erbakan'la ilgili güzel anıları hatırlatmaya özen gösterecek!

***

Ancak önümüzdeki süreçte, Erbakan için çok şeyler söylenecek... Demokrasiye hizmet mi verdi? Demokrasiyi krizler içine mi soktu?

Türkiye'nin gelişimine katkı mı sundu?

Yoksa attığı göstermelik temellerle,

Söylediği akla ziyan veren hayallerle ekonomik kalkınmanın önünde mi durdu?

***

Dini siyasallaştırarak, tarikatları meşrulaştırarak, İslami yaşam biçimini sunarak, Cumhuriyetle olan savaşımı geliştirdi mi?

Yoksa gerileşmeyi mi getirdi?

***

Çağdaş yaşam biçimimize musallat olan toprak altında saklanmış sinsi anlayışla demokrasiyi mi ilerletti?

Korku salması nedeniyle demokrasiye karşı olan güçlerin darbelerine anlam mı yükledi?

Cihat ilan ederek insanları korkutması;

Bilinçle yapılmış bir eylem miydi?

Ya da Türkiye'nin kazanımlarını istemeyenlerin "irtica geliyor" bahanesine sığınmasına neden olan cahilliği miydi?

Tarih bunları sonra değerlendirecek...

***

1961 anayasası sonrası Türkiye'ye "barış gönüllüleri" adı altında gençler geldi...

Anadolu'nun her yerine dağıldılar...

Okullar, çeşmeler, köprüler, köy konakları yaptılar. Sosyal yaşantının içine katıldılar...

Kültür farklılıklarını yaşadılar. Sonra memleketlerine döndüler. Geliş nedenleri, ortaya çıkan "raporlarda" daha iyi anlaşıldı!

***

Meclise girdiğim ilk yılda BM'de var olan bir araştırma raporu benim için çok ilginç olmuştu. Çünkü geriye bakıldığında, o raporun içeriğinin yaşama geçirilmesiyle Türkiye farklı bir döneme girmişti. Raporda sosyal yaşamda etkili olan güçler sayılıyordu.

Birinci sırada imamlar vardı...

Üçüncü sırada ise öğretmenler...

***

Bu raporda yer alan unsurlar daha sonraki süreçte olgunlaştı. 1961 Anayasası'nın yarattığı özgürlük ortamı, 1970'li yılların başlarında ilk kez dini siyasallaştıran bir partinin kurulmasına fırsat verdi. Milli Nizam Partisi, Necmettin Erbakan ve arkadaşları tarafından kuruldu. Ancak Cumhuriyet Başsavcılığı, 5 Mart 1971'de, MNP hakkında "laikliğe aykırı çalışmalar yürüttüğü' gerekçesiyle dava açtı. Anayasa Mahkemesi, 20 Mayıs 1971'de, partinin "laik devlet niteliğinin ve Atatürk devrimciliğinin korunması prensiplerine aykırı olduğu" gerekçesiyle kapatılmasına karar verdi. Bununla birlikte, MNP yöneticileri hakkında herhangi bir ceza davası açılmadı! Daha sonra MSP ve diğer İslami içerikli partiler kuruldu.

***

Rapora baktığımızda içeriğine uygun öğretmenlerin eğitim ve öğrenimiyle ilgili de çarpıcı gerçekler ortaya çıkmış. Öğretmen okulları kapatıldı. Sonra kurumlar değiştirildi. Programlarla oynandı. Çağdaşlıktan uzak, bilimseli dışlayan anlayışla öğretmenlerin yetiştirilmesini sağladı. Sonunda 45 günde yetişen öğretmenlere Türkiye'deki bir nesli teslim ettik!

***

Necmettin Erbakan'ın hayatı ile ilgili çok bilgi önümüze konacak. Ne yaptığı daha net yorumlanacak. "Milli Görüş" adını verdiği düşünceleri, bugünkü "talebelerinden" farklı!

Erbakan her ne derse desin, kendini bu ülkeye ait hissediyordu.

***

Erbakan'ın bir gün önceki ölümü, 28 Şubat'ta ona karşı yapılan askeri müdahalenin daha etkin bir şekilde yorumlanmasına neden oldu. Dün 28 Şubat'la ilgili çok söz söylendi. Yapılan en basit tanımla "sivil siyasete karşı açık bir darbeydi".

"Post modern" denilerek yumuşatılması hiçbir anlam ifade etmiyor! O gün müdahale edenler, bugün neden yargının önünde değiller bir türlü anlamıyorum...

***

O gün; "İrtica var! Türkiye teokratik düzene geçiyor" denilmişti. 22 maddelik kararlar açıklanmıştı. Zorla Erbakan'a imzalatılmıştı. Bu maddelerin, eğitim süresinin sekiz yıla çıkarılması haricinde, bir teki dahi hayata geçirilmedi. O dönemde, DYP'li milletvekilleri, bakanlar istifa ettirilip yeni parti kurdurulmuştu. DSP ve ANAP yeniden organize edilmişti. Sokaklarda irtica kol geziyor, TV'lerde Fadime Şahin-Ali Kalkancı şovları gösteriliyordu. Aczimendiler saldırıyor, Kuran'lı eylemlerle camiler işgal ediliyordu. Ne oldu da 1 Mart 1997'den sonra irticai durum ortadan kalktı?

***

Sorgulamak gerek! Bizi aldattıklarını göremiyor muyuz? Askerin içindeki cuntanın birbiriyle savaşı, iktidarı ele geçirme azmi, demokrasiyi askıya alma niyeti ile sivil yönetimleri yok etme çalışmasını hâlâ anlamadık mı?

***

Aslında o gün de bu konuyu anlayamayan siyasetçiler vardı.

CHP içinde yapılanlara karşı çıkan dört kişi bu konuyu kamuya açıklamıştık.

Aydın Güven Gürkan, Seyfi Oktay, Ercan Karakaş ve ben, Deniz Baykal'ın dikkatini çeken bir bildiri yayımlamıştık.

***

Cumhuriyete sahip çıkan, çağdaş insanlar korkutularak kullanıldı. Tıpkı daha önceki darbelerde yapıldığı gibi olgunlaştırma dönemi profesyonelce yapıldı. Halkın en önemli değerleri kullanılarak amaçlarına ulaştılar. Muhtıra sonrası

geçen 14 yılın dokuz senesinde, kastedilen anlayış Türkiye'yi yönetti...

Şimdi sormak lazım;

Biz şimdi teokratik bir cumhuriyette mi yaşıyoruz? Farkında değil miyiz? Yoksa o gün bizi aldatmak için senaryo hazırlandı ve biz bu senaryoya safça kandık! Şimdi anlıyor muyuz?

***

Bir düzen kuruldu ve bizim bu düzenden haberimiz yok!

28 Şubat'ın ekonomiye doğrudan katkısı olmuştur! Sonucunda Türkiye, ekonomik kalkınmasını sağlamadı, aksine uluslararası sermayenin kullanımına açıldı! Yani tüketici toplumu olan Türkiye'ye, ihtiyaç duyduğu "yabancı sermayeye" ancak küreselleşme oyunu içine katılarak elde edebileceğini söylediler.

Bu nedenle küçültülen devlet, tahkim kurulları, KiT'lerin ivedilikle özelleştirilmesi, ülke taşınmazlarının yabancılara devrine imkân sağlamak için TBMM'yi buna müsait hale getirmeye zorladılar!

Böylece finans sektörü, bankalar, iletişim kanalları ve yeraltı kaynaklarının daha kolay devredilme olanağı ortaya çıktı.

Kısacası; Türkiye 28 Şubat'la aslında post modern sömürü düzenine sokuldu!

***

Türkiye'de demokrasiyle oynayan, halkın egemenliğini ve emeğini çalanlardan kim, ne zaman hesap soracak?

Kadın ve hukukun sorunu aynı

Bugün 8 Mart Dünya Kadınlar Günü!

Geçmişte olduğu gibi, Türkiye'nin birçok yerinde kadın konusu ele alınacak...

Günlerdir yapılan hazırlıklar sunulacak...

Siyasiler kadının önemine değinecek...

Seçim yakın olduğu için bu yıl "kadın konusu",

geçtiğimiz senelerden daha hararetli bir biçimde ele alınacak...

Kadının önemi, yaşamdaki etkisi, sorunları ve çözüm önerileri tek tek sayılacak...

Herkes meşrebine göre kadına biçtiği rolü heyecanla anlatmaya çalışacak.

Siyasette kadına olan ihtiyaç ve partilerin onlara verdiği değer anlatılacak.

"Cek, cak"larla gün geçirilip gidecek.

Kısacası bundan önce tekrarlananlardan başka, yeni bir şey söylenmeyecek.

***

Asıl sözü olan kadınların dile getirdiklerine önem verildiği söylense de,

Yıllık bazı veriler ne siyasilerin ne de toplumun kadın haklarına sahip çıktığını,

Hatta kadını her geçen yılda daha da yok sayan bir konuma doğru çevirdiğini gösteriyor.

***

Bugün Türkiye de;

- Kadınların yarısı okuma-yazma bilmemektedir.

- 18 yaşındaki gençler arasında okuma yazma bilmeyenlerin oranı yüzde 20'dir.

- Bu oranın 2/3'si genç kızlardır.

- Evli kadınların yüzde 36'sı evde şiddet görmektedir.

- İş görme yaşına gelen kadınların ancak yüzde 20'si çalışabilmektedir.

- Kadınlar erkeklerden daha az ücretle çalışmaktadır.

- Eğitimsiz bırakılan kadınlar, ucuz emek olarak görülmektedir.

- Kadınlar sömürü düzeninin en fazla etkilediği cinsiyet konumuna gelmektedir.

***

AKP iktidarı ülkede öyle bir iklim yaratmıştır ki,

"Kadın hakları" erkek egemen toplumda daha da gerilere itilmiştir.

Oysa AKP, kadınların kapı kapı dolaşması sayesinde, sekiz yıllık iktidarını sürdürebilmektedir.

AKP'nin siyaset yapmada en önemli kozu, kadının mağduriyeti üzerine oynadığı türbandır.

Açıkça bugüne kadar AKP, "kadını en etkili kullanan" siyasi parti olmasına rağmen,

kadına en az değer veren bir duruşu da sergilemekten geri durmamıştır.

Kadının sokulmadığı Erbakan'ın cenazesinde görüldüğü gibi, o misyonu taşıyan AKP'nin kadına verdiği değerle görüntüdeki kullanımı arasında ters orantı bir fark oluşmaktadır.

***

İHD Diyarbakır şubesi 2010 yılı için dün çarpıcı bir tablo yayımladı.

* Bir yıl içinde 72 kadın öldürülmüş.

* Bir yıl içerisinde 113 kadın intihar etmek suretiyle yaşamını yitirirken, 73 kadın da intihar teşebbüsünde bulunmuş.

* Bu yıl 123 kadın şiddete maruz kalırken, 76 kadın da tecavüze uğramış.

* 45 kadın tacize maruz kalırken, yedi kadın da fuhuşa zorlanmış.

* 18 yaşın altında 14 çocuk şiddete maruz kalırken, 47'si tecavüze maruz kalmış, 24 çocuk da taciz edilmiştir.

Görünen o ki; töre, gelenekler ve namus anlayışı gerilememektedir.

Bu konu yasalarla değil, ancak toplumsal anlayışla çözülebilir.

***

Muhafazakarlık arttıkça kadına yapılan baskı artmaktadır.

Kadın erkeğin namusu olarak görüldükçe kadını öldürme yetkisi erkeğin elinde güçlenmektedir.

Siyaset, kadına tanınan hakları vermek adına, kadını ve de özellikle erkeği eğitmedikçe, kadın sorununa çare olamaz.

Kadını sömüren düzen devam eder gider.

***

MİLLİ EĞİTİM BAKANI ÇUBUKÇU'YA ÇAĞRIMDIR:

Eğitimin önemini biliyorsanız, Ankara Mamak Milli Eğitim İlçe Müdürü ile bu işi yapamazsınız!

Bu müdür, Halk Eğitim Müdürü'ne talimat vererek, Mamak Tuzluçayır'da yıllardır çalışmalar yapan, binlerce kadının okuma yazmayı öğrenmesine vesile olan,

Çağdaş Kadın ve Gençlik Vakfı'nın açmış olduğu, kadınlara okuma yazma kurslarını iptal etmiştir. Neden?

Eğitime önem vermeyen bir anlayışla nasıl kadın haklarını savunursunuz!

Üstelik siz de bir kadınsınız!..Yeni anayasa değişikliğinde kadına ayrıcalık getirdiğinizi iddia ediyordunuz!

***

Günlerdir "BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ" var mıdır, yok mudur" diye birbirimize soruyoruz.

Bu nahif tartışma sonrası içine sürüklendiğimiz trajikomik durum, bizi niye şaşırtıyor anlamıyorum!

Türkiye de "hangi özgürlük" tam ki, basın özgürlüğü oluşsun!..

Basın özgürlüğü ne zaman anlamına uygun oldu ki, şimdi sivil vesayete doğru gidişte var olabilsin!

***

Bilinen gerçeği, yeni ABD Büyükelçisinin uyarması ile tekrar tartışmamız, toplumun hafızasını yenilemek adına bir fırsat olmuştu.

Ancak Nedim Şener, Ahmet Şık, Mümtaz İdil ve diğer basın mensuplarının tutuklanması bırakın tartışmayı, "böyle bir özgürlük kavramından bile bahsedilemeyeceği" gerçeğini karşımıza çıkaran bir şoka dönüşmüştür.

***

Son dalga tutuklanmaların nedeni; üç yıldır süren Ergenekon davasında yer alan terör örgütüne üye olmak ve halkı kin ve nefrete sürükleyen beyan ve yazılar yazmak olarak söylenmektedir.

***

Dava açılalı üç yıl oldu! Hatta üç yılı geçiyor...

Ama her an yeni sanıklar ve iddialar gündeme geliyor. Bu nasıl iştir?

Bir zorlama olduğu belli...

2005 yılında kabul edilen Ceza Muhakemeleri Usul Yasası'na göre mahkeme, suçlanan sanıklarla ilgili bilgiler, deliller ve belgelere bakarak savcının hazırladığı iddianameyi kabul ya da ret eder.

Bu aşamadan sonra dava, öne sürülen iddianame ve belgeler üzerinden devam eder.

Bu davayla ilgi yeni sanık, belge ve bilgi ortaya çıkarsa mahkemenin onayı ile ek iddianame ile oluşturulur.

Burada en önemli konu "delil, bilgi ve belgelerin somut" olmasıdır.

Sanıkların suçlu olduğunu kanıtlayan gerçek belgeler öne sürülmesidir.

***

Şayet, bulunan yeni deliller ışığında suçun niteliği farklılaşmışsa, dava konusu değişmişse, yeni sanıklarla "yeni dava açılır".

Ve bu dava, daha önceki dava ile ayrılmaz bir parça olduğu kanaati oluşursa birleştirilir.

Birleştirme kararının da ayrı bir prosedürden geçmesi gerekir.

***

Her tutuklanma dalgası sırasında gündeme gelen hukuk dışılığı bir kez daha hatırlatmakta yarar var.

Yasalarda var olan "konut dokunulmazlığı" hakkına ve usul kurallarına uymayan bir uygulama, "bir yöntem" olarak uygulanmakta.

Aranacak konutun mahkeme kararında "neyin, niçin aranacağı" somut olarak bildirilmek zorunda.

Tıpkı "tutuklama" gerekçesinde "somut suç ve delillerin" ortaya konulması gibi...

Tutuklama kararı istisnai bir durum. Bu nedenle şu unsurların oluşması gerekli;

İkamet yerinin belli olmaması, delilleri karartma gücü ve kaçma niyeti...

Bunların da somut olarak gerekçelendirilmesi gerekmektedir. Tüm bunlara rağmen tutuklama kararı da süresiz olamaz. Mutlaka belli sürelerde tutukluluk hali ve şartları gözden geçirilmelidir.

Üç yıldır yapılanlar tam tersidir.

Tutuklama, artık bir ceza olarak kullanılmaktadır.

Hukuk kurallarına dikkat edilmediği için Ergenekon davası üzerinde kuşkular oluşmaktadır.

***

Türkiye darbelerden çok çekti.

Darbe yapanlardan, niyetlenenlerden hesap sormalı!

Ama hukuk dışına çıkarak, masumiyet karinesine uymayarak, muhalifleri sindircesine tavır takınarak hesap sorulamaz.

Olsa olsa "yeni bir vesayet" kurma niyeti olmaktan öte bir yere gitmez!

***

Hükümetin basın özgürlüğü ve tutuklamalarla ilgili sözleri komik!

Yargıya karışamayız diyenler kendi işlerine gelmeyen kararlarda yargıyı aynı şekilde korumuyorlar.

***

AB ülkelerinin suç ve suç delillerini yargı bulmak zorundadır.

Yani suçlunun suçunu ispatlamak yargının işidir.

Bizde ise tam tersi, önce sizi suçlu ilan ediyorlar sonra delil toplamaya çalışıyorlar.

Hatta delilleri size toplatıyorlar.

Yani "sen suçlusun masum olduğunu ispatla" diyorlar.

***

Hani kadın sorununu çözeceğiz derken, daha fazla doğurması, kocasına kumalarla birlikte biat etmesi isteniyor ya...

Her inanç kendi hukukunu oluştursun diyorlar ya...

Böyle anlayışın iktidar olduğu ülkede evrensel kurallara itibar edilmez, hukuk devleti olmaz!

Zaten siyasilerimiz "hukuk devleti" olduğumuzu iddia etmiyor.

NOT: Bir gazete ve bazı medya siteleri, AKP'nin benim de aralarında bulunduğum solculara milletvekilliği teklifinde bulunmaya hazırlandıklarını yazmış...

Önce böyle bir konudan haberim yok. Haberin doğruluğundan da kuşkum var.

Çünkü ben bir solcuyum. Duruşum, düşüncem ve mücadelem belli!

Bir çok kişinin beklentisi benim mazimde gururla yer aldı.:.

Üzüldüğüm nokta; demokrasiye, insana, emeğe, hak, özgürlük, eşitlik ve paylaşım adaleti savunuculuğum nedeni ile her partinin benimle olma isteğini kamuya duyurmalarına rağmen, asıl birlikte olmamız gerekenlerin dayanışma yerine, dar kalıplar içinde kalması...

Değişen ne var?

15 yıl önce Susurluk kazasıyla birlikte "derin ilişkili devlet" gerçek yüzünü göstermişti.

O güne kadar "demokrasi karşıtlarının varlığı" tartışılır, ancak asker/bürokrat devlet yapısı "böyle bir şeyin olmadığını" söylerdi.

"Hukuk devleti olmaktan çıktığımız" iddia edilir, "devlet düşmanları bunları uyduruyor" diye geçiştirilirdi.

"Kontrgerilla yurttaşlarımızı öldürüyor" denilir, "bunlar işbirlikçi komünistlerin propagandası" diye susturulurdu.

***

Ne zaman "Susurluk dosyası" ortaya döküldü...

O zaman Türkiye'nin "kirli yaşamı" anlaşıldı.

Devletin derin ilişkisi "suçüstü" yakalandı!

***

Yıllardır bu konuyu gündemde tutmaya çalışırım.

Darbelerin, askeri vesayetlerin ve demokrasi dışı yaşamın arkasındaki güç "derin devlete" dayanır!

En önemlisi de "sermayenin emeği sömürmesi" derin devletin işine gelir.

İşsizlik, açlık, bölgesel farklılıklar...

Kürt ve Alevi sorunları...

Baskı ve zülüm...

Horlanan gençlik, başı bağlanan kadın...

Dışlanan büyük çoğunluk...

Bir avuç elitin daha iyi yaşaması için sürdürülen bu düzenin bekçisi, işte bu "derin devlettir!"

***

15 yıldır Türkiye'de "bırakın malı, kimsenin can güvenliği yok" diye bağırıyorum.

Türkiye'de "Yurttaşları öldürme hakkını kendinde bulan ve bu kararı verip infaz eden kişi ya da kurumlar var" diye dikkat çekiyorum.

Anlayan anlıyor...

Ama büyük çoğunluk öyle durup bakıyor!

Sessizce... Çokça da umursamaz bir şekilde.

Ölenler ve de yakınları, kimin ve niçin onları öldürdüğünü bilmiyor.

İşin acı tarafı öğrenmek de istemiyorlar.

***

Susurluk olaylarının faillerinden biri olan Ayhan Çarkın iki gündür çok cesur açıklamalarda bulunuyor.

Eylemlerini anlatıyor...

Katlettiklerini sıralıyor...

Vicdan muhasebesi yapıyor...

"Beni yargılayın!" diyor.

"Bildiklerini ve gerçek suçluları göstermek istiyor!"

Çarkın'ın açıklamaları çok önemli.

Bir polisin "yasadışı" faaliyetlerde bulunduğu ikrarı ilk kez bu denli ciddi duyuluyor!

"ÖLDÜRMEDİM. ÖLDÜRTTÜLER!" sözü büyük ifşaattır!

Tıpkı polis Oğuz Yorulmaz'ın annesinin "Oğlumu devlete teslim ettim. Onlar 100'ü aşkın insanı öldürttüler" sözü kadar dikkat çekicidir!

***

Çarkın'ın "Her eylem sonrası Çatladıkapı'ya bir fidan diktim. Şimdi 400 ağaç oldu!" açıklaması vahimdir.

Bu söz, "Bin operasyonda 4 bin kişi öldürdük" diyenleri teyit eder.

Tıpkı, Batman'da ordu kuran valinin yakalanışı sonrasında "Devlet rutinin dışına çıkmıştır!" diyerek iğrenç bir oyunun varlığını kabul ettiği gibi...

"Ne yaptıksa Milli Güvenlik Kurulu kararıyla yaptık" diyenleri haklı çıkardığı gibi...

***

Ergenekoncular, darbeler, müdahale hazırlıkları Susurluk'un içinde açıkça görülmektedir.

Ayhan Çarkın'ın sözleriyle Susurluk dosyası yeniden açılmalıdır.

Söylediklerimizi, işaret ettiklerimizi, dosyanın kapağını kaldırdığınız andan itibaren ibretle göreceksiniz!

Susurluk soruşturmasıyla birlikte açılacak kozmik odalar, ulaşılacak belgeler, tespit edilen olaylar ve katliamlar, "Ergenekon davasının" gerçek yüzünü gösterecek, yanlış yerlere çekilerek davayı "muhalif sindirme" operasyonu olmaktan çıkaracaktır!

***

Susurluk'un ortaya çıkardığı en somut gerçek, o gün hukukun üstünlüğüne inanan bir devletin olmayışıdır!

AKP hükümeti üç yılı aşkın süredir Ergenekon davasıyla, "sanki" bu gerçeği değiştirmek niyetinde olduğunu göstermeye çalışıyor.

Ancak dünden farklı bir şey yapmıyor.

Hukukun üstünlüğüne inanan bir devletin temel kuralı olan, "kamu vicdanında adaletin oluşması ilkesi"ne uymayan hareketler artarak devam ediyor.

Yargılamanın ağırlığı, savunmanın güvencede olmayışı, tutuklamanın cezaya dönüşmesi, soruşturmanın itibarsızlaştırma yöntemi haline getirilmesi vicdanları sızlatıyor.

Davanın AKP muhaliflerini hedef konumunda bırakması, darbe yapacak silahlıların serbest, silahsızların tek kişilik hücrede tutulması "vesayet anlayışının yer değiştirdiği" algılamasını oluşturuyor. Vesayetin askerden sivile geçtiğini görmek bizi kızdırıyor.

***

Oysa tekrar ediyorum...

Ergenekon davasının ana amacı darbelerin durdurulması, darbecilerden hesap sorulması, demokratik hak ve özgürlüklerin önündeki engellerin kaldırılması olmalıdır!

***

Askeri vesayetten kurtulmuş, halkın egemenliğine saygı duyan parlamenter sistemin kalıcı hale gelmesi temel hedeftir.

Oysa şimdi ortaya çıkan durum, tam aksi...

Şu an toplum ciddi infial halinde.

Çünkü devleti ele geçiren AKP, siyasallaştırdığı yargı yoluyla yeni bir baskı yöntemi oluşturuyor.

Sanki hukuk dışılığı davet eden bir anlayışla, dinlemeler sonucu ortaya koyulan zorlama gerekçelerle bireylerin üzerine yürüyor. "Masumiyet karinesi" diye bir kural Türkiye'de artık geçerli değil!

Özel hayatı da yok sayan, evrensel hukuka uymayan yargı yaratılması baskıcı bir sivil anlayışın filizlendiğini gösteriyor.

***

Ahmet Şık'ın yazdığı ama "olmayan kitabın yok edilmesi operasyonu" dünya için NATO'nun Libya'ya müdahalesi kadar önemli bir vakadır.

Hiçbir demokratik hukuk devletinde rastlanmayan bir olay Türkiye'de gerçekleşmiştir.

Sadece yazılan ama yayımlanmayan yani henüz düşünce aşamasında bulunan bir yazı savcılık ve mahkeme kararıyla silinmiştir!

Bilgisayarlara el konulmuş, konut ve işyerleri aranmıştır.

Bu işlem, hangi hak, hukuk, yasaya göre yapılmıştır?

Hani düşünce ve ifade özgürlüğü vardı...

Nasıl iştir bu!

Biri bunu mutlaka açıklamalıdır.

Bu bir hukuk faciasıdır!

Diktatörlükle yönetilmeyen, ortalama kanunları olan ülkelerde bile böyle bir yasaklama görülmemiştir.

Bir yayını yasaklamanız için önce yargıya başvurmanız, mahkeme sonrası Yargıtay aşamasını da tamamlamanız lazım.

12 Eylül'de bile bu şekilde uygulamalar olmamıştı.

***

Demek ki, bir zaman sonra "kafanın içinde de olsa benim istediğim gibi düşünmüyorsun" diyerek insanlar tutuklanabilecek!

Değişen bir şey yok... Faşizmin ayak sesleri duyuluyor!

Umut... Boşa mı?

Başbakan bas bas bağırıyor:

"Yayımlanmamış kitabın hesabını niye benden soruyorsunuz? O yargının işi!"

Yürütme, yasama ve yargı, ayrı ayrı güçler.

***

Tamam da...

Başbakan'ın yargı aleyhine verdiği yüzden fazla beyanat var!

Haberal'ın tutuklamasını kaldırmayan savcı ve yargıçları mahkum eden mahkemeye demediğini bırakmamıştı. Unuttuk mu?

Hele hele Anayasa maddeleri ile ilgili referandum sırasında;

"yüksek yargıyı Aleviler eline geçirdi" diye onlarca itham edici konuşma dinlemedik mi?

***

Yargının AKP tarafından ele geçirilişinin ne noktaya geldiğini bu son "skandal" çok net bir şekilde ortaya koyuyor.

Ahmet Şık'ın "İmamın Ordusu" adlı çalışması...

Halen "düşüncede" olan bir kitabın taslaklarının silinmesi...

Dün Hamburg SPD parlamenterine bu konuyu anlattığımda, anlamadı.

Benden şüphelendi " anlatamıyorum" diye!

Sonra anladı, ama inanamadı...

***

Aslında "böyle bir çalışma var mı?" çok merak ediyorum.

Çünkü bu yapılanlar bana çok komik geliyor.

Bir hukuk devletinde düşünülemeyecek bir olay olarak kabul ediyorum.

12 Eylül darbesi "basılı kitapları suçlu ilan etmişti!"

Şimdiki zihniyet de, çıkmamış kitabı "terörist" ilan ediyor! Daha da ileri gidiyor...

Benzeri düşünceleri kafalarında taşıyanlara ne yapılacak?

Durum sanıldığından da vahim!

***

Bu aralar Başbakan ve Cumhurbaşkanı niye batı ülkelerine geziler yapmıyor?

Oralara gitselerdi bu meseleye nasıl cevap vereceklerdi? Çok merak ediyorum...

Bugüne kadar,"Tutuklu 27 gazeteci var ve bunların bir teki basın suçlusu değil!" diye işi idare etmişlerdi...

Bundan sonra nasıl idare edecekler? İnandırıcı olabilecekler mi?

"Dur bakalım ne çıkacak?" diyerek, "ucube durumu" yargının üzerine atarak daha ne kadar kaçacaklar?

O ülkeler, çıkan yasalardan yürütme ve yasamanın sorumlu olduğunu bilirler.

Yargının çıkarılan yasaları uygulamak zorunda olduğunu da iyi bilirler!

Bu durumda kim kimi aldatabilir ki...

İktidarın "ileri demokrasi" diyerek ortaya koyduğu " aldatmaca" acizlik göstergesinden başka bir şey olamaz.

***

Demokrasiyi tanımayan Libya diktatörü Kaddafi'nin yurttaşlarını öldürmesi ile "Demokrasi, insan onuru, eşitlik ve özgürlük" diye ortaya çıkan Türkiye'nin "düşünceyi yasaklaması ve temel insan haklarını yok sayması arasında ne fark var?

Her ikisinin yönetimi de demokrasi yerine mutlak iktidarlarını sürdürecek keyfi kuralları uyguluyor.

Kaddafi doğrudan emrederek...

Bizimki de devleti (yargı, polis vb. gibi) aracı kullanarak...

Sonuç aynı...

Hak ve özgürlükler teker teker yok ediliyor!

***

Baskı ciddi bir şekilde artıyor...

Polisin arama yaptığı matbaa, basılan Radikal gazetesi,

Ortalığı ayağa kaldırmaktan korkmuyor...

Bir avuç gazeteci sokakta yürümekten başka bir şey yapamıyor...

Çoğunluk geride suskun... Azınlık önde kurbanlık koyun gibi duruyor!

Bir de inadına ayrışma var ya... Hak arayanları, aramayanlar "daha önce neredeydiniz?" diye eleştiriyor.

Sanki "dün bize, bugün size oh olsun!" der gibi...

Hoş, o da söylendi.

AKP milletvekilinin şu veciz sözü hepimizin kulağını çınlatıyor:

"Dün onlar bizi fişliyordu. Şimdi biz onları fişliyoruz." Ne kadar gerçekçi değil mi?

***

Bu gidişe kim dur diyecek?

Baskıcı, kavgacı, hakları gasp eden, toplumun refahını öteleyen, ancak kendi yandaşlarını koruyan uygulamalarını sürdüren AKP iki dönemdir iktidarda.

Pervasızca, yalanı, riyayı ve de şantajı kullanmaya devam ediyor.

Ne büyük cesaret!

Ancak,12 Haziran seçimlerinde hala iktidar şansı olması da "sosyolojik gerçeklik!"

***

Dokuz yıla yakın zamandır yönetimde bulunan bir partinin halk tarafından ilk seçimlerde tek başına tekrar iktidara getirileceği "havası" insanları korkutsa da engellemek için hiçbir hareketin yapılmaması, başka bir sorun olarak karşımızda duruyor.

***

Bir yanlış var!

Ya da eksik...

Muhalefetin varlığı ve iktidara karşı koyma yöntemi, bu yanlış ve eksiklerin ne kadarını kapsıyor?

AKP'nin karşısında olan toplumsal muhalefetin siyasi önderliği neden yapılamıyor?

Bu soruların cevabı muhalefet partileri tarafından verilmeli!

***

Görünen o ki,

1- Bugünün muhalefet partilerinin öncelikle berraklaşmış ideolojileri yok.

Dünyanın ve Türkiye'nin değişimini takip edemedikleri için topluma uygun çözüm üretemiyorlar.

Hemen seçim öncesi ortaya konan projelerle söz vermeye çalışıyorlar.

Tabii bu yöntem ne kendilerine ne de topluma bir şey vermiyor. Kafalarında olgunlaşmamış projenin anlatılması ve de anlaşılması çok zor.

2- Muhalefet partilerinin yetişmiş, toplum tarafından kabul görmüş kadroları yok.

Her seçim öncesi "medyatik" isimler ön saflara getiriliyor.

Gerçek parti emekçileri öteleniyor.

Partiyi temsil eden; inanılan, güvenilen ve de diyalog kurulanların yerine gelenler, parti ile toplumun arasına giriyor.

Yabacılaşma ve emeksizleşme, ilkelerden kopmaya ve kolay parti değiştirmeye neden oluyor.

3- İktidara alternatif olduklarını ortaya koyan özgüvenleri yok.

Albenisi olmayan, farklılık taşıyamayan görüntü muhalefeti güçsüz göstermektedir.

Oysa ideoloji, kadro ve cesaret, radikal çözümleri getirebilme gücünü verecektir.

Bu da toplum için bulunmaz bir çekicilik yaratacaktır!

***

Partilere başvurular yapıldı.

Bu hengâme arasında muhalefetin, mevcut iktidardan farklı olduğunu kanıtlayan bir kıpırdanma henüz görülmedi.

Belki bundan sonra yeni kadrolarla ilgili haberler işitiriz...

***.

Üç aşağı beş yukarı aynı şekilde yaşamaya devam edersek, çok değil, beş yıl sonra Kuzey Afrika'da başlayan, Ortadoğu

ülkelerinden sonra hemen yanı başımızda olan komşu Suriye'yi de saran alevler bizi de içine alır!

Demokrasi yerine baskı rejimi, hak, özgürlük ve eşitlik talebine tepki, bağımsız ve tarafsız yargı yerine siyasallaşan yargı, adalet yerine "benim iradem" diyen bir anlayışın sonu 10, 20, hatta 40 yıl sonra feci bir şekilde geliyor!

Bu dikta anlayışları sonunda gidiyorlar, ama giderken yakıp, yıkıp, öldürüp kısacası yok edip gidiyorlar.

Beraberlerinde "ödenen bedeller ve verilen emekleri de alıp gidiyorlar!"

***

Seçim bir umut...

Umudun umudu kim olacak?

Asıl sorun da bu!

KHK yetkisi zayıflığın itirafıdır!

Hükümet Salı günü TBMM'ye alelacele bir Kanun Hükmünde Kararname Tasarısı getirdi.

Tam adı şöyle;

"Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu Tasarısı".

Şimdi tasarı, Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülmeye başlanacak...

Kısa zaman içinde yasalaştırılmaya çalışılacak!

***

Yakın siyasi tarihimize bakılınca hükümetlerin TBMM'yi atlayan girişimlerde bulunduğu bilinir!

Meclis'te uğraşmak istemedikleri konuları ivedilikle geçirmek adına ya da gruplarında zayıfladıklarını hissettiklerinde bu yolu denemişlerdi.

Ezici çoğunlukları olduğu dönemlerde bile bazı hükümetler bu "kolaycı" yolu kullanmaktan kaçınmamıştı.

Özellikle Türkiye'deki siyaseti iyi tanıyan Demirel ve Özal bu yöntemi sıkça uygulamıştır.

Yaklaşık 20 adet KHK yasası Meclis'ten geçirilmişti.

Ancak bu yasaların 18'i Anayasa Mahkemesi'nden hemen dönmüştü.

2'si de AYM'de görüşülemeden kanunun yürürlülük süresi bitmişti.

***

Bu konuyu önemsemek gerekir.

Peşinen bu yetki parlamentoyu aşan bir yetkidir.

Parlamenter demokrasi ile bağdaşmaz!

Hukuk devletlerine yakışmaz!

***

İktidarlar sadece TBMM'yi "es geçmek "adına böyle bir girişimde bulunmazlar...

Halktan bazı şeyleri gizlemek, kamunun ilgisini çekmeden kendi bildiklerini okumak için de KHK çıkarırlar. Zaten işin vahim yanı da budur!

İktidarların halkın yetkisini KHK'lar aracılığıyla keyfi kullanması ve buna karşı durulmaması, diktaya atılan adımları hızlandırır!

***

Bu gerçekler ışığında baktığımızda hükümetin bu yöntemi kullanması onun karakterine uygundur!

Ancak "mutlak iktidarlarını" devam ettirmek adına uygulanan bu "ince politikanın" gerisinde müthiş bir itiraf da yatar!

O da Meclis'teki milletvekili grubunun içine düştüğü zafiyettir!

Yaklaşan seçimlerle yeniden seçilme telaşı vekilleri kontrolden çıkarmıştır.

Bu durum, AKP hükümetini Meclis'siz bir uygulamaya yöneltmiştir.

***

Vekillerin zaaflarının tetiklendiği sıkıntı hükümeti bu yola döndürmektedir.

Yüksek Seçim Kurulu'nun takvimine göre, siyasi partiler 11 Nisan akşamına kadar milletvekili aday listelerini YSK'ya sunmak zorundalar.

Listeler açıklandığı anda genellikle partilerde büyük huzursuzluk oluşacaktır.

İktidar partisinin yaşayacağı çalkantı diğer partilere göre çok çarpıcı olacaktır.

"Liste dışı" kalan AKP'lilerin ciddi olaylar yaratacakları açıktır.

***

Geçmişte olduğu gibi iktidarın dışladıkları, diğer partilerin küskünleri ile birleşerek tatile sokulmuş Meclis'i tekrar toplamaya çalışabilirler.

Toplantı yeter sayısını bulup TBMM'yi açtırdıktan sonra alınan "seçim kararını" bozma girişimlerinde bulunabilirler.

Her dönem sonunda benzeri "küskünler harekâtı" denemesi yaşanmıştır.

***

2007 seçimleri son yıllara göre istisnaydı.

Çünkü o yıl, "27 Nisan e-muhtırası", 367 oy zorunluluğu, Cumhurbaşkanı seçimleri" gibi kaos yaratan olaylar peşi sıra gelmişti...

O hengâme içinde milletvekilleri, tabiri caizse, bir "baskın seçimle" karşı karşıya kaldı.

Yaklaşık 100'ü aşkın milletvekilini değiştiren AKP pek sıkıntı yaşamadı.

Grupta hatırı sayılır bir çoğunluk kaldığı için ve o günkü durumun vahameti nedeniyle, dışarıda kalanlar pek ses çıkaramadılar.

***

Oysa bugün tam tersi...

Dışarıya sızan ve Başbakan'ın aksini beyan etmediği bilgilere göre, AKP bu kez, mevcut milletvekillerinin 2/3'sini değiştiriyor.

Bunun çok büyük hoşnutsuzluk yaratacağı belli...

Her ne kadar listeleri YSK'ya vermeden önce AKP'nin TBMM'yi tatil etme niyeti olsa da, geçmiş dönemlerde yaşanan sıkıntıların tekrarlanacağı kuvvetli ihtimal.

Başbakan'ın böyle bir curcunayı istemediği açık...

Diğer yandan grup üzerindeki ağırlığının da kalkacağının farkında...

Bu nedenle Meclis'i hemen kapatmak istiyor!

***

Meclis grupları içinde etkisini kaybettiğini anlayan liderlerin başvurduğu ilk yöntem KHK'dır.

Ayrıca KHK'nın içeriğine bakıldığında, başta kamu emekçileri olmak üzere birçok kurum ve kuruluş çalışanlarının kazanılmış haklarını yok etme hazırlığı yapıldığı da görülüyor...

Öncelikle bale, opera, korolar olmak üzere sanatçılar, müzeler, belediye işçileri, milli eğitim çalışanlarının özlük haklarında oynamalar yapacağı biliniyor.

Yeni kadrolara yer açmak ve yurtdışında yetiştirilmiş "imam hatiplilere" iş bulmak için yeni düzenlemeler yapılacağı da anlaşılıyor!

***

AKP hükümeti bugüne kadar "keyfi işler yapmasına" karşın çoğunluğuna güvenerek TBMM'nin açık kalmasından çekinmedi...

Ama şimdi durum farklı...

Muhalefete düşme ihtimali de var!

Halkın CHP'ye yönelmesi, dışladığı milletvekillerinin "başkaldırmasına" neden olabilir.

Zayıflayan liderliğin karşısında ciddi ve talepkar siyasetçi kitlesi bulabilir.

Geç kalmadan şimdiden bazı önlemler alınması gerekiyor...

Görünen o ki, ilki de bu KHK taslağı!

Geçmişi iyi bilen Cemil Çiçek'in bu konuda akıl verdiği belli!

***

Elinde kamu çalışanlarının haklarıyla kolayca oynayabileceği yetkisi bulunan AKP iktidarından emek aleyhine her şey beklenir.

Üstelik TBMM de tatile sokulmuşsa, hak aranacak tek yer olarak seçim meydanları kalıyor!

Zalimden hesap sorabilmek için CHP iktidarı çok önemli!

MİT'çinin ölümü...

Birkaç gün önce Bodrum Yalıkavak'taki evinde ensesine üç kurşun sıkılarak öldürülen eski MİT görevlisi Murat Akter, beraberinde bazı sırları da götürdü.

Murat Akter, "1. MİT Raporu" olarak bilinen 1987 yılının çok önemli ifşaatlarını taşıyan "MİT Hazırlık Notu"na katkıda bulunan ekipten biriydi.

Aslında "1. MİT Raporu"nun yazarı bugüne kadar tek başına Mehmet Eymür olarak biliniyordu.

Oysa o gün bulunduğu mevki ve kurduğu çalışma arkadaşları ile bu raporu hazırlamıştı.

Dönemin MİT Müsteşarı Hayri Ündül'ün talebi doğrultusunda başlayan çalışma belli bir zaman sonra kağıda dökülmüştü.

***

Polis-Mafya-Siyaset arasındaki ilişkileri somut bilgilerle açıklayan bu "not" o zaman önemli işlev gördü.

Hem siyaseti salladı...

Darbecilerin çıkar ilişkilerine ışık tuttu.

Hem polislerin kirli taraflarını gösterdi...

Yasadışı yaşantılarından örnekler verdi.

Hem de mafyanın siyasiler ve bürokratlar tarafından nasıl kullanıldığını gösterdi.

***

Banker Bako ve Hüsamettin Cindoruk ilişkilerinden, 12 Eylül darbecisi Tahsin Şahinkaya'nın yaptıklarına,

Dündar Kılıç'ın taşıdığı silahlardan devletin mafyayı kullanışına...

Şükrü Balcı'nın eylemlerinden Mehmet Ağar'ın İstanbul'daki uygulamalarına...

Mahkemelerde yargıç ve savcılara düzenlenen oyunlardan siyasilere yapılan şantajlara...

Genel Kurmay Başkanı Necdet Uruğ'dan Kenan Evren – Emel Sayın ilişkisine varıncaya kadar Türkiye'nin "kirli yüzü" bu raporda yer aldı!

Mehmet Eymür ekibinde; Hiram Abas, Haluk Akter, Cengiz Abaoğlu, Ferdi Tamer, Ertuğrul Berkman ve Korkut Eken vardı...

Bizler bu raporun üzerine gittik.

Rapor kamunun bilgisine sunulduktan sonra Özal hükümeti ve Türkiye sallandı.

Başbakan Özal bu konuyu Baş Müfettiş Kutlu Savaş'a inceletti.

Özal'a sunulan raporda "1. MİT Raporu"nun doğru belgelere dayandığı açıklandı.

Bu durumda yukarıda adı geçenlerin MİT'le ilişkisi kesildi.

***

Sonrası bir muamma...

Hiram Abas çapraz ateş sonrası öldürüldü.

Ferdi Tamer işyerinde tüp dükkânında silahlı saldırı sonrası öldü.

Ertuğrul Berkman "Susurluk Komisyonu'na bazı bilgiler vereceğini söyledikten sonra" trafik kazasında öldü.

Cengiz Abaoğlu'nun öldüğünü Susurluk Komisyonu'na ifade veren Dündar Kılıç'tan öğrendik... Ölümü muamma!

En son Haluk Akter ensesinden vurularak öldürüldü...

***

Akter'in eski eşi, "MİT'ten ayrıldıktan sonra çok taciz edildiğini" söylüyor.

Kurduğu "güvenlik şirketinin" arkasında karanlık ilişkiler yattığını iddia ediyor.

Kısacası o ekipten sadece Mehmet Eymür ve Korkut Eken yaşıyor.

Mehmet Eymür "o raporun" çok önemli olduğuna dikkat çekiyor.

Orada yazılanlarla ilgili hiçbir işlem yapılmadığını söylüyor.

***

İlginçtir raporda yer alanların, ismi geçenlerin, derin ilişki içinde olanların hemen hepsi çok önemli görevlere atandılar.

Yükseldiler...

Meclis Başkanı, bakan, milletvekili, vali, emniyet genel müdürü, işadamı oldular...

Orada yer alan olaylar unutulup gitti.

Bir tek önceden belli olan bir işlem geliştirilemedi.

Necdet Üruğ Cumhurbaşkanı olamadı!

12 Eylül'ün hedeflediği plan uygulanamadı.

***

Bu raporun taşıdığı bir "gize" daha dikkat çekmek isterim.

Başbakan Özal, Kutlu Savaş'a bir başka rapor daha hazırlattı.

Bugüne kadar bu raporla ilgili kimse bir şey bilmiyor.

O rapor;" istihbarat örgütlerinin içinde bulunduğu durumu inceliyor ve nasıl bir istihbarat örgütlenmesi yapılabilir"i araştırıyordu!

Bu çalışma sır olarak saklanıyor...

***

1987'de "yasakların kalkması için referandum ve erken seçim" yapıldı.

Özal tekrar iş başına geldi.

Ve sonrasında 1988 Haziran'da yapılan ANAP Büyük Kongresi'nde Kartal Demirağ'ın saldırısına uğradı!

"Özal suikastı" kontrgerilla bağlantılıydı. Şimdi daha iyi görülüyor...

MİT raporu iyi incelendiğinde o suikasta gidişin bazı ipuçlarını bulmak mümkün.

Ve Kutlu Savaş'ın istihbarat kurumu ile yaptığı diğer çalışma da sır dolu...

***

Daha sonra Özal Cumhurbaşkanı oldu.

Ve sonrası malum...

***

Bu konuyu tekrar incelemek, bazı şeyleri görmek adına önemli bir çalışma olacak.

Oğlum Yankı tatmin olmadı Abdullah Bey

Zaman zaman kendi kendime soruyorum,

"Nasıl bir ülkede yaşıyorum" diye...

Kaos içinde... Mutsuz ve umutsuz...

Sonra "Karakteri gelişmemiş, zaafları had safhada olan ve samimiyetsiz bir yaşamı hak ediyor muyum" diye düşünüyorum...

"Yaşadıklarımıza baktıkça, yapılanları sineye çektikçe, güce tapanların zayıflığına tanık oldukça, bilerek sömürülmeye çanak açan çoğunluğun 'onursuz' bir yönetimi kabul ettiğini gördükçe böyle bir yaşantıyı hak ediyoruz" demek geliyor içimden!

Çünkü daha iyiyi istemek gibi bir anlayışımız yok.

Akıldan mı yoksunuz?

Fikirden mi?

Yoksa kendimize iyiyi layık göremiyor muyuz?

***

Başkalarının etkisiyle ve ezikliğin getirdiği ruh haliyle davranmanın hiçbir şey kazandırmadığını bilerek yine aynı şeyleri yapmanın gerekçesi ne olabilir?

Belki düşünen, hassas ve dünya ile ilişkisini kesmemiş insanlar, yalnız kaldıklarında bu soruyu kendilerine sormaktan çekinmiyor.

Kendisiyle yüzleşmek, samimiyetini test etmek ya da gerçeklere ulaşmanın yolu olarak özeleştiri yapmak istiyor.

Bilemem...

Ama sonuçta refah içinde bir yaşam sürmediğimiz açık!

Her konu önümüze bir sorun olarak çıkıyor.

Ve her konuda kıyasıya bir kavganın içinde yaşamaya devam ediyoruz.

"Bu gün hava güzel! Hiçbir sorunum yok! Çok mutluyum" diyebiliyor muyuz?

Bir soruya düşündüğü gibi, doğru cevap veren var mı?

En azından kendimize karşı dürüst olabiliyor muyuz?

Kendimizi sorgulamaya hazır mıyız?

Şayet en azından kendimize samimi davranabilsek, kendi değerlerimizi doğru görebilsek, yetenek ve yetilerimizi dürüstçe değerlendirebilsek birçok sorunu çözmemiz mümkün olacak.

Herhalde "bireysel ve giderek toplumsal gelişmişliğin" ardındaki gerçek de burada yatıyor.

***

Mesela;

Hak ve özgürlükler isteyen BDP'liler, Diyarbakır'daki eylem sırasında hastaneye ulaşmaya çalışan ambulansın geçişine izin vermiyor.

Bu nasıl hak arama?

Kendi dışınızdaki insanların haklarına saygı duymazsanız, taleplerinizdeki haklılığınızı nasıl kabul ettirebilirsiniz?

En temel yaşam hakkını gasp etmenin geçerli bir nedeni olabilir mi?

Bir hastanın ambulans içinde hastaneye gitmesini engellemenin hangi vicdani açıklaması vardır?

Denilebilir ki;"Biz mücadele ediyoruz. Mücadelemiz adına "o hasta da ölsün"...

Biliniz ki, böyle bir düşünce son derece tehlikeli bir başka yetkiyi verecektir.

Bir başkasına da sizin ölümüze karar verme yetkisini!

Yıllardır bu yetkiyi elinde tutan derin devletle savaşan biri olarak, "bu aymazlıktan kurtulmak gerekir" derim...

O hasta ve yakınlarından özür dilemedikçe sivil itaatsizlik eylemlerinin anlamı kalmayacaktır!

***

Bir başka vahim örnek daha; 1 milyon 700 bin öğrenci 27 Mart'ta YGS sınavına girdi.

Yaklaşık 10 gündür bu gençler diken üzerinde...

Sadece onlar değil aileleri de ortaya çıkan durumdan perişan!

Sınavdaki "şifreleme" şüphesi Türkiye'yi yakıyor.

Milyonlarca gencin geleceği bu kuşku ile kararıyor.

"Kimin hakkı ve haddine" diye sormak isterken bakıyorum da siyasi sorumlular ve bürokrasi kadrosu işin cakasında!

Milyonlar umurlarında bile değil.

Bu pişkinliğe dur diyecek toplumsal tepki nerede?

***

Olay ilk patlak verdiğinde günlerde Abdullah Gül, ÖSYM Başkanı Demir'in açıklamasından "tatmin olduğunu" söylemişti...

Tarafsız olması gereken Gül, herkesin dikkatle izlediği biri olarak, önüne sonuna bakmadan, böyle talihsiz beyan vermekten kaçınmamıştı...

Bu arada eski ÖSYM Başkanı Ünal Yarımağan bu konunun ciddi bir şekilde incelenmesi gerektiğini, şifreleme işleminin ve bu yıl uygulanan her öğrenciye münhasıran verilen soru kitapçığı ve cevap anahtarının "yanlış" bir uygulama olduğunu dile getirmişti...

***

Uzmanların da katıldığı, cevaplardaki "algoritma şifreleme" yönteminin usulsüzlüklere müsaade edebileceği şüphesi, toplumda kabul gördü.

Yandaş medya her zamanki gibi durumdan vazife çıkararak, bu olaya "Seçime giderken AKP'nin önünü kesme projesidir" dedi.

Bu derece önemli bir olayı, "karalama kampanyası" olarak takdim etmeye çalıştı! AKP'yi koruma şablonunda Gül'ün ve TBMM Başkanı'nın "tatmin olmaları" yeterli görülüyordu.

Hemen arkasından Milli Eğitim Bakanı da benzer bir açıklama yaptı.

Hatta daha da ileriye gitti, eski KPSS sınavını hatırlatarak bu durumu savundu.

Ne kadar vahim bir durum!

AKP'li siyasi yöneticilerin aymazlığı bizlerin algı noksanlığının sonucu değil mi?

***

Milyonlarca veliden biri olarak isyan ediyorum.

Şimdi bakın Sayın Gül!

Oğlum Erdal Yankı 27 Mart'ta sınava girdi...

Bugüne kadar başta sizin ve de tüm AKP'li zevatın açıklamalarından hiç "TATMİN OLMADI"!

Hatta size, devlete ve siyasete olan güveni sarsıldı.

10 gündür sizin Cumhurbaşkanlığınızdaki bu ülkede her şeyin sorunlu olduğu inancı onun genç beyine yerleşti...

Yıllardır verdiği emeklerin bir çırpıda yok olacağı kuşkusu size ve bu iktidara da hırs ve hınç duymasına neden oluyor!

Sadece oğlum değil, tüm arkadaşları da aynı duyguları taşıyor...

Size artık güvenmiyorlar!

Çünkü;

"Malum dershanelerden birine giden arkadaşları, nerdeyse 30 yıldır çıkmayan bir konudan soru sorulacağını onlara söylemiş.

Sınavda bu konudan üç soru çıkmış!

İstanbul'daki bir okula neden sadece kız öğrencileri doldurmuşlar?

Gerekçesini bir türlü anlamıyor...

Bilgisayar kullanımını bilen gençler olarak her adaya ayrı soru ve cevap kitapçığı verildiğine göre isterlerse, bazı öğrencilerin "puanlarıyla" oynayabilirler!

"Bilgisayara verilecek komutla her arzu edilen yapılabilir" düşüncesi kafalarında bir kurt gibi büyüyor!

***

Abdullah Gül'ün bu kuşkulara cevap vermesi gerekiyor!

Yani beyler, sizin "tatmin olmanız" yeterli değil.

Üstelik de hiç de önemli değil!

Taşıdığınız sıfatlara dayanarak "her söylediğinizin doğru olduğu" anlayışı, halkta artık yok! Sözleriniz ancak sizi kandırır!

Çünkü 1 milyon 700 bin öğrencinin geleceği karanlık!

Ömürlerinin sonuna kadar bu sınavdan aldıkları sonuçtan hep sizleri sorumlu tutacaklar!

Bu kuşkuyu genç beyinlerden nasıl sileceksiniz?

***

Son derece hassas bu konu uzatılmadan neticelendirilmeli!

Sınavın "iptal ya da devam edeceği konusu" ivedilikle net bir şekilde açıklığa kavuşturulmalı!

Gül ve arkadaşlarından beklenen bu...

Onların tatmin olması ülkeyi tatmin etmiyor!

***

İlginçtir, öyle duyarsız bir toplum olduk ki, milyonlarca insan gelecekle ilgili çok büyük sıkıntı yaşıyor.

Üstelik en önemli yatırımımız olan gençlerin geleceğinde kaos var.

Siyasilerde "tık" yok. Birkaç demeç yetti.

Hatta mümkün oldukça çabuk "gündemi değiştirmek için de çaba harcıyorlar!

Demokrasi açılımı, 12 Eylül yargılanması, Hayata Dönüş Operasyonu birden gündeme geldi...

Evet,bu maddeler çok önemli. Yıllardır üzerinde durduğumuz konular..

Ama bunlar kadar, 1 milyon 700 bin gencin sorunu da bu ülke için önemli!

Ve bu sorun hemen çözülmeli. Çünkü Haziran'da ikinci sınavlar başlayacak...

***

Yazının başında söyledim. Nasıl bir ülkede yaşıyoruz?

Ezik ve soluk, niteliksiz bir yaşamın koşulları gün geçtikçe yerleşiyor.

Siyaset ve devlet buna çanak tutuyor.

Ya yurttaş...

Etrafa bakıyorum da bir grup insan başka havada...

Milletin derdine bakmayanlar onun vekilliğine soyunuyorlar...

Bu bize müstahak galiba!

Dost uyarıyor

Deprem faciaları acılarla birlikte dayanışmanın önemini ortaya çıkardı. Türk ve Yunan halklarının dostlukları pekişmekte...

Komşu bizi uyarıyor. Akkuyu Nükleer Santrali'ni yapmayın!

Yunanistan, "Akkuyu 'ya nükleer santral yapmanın getireceği riskler" isimli bir rapor hazırlamış. Ege Bakanı Elisavet Papazoi imzasını taşıyan rapor, Atina Üniversitesi bilim adamlarının araştırmalarını içeriyor.

Raporda: "Doğu Anadolu fay hattı ille Doğu Akdeniz 'deki fay hatlarının bölgede büyük bir deprem riski yarattığı ve santralin yapılacağı alanda deprem olasılığının yüksek olduğu" belirtiliyor.

Ayrıca, "santralin üreteceği nükleer atığın izlenmesinin mümkün olamayacağı ve Akdeniz - Ege için risk içerdiği" vurgulanıyor. "Olası kaza ya da deprem sonrasında, tüm Akdeniz'de büyük tehlike oluşacağı" anlatılıyor.

Detaylı bir sismik araştırma yapılmasının zorunlu olduğu belirtiliyor...

Bu rapor, uluslararası kuruluşlar aracılığıyla Enerji Bakanlığı'na ulaştırılmış. Bakanlık araştırmaya gerek görmemiş. "Siyasi bir rapor. Nükleer teknolojiye sahip olmamızı istemiyorlar" diyerek sumen altı etmiş...

Oysa Akkuyu'ya nükleer santralin kurulması Yunanistan'ın işine gelir.

Çünkü, Silifke - Fethiye arasındaki turizm yoğunluğu Yunanistan sahillerine kayacaktır. Bu nedenle rapor iyi niyetle yorumlanmalı.

ANAP 'ın baskısıyla hükümet, 20 yıldır karşı çıkılan nükleer santrali kurmak istiyor. Üstelik halkı yanlış bilgilerle aldatarak... Karanlıkta kalma fobileri yaratarak...

Türkiye 'de enerji değil, enerjinin yönetilememe krizi vardır.

Hidrolik potansiyelimizin yüzde 29'unu, termik kaynaklarımızın yüzde 54 'ünü ve kurulu enerji gücümüzün ANCAK yüzde 65'ini kullanabiliyoruz. Oysa yıllar sonra devreye girecek olan nükleer santralin, kurulu enerji gücümüz içindeki payı yüzde 3 olacaktır. Dolayısıyla nükleer enerji ülkemizin tek ve son seçeneği değildir.

Üretim, iletim ve dağıtım hatlarındaki kayıp yüzde 30'lara varmaktadır. Bu kayıplar, bir nükleer santrale ödenecek paranın 1/3'ini harcayarak önlenebilir ve böylece 10 katı enerji elde edebiliriz.

Çevre duyarlılığı, radyasyon tehlikesi ve atıkların yok edilememe sorunu, dünyada 19 yıldır, nükleer santral yapımını durdurmuştur.

Birçoğu da kapatılmaktadır.

Nükleer enerjinin, toplam enerji içindeki payı, 1970'lerde yüzde 55 iken,

1990'larda yüzde 1'e düşmüş, yerine yenilenebilir ve temiz enerji kaynakları bulunmuştur. Su, güneş, rüzgâr gibi...

Dünya nükleer enerjiden kaçarken, ülkelerinde dahi kullanılmayan geri teknolojilerin Türkiye 'ye getirilmesi yanlıştır. Üstelik deprem tehlikesini bilerek!

Öneriler dinlenmeli, uyarılar araştırılmalıdır.

Koalisyon ortağı Mesut Yılmaz, ABD 'de enerji ihaleleri konusunda görüşmeler yapmış. Yetkili midir? Bilinmiyor.

Ama bu girişimler, Türk Bank olayı öncesini hatırlatıyor.

Cumhur Ersümer ise iki yıldır, bakanlığı bırakmış sadece enerji ihalelerini takip ediyor!

Bu ısrar niye?

Deprem dostluklar yarattı. Dostlar bizleri uyarıyor. Gözlerimizi açalım!

***

Bu yazı 23 Eylül 1999 yılında Milliyet gazetesi "ÇETELE" sütununda yazılmıştı.

Bugünkü iktidarın Mesut Yılmaz ve koalisyon ortaklarının zihniyetinden ne farkı var!

Üstelik "kör gözüm parmağına" der gibi, Trakya da 3. santralin planları yapılıyor...

AKP bu ülkeye kendini ait görmüyor...

O nedenle insana ve doğaya bakışları, geçmişin materyalist kadrolarının vahşi görüşlerinden başka bir anlam taşımıyor!

***

İki gündür Türkiye'de yeni bir deprem yaşanıyor.

Belki hissediyorsunuz...

Listeler sadece seçmenleri değil, demokrasiyi de sarsıyor...

Bu sallantı mutlaka bir yerde duracak.

O zaman ayakta kim kalacak göreceğiz!

***

Ayakta kalanlara şimdiden bir çağırın var!

Nükleer santrallere karşı olanlar şimdiden tavrını açıkça ortaya koymalı!

Koymalı ki; oylarımızın yönü belli olsun!

Tacizden kurtulmak için basit bir yol

Seçim yaklaşıyor.

Seçimle ilgili konuşmalar da giderek hararetleniyor.

***

Önce aday adaylarıyla ilgili sözler dinledik...

Dedikodu, kavga, tartışma...

Sonra adaylar belli oldu.

Heyecan söndü.

Listeler önümüzde...

"Bizimkisi en iyi" diyen yok!

Sıralamaya girenler hakkında konuşulanlar sessiz sırların ifşası gibi...

***

Sağ partiler için bu sessizlik doğal.

Orada herkesin rütbesi ve sırası belli.

Biat kültürü, sonunda sıranın kendilerine de geleceğini öğretiyor.

Listenin içi ya da dışı fark etmiyor.

Siyasi rantın dozu herkes için biliniyor.

Sabır ve sonuç...

Belki onlar için başarı da burada gizli.

***

Sol partiler farklı olmalı. Ama onlar da sanki sağa öykünüyor!

Sol deyince ;

İdeoloji, örgütlü yaşama bilinci, halk adına bir şey yapma talebi...

Dışlanmışların partisi, ezilenlerin güvencesi, insan onurunun koruyucusu...

Eşitlik, özgürlük ve adaletin herkesin doğal ve vazgeçilmez hakkı olduğunu savunan,

önce emek ve insan diyen,

sermayeye karşı duran,

yayılınacı emperyalizme geçit vermeyen,

yaşam standardını yüksek tutan, paylaşımı adil yapan, dayanışmayı öne çıkaran,

sadece barış isteyen bir anlayış aklımıza geliyor.

Kürt, Alevi sorununa çözüm getirmiş, yerel yönetimlerin özerkliğini kabul etmiş, genel siyasi affı isteyen, sosyal devletin gereğini yerine getiren bir parti...

***

Sol parti farklı olmalı.

Sağı da solu da bir olan parti olmamalı.

Kadroları sağcı, çözümleri solcu,

sözü solcu, eylemi sağcı parti inandırıcı olur mu? Olmuyor da!

***

Bunları daha açık konuşmak için önümüzde daha çok zaman var.

Partiler ne yapacakları ve de ne yapmaya niyetleri olduklarını süreç içinde açıklayacaklar...

Gizledikleri ya da samimi oldukları konular daha da belirginleşecek...

***

Bugün size başımdan geçen bir olayı anlatmak istiyorum.

Muradım nasıl bir yoğunlaşmaya doğru gittiğimizi göstermek...

Malum seçim yaklaşıyor...

Her şeyin mübah olduğu bir dönem başlıyor...

Yurttaş haklarımız ne denli korunacak?

Hukuk devleti var mı? Bu seçimlerde adil davranılacak mı?

Oy almak isteyen partiler yurttaşını taciz mi edecek?

Yoksa doğru tercih yapması için başta yurttaş haklarını gözeten, nazik ve demokratik bir duruş mu sergileyecek?

Göreceğiz!

***

Geçen Cuma günü cep telefonum çaldı.

Bir internet firmasının çağrı merkezinden Funda isimli bir bayan arıyordu...

"Firmasının kampanyalarından bahisle zamanımı alacağını" söyleyerek hızla söze girdi...

Çok yoğun olmama rağmen nazikçe "varsa sorunuzu kısaca cevaplamak isterim" dedim.

Hızlı konuşmasından internet ile ilgili satış yapmaya çalıştığını anladım.

"Benim aboneliğim TTNET. Dolayısıyla hepsi aynı kablodan geçiyor" diyerek, zamanımın olmadığını tekrar belirtip konuşmayı kesmek istedim.

Cevabım hoşuna gitmedi ki, bir kadına yakışmayan sözler dinledikten sonra telefonum kapandı.

***

Şimdi;

1- Hiçbir şekilde bağlantım olmayan bu firmaya benim telefon numaramı kim verdi?

2- Bu firma hangi hakla benim rızam olmadan doğrudan bana bir şey satmak istiyor?

3- Daha önce benzeri olaylardan dolayı yapılan şikayetler olmasına rağmen bu iş neden hala devam ediyor?

4- Sürekli reklam gönderen firmaları denetleyecek ya da şikayetlerin gereğini yerine getirecek bir kurum yok mu?

5- Herkesin telefon numarası ortada dolaşıyor. Nerede kaldı özel yaşam hakkı?

6- Türkiye İletişim Kurumu'nun görevi nedir?

***

Yukarıda sorduğum soruların cevapları belli.

Ancak ne ileri demokrasi, ne de hukukun üstünlüğüne inanmış bir ülkede yaşamıyoruz. Bu nedenle cevap verecek olanları bulmak mümkün değil...

Kısacası bu işin sorumlusu var ama yok!

Başbakan'a bağlı bir kurum var. O da sadece Başbakan'a bakıyor!

***

Vahim olan durum bundan sonra başlıyor.

Çıkan yasaya göre "siyasi reklam" yapmak artık mümkün!

Bundan önce telefon şirketleri sattıkları abonelerin telefon numaralarına "korsan" olarak seçim mesajları yolluyordu.

Şimdi bu, yasal hale geldi.

Siyasiler parayı verdiklerinde; kim olduğuna bakmadan, hakkı olup olmadığını düşünmeden, özel yaşamı taciz edip etmediğini bilmeden tüm telefonlara istenilen mesajı gönderecek!

Sizler de gün boyu büyük bir mesaj bombardımanı ile karşı karşıya kalacaksınız.

Sevseniz de sevmeseniz de mesajlar sizinle olacak.

***

Bir başka vahim nokta...

Bu mesajların yarı parasını da siz ödeyebilirsiniz.

Şu anda bazı bankalar kampanyalarını müşterilerine ulaştırmak için gönderdiği mesajlardan para alıyor. Bunun yasal olduğunu da iddia ediyor!

Neyse ki, onlar ekstrelerine açıkça bu hizmet için para aldığını yazıyorlar.

***

Yurttaş olarak böyle bir tacize izin vermek istemiyorum. Siz de dikkat edin!

Bugünden ilan ediyorum: Cep telefonuma mesaj çeken partiye oy vermeyeceğim!

Gevelemeden konuşmak lazım

Günlerdir ortalıkta dolaşan kasetlerle meydanlar inliyor.

MHP'yi "baraj altına itme ve de yeniden dizayn etme" projesi adım adım uygulanıyor.

İlk bakışta görülen o ki;

Bu plan, kişileri istifa ettirdi.

Ama MHP için beklenen olmadı...

Yani MHP'nin "baraj altında" bırakılına hedefi tutmadı.

Aksine mağdur edilen Bahçeli'ye ilgi daha da arttı!

Bahçeli'nin "göründüğü gibi olmadığı, hatta gülen ve de espri yapabilen bir kişi olduğu" basında yazılır, TV'lerde çokça söylenir hale geldi...

Daha da ilerisi,

"MHP'nin mutlaka Meclis'e girmesi" görüşü, herkesin ortak noktası haline geldi!

***

Bu durumdan "çıkar elde etmeye" çalışan AKP, sonuçtan ne kadar memnun?

Önceleri var gücü ile "kasetleri hatırlatmak" isteyen,

Hacı Bektaşi Veli'nin özdeyişi "eline, diline, beline sahip çık" sözüyle politika yapmaya çalışan Erdoğan sonunda anladı ki;

Kasetler MHP'yi mağdur ediyor!

Ve Erdoğan biliyor ki; halkımız mağduru kollar!

(Tıpkı e-muhtıra verilen AKP'yi geçen seçimde kolladığı gibi...)

Bu seçimlerde de MHP'nin mağduriyetini görüyor ve onu koruyor...

Başbakan'ın pazar günü yaptığı konuşmalarda "kaset ahlaksızlığını kullanmaktan" çark etmesinin gerçek nedeni bu!

***

Tayyip Bey bir şeyin daha farkına vardı zannederim.

O da "kasetler ortaya döküldükçe" toplumun gözünde suçlanan AKP oluyor.

Çok az kimse bu işin arkasında AKP olduğuna inanıyor.

Halkın AKP'yi asıl suçlama nedeni; devlete "bu işin faillerini bul" talimatını vermemiş olması.

"Hukuk devletiyiz, savcıların işine nasıl karışırız" gerekçesine inanmıyorlar.

Hele Hayati Yazıcı olayının çok kısa zamanda çözülmesinde hükümetin çabasını gören millet, "biz çözemeyiz" mazeretini kabul edebilir mi?

***

İstediği zaman savcıları harekete geçiren hükümetin, kasetlerin peşi sıra ortaya çıkmasında gösterdiği umursamazlık, TİB'in konuya eğilmemesi, hala görüntülerin sitelerde duruyor olması bu konuyu iyice savsakladığına olan inancı pekiştiriyor...

Bu algılama, AKP'nin MHP'ye komplo düzenleyenlerle "zımnen" işbirliği içinde olduğu kanısını toplum içinde hızlıca yayıyor.

***

Uzun çalışma ve planlama sonrası,"çok profesyonelce" yapılan kaset çekimleri ve uygulanan "olağanüstü toplum mühendisliği" olayın arkasında bir kurumun olduğunu gösteriyor.

Bu hangi kurum olabilir?

"MHP içi hesaplaşma" lafı bu olayı basite indirgiyor.

Yine gerçeğin vahametini gizleyemiyor.

***

AKP bugün iktidar...

Cumhurbaşkanlığından HSYK'ya varıncaya kadar devletin bütün gücü elinde.

Cumhuriyet savcıları, TİB, MİT, İçişleri ve Adalet Bakanlığı ellerinde.

Emniyet istihbaratından, yeni kurulan Kamu Güvenliği Müsteşarlığı'na kadar devletin araştırma, soruşturma, inceleme, dinleme, takip etme vs. aklınıza ne gelirse, tüm kurumlar, kuruluşlar ve elemanları AKP iktidarının elinde!

Bugünkü teknoloji "yayımlanan internet sitelerini" anında bulmaya müsaade ediyor.

Bu kadar yoğun teknolojiyi kimlerin kullandığına dair her türlü alt yapı Mobese'sinden ortam dinlemesine varıncaya kadar devlette bulunuyor.

Peki neden kasetleri çekenler bulunamıyor?

Bulunmak istenmiyor galiba!

***

Bu vesileyle bir kez daha hatırlatmakta yarar var.

Kasetlerin ilki Baykal'ı hedeflemişti.

Aradan bir yıl geçmesine karşın "Baykal kasetleri" ile ilgili devlette hangi adım atıldı?

Savcılık, güvenlik veya istihbarat teşkilatları bu konuyu ortaya çıkaracak nasıl bir çalışma yaptı?

Elde bir kanıt var mı?

Savcılığa yapılan başvuru ne aşamaya geldi?

***

Bu arada sorulması gereken bir soru daha var!

CHP bu konun üzerine ne kadar gitti?

Açıklanması gereken önemli bir konu...

***

Görünen o ki; kasetler ortaya çıktıkça ve de Başbakan bu konuyu kaşıdıkça, bırakın baraj altını,12 Haziran seçiminde MHP yüzde 16'ları geçen bir oy alırsa şaşmayın!

***

VAN MİTİNGİ

Başbakan Van toplantısında dört belge açıkladı.

Bu belgeler, tek parti döneminin Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nü zamanında yasaklanan kitaplarla ilgili...

"Kürtlere" yapılan baskıları dile getirmek için bu belgeleri aklınca kullandı.

Bir kere adı üzerinde 1940-1946'ları içeren tek parti döneminin belgeleri...

Bu dönemin "demokrasi dışı" olduğunu bilmeyen yok!

O dönemin "inkarcı politikasını" bugün kabul eden tek kişi yok!

Tarih bilgisi "kıt" bir siyasi olarak Başbakan, bazı şeyleri çarpıtmaktan geri durmuyor. Kürt sorununu çarpıttığı gibi!

Meydanlarda ya 60 yıl önceyi sorguluyor,

ya da 12 yıl sonra hayal ettiklerini anlatıyor.

Bugüne bir türlü gelemiyor!

Hayaller güzel ama bugün ne yapacak?

***

Bari ben de Başbakan'a dünle ilgili bazı doğru bilgiler vereyim...

İlk kez "Kürt sorunu siyasetle ve parlamentoda çözülür" diyen SHP,

1991 seçimlerinde Kürtlerin sorununu çözmek adına kurulan HEP'le birlikte seçme girdi.

İlk kez milletvekilleri "Kürt kökenli" olduklarını Meclist'e açıkça ilan ettiler.

Sonraki aşamada, REFAH partisinin de içinde bulunduğu çoğunluk, Kürt olduklarını açıklayan bu milletvekillerinin dokunulmazlıklarını kaldırdı!

***

Çok uzak değil, içinde bulunduğum 49. hükümet, Cumhuriyet tarihinde ilk kez "Kürt realitesini tanıyorum" dedi.

Kürtvarlığını inkâr eden "devlet politikasıyla" mücadele etmeye başladı.

Ne var ki, REFAH/YOL hükümeti zamanında bu politikadan dönüldü, faili meçhul cinayetler olabildiğince arttı!

***

Kültür Bakanlığı olarak 1992'de Kürtçe kasetlerin serbestçe satılınasını ve çalınmasını gerçekleştirdik.

***

"Yasakları yasakladık" diyerek, yasaklanan kitapları Kültür Bakanlığının kütüphanelerine geri gönderdik.

İçlerinde Ahmede Xani'nin ünlü eseri "Mem u Zin" de vardı.

Ahmede Xani'nin Mem u Zin'i de, Yaşar Kemal'in kitapları da, Saidi Nursi'nin kitabı da şimdi raflarda, okunuyor...

1992 yılında, Ümit Elçi tarafında çekilen ilk Kürt filmi " Mem u Zin" filminin gösterimine izin verildi.

Bu film, Ankara ve Diyarbakır'da kalabalıkların ilgisiyle karşılandı.

Ümit Elçi'nin çekime hazırladığı beş Kürt filmine de izin verildi.

Bana da "özgürlüklerin önünü açtığım" için ödül verdiler.

Bunlar o günkü dönemde "birer devrim" niteliği taşıyan adımlardı.

Yani herkes kendine göre bir şey yapıyor...

Siz ilk değilsiniz!

***

Diyeceğim şu ki,

Seçim yaklaşıyor...

"Kasetleri, yahu, ya" ile başlayan sığ laflardan vazgeçin!

Ey Başbakan 60 yıl önceyi de bırakın!

Bakın ben de size, 20 yıl önce yaptıklarımı anlattım.

Siz, Erdoğan ve AKP olarak seçim sonrası söz verdiğiniz yeni yapılacak anayasada Kürt sorununu nasıl çözeceksiniz? Bize bunu anlatın!

Öyle "az öz, kısa" geçiştirmeden!

Kalan 20 günü "somut ve gerçek" düşüncelerinize ayırın!

Nasıl bir anayasa düşünüyorsunuz?

Biz bunu duymak istiyoruz!

Hayaller gerçek olsa...

Başbakan dün Ankara için "çılgın projelerini" açıkladı!

Ankara'nın birçok konuda merkez olacağını da bu "çılgınlığa" ilave etti.

Başkent olmaktan çıkarılmaya çalışılan Ankara'nın sonunda

bir şeylerin "merkezi" haline dönüştürülmesine herhalde Ankaralılar çok sevinecek!

***

Akıllı olması pek mümkün görünmeyen projeleri, CHP Genel Başkan eski Yardımcısı, CHP TBMM Genel Başkan eski vekili ve de şimdiki Ankara Milletvekilli Hakkı Süha Okan'a sordum...

"Yapılması gerekenleri yıllardır yapmayan, şimdi de büyük bir olay gibi anlatan zihniyet zaten çıldırmıştır.

Anlaşılan o ki, 'çılgınlık' akıllı uslu bir şey ortaya koyamayanların kaçış yolu oluyor.

Baksanıza Keçiören'den Eskişehir yoluna14 kilometrelik tünel yapacakmış...

Galiba halka bakacak yüzü kalmadığı için, evinden Meclis'e görünmeden tünelle gitmek istiyor" dedi...

Sonra ekledi; "Çok işimiz var! Bu boş sözlerle vakit kaybetmek istemiyorum.

CHP'nin iktidar olması için Ankara'da sokak sokak çalışıyorum!"

***

Hayaller kurmak güzeldir.

Hayalleriniz olmazsa yaşam olmaz.

Hayaller hedefleri, hedefler rekabeti belirler.

Ve hayaller gelişmeyi ve değişmeyi sağlar.

***

Hayalleri olanlar başarılı olur.

Ancak bu hayallerin gerçekleşmesi, hayatı tanımakla mümkündür.

Ayaklarınız yere bastığında, gözünüz çevreyi gördüğünde, yapacaklarınızı özümsediğinizde, bir yerde uyandığınızda, hayallerin var olabilmesi mümkünleşir.

Yani hayallerinizi başarmak için aklınızı uyarmanız gerekir.

Uyarılan akıl, kendi gerçeğini görecek ve hayallerinizi gerçekleştirecektir.

***

Dünyayı ve insanları dönüştürmek, geliştirmek isteyen herkesin,

başta da siyasetçilerin hayalleri olmalı! Hayaller kurabilmeli...

Bu nedenle Başbakan'ın açıkladığı "çılgın projeleri" başından beri olumluyorum.

Hayalleri olan bir siyasetçi olarak değerlendiriyorum.

***

Ancak, hayal ve gerçek birbirine zıt olan iki olgudur.

Hayalleriniz inandırıcı olmalı!

Ama inandırıcı olmak da çok zor...

İnanılmayan insana güven duyulmaz!

Hayaller birden "yalan rüzgarı"na dönüşebilir.

O nedenle hayallerin "akılla" yoğrulması gerekir!

***

Dünkü açıklamalar sonrası, Başbakan'ın hayaller kuran biri olarak işin mantığına ters düşmesine bir anlam veremiyorum.

Açıkladığı projelere o kadar inanıyor ki, hemen bitirileceğini söylemekten geri kalmıyor. Projelerine inanması çok güzel...

Ancak şu da unutulmamalı... Gerçek dünya acımasızdır!

Rakiplerine sorduğu sorunun cevabı şimdi ondan istenir!

İstanbul ve Ankara'daki "çılgın projelerin" kaynağını nereden bulacaksın?

Hani Başbakan "CHP'nin aile sigortası için kaynak nerede beyler" diye sormuştu ya!

***

Dün açıklanan projelerden biri, Ankara'da oluşturulacak büyük botanik bahçesi!

Türkiye'deki üç bini aşan endemik bitkinin teşhir edildiği bir park kurulacak.

Sadece bizim için değil, dünya insanlığı içinde önemli bir proje.

Alkışlanması gereken bir düşünce...

***

Sadece bu projenin maliyetini Başbakan 83 milyon TL olarak açıkladı!

Güzel! Diğerleriyle birlikte muazzam bir maliyet çıkaran "çılgınlıkların" parası nereden bulunacak?

***

Büyük maliyeti olan bu projelerin önceliği ve zamanlamasının doğru olup olmadığı konusu, sorgulanması gereken önemli bir başka konudur.

***

Hayallerinizle, demokrasi, özgürlükler ve zenginlikler arasındaki hassas dengelerin tam bir açıklık oluşturması gerekir.

Hayal kurarken gerçekleri kaybedebilirsiniz!

İşte o zaman "kara bir leke" ortaya çıkar.

***

Kaldı ki,

Türkiye'nin dün yüzü bir kez daha karardı!

Başbakanın yaptığı bir konuşmada "Parasız eğitim istiyoruz" diyen Ankara Üniversitesi öğrencisi Berna ile Trakya Üniversitesi öğrencisi Ferhat'ın yargılanmasına devam edildi.

Yargıçlar, 14 ay 11 gündür tutuklu olan bu iki gencin tutukluluk halinin devam etmesine karar verdi ve mahkemeyi erteledi.

***

Anayasa ve yasalar düşünce ve ifade özgürlüğünü korurken,

Düşünce özgürlüğü en temel insan hakkı olarak tüm dünya tarafından kabul edilmişken,

Türkiye'nin anayasasında "herkesin parasız eğitim hakkı" olduğu belirtilmesine rağmen paralı hale getirilen eğitime isyan eden öğrencilerin yargılanması,

Türkiye de hak, hukuk ve demokrasinin olmadığını gösterir!

"Yalancı demokraside" yaşadığımız ortaya çıkar!

***

Bakın bir başka yalan da ÖSYM'de sürüp gidiyor...

YGS sınavında "şifrenin varlığı" tespit edildikten sonra Ankara Cumhuriyet savcısı, ÖSYM Başkanı Ali Demir hakkında soruşturma başlatmak istedi.

Bu işlem için YÖK'ün izin vermesi gerekiyor.

O gün YÖK Başkanı "izin verme" görüşünde olduğunu hemen beyan etti.

***

Yaklaşık bir ay önce YÖK Genel Kurulu, 25 Mayıs toplantısında bu konuyu gündeme alacağını açıklamıştı.

Ancak dün, gerekli işlemler tamamlanmadığı gerekçesiyle Ali Demir için istenen "soruşturma izni" verilmedi...

***

ÖSYM Başkanı "yalan, yanlış açıklamalar" yaptı. Şaibeli hale geldi.

Kısacası pek güvenilir bir kişilik olmadığı ortaya çıktı.

YÖK verdiği karardan caydı.

Yani "yalan rüzgarı" esip durdu!

***

Başbakan'a şunu demek isterim;

İstediğiniz kadar "çılgın projeler" yapın,

"12 yıl sonrasını düşünüyorum" deyin...

Değil mi ki siz; gençlerin isteği olan "parasız eğitimi" sağlayacak kaynakları şimdilik halka bir şey vermeyen "çılgın projelere" harcıyorsunuz, özgürlükleri gasp ediyorsunuz, yani gerçeklerle ilişki kuramıyorsunuz. O zaman sizin hayalleriniz de gerçek olamaz!

Edepsiz, alçak!

Başbakan esip kükrüyor...

Bağırıp çağırıyor...

Sağduyudan uzaklaştı!

Sakin ve uslu değil...

Üslup seviyesiz!

Kalite düşük...

Bugüne kadar hükümetin gücü ve imkanları ile ülkeyi gezdi.

Ancak beklediğini bulamadı...

***

Polisin baskısı,

Devletin ihtişamı bile onu kesmiyor!

Çünkü bir türlü eskiye, yani 2007'ye dönemiyor.

Bu kez mağdur değil.

Bu kez mağrur!

Artık ne sevecen, ne de kucaklayıcı...

O gecekondulara giden, orada bağdaş kuran halk adamı olmaktan çıktı,

Şimdi Ortadoğu'nun fatihi, dünyanın yeni lideri kılığına büründü...

Narsistler arasında yerini aldı.

***

AKP için durum vahim.

Giderek oylar düşüyor...

Bu seçimde belki yine birinci parti olacak.

Başbakan kalacak.

Ama toplumun büyük bir kısmı başbakana sevgi duymayacak.

Daha şimdiden tepkiler başladı...

Sevenleri arasında dağılma hızlandı!

***

Artık bilinen karizmatik Erdoğan yok.

Her hareketi olay olan,

Baktığı yerden gülücüklerle cevap veren,

Heybetli, kudretli Recep Tayyip gitti.

Yerine "yeni diktatör" geldi...

Anlaşılan o ki; tek adam hevesi, aklının önüne geçti.

Ona olan kızgınlık nefrete dönüşüyor!

***

Geri kalmış ülkelerin klasik politikacısının bilinen tavrıdır bu!

Gelişmemiş, eğitilmemiş, birikimleri oluşmamış, yarı cahil siyasi, duygularını, hırslarını ve zaaflarını akılının önüne koyar!

Bu anlayış beklentilerini sınırsız kılar!

***

Demokrasiyi özümsememelerine rağmen demokrasinin kuralları sayesinde seçilir,

seçildikten sonra "onları seçen sistemi" kaldırmak isterler!

Akıl kontrollerini öyle kaybederler ki; mutlak iktidarlarının ebediyen kendilerine kalmasını beklerler...

***

Hopa olayları sonrası Erdoğan'ın CHP lideri Kılıçdaroğlu'na "alçak, edepsiz" demesinin altında yatan, bu ruh halidir!

AKP Genel Başkanı Erdoğan bırakın bir Başbakanı, herhangi bir siyasiye yakışmayacak şekilde Hopa'da yaşanan olayları çarpıtıyor...

Kendi yanlışları, yanlı tavrı, kaynakların yandaşlara aktarılması, insanları kamplara bölmesi, başta Kürt sorunu olmak üzere hak ve özgürlüklerin genişletilmesi için verilen sözleri tutmaması toplumsal tepkiyi oluşturuyor.

Seçim yaklaşırken Recep Bey bir gün dahi "nasıl bir anayasa istediğini" açıklamadı!

Hep hamasi ve gereksiz demagoji ile zaman geçirdi.

***

Bunları görmeyen Erdoğan, CHP'nin afişi ile diğer afişlerin yan yana gelmesinden farklı anlamlar çıkarıyor.

Doğrusu zorlama suç ve suçlu bulma konusunda AKP çok büyük mesafe kazandı.

Hopa'da yapılanların seçmenin doğal protestosu olduğunu kabul etmeyen zihniyet, tek parti döneminin baskıcı konumunu temsil etmekten çekinmiyor.

Bilinen bir gerçek var ki, o da yalnızca "dikta rejimlerinde" yönetimler hep haklıdır!

***

Bir başbakan düşünün, polisin gaz sıkması sonrası kalp krizi geçirmesi nedeniyle ölen yurttaşına, "bir tanesi" diye hitap edebiliyor...

"Kimliğini bilmiyorum, ilgilenmiyorum, üzerinde durmuyorum da" diyebiliyor!

"Bir insanın, üstelik yurttaşının" ölümüne herhangi değersiz bir şey gibi yaklaşıyor...

Kendisine karşı olan herkesi, düşüncelerine karşı duran eylemcileri küçümsediğini vurgulamaya çalışıyor...

Olacak iş mi?

Yurttaşını düşman olarak gören bu anlayış, bu ülkeyi dokuz yıldır nasıl yönetiyor?

***

Hopa'da polisin gaz sıkması nedeniyle kalp krizi sonrası vefat eden emekli öğretmen Metin Lokumcu'nun acısını paylaşmak, sevdiklerine başsağlığı dilemek yerine Recep Tayyip Erdoğan adeta ölen yurttaşının arkasından "oh olsun" der gibi konuşuyor!

Kendisine karşı tavırda olan herkesin bu akıbetle karşı karşıya olabileceğini adeta hissettirmeye çalışıyor!

***

Can veren emekli öğretmen Metin Lokumcu adım adım ölüme yaklaşırken, "bugünkü iktidardan ve onun polis baskısından bunaldığını" Hopa meydanında bağırarak ifade ediyor...

Bir yurttaşın çığlıklarını duymayan Recep Bey, olayların faillerinin CHP, ÖDP ve Halkevleri olduğunu söylemekten çekinmiyor.

Doğruyu söylemezken yüzünün kızarmasını, vicdanının sızlamasını beklemek yersiz!

Çünkü Recep Tayyip Erdoğan her anlamda düşüşte!

***

Oyları da, karizması da, etkinliği de, güvenilirliği de ve de en önemlisi saygınlığı da kayboluyor.

Bu değerleri yitirmek kolay değil.

Sonunda kendisini de yitirebilir!

Nitekim yavaş yavaş bu duruma geliyor.

Yoksa CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu'na milyonların önünde "edepsiz, alçak" diyebilir mi? Bu kadar seviyesiz, bu kadar arsız olabilir mi?

***

Erdoğan bu sözleri üzerine basarak kullandığına göre, "siyasi ve şahsi düşüşünün" hızlanmış olduğunu görüyor demektir.

Böyle bir psikoloji içinde bulunan bir liderin 3. dönem iktidarı korkutucu bir hal alabilir!

Recep Tayyip Erdoğan, Türkiye'yi muhalifleri için yaşanmaz bir ülke haline dönüştürebilir...

12 Haziran seçimi bu nedenle daha da önem taşıyor!

Sandıktan güller açsın

Yarın sandığa gidiyoruz... Türkiye'de ya yeni bir dönem başlayacak ya da "eski tas eski hamam" devam edecek!

***

Aslında AKP hükümeti tekrar işbaşına gelirse bilin ki, eski tas kalır ama eski hamamda da çatlaklar oluşur! Baksanıza daha seçim sonucu alınmadan Erdoğan "yeni kabine

düzenini" açıkladı... Her ne kadar onaylansa da Cumhurbaşkanlığı dolaylarında hava bulutlandı! "Başkanlık sistemine adım mı atılıyor" diye soranlar çoğaldı...

***

Aslında değişen hükümet yapısı, ilk bakışta faydalı olacak gibi görünüyor. Bazı eksikleri olmakla birlikte bakanlıkların" icracı" hale getirilmesi olumlu bir adım... Devlet Bakanlıkları "partidaşlara makam" tahsisinden başka bir işe yaramıyordu.

***

Ancak açıklanan düzende iki büyük eksik var! Öncelikle, üç tarafı deniz olan bir ülkede son derece ihmal edilmiş bir sektörün, ekonominin lokomotifi ve nitelikli istihdamın önemli kolu haline gelmesini sağlayacak olan "Denizcilik Bakanlığı" kurulmalıydı. Sonra da; Kültür ve Turizm Bakanlığı ayrılmalıydı. Kültür, sanat ve edebiyat bir ülke için en ihtişamlı değerlerdir. Geçmişten miras kalanların korunması kadar geleceğin estetiğinin oluşturulması da önem taşır. Kendini ifade etmekten korkmayan bir toplum ve özgürce düşünen birey yaratıcı olur... Yaratının önündeki engeller kalktıkça ülkeler gelişir ve değişir. Böyle bir gerçeğin tamamen tüketime dayanan turizm algısı ile birlikte yürümesi sıkıntı yaratır. Zaten dokuz yıllık sonuç, bu yanlışın varlığını gösteriyor... Neden ısrar ediliyor, anlaşılmıyor! Herhalde heykel yıkan, sahne sanatlarına saygısız, plastik sanatları günah gören anlayışın Kültür Bakanlığını ayırması zor!

***

Hükümet oluşumunda farklılık olarak kullanılan "bakan yardımcılığı" tehlike yaratacaktır. Dışarıdan atanan "bakan yardımcısı"nın kime bağlı ve yetkilerinin ne olduğundan öte, kime karşı "sorumlu olacağının açıklanması gerekir. Meclis'e

sorumlu olmayacağı söyleniyor... Devletin denetleme kurumlarına karşı da olamaz... Geriye sadece Başbakan kalıyor! Böyle olunca "bakan yardımcısı", "parti müfettişi" haline dönüşür!

***

Yarından sonra Türkiye, anayasa ve Kürt meselesi ile meşgul olacak. Bugüne kadar meydanlarda görülen "ilkel üslup, seviyesiz konuşmalar, zarafet dışı davranışlar" sonrası liderler nasıl bir masanın etrafında toplanacaklar? Sorunlara kalıcı çözümü nasıl bulacaklar? Bunları yaşayarak göreceğiz... Türkiye için her şey unutulmalı, Kürt ve Alevi sorunu başta olmak üzere dışlanan büyük çoğunluğun hak ve özgürlüklerini verecek yeni bir anayasa yapılmalıdır!

***

Türkiye; doğusu ve batısıyla barışacak mı?, Demokratikleşebilecek mi?, Hak ve özgürlüklerini genişletebilecek mi?, Hukukun üstünlüğüne inanan bir ülke olabilecek mi?, Kürt ve Alevi taleplerini karşılayabilecek mi?, Siyaset yapma biçimi değişebilecek mi?, Can ve mal güvenliğini sağlayabilecek mi?, Derin devletten, çetelerden kurtulabilecek mi?, Faili meçhul cinayetleri aydınlatabilecek mi?, Yolsuzluk yapanlardan hesap sorabilecek mi?, İşsizliğe çare olacak mı?, Gençler ve kadınlar haklarını alabilecek mi?, Kısacası yaşam güvencemiz olabilecek mi?

***

Ve bunları gerçekleştirebilecek, halkına sorumlu ve verdiği sözleri yerine getirmeye kararlı bir partiyi seçebilecek miyiz? İşte püf nokta burada!

***

Gezdiğim yörelerde şunu gördüm; ülkemizde özellikle batı bölgelerinde ve sahil kesimlerinde bir kısım insanlar, 2001 ekonomik krizinden çok mağdur olmuşlar. Varlıklarını

kaybetmişler. Çok büyük travmalar yaşamışlar. "Dokuz yıllık AKP iktidarında kaybettiklerini tekrar bulamadıklarını ama en azından ellerinde kalanları yitirmediklerini" söylüyorlar. "Tekrar maceraya atılmak istemiyoruz" diyorlar...

Özellikle orta Anadolu, doğu ve güneydoğuda ise "her şeylerini kaybedenlerin" değişim beklentisi var! Kimliklerinin korunmasının yanı sıra baskıdan uzak, açlıktan kurtulmuş, geleceğe güvenle bakan, taleplerini yerine getiren siyasetçi arıyorlar. ÖSYM'nin yarattığı şifre skandalından tüm gençler hesap sormayı bekliyor! O nedenle değişim istiyorlar...

***

Ama her iki basamakta yer alan taraftarlar da içlerinde bölünmüşler... Sokakta açıkça isteklerini dile getirenler olduğu gibi, belki de onlardan daha fazlası sessizce duruyor. Görünen o ki, sonucu bu sessizler belirleyecek!

***

Ülke ve insanın gelişmesi için değişimden yana olmak gerekir. Ancak insan değiştirdiği dünyaya hemen ayak uyduramıyor... Çünkü kendisi aynı hızla değişemiyor!

***

Bugün değişim ve gelişimi ilk kez CHP temsil ediyor... Akılcı projeleriyle Türkiye'yi yönetmeye talip. Kılıçdaroğlu halkın büyük ilgisini çekti. CHP artık devlet partisi olmadığını halkın partisi olduğunu söylüyor. Yurttaşına sahip çıkıyor. Emek ve demokrasi uyumunu, hak ve özgürlükler gerçeğini, insana olan saygısını, çevreye sahiplenmesini samimi olarak dile getiriyor. Ve farklı bir yapıyla ortaya çıkıyor. Batılı bir söylem içinde "Başaramazsam siyaseti de bırakırım" diyor. İddialı ve kararlı siyasetçi söz verir! Ve sonunda sözünü tutar! Klasik siyasetçi söz verir, sözünden geri döner!

***

Şimdi değişim zamanı! Ben oyumu CHP'ye vereceğim. Türkiye'yi yönetme iddiasında olduğu, inandırıcı çözüm önerileri bulunduğu için... Ya da en azından verilen sözlerin tutulduğunu görmek için.

***

Bu arada bir can dosttan bahsetmek isterim. İstanbul 1. bölge milletvekili adayları arasında Turgut Öker de var! Öker yalnızca Türkiye'deki ezilmişlerin değil, Avrupa'nın da her ülkesinde haksızlık ve baskıya maruz kalmış insanların bildiği bir kişi. Turgut Öker, yılmaz bir savaşçı! Hakların savunucusu! Özgürlüklerin sahibi! Avrupa Alevi örgütlenmesinin önderi! Cesur bir insan! Her siyasi partiye örnek olabilecek bir siyasetçi! Meclis'te geleceğin sesi olmak için mücadele ediyor... Emeğine saygı duyuyorum. Başarılı olmasını istiyorum. İstanbul 1. bölgede oylarınızla Meclis'te "değişimin örneklerinden" biri olacağına inanıyorum!

Her iki kişiden biri AKP'ye oy vermedi!

Nihayet seçim bitti.

Şimdi üzülen ve sevinenlerin dönemi başladı.

Bu duygular da kısa zaman sonra geçecek.

Yerini neye ve kime bırakacak? Bilinmez.

Aslında şimdiden bazı şeyler görünüyor. Akıllı ve hazırlıklı olunmalı!

***

Önce görev gereği kısa bir seçim değerlendirmesi yapalım...

Recep Tayyip Erdoğan artık AKP'nin önüne geçmiş büyük bir marka.

Yiğidin hakkını vermek gerekir!

3. kez sandıktan yüzde 50'ye yakın oy alarak çıkmasını demokrasiye inanan insanlar olarak kutlamalıyız!

Girdiği tüm seçimlerde oylarını arttırdı...

Mağdur oldu, mağrur oldu, bağırdı çağırdı ama başardı.

***

Seçim öncesi milletvekili listelerini tek başına hazırladı.

Yerellik ya da gereklilik, yöresel istek gibi niteliklere bakmadan kişileri adeta "kendi" temsilcisi olarak listelere dağıttı.

Hatta öyle ki, "Karadeniz kökenli" bir bakanını Şanlıurfa milletvekili adayı yapmaktan çekinmedi. Ve ilin neredeyse tüm milletvekilliklerini kazandı...

Bir önceki seçim bölgelerinin dışında aday yapılanların kişilikleri ya da yapacakları önemsenmedi.

Sadece Erdoğan'ın sözleri anlam taşıdı!

O yöre insanları, adayın bakan olmasına değil, bakanın Erdoğan'ın temsilcisi olduğuna baktı...

Örneğin bir önceki seçimde Mersin'den yine bir bakan aday gösterilmişti. Hiçbir hizmet vermedi! O bakan gitti bir başkası geldi... Hizmet almayan insanlar yine AKP'ye oy verdi.

Buradan anlaşılan o ki; Erdoğan'ın halkın gözünde müthiş bir karizması var.

Bu bir!

***

2001 krizi orta direği yok etti.

Türkiye'de yaşayan insanların tamamına yakını varlıklarını kaybetti.

Erdoğan çeşitli kaynaklardan aldığı destek ve IMF bazlı uygulanan ekonomi politikasıyla bu "kriz zedeleri" tatmin etti.

Şimdi onlar Erdoğan'ın Başbakanlığında "hiç olmazsa elimizdekileri kaybetmedik" diye avunuyorlar!

Yeni bir siyasi tercihi henüz macera olarak görüyorlar.

Yani istikrara oy verdiler.

Bu iki!

***

Erdoğan yaptıklarını çok iyi anlattı.

12 yıl sonra yapacaklarını da aynı başarıyla sergiledi.

Umut fakirin ekmeği...

Karşısına onun kadar inandırıcı bir kişilik çıkmadı.

İyi hatip olduğunu gösterdi. Vücut dilini iyi kullandı. Demagoji yaptı...

Rakiplerinin projelerini küçülttü...

Hizmetlerini etkili bir şekilde anlattı. Rakiplerinde olmayan yeteneklerini öne çıkardı...

Yani yapılan hizmet unutulmuyor!

Bu üç!

***

Bugüne kadar görülmemiş şekilde devletin olanaklarını kullandı!

Tam bir "tek parti" dönemi yaşandı. Valiler ve kaymakamlar adeta AKP'nin parti yöneticileri gibi çalıştı...

Yani devletin ve hükümetin gücünü çok etkili kullandı!

Bu da dört!

***

Sonuçta oyların yarısını aldı.

Bu bir başarıdır.

Ancak bu kadar büyütmenin gereği yok.

Hele umutsuzluk ve karamsarlığa gömülmenin hiç yeri yok.

Çünkü oyların "diğer yarısı" kaldı!

Seçim sonucundan ders çıkarmak gerekir.

Bakın BDP'ye son derece başarılı bir politika izledi. Milletvekili sayısını yüzde 100 çoğalttı.

CHP de kendi kulvarında ilerleme kaydetti.

***

Sol, seçim sonucuna şöyle bakmalı;

AKP'ye her iki kişiden biri oy vermedi.

Oy vermeyen bu kişilere ulaşmanın yolunu bulmak gerekir.

İşsizlerin, açların, yoksulların, dar gelirlilerin, Kürtlerin, Alevilerin kısacası dışlanmış çoğunluğun sesi olunmalı...

Sömürü düzenine karşı çıkmak, demokrasi, hak ve özgülükleri genişletmek için inandırıcı bir söylem ve güvenilir kadrolar oluşturulmalı...

Klasik söylevler bırakılmalı...

Toplumsal değişimi gözlemek, gelişimi oluşturmak ve geleceği kurmak doğrultusunda daha donanımlı hale gelinmeli...

İç bütünlüğü sağlamak ve de en önemlisi "devrimci ruh" öne çıkarılmalı...

Şimdi ayrışma değil, birlikte hareket etme zamanı!

***

Vakit geç değil... Gelecek seçimler yakın!

Bugünden çalışmaya başlamak lazım!

Çünkü karizmatik olsa da yalnız bırakılan, muhalefeti olmayan Erdoğan'ın giderek "megalomanlaşması" beklenen bir sonuç...

Tek adam olmanın zaafları yakında ortaya çıkar!

Bakın;

Meşhur "balkon konuşmasında",

74 milyonun Başbakanı olacağını, farklılıklarla kucaklaşmaya hazırlandığını söyleyen Erdoğan, seçim döneminde kırdıklarından özür yerine helallik istedi...

Yani yine başkalarından bir şeyler bekledi!

Hep istiyor...

***

2007'de de tıpkı böyle konuşmuştu!

"Seçim zaferi" sonrasında herkese şirin görünen, sevinç duygularını paylaşan olgunlukta bir lider görüntüsü çizmişti.

***

2007'de de "Birlikte Cumhurbaşkanını seçeceğiz" demişti...

2007'de de "Birlikte Türkiye'nin istediği sivil anayasayı" yapacağız sözünü vermişti...

Sonra... Partidaş ve yandaşların her istediğinin olduğu bir yönetim sergilendi.

Hiçbir konuda uzlaşma ve anlaşma oluşmadı!

Anayasa onun çıkarı doğrultusunda çıktı.

Yargı, tarafsız ve bağımsız olmaktan uzaklaştı.

Yürütme, yasama ve yargıyı ele geçirdi.

Devletin en alt kademesindeki memur bile partililerden seçildi.

Kamuda bulunan kadroların yüzde 65'i artık Erdoğancı!

***

OECD raporuna göre toplumun yüzde 79'u kendini güvencede hissetmiyor.

40 ülke içinde "güvensiz toplum" sıralamasında sonuncuyuz.

Kendileri dışındaki herkes "öteki" kabul edildi.

Yani malum konuşma balkonda asılı kaldı...

***

2011 balkon konuşmasında da aynı sözler vardı...

Aynı hedefler ortaya konuldu.

Yeni anayasayı uzlaşarak yazacakları sözünü verdi.

Geçen dönemden ağzımız yandı.

O nedenle bu konuşmayı daha dikkatle izlemeliyiz...

Bu kez vahim çelişkilerin "kodları" apaçık ortada duruyor!

Kucaklaşalım derken "herkes aldığı oya göre konuşacak" mesajını veriyor!

Ortak anayasa yapımından bahsederken dünya lideri olduğuna vurgu yapıyor!

Bu anlayış ne kadar inandırıcı olacak?

Türk milliyetçiliği yaparak oy alan Erdoğan, dönüp Kürt sorununa nasıl çözüm bulacak?

Seçim dönemi boyunca; Kürtlerin inançları ve önderleriyle ilgili rencide edici sözler söyleyen Recep Tayyip Erdoğan kucaklaşmayı nasıl sağlayacak?

Herkesin içinde olacağını söylediği anayasa yapımında "Cemevi cümbüş yeri" sözünü nasıl değiştirecek?

"Medya kendine çeki düzen versin" sözünden nasıl düşünce ve ifade özgürlüğü çıkacak?

"İnsanların yaşamlarına müdahale edilmiyor" derken "tıksırıncaya kadar içiyorlar" sözü ne anlama gelecek?

Bu soruları uzatmak mümkün...

Cevapları giderek kafamızda şekillenecek.

***

Seçimden çıkardığım sonuç şu;

Öncelikle AKP'ye oy vermeyen her iki kişiden birinin sesi ve umudu olmaya çalışılmalı.

Sonra da diğer oy vermiş olan seçmene gerçekler anlatılmalı.

Yılmadan ve de yorulmadan yapılması gereken toplumsal bir görevle karşı karşıyayız.

Gelişmeler bize ders verecek mi?

Haberlere bakınca "Artık bizi şaşırtan hiçbir olay olmuyor" diyebiliriz.

Çünkü her gün peşi sıra gündeme gelenler, bir taraftan tabuların yıkıldığını, toplumda ayrıcalıklı kimsenin kalmadığı anlayışını gösteriyor, diğer yandan ise "Yargı güvencesi dışında keyfilik söz konusu mu" sorusunun sorulmasına neden oluyor.

***

İki gündür Türkiye'yi "futbolda şike" iddialarının soruşturması heyecanı sardı.

Öyle ki TBMM'de yemin boykotu neredeyse unutuldu.

Fenerbahçe, Sivas Spor ve Eskişehir yöneticilerini kapsayan, futbolcuları itham eden bu olay hemen geçiştirilecek bir konu değil.

Gelişmelere taraftar gözüyle bakmak herkesi yanlışa sevk eder.

Aslında gerçekleri görmeyi de engeller.

***

Hatırlayacaksınız geçen dönemde TBMM'de "futbolda şike ve şiddet"le ilgili bir araştırma komisyonu kurulmuştu.

Komisyonun raporu pek tatmin edici olmasa da son derece dikkate alınması gereken konulara değiniyordu.

Bu komisyona bilgi veren Beşiktaş Kulübü Başkanı Demiröreen önemli bir açıklama yapmıştı.

Demiröreen; "Serdar Bilgili döneminde kaybedilen şampiyonluğun mutlaka araştırılmasını" istemişti.

Bu çok anlamlı bir talepti.

Ülkemizin büyük kulüplerinden birinin başkanı böyle bir talepte bulunmasına rağmen bugüne kadar hiçbir yetkili bu konuda doyurucu bir açıklama yapmadı.

***

Türkiye'de futbol kulüpleri sezonda toplam 600 milyar TL harcıyor.

Buna karşılık sadece yayın hakları olarak yaklaşık 400 milyon dolar dahil olmak üzere, stada gelenler ve malzeme satışlarından elde edilen gelirle masrafların karşılandığı biliniyor.

Türkiye bu rakamlarla Avrupa liglerinde 6. büyük bütçeli lig konumunda.

***

Futbol, dünya nüfusunun 2/3'sini doğrudan ilgilendiriyor.

Yani futbol, milyar dolarların döndüğü ve dünya ekonomisini etkileyen bir sektör haline geldi.

O nedenle "futbol yalnızca futboldan" oluşmamakta! Futbolun dışında futbolu ilgilendiren kurum ve olayların bir bütün olarak ele alınması gerekiyor.

***

Gençlik ve Spor Bakanlığı yetkililerine göre yasal olarak Türkiye'de haftada 100 milyon dolarlık bahis oynanmakta.

Yasa dışı bahsin cirosunun yıllık 400 milyon doları bulduğu söyleniyor.

Bahsin, yani paranın bulunduğu yerde "mafyanın" olmaması mümkün değil.

Avrupa'daki ülkeler bu konuyla ilgili ciddi önlemler aldılar.

Büyük, küçük takım demeden ağır yaptırımlar uyguladılar.

Türkiye de bu konuda yasal düzenlemeye gitti.

Pazar gününden beri süren gözaltılar bu yasaya dayanılarak yapılıyor.

İngiltere, İsveç, Hollanda, İtalya, sonrasında Almanya şike soruşturmasını yapan ve cezalar veren ülkelerden bazıları.

Hatta Almanya Bochum Savcılığı yaptığı soruşturmaya dokuz farklı ülkeyi de kattı.

Bunların içinde Türkiye de vardı.

Zannedersem mahkemeler sürüyor.

Pazar günü başlayan gözaltılar bu konunun dışında... Yeni bir süreci kapsadığını öğreniyoruz.

***

Futbol da "şike şiddeti" yaratıyor.

Aslında tam bir kısır döngü...

Şiddet sonunda şikeye kaynaklık ediyor!

Bekleyelim ve görelim.

***

DÜN TBMM BAŞKANI SEÇİLDİ.

Beklenildiği gibi Cemil Çiçek Başkan seçildi.

Çiçek, siyasi tarihimiz içinde çok büyük deneyim kazanmış siyasetçilerinden biri.

AKP'den 3. dönem milletvekilli seçildi.

Yani AKP tüzüğüne göre bundan böyle milletvekili olamayacak!

Dolayısıyla tarafsız ve de bağımsız olabilme serbestliğine kavuşmuş durumda.

Parti çıkarları artık geride kalmalı.

Dilerim ki; Meclis sadece sıkıştığında değil, Türkiye'de siyasetin sorun yaşadığı zamanda bu tarafsız ve bağımsız konumunu korur.

Sıkıntılı başlayan Meclis'in düzelebilmesi için yönetiminin objektif olması şart.

Güven bunalımı yaşayan Meclis, akil adamlara her zamandan daha çok ihtiyaç duyacaktır!

***

Başbakanın pazar günü yaptığı konuşmadaki "tükürdüklerini yalayacaklar" sözü son derece basit bir anlayışın dışavurumudur.

Bu üslup itici ve terbiyesizcedir.

CHP'nin sürdürdüğü eylem şimdi daha farklı bir anlam kazandı.

BDP daha da haklı konuma geldi.

Bu aşağılayıcı tavır devam ederse, korkarım ki işin sonu karakolda bitebilir!

***

O noktaya gelmeyeceğini umalım.

Aslında ne kadar kabadayı olsa da, Erdoğan'ın hemen bir seçime gitmesi zor.

Cesaret de edemez!

Muhalefeti tehdit etmek, demokrasi için büyük ayıptır.

Aslında bu tıynette bulunanların demokrasiyi anlaması da mümkün değil.

Kaldı ki bu blöfün arkasının gelmeyeceği de belli! O nedenle yandaşlar dışında çok ciddiye alınmayacak.

***

Üstelik çoğunluğu yeni olan AKP Meclis Grubu milletvekilleri özlük haklarını ancak ikinci sene sonunda kazanacağına göre iki yıl geçmeden böyle bir maceraya girebileceği de pek olası değil.

***

Halk yeni seçtiği parlamentodan hizmet bekliyor.

Meclis'i çalıştırma görevi öncelikle iktidar partisinindir.

İktidar partisi kucaklayıcı ve yapıcı olmazsa muhalefetin tutumu daha da sertleşecektir.

Bu doğru mu?

Bana göre hayır.

Ama muhalefeti itekleyen, tahrik eden bir iktidar giderek yaptıklarını topluma açıklayamaz hale gelecektir.

Böyle yanlış sözler, arkasından verilecek yanlış kararlar Erdoğan'ı halkın gözünde haksız hale getirecektir.

Bu durumda Erdoğan "tükürdüğünü yalayacaktır". Böyle bir durumda Erdoğan manevra yaptı da denemez...

Herkesin aklını başına bir an önce devşirmesi gerekir.

Farklı bir dönem için samimiyet gerekir...

Evet, Türkiye daha önce yaşamadıklarını yaşıyor...

Evet, Türkiye daha önce görmedikleri ile karşı karşıya...

Bu yeni gelişmeler "normalleşme" mi?

Yoksa bir dönemin bitmesinin son adımları mı?

***

Bazılarına göre AKP, laik Cumhuriyetin son kalesini de fethetti.

Bazılarına göre "1. Cumhuriyet" bitti.

Bazılarına göre ise demokratikleşme başladı.

Belki hepsi...

Belki de hiçbiri...

***

Dün başlayan Yüksek Askeri Şura için gün boyu yapılan yorumların bir özetini yukarıda sıraladım.

Aslında Türkiye "normalleşmeye" dair adımlar atıyor...

Biraz el yordamıyla...

Biraz farklı amaçlarla yola çıkanların, arada doğru yapma şansıyla...

(Hani duran saatin günde iki kere doğru zamanı göstermesi gibi)

Biraz da artık demokratikleşmenin bir yaşam biçimi haline gelmesiyle...

Demokrasi kültürünün biraz gelişimiyle, geçmişten farklı ama olması gerekenin gerisinde, bir ilerlemeyle karşı karşıyayız.

***

Dünkü YAŞ salonunda özlediğim bir görüntüyü yakaladım.

Seçilmiş siyasi iradenin, askerlerin de başında olduğunu gösteren bir resim...

YAŞ'ın başkanı olan Başbakan masanın başında tek başına oturuyor ve yalnız başına kurulu yönetiyor...

Yanında Genel Kurmay Başkanı olmadan!

Masanın yan ucunda "sivil gücün" temsilcisi Savunma Bakanı ve yanında komutanlar...

Bazılarına göre bu tablo, sivil vesayetin görüntüsü olabilir...

Sivil vesayet, demokrasiyi askıya alan, yargıyı ve polisi ele geçirerek yurttaşının can ve mal güvencesini yok eden bir güçtür.

Orada hukuk yoktur! Tek adam vardır.

Burada bu sefer haklarına sahip çıkan siyasi irade var.

Böyle yorumlamak gerekir.

***

Halkın ordusunun gerçek baş sorumlusu olan Başbakan, askeri terfi ve tayinlerin yapılmasında yasal haklarını kullanan bir görüntü verdi.

Bu irade gösterisi bugüne kadar yok denecek kadar az yapıldı.

O nedenle bu görüntü, cesaret ve kararlılık isteyen, bir o kadar da sorumlu bir sivil davranış olarak değerlendirilmeli...

***

Önceki Genel Kurmay Başkanı Koşaner ve üç Kuvvet Komutanının istifası pek alışılmış bir hareket değil.

Başbakanın yaptığı da alışılmış değil...

Ama bu hareketlerin bir yıkılma, kaosa götüren davranış, kurumların çatışması olarak değerlendirilmesi de demokratik ülkelerde alışılmış değil.

Yanlışlar yok mu?

Var!

***

Kendini Türkiye'nin sahibi olarak gören kişi ve kurumların makam ve mevkileri yanlıştı...

Halkın oyları ile gelen siyasiler yerine,

"göstermelik olsa da" demokratik hukuk devleti olduğunu ilan eden bir yapının yani devletin, halkın tercihlerini hiçe sayan bir anlayışa "dört kez" yol vermesi gibi...

Halkın seçimlerinin yanlış olduğuna inanan ve "bu ülkeyi en iyi biz yönetiriz" diyen askerlerin, bürokrasinin desteği ile halkı yönetmesi ve sivilleşmeyi önlemesi gibi...

Aslında bu davranışlar demokratikleşmeyi engelledi.

***

Kişiliksiz, demokrasiyi özümsememiş siyasetçiler de bu durumu sineye çektiler.

İnsan, emek, hak ve özgürlüklerin oluşturulmasını istemesi gereken sol siyaset,

Sağ siyasetle işbirliği içine girdi...

Devlet ve düzen tarafından dışlanmış çoğunluğu görmezden geldi...

Asker ve bürokratın peşinden gitti...

"Höt" dediklerinde sustu. Hatta pustu...

Halkın seçtiği insanların cesareti ve kararlılığı onlarda hiçbir zaman olmadı...

Yasalara riayet ettiklerini ve hukuk devletine saygı gösterdiklerini söyleyen asker bürokratlar, demokrasiyi askıya almakta hiç tereddüt etmedi! Seçilmişler de destek verdi...

Kendilerini inkar etme pahasına!

Kısacası herkes yanlış yaptı...

***

Demokrasinin en basit tanımı, iktidarın karşısında bir muhalefetin olmasıdır.

Ve bu muhalefetin halkın haklarını iktidara karşı korumasıdır...

Şimdi sormak lazım;

Dünyanın hangi demokratik ülkesinde Genel Kurmay Başkanı devlet protokolünde ana muhalefet partisi başkanının önünde yer alır?

Başbakana bağlı bir kamu görevlisi olan Genel Kurmay Başkanı devletin en üst organlarında bakandan önce söz hakkına sahip olabilir mi?

Başbakana bağlı MİT Müsteşarı'nın ya da diğer kurumların yasalara ve demokratik dünya geleneklerine göre askerden ne farkı vardır?

Bu çarpık ve demokratik olmayan durum artık kabul edilemez!

***

Dünkü şura bu açıdan önemli değişimlerin sinyalini veriyor.

Ancak bu iktidara karşı ülkenin yarısının güveni yok...

Yüzde 48 oy almak önemli...

Üstelik büyük bir olay!

Ama geride kalan yüzde 52'yi düşünmezseniz ve onlara güven veremezseniz aldığınız oyun ve yaptıklarınızın anlamı kalmaz.

Türkiye'de kafaların değişebilmesi için demokratik samimiyetin gösterilmesi gerekir...

Yapılanlar demokrasi, eşitlik, hak ve özgürlükler adına olmalı.

Tek parti yönetimi gibi davranılmamalı!

Yazın insanın sağlığı Allaha emanet!

Yaz ayları Türkiye'de son zamanlarda başka bir heyecan yaratıyor...

Artık sayıları çok az kalsa da kırsal alanda yaşayanlar, yetiştirdikleri ürünlerin hasadı için bu dönemde en yoğun çalışmayı yaparlar...

Turizm hareketliği başlar...

Oteller ve yemek merkezleri canlanır...

Yollardaki trafik yoğunlaşır...

Medya ilgi çekmek için eski yerleri yeniden keşfeder...

Magazin haberleri artar...

Asparagaslar çoğalır...

Bu kargaşa içinde çoğunluğu kentlerde yaşayanlar için tatil zamanı da başlamış olur...

Herkes bütçesine ve gücüne göre bir yere kendini atar.

Çoğunluk Ege ve Akdeniz'de sıcakla boğuşur...

Deniz kenarında çadır kuranlar, pansiyonlarda sineklerle mücadele edenler, devre mülklerde çile çekenler...

Yazlıklarında "geçerken uğradık" diyen akraba ve de arkadaşları ağırlayanlar...

Beş yıldızlı otellerde para harcayanlar...

Yatlarda sefa sürenler, motorbotlarda caka satanlar...

Biçler (!) poz verenlerle dolar!

Bir yaz daha böyle sürer gider...

Akıllı bir azınlık ise yaylalara çıkar.

Doğa ile iç içe olan tatilin ne denli güzel olduğunu anlar.

***

Bu arada siyaset de kendini ağırdan alır.

Açıkgöz siyasetçi seçim bölgesine gidip çalışacağı yerde, medyaya haber olmayı yeğleyen zorlama gösterilerde bulunur...

Kapalı Meclis'e soru önergeleri verir...

Kanun teklifleri sunar...

Aslında bu çalışmalar haber kıtlığı çeken basında yer bularak yurttaşların haberdar olmasına neden olur.

Bu da işin yararlı yanı!

***

Tablonun bir yüzü bu...

Bir de duvarda asılı olan ve görülmeyen yüzü var...

Gidilen yöredeki belediyelerin hizmet vermediğinden şikâyet edilir...

Gerçekte yaz aylarında misli misli artan nüfusa hizmet vermek zor.

Hele yöre belediyesi muhalefet partisine mensupsa hiç şansı yok! İktidar tarafından düşman gibi kabul edilir!

Türkiye de siyaset yapma biçimi maalesef bu kadar ilkel!

***

Yerel parti yöneticilerinin "ihbarlarıyla" hükümet mümkün olan en "sadist" uygulamayı kıyı belediyelerine yapıyor.

Belediye kaynaklarını kısıyor. Paylarını vermiyor ya da geç veriyor...

Bu baskı, farklı ve modern yaşamın daha rahat görüldüğü kıyı belediyelerinde açıkça görülüyor.

İçki içildiği gerekçesiyle yerel mülki amirlikler aracılığıyla esnafa zorluklar çıkarılıyor.

Uygulamanın sorumlusu olarak muhalif belediye gösteriliyor...

Kıyı illerine atanan valiler ve kaymakamlar bu konuda son derece eğitimli!

Davranışları oldukça sert... Sanki müstemleke amiri!

Adeta iktidarın parti yöneticisi gibi çalışıyor...

***

Hoş, turizm bölgesinde bulunan AKP'li belediyelerin de sıkıntısı var...

Partisinin temel felsefesine karşı bir yaşamın yaz aylarında yöresinde sürmesinden rahatsız.

Bu dönemde ne yapacağını şaşırıyor!

AKP'nin üst kademe baskısıyla kışın yaptığı hizmeti yaz ayları boyunca yapamıyor...

Arada kalıyor...

Bir tarafta turizm gelirleri...

Diğer yanda dar dünya görüşü...

Hemşerilerine de " Bu kabul edemediğimiz bir yaşam biçimi ben sizlere hizmet etmek isterim. Bu laikler önce gitsin" demek zorunda kalıyor.

***

Sinek, sıcak, toz, susuzluk, plajlarda üst üste oturma, bozuk gıda, bozuk yol, bozuk sosyal ilişkinin yanı sıra turizm yörelerinin en önemli sorunu sağlık.

Yurttaş her türlü cefayı çekebiliyor.

Çünkü sonunda kendi rızasıyla böyle bir tatili seçiyor.

Bir yılın yorgunluğunu ailesiyle birlikte çıkarmanın heyecanını yaşıyor.

Belki de aylar sonra ilk kez ülke ve kendi sorunlarının dışında ailesiyle birlikte oluyor ve hayatının bu anlarını sevinçle yaşıyor.

Her şeye rağmen yaşadığı ortamdan memnun...

Dahası mutlu....

Onlar için cefa sefaya dönüşmüş kime ne!

***

Ama TC yurttaşı olmanın haklarını istiyor!

Peki devlet kendi görevini yerine getiriyor mu?

Ne gezer!

Başbakan seçim öncesi "dev hastaneler yapacağını" söylüyordu.

Boş verin devi mevi...

İzmir'den güneye inin, doğru dürüst sağlık ocağı bile yok.

Kuşadası, Didim, Akbük, Bodrum, Köyceğiz, Göcek, Fethiye, Kaş vb yerlerde sakın hastalanmayın!

Uzman doktor bulamazsınız.

Bulsanız hizmet alamazsınız.

Sağlık gereçleri yok!

İlaç yok! Malzeme yok!

Dahası bakanlığın ilgisi de yok!

Sadece bakanın "buyrukları var"!

Zaten binanın fiziki konumu sizin sağlığınıza kavuşmanızı önlüyor.

O yerlerde bir avuç idealist doktor, hemşire ve sağlık çalışanı her türlü olumsuzluğa ve yoksulluğa rağmen mücadele ediyor...

Hastaların sağlığına kavuşabilmesi için olağanüstü çaba gösteriyor...

Bir ambulans var. İkincisi olmadığı için ölen hastalar da var!

El âlem yeri geldiğinde İngiltere'den hasta vatandaşı için uçak gönderiyor.

Bizde ki ambulans uçaklar, gazete haberi olmak için bir yerlerde bekliyor.

Oysa yaz aylarında Türkiye'nin yarısı sahillere akıyor...

Devlet bu yurttaşlarının canını korumak zorunda...

Doğru dürüst insana saygılı bir iktidar ve Sağlık Bakanlığı olsa yaz ayları için yurttaşının can güvenliğini sağlamak adına ciddi planlar yapar!

Nasıl ki;

Geçen yıl Didim'deki D-Marin'in açılışında Bakanlık, her ihtimale karşı sağlık güvenliğini sağlamak için Başbakan ve eşinin kanlarını Didim Hastanesi'ne göndermeyi düşünebiliyorsa, halkının da sağlığını aynen düşünebilir!

***

Yaz tatili hastalanınca işkenceye dönüşüyor.

Gerçeklerle karşılaşınca AKP iktidarının hizmet açısından nasıl Türkiye'yi böldüğünü daha iyi görüyorsunuz.

Oy alamadığı, yaşam biçimini onaylamadığı sahil kentlerine AKP'nin hıncı var.

Milyonların tatil yaptığı zamanda özellikle burada yaşayan insanları cezalandırmak istediği her halinden belli...

Dokuz yıllık iktidarında bu yörelere en önemli hizmet olan sağlık yatırımlarını yapmayarak gerçek anlayışını göstermiş!

Susurluk, Suriye, Arda ve Can Şakul...

Dünkü gündemin en önemli başlıklarını sıralarsak "Susurlukla ilgili Özel Harekatçı polislerin tutuklanmaları" maddesini en başa koyarız.

Türkiye'nin demokratikleşmesi ve hukukun üstünlüğüne saygılı bir devlet olabilmesi "kara geçmişini" temizlemesiyle mümkün.

***

Türkiye;

On binlerce kişinin sebepsiz katledildiği, binlerce faili meçhul cinayetin işlendiği bir ülke olmaktan çıkarılmalıdır.

Türkiye;

Resmi raporlarında; "emniyet teşkilatlarının yurttaşlarını öldürme kararı verdiği ve bu kararın infaz edildiği" bir vahşi devlet olarak kalmaktan kurtulmak zorundadır.

Böyle bir hedefe ulaşmanın ilk adımı;

Öncelikle uygulanan bu pis anlayışı, devlet politikası haline getirenleri yargı ve siyasetin bulması olmalıdır.

Bulmak da yeterli değildir. Önemli olan korkmadan ve kararlı bir şekilde suçluları cezalandırmaktır.

***

15 yılı aşkın süredir "Susurluk ve derin devlet gerçekleri" üzerine çalışmalar ve açıklamalar yapıyorum.

Toplumun algısında önemli gelişmeler olduğunu biliyorum.

Bilgilenen insanlar, en azından, "halkın hak ve özgürlüklerini gasp eden, egemenliğini hiçe sayan ve demokrasiye karşı çıkan "kirli ilişki ağının" devletin içinde olduğunu anladılar.

***

Yıllardır beni de tehdit edenlerden biri olan ve "devlet çetesinin en etkili üyesi" olarak hüküm giyen Ayhan Çarkın'ın son itirafları Türkiye için yeni bir dönemin başlangıcı olabilir.

Çarkın yüzlerce adam öldürdüklerini itiraf ediyor. Ve tetikçilerin adlarını veriyor...

***

İş burada kalmamalı!

TBMM Susurluk Komisyonu raporunda yer alan, MGK ve devletin yetkililerinin bilgisi ışığında yapıldığı iddia edilen eylemlerin, operasyonların ve öldürmelerin gün ışığına çıkarılması ve kamuya açıklanması gerekmektedir!

Bilinen olayların birçoğu "faili meçhul" olarak envantere geçmiş bulunmakta.

Öncelikle "bu faili belli olan" meçhullerin sorumlularına ulaşılmalı.

Sonra sadece tetikçiler değil, "emir verenler de" ortaya çıkarılmalıdır.

***

Ankara Savcılığı bu dosyayı ciddiye almıştır.

Öncelikle kutlanması gereken konu budur.

Şimdi herkesin sonuna kadar yargıya destek vermesi gerekiyor.

Çünkü bilinmeli ki; yargının ulaşacağı sonuç sadece kanayan yarayı sarmayacak, aynı zamanda Türkiye'yi çağdaş ve saygın bir ülke yapacak ve üstelik Türkiye'deki birçok kirli sorunun cevabına da ulaşılmış olacaktır.

Böylece Kürt sorunu, suikastlar, Ergenekon hazırlıkları, banka hortumlamaları gibi birçok hayati konuya girme imkanı bulunacaktır.

O nedenle "Özel Harekatçı polislerin tutuklanması ülke için önemli bir dönüm noktasıdır.

Yargıyla birlikte siyaset, "gerçekleri araştırmak adına toplumun her katmanının içinde olduğu bir komisyon" kurmalı ve konun üzerine kararlı bir şekilde gitmelidir.

***

SURİYE

Dün TV'lerdeki haber görüntülerine bakınca; Başbakan Erdoğan'ın politikasının Suriye'de öyle söylendiği gibi "hemen başarılı" olmadığı görüldü!

Başbakan'ın sözlerinin aksine tankların tekrar Hama'ya dönmesi üzücü olmuştur.

Beşar Esad yaptıklarıyla Erdoğan'ı özellikle AKP'li il başkanlarına mahcup etti.

Dün Hama sokaklarında yine cesetler vardı.

Askerler kentin içinde dolaşıyordu.

Zaten Esad'dan başka bir hareket beklemek şaşırtıcı olurdu.

Çünkü o bir diktatör!

Diktatörü tahrik etmemek lazım!

Şimdi Türkiye'nin Suriye'ye "askeri güç" kullanacağı söyleniyor...

Pek ihtimal vermiyorum ama doğruysa Türkiye, büyük bir tehlike ile karşı karşıya demektir...

Hele "Osmanlı bakiyesi ve bizim iç meselemiz" anlayışının ortaya atıldığı bir zamanda saldırgan olmak, Türkiye'yi sonu hüsran olan bir maceraya sürükler.

***

GALATASARAYLI ARDA

24 yaşında bir futbolcumuzun yüksek ücretle İspanya'ya transfer olması gurur verici.

Aslında Galatasaraylılar ne kadar övünseler azdır.

Taraftar, "Arda gitti, takım eksildi" diye düşünmemeli.

Ardalar başarılı olup o yerleri boşaltmazlarsa yerlerine başka Arda'lar yetişemez.

***

Avrupa'da birçok yıldız futbolcunun değeri 6-8 milyon avro iken, bir İspanyol takımının, üstelik mali sıkıntılar içinde olan bir kulübün, Arda'ya biçtiği değer çok iyi yorumlanmalı.

Bizim şimdi yapmamız gereken Arda'ya "güle güle git ve hep başarılı ol" demek olmalı...

***

CAN ŞAKUL

Arda gibi çok göz önünde olmayan ama Türkiye'nin yeni yıldızlarından biri olacak genç bir klasik müzik sanatçısından bahsetmek istiyorum.

Can Şakul.

Şakul viyola çalıyor.

Eskişehir Büyükşehir Senfoni Orkestrası sanatçısı...

Daha henüz 24 yaşında ve uluslararası üne sahip!

***

Can Şakul, ünlü Azeri Cavid Cafer'in öğrencisi olarak Bilkent Üniversitesi Konservatuarı'ndan birincilikle mezun olmuş.

Konservatuar öğrenimi sırasında yeteneği ortaya çıkan Şakul'a Bilkent Senfoni Orkestrası, konserlerinde görev vermiş.

Bu sırada Bilkent Gençlik Senfoni Orkestrası'nın 1. viyolası olarak çalmış.

Dünya Gençlik Senfoni Orkestrası'nın 1. viyolacısı olarak Amerika ve Avrupa konserlerine katılmış.

Lisansüstü eğitimi için gittiği İsviçre Lozan'da dünyaca ünlü Fransız viyolacı Bruno Pasquier ile çalışmış.

Bu arada başarısını gören Avrupa'nın ünlü Pierre Amoyal Camaretta Oda Orkestrası, Can Şakul'u grubun 1. viyolacısı yapmış.

Şakul bu orkestrayla dünya turnesine çıkmış...

***

Can Şakul geçen mayıs ayında önemli bir davet aldı...

Ünlü Rus kemancı ve aynı zamanda dünyaca ünlü şef Edward Schmieder, yönettiği İpalpiti Uluslararası Solistler Orkestrası'yla Philadelphia'da vereceği konserde Şakul'un da çalmasını istemiş.

Can Şakul kabul etmiş ve bu orkestrayla konsere çıkmış...

***

Şef Schmieder, Şakul'dan çok memnun kalmış.

Los Angeles'da temmuz ayında verdikleri Walt Disney Hall konserine davet etmiş.

Şakul bu konsere giderken yapılan seçmelerde 26 ülke sanatçısı arasından solist sanatçı unvanını almış.

Bu önemli konserde başarılı bir performans sergilemiş...

Hakkında övgü dolu eleştiriler yazılmış...

***

Can Şakul belki Arda kadar para kazanmıyor...

Dünya insanının fanatikleştiği futbolu oynamıyor...

Ama en zor iş olan müzik virtüözlüğü yapıyor...

O nedenle şimdilik gündeme giremiyor!

Zaten o, para için bu sanatı sürdürmüyor...

Maddiyatın sonraki iş olduğunu söylüyor...

Can Şakul için "sanat ve başarı" önce geliyor!

Belki bugün bizler onun değerini çok anlamıyoruz.

Ama dünyada birileri, hem de sanat aleminin etkin yerlerindeki birileri Can Şakul'u bizlerden çok iyi tanıyor!

Ve onun peşinden koşmaya çalışıyor...

***

Can ve Arda iki farklı kulvarda koşan iki farklı gencimiz.

Her ikisine de sahip olduğumuz için kendimizi şanslı görelim.

***

Umutsuzluk boş vermişliği getiriyor.

Mutsuzluk da yaşamın bırakılmasına neden oluyor.

Bugünden geleceği kurmak için mutlu ve umutlu olmalıyız.

Can ve Arda bana mutluluk ve gelecek için umut veriyor.

Ergenekon

2. Ergenekon davası savcısı 1997'de Susurluk Komisyonu'na yapılan ihbardan bahisle "Ergenekon" isminin yıllar önce, TBMM gündemine getirildiğini söylemiş.

Devamla; "Şayet Meclis isterse bu konuda yeni bir Araştırma Komisyonu kurarak konuyu derinlemesine inceleyebilir" demiş.

***

Öncelikle şu iki şeyi birbirinden ayırmak gerekir.

Susurluk Komisyonu'na yapılan ihbarda söz konusu edilen; "derin devletin korkulu operasyon gücü olan kontrgerilla"dır.

***

Bugün ise üç yıldır yargıda süren ve toplum tarafından Ergenekon davası olarak bilinen dosya, "rejimi değiştirmek, meşru iktidarı şiddet yoluyla yıkmak için mevcut sanıklar tarafından kurulduğu iddia edilen silahlı örgütü" içermektedir.

***

Mahkeme heyeti defalarca, "bu davanın adının Ergenekon olmadığını, sanıklarının kendilerini bu isimle takdim ettiklerini" kamuya açıklamışlardır.

***

"Ergenekon" ismine gelince...

Kontrgerilla, NATO ülkelerinde CIA tarafından komünizme karşı kurdurulan, daha sonra "iç güvenlik konsepti" anlayışı çerçevesinde örgütlenen gizli, yasadışı resmi bir kurum haline dönüşmüştür.

Tüm NATO ülkelerinde bu tür örgütler vardır.

Ve ülkeler sahip oldukları yeraltı örgütüne çeşitli "kod adları" koymuşlardır.

Tıpkı İtalya'da "gladio", Yunanistan'da "kuzu postu", Fransa'da "rüzgar gülü" diye adlandırıldığı gibi...

Türkiye'de de bu güce "Ergenekon" adı verilmiştir.

Diğer ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de bu örgüt, meşru olmayan kişi ve çetelerle birlikte türlü yasadışı olaylara karışmıştır.

***

Kontrgerilla/Ergenekon'un Türkiye'de birçok döneme damga vurduğu bilinen bir gerçektir!

Ülkemizde demokrasiyi askıya alan ve baskı rejimlerinin kurulmasını sağlayan darbeler öncesi ve sonrası, kontrgerillanın çok önemli işlevler gördüğü açıktır.

Çeşitli bombalama, toplumda infial uyandıran suikast, adam öldürme, sabotaj gibi eylemlerin arkasında bu yapının olduğu biliniyor.

***

Bugün süren davada "kontrgerilla ve faaliyetleri" yargılanmıyor.

O nedenle bu dava, "Ergenekon davası olarak" gösterilemez!

Bazı sanıklar mesleki süreçlerinde bu yapının içinde yer almış olabilirler, ancak iddia edilen somut eylemleri farklıdır.

***

Yapılması gereken; "NATO" bakiyesi olan Ergenekon yasadışı yapılanmasının, onlarca yıldır işlediği suçlarını ortaya koyabilmek ve faillerinin cezalandırılmasını sağlamak olmalıdır!

***

2. dava savcısının muradının bu olduğu düşüncesindeyim.

Yapılan önerinin TBMM tarafından mutlaka gerçekleştirilmesi, Kontrgerilla/Ergenekon suçlularının, suçlarıyla birlikte yargılanması, Türkiye için hayati önem taşımaktadır.

***

Susurluk, faili meçhul cinayetler, darbeler, demokratikleşmenin önüne çıkan engeller gibi, ekonominin de azınlığın elinde tutulmasını isteyenler, insana karşı bir düzen kurdular.

Bu düzenin yönetimini de askeri vesayet altında sürdürdüler.

Halkın egemenliğini kendi adlarına kullananların güç aldıkları devlet içindeki en korkulu yapı ise "Kontrgerilla/Ergenekon"du.

***

Bir ülkenin insanca yaşamasını engelleyen, geleceğine ipotek koyan, yaşam standardını düşüren bu yapının sürdürülmesine son vermek gerekir.

***

Hukukun üstünlüğü ilkesine sıkı sıkı bağlı olan diğer NATO ülkeleri, bu örgütleri yasadışı buldular, cezalandırdılar ve kapattılar.

Hatta AB Parlamentosu, Avrupalılardan bu örgütlerin uyguladığı yasa ve insanlık dışı eylemlerinden dolayı özür diledi!

***

İsim değiştirerek yaşamını sürdüren, bilinen tek yapı ise ne yazık ki Türkiye'de!

***

Ergenekon örgütünün varlığı ilk kez, 1974 Ecevit Hükümeti döneminde öğrenildi.

Dönemin Genelkurmay Başkanı, ülke savunması için önemli bir kurum olduğunu belirttiği kontrgerilla/Ergenekon adına Başbakan Ecevit'ten "para" talep etmişti!

ABD ambargosu nedeniyle kaynaksız kalan bu örgüte Ecevit istemeye istemeye örtülü ödenekten kaynak aktardı.

Bütçede yeri olmayan dolayısıyla resmi bir kurum konumunda bulunmayan bu yapının "kontrgerilla" olduğu sonra ortaya çıktı!

Ankara Savcı Yardımcısı Doğan Öz ilk kez resmi bir raporla "bu yapının yasadışı faaliyetlerde bulunduğunu" yargıya intikal ettirmiştir.

***

Bu örgüt, iddialara göre önce savcı Doğan Öz'ü öldürtmüş, sonra da İzmir Çiğli'de Ecevit'e suikast düzenlemiştir.

***

12 Eylül darbecisi Kenan Evren, dönemin Başbakanı Demirel'in kontrgerillayı gençlere karşı kullanmak istediğini hatıralarında yazmıştır.

Evren hatıra kitabında bir ikrarda daha bulunmuştur.

"Kızıltepe'de Mahir Çayan ve arkadaşlarını Ergenekon öldürdü".

En son 1998'de Kutlu Savaş, dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'a sunduğu raporda kontrgerilla ve eylemlerinden bahsetmiştir.

***

Meşhur Ziverbey Köşkü aktörlerinden General Memduh Ünlütürk'ün Ergenekon'un komutanı olarak yaptığı ifşaat son derece vahimdir.

"Ergenekon o kadar güçlüdür ki; Cumhurbaşkanları, Başbakanlar, Genelkurmay başkanları bu örgütten sonra gelir"...

***

20 yıldır mücadele ettiğim, TBMM gündemine defalarca getirdiğim Ergenekon örgütü, resmi bir yeraltı örgütüdür.

Ve bu örgüt halen gizli bir şekilde yaşamını sürdürüyor.

Kimse de dokunamıyor!

Türkiye; uyguladığı "körler, sağırlar" politikasından artık vazgeçmeli.

Demokratik devleti oluşturmak istiyorsa bu gayrimeşru ve faşist yapılarla ciddi bir şekilde hesaplaşmalıdır.

Bilinmeli ki; başarabilmek için tek şansı siyasi iradenin kararlı duruşu olacaktır!

Haberler bize ne veriyor?

15 günlük gündeme şöyle bir bakarsak;

Başköşede Kürt sorununun alevlendiği,

Peşi sıra şehit cenazelerinin iç acıtan feryatlarla memleketlerinden kaldırıldığı,

Öcalan'la yapılan görüşmelerin hızlandığı,

PKK'ya savrulan tehditlerin arttığı,

Doğuda terörle mücadelede asker yerine polisle çalışılacağı,

Bu nedenle polise milyon dolarlık ağır silah ve zırhlı araç gereç alınacağı,

Jetlerin Kandil'i vurduğu,

Karayılan'ın yakalandığı ama bunun teyit edilmediği bir haber maratonu yaşadığımızı görebiliriz...

***

Bu yoğun haber bombardımanının altında ne yatıyor?

Önce, bugüne kadar Kürt sorununu çözmek için ortaya konan tüm yöntemlerin yanlışlığı ortaya çıkıyor!

Bu yanlış, bilerek yapıldı.

Yanlışın içinde politikacının aymazlığı, tembelliği ve yeteneksizliği var.

Devletin asker ve bürokrat yapısının da fırsatçılığı var.

***

Ülkede "bu kirli savaş" sürdükçe bütçenin en yüksek payını "güvenlik" adı altında asker alıyordu...

Türkiye, 25 yılda silahlı çatışmayı bitirmedi ama dünyanın "altıncı büyük silahlı gücü" oldu.

Bu vesileyle piyasanın en önemli silah alıcısı haline geldi...

TSK mensupları ise her türlü sorunu çözülmüş, yaşam standardı yükseltilmiş, toplum içinde ayrıcalıkları oluşmuş elitler haline dönüştü.

Öteden beri demokratik siyasete mesafeli olan TSK, terörü bahane ederek sivil siyasetin oluşturduğu yönetimlere müdahale etmeyi kendinde hak gördü...

Yasalara kayıtsız bağlı olduğunu söylemesine rağmen, işine geldiğinde yasadışı faaliyetlerin içine girmekten geri durmadı...

Yurttaşın hakve özgürlüğünü "güvenlik" nedeniyle, adeta, gasp etmekten çekinmedi...

***

AKP iktidarı bu sorunu siyasi çıkarı adına yönetmek istiyor!

"Güvenlik pastası"nın TSK dışında, polis tarafından da paylaşılması arzu ediliyor...

Şimdi ağır silahlı, zırhlı araçlı, tüm ihtiyacı karşılanmış yeni bir güç oluşturulacak.

Bu kararın, yeni bir masrafı, yeni ihaleleri ve yeni zenginleri oluşturacağı da açık!

***

Son iki günün haberlerinde ise;

Kaddafi'nin düşüşünü takip ediyoruz...

Bazen yapılan bu haberlerin doğru olmadığı ortaya çıkıyor.

Mesela; "Kaddafi'nin oğulları muhaliflerin elinde" diye, dünya ajansları haberler geçiyor, sonra oğullardan biri sokakta gösteri yapıyor...

"Kaddafi'nin karargahı ele geçti" deniliyor,

Ama Kaddafi ortada yok!

Irak'ta Saddam ile ilgili yapılan haberler gibi...

Sanki aynı filmi tekrar seyrediyoruz.

***

Libya'daki iç savaş Arap Baharı'nın bir sonucu mu?

Belki...

Ama bu durumdan kimlerin yararlanacağı konusunda kesin olan bir şey varsa o da, Libyalıların dışında, başta İtalya, Fransa, Almanya olmak üzere NATO üyesi ülkeler olacağı açık!

Bu ülkeler, Kaddafi'ye olan düşmanlıkları ya da Libyalıların demokrasi talebini karşılamak için savaşmadılar.

Onlar Libya petrolünü ele geçirmek için aylardır mücadele ediyorlar!

***

Bakınız, hala Libya'da kanlı bir iç savaş sürüyor...

Bir yandan da Libya petrolleri ihraç ediliyor...

Şimdi sormak gerekir! Petrolü kimler çıkarıyor? Kimler satıyor?

Ve petrolün paraları kime gidiyor?

***

Bir soru daha...

Libya petrolünün satıldığı Avrupa ülkelerinde niye fiyatlar artmadı?

Aylar öncesindeki düzeyde, hatta bazen de gerileyen fiyatlarla satışlar devam ediyor! Bu nasıl iş?

Olayları takip ederken, "Türkiye döktüğü terin karşılığını alabilecek mi" diye düşünmek de gerekir.

***

Günlük haberlerde Ergenekon, Balyoz, Andıç gibi davalar artık kanıksanır hale geldi.

Aslında en büyük tehlike de bu!

Bu davalara karşı ilginin yoğunlaşması için gösterilen çabaların altında "demokratikleşmenin gerçekleşmesi" olduğunu söylemek zor...

O kadar fahiş hukuk hataları yapılıyor ki, konuya en olumlu bakanlar bile anlamakta zorlanıyor...

***

Dünkü haberlerin çoğunluğunda ise önceki Genel Kurmay Başkanı Işık Koşaner'in yaptığı itiraflar ve bu itirafların üzerine yapılan yorumlar vardı...

***

TSK'nın en üst kademesinden yapılan özeleştiri ya da "acı itiraf," iki nedenle, son derece vahim...

Önce,

Bu konuşmaları kimler, ne amaçla dinliyor ve kayda alıyor?

Türkiye bu sorunun cevabını bulamadığı sürece, demokratik hukuk devletini oluşturamaz.

Güvenlik adına yapılan en gizli konuşmalar bile dinlenebiliyorsa ülkenin toptan güvenliği iflas etmiş demektir...

Her toplantı kayda alınıp servis edilmez. Ediliyorsa bir amacı vardır!

Böyle devam ederse, MGK ve Bakanlar Kurulu konuşmaları, hatta Başbakan'ın özel konuşmaları da yakında "internete düşer".

Önceki Genel Kurmay Başkanı İlker Başbuğ'un, Brüksel'de NATO'nun en gizli konuşmalarını yaptığı salonda söylediği sözleri daha sonra gazetelerde okumuştuk.

O konuşma kaydını kim almış ve niye yayımlamıştı?

Komplo teorilerine göre son ses kaydına bakınca, "Bu işin içinde yalnız bizimkiler yok" diyebiliriz.

***

Sonra,

Koşaner'in konuşmasının içeriği gösteriyor ki, devletin en "kurumsallaşmış örgütü" diye bilinen TSK bile dökülüyor!

TSK bu duruma nasıl düştü?

Zorlama ve kasıt mı var?

Yoksa zaten böyleydi de, şimdi mercek altında olduğu için daha önce görünmeyenler mi ortaya çıkıyor?

Yıllardır denetlenmeyen, ayrı hukuk düzeni olan, kapalı bir kutu olarak yönetilen, üstelik halkın üzerinde bir büyük baskı yaratan bu güç, şimdi ortalık yerde duruyor.

Hem de tüm zaaflarıyla!

Halkın saygısının arkasına saklanmış, azametli duruşu ile gözleri kamaştıran ve bu konumda gerçekleri gizlemiş bir kurum, şimdi daha iyi tanımlanıyor!

Aslında bizim gibi düşünenler bu gerçeği yıllardır söyler durur...

***

TSK'nın saygınlığını yok etmek amacıyla "Koşaner'in konuşmaları sızdırıldı" şeklinde değerlendirenler varsa, yanılıyor!

Kahırlanıp öfkelenecek yerde onlar, ülkenin demokratik, laik rejimini neden askere havale ettiklerinin muhakemesini yapsınlar!

Sivil siyasetin yetkilerini, halkın tercihlerini bugüne kadar yok sayan bu kuruma inanarak vahim hatalara geçit verdiklerini düşünsünler!

Kimse ülkesini, dolayısıyla kendisini koruyacak silahlı kuvvetlere düşman değildir. Olamaz da...

Bu eleştirilerin amacının TSK zihniyeti, yapısı ve hedeflerinin değiştirilmesi adına yapıldığı unutulmamalı.

Koşaner'in özeleştirisi herkese örnek olmalı.

Bilinmeli ki, TSK'nin Milli Savunma Bakanlığı'na bağlanması değişimin ilk adımı olacaktır.

Aksi daha da rencide edici...

MGK ve Başbakanlığın güvenlik kurulunda oturma yerleri değişti diye abartılı bir propaganda yapılıyor...

Oysa bakın; Genel Kurmay Başkanı tüm bakanlardan önce masanın "köşe başında" oturmaya devam ediyor!

Bu, hala askerin sivillerin önünde olduğunun ilanıdır!

***

Yukarıda saydığım birkaç haber bizim için önemli.

Ama bizlerden daha çok, haberleri sunanlar ve yaratanlar için daha büyük anlam taşıyor...

Haber odaklarının elde ettikleri gerçek rantları öğrenmediğimiz sürece, bu haberlerden sade yurttaşların yararlanması mümkün olamıyor.

Bilinen kuşkucu bir anlayış var;

Toplumların dikkatleri bu gibi haberlerle başka yöne çekiliyor. Haberin arkasında yatan gerçekler saklanıyor.

Doğrusu bu kanıya varmak da güç değil.

Galiba haberlere kuşkuyla yaklaşarak, "sadece bizi yönlendirdiklerini" düşünerek gerçeklere ulaşabiliriz.

Altında ne var?

Dünkü yazımda "etrafımızda oluşan haberleri okurken arkasındaki gerçek ana fikri de yakalayabiliyor muyuz" diye kendime sormuştum...

Bugün birkaç habere daha bakmak istiyorum.

***

TFF, UEFA'nın isteği doğrultusunda "Fenerbahçe'yi Avrupa Şampiyonlar Ligi'ne" sokmadı.

Yerine Trabzonspor gidiyor...

Herkes bunun mantıksızlığını tartışıyor...

Fenerbahçe'ye büyük haksızlık edildi!

***

Baştan yinelemek gerekir...

Yargı sistemimiz, adalet anlayışımız çökmüştür.

Futbolda bile!

Yargı üzerindeki vesayet anlayışı değişmemiş ancak vesayetin sahibi değişmiştir.

***

Evrensel hukuk; "masumiyet karinesi"ni adaletin yerine gelmesi için en önemli kural olarak kabul eder...

Mahkeme hüküm verene kadar herkes suçsuzdur.

İddianamedeki şüphe, kanıt, belge sonra gelir...

Bulgulara dayanarak nihai kararı verecek mahkemedir!

Mahkeme "suçludur" diyene kadar "suçsuzluğun kabulü", temel insan hakkıdır.

***

Oysa bizde adalet güçlünün yanındadır. Bu nedenle "masumiyet karinesi" diye bir kavram kabul görmemektedir...

Başta medya olmak üzere ülkedeki genel anlayış, birilerinin suçlu olması için "savcının hazırladığı iddianame" yeterlidir!

İşte yanlış burada başlıyor...

İddianame her zaman olacaktır.

Ama esas olan, savunma hakkıdır!

Kaldı ki, savcılar her yıl binlerce iddianame hazırlarlar ama mahkeme sonuçlarına bakıldığında, mahkemenin, savcıların istedikleri ya da gördükleri gibi durumu değerlendirmedikleri görülür!

Ve çokça iddianamelerin dışında kararlar verildiği bilinir.

Zaten "hukuki ve vicdani gerçeğe ulaşma anlayışı" yargıda bulunmasa adalet yerine gelebilir mi?

***

Bugünkü TFF Başkanı, Başbakan'ın onayı ile seçilen bir Fenerbahçe üyesidir.

Önceleri şike konusunda, yargı kararını bekleyeceklerini söylemesine rağmen UEFA'nın baskı ve korkutmasıyla Fenerbahçe'yi harcamaktan geri durmadı!

"Masumiyet karinesi" kavramını UEFA'nın suratına vuramadı!

Şimdi şu sorunun cevabı verilmeli...

TFF Başkanı bu kararı açıklamadan Başbakan ve Cumhurbaşkanı ile ne konuşmuştur? Seçimi için olduğu gibi bu karar için de onay almış mıdır?

Şayet durum buysa, olayın boyutu göründüğünden çok farklıdır.

Fenerbahçe üzerinde oynandığı söylenen iktidar odaklı dedikodular farklı boyut kazanacaktır!

Fenerbahçe, sadece ülkenin değil, dünyanın da önemli kulüplerinden biridir.

Ve bu konuda yalnız değildir... Tüm ezeli rakipleri de dahil olmak üzere sporu seven herkes, Fenerbahçe'ye yapılanları lanetlemektedir!

Bir Galatasaraylı olarak sonuna kadar haksızlığa uğrayan Fenerbahçe'nin arkasında olacağımı söylemek benim için onur olacaktır!

***

Basında çıkan bir diğer habere bakmak isterim. Son derece ilginç!

"Deniz feneri savcısı HSYK tarafından değiştirildi.

Yerine HSYK'nin de yedek üyesi olan diğer savcı vekili getirildi."

Böyle bir kararın gerekçesi ne olabilir?

***

İki nedeni var.

İnsani yardım için kurulan Deniz Feneri Derneği'nin Almanya'daki faaliyetlerinde suiistimaller olduğu biliniyor.

Alman yargısı, asıl suçluların Türkiye de olduğunu yıllar önce tespit etti.

Üç yılı aşan bir süre sonra nihayet Ankara Adliyesi'nde başlayan yargılama sürecinin daha başında, önemli bulgular ele geçti.

Basında küçük yer bulsa da haberlerde, savcılığın bulduğu yolsuzluk ve usulsüzlükler, iktidar partisiyle bağlantılar ilk sinyallerini verdi.

Akabinde bu yolsuzlukların hükümete de ulaşacağı iddiaları yazılıp çizildi...

Hatta Başbakan ve yakınlarının bu konuda itham edildiği iddiaları yoğunlaşmaya başladı.

Doğal olarak iktidar, bir korku ile karşı karşıya.

***

Şimdi, iktidar elindeki "yargıyı etkileyen en büyük mekanizma"yı çalıştırıyor.

Hemen HSYK'yi devreye sokuyor!

***

Geçen yıl referandum sırasında HSYK ile ilgili söylenen sözlerin hepsi çıktı.

Anayasa onaylandıktan sonra değişen bu madde için söylenen sözlerin hepsinin kandırmaca olduğu da ortaya döküldü!

***

"HSYK kuruluş amacı dışında yapılandırıldı..."

Şu habere bakın;

"Referandumda evet oyu verilmesi çağrısını yapan hükümete yakın "Demokrat Yargı Derneği de, HSYK seçimleri ile ilgili Adalet Bakanlığı ve cemaate yönelik önemli suçlamalarda bulundu.

Bugün yapılmakta olan HSYK seçimleri öncesinde 'Evetçi' Demokrat Yargı Derneği'nden de duruma isyan eden açıklamalar geldi. Demokrat Yargı Derneği Eş başkanı Orhangazi Ertekin, cemaatin avukatları hâkim ve savcıları etkilemek için bakanlık adına çalıştı ve bu şekilde bakanlığın listesini kazandı" dedi...

***

Yani iktidar istediği mahkemeyle ilgili istediği tasarrufu, yapma olanağına kavuştu!

Kamuoyunu meşgul eden birçok davada mahkeme heyetlerinin toplumun vicdanını sızlatan kararlar vermesinin arkasındaki gücün gerisinde önce HSYK'nin hükümete bağlı olması,

sonra hakim ve savcılar hakkında verilen tazminat kararlarının Adalet Bakanlığı'nın onayı ile oluşması var.

Yani işin gerçeği; hakim ve savcılar "iki koldan" hükümete tabi hale getirilmiş durumda!

***

Gözden kaçmadığını düşündüğüm bir habere daha bakalım...

"Kızılay Başkanı durup durduğu yerde istifa etti."

Kızılay Genel Başkanı Tekin Küçükali'nin herkesi şaşırtan istifasının ardında kamuoyuna yansıdığı gibi AKP Genel Başkan Yardımcısı Ömer Çelik ile yaşadığı, küfürleşmeye varan tartışma yok.

İstifanın asıl gerekçesi cemaatlerin Küçükali'yle yaptığı görüşmeler!

***

Ömer Çelik ile yaptığı kavga ya da başka saikler, Kızılay Başkanı'nı istifa ettirdi iddiası hayli düşündürücü!

Hükümetin "Somali'ye Yardım Kampanyalarını" başlattığı bir zamanda bu istifanın gündeme gelmesi, Kızılay gibi Türkiye'nin en güçlü insani yardım kuruluşunun ele geçirilme manevralarının yoğunlaştığının da habercisi oluyor.

Nitekim İHH'nın dünyaya şirin görünmeye çalışırken her türlü maddi angaryayı Kızılay'a yüklemek istediği iddiası basında yer aldı.

***

Aslında Mavi Marmara olayında cemaatin tavrı, İHH'yı tasvip etmediği yolundaydı.

İsrail'le aramızdaki husumete, İHH gibi bakmadıkları açık!

İHH'nın Kızılay'ı kullanma niyetlerini daha önce kavradıkları belli...

***

İnsani yardım konusunda AKP misyonunu taşıyanların toplum vicdanında olumsuz duruşları olduğu bilinen bir gerçek.

Dün Mercümek olayı!

Bugün Deniz Feneri olayı!

Korkarım ki yarın İHH olayı ülkeyi sarar...

AKP ve iktidar aynı zihniyette değilse şimdiden bazı şeylerin önüne geçmeli...

***

Her gün binlerce haberle karşı karşıyayız.

Bakmayı bırakarak görmeyi denemeliyiz.

Kötü, iyi ve kötü... Hiç denge kuramayacaklar mı?

Bir uzun bayram tatili daha geçti...

Türkiye klasiği bozulmadı!

Tatil gidiş ve dönüşleri sonunda yani sadece dokuz gün içinde, trafik kazalarında 168 yurttaşımızı kaybettik!

750'ye yakın da yaralı var.

Hasarların ortaya çıkardığı maddi kayıp ise durumun farklı bir boyutu...

Bölünmüş yolların yararı tartışılır durumda.

Oysa bu yollar AKP'ye üç seçim kazandırdı!

Yollar mı kazaları getiriyor?

Kazalar mı yolları kötülüyor?

Trafik sorununu çözebilmenin ilk koşulu; "bize bir şey olmaz", "zaten bize kimse de bir şey yapamaz" anlayışlarını değiştirmek olmalı.

Yürütmenin en büyük zaafı, ülkenin bu can alıcı konusunu yeterince yönetememesi...

Trafik kurallarına uymaktan kaçanlar bu gerçeği biliyor!

"Kurallara uymayanların affedilmeyeceği bilinci" sürücülerde gelişmiş olsa, kuraldışı hareketler bu kadar ayyuka çıkmaz.

Otokontrol, kurallara uymayanlara verilen cezalar da uygulayıcıların tarafsız ve istisnasız olmasıyla gelişecektir.

***

Telefonla konuşan sürücüye ceza veriliyor mu?

Radara yakalanan sürücü hiç itiraz etmeden suçunu kabulleniyor mu?

Daha da can yakıcı soruyu sorayım...

Kurallara ne kadar uyuyoruz?

Bir özeleştiri yaparak vicdanlarımızı temizlemeliyiz.

Sadece bu kadar da değil, hata yapan bir başka sürücünün de denetmeni bizler olmalıyız. Cesaretle... Karşımızdakinin maganda olma ihtimalini de bilerek, yanlış yapanlara göz yummamalıyız.

Sonunda ölüm var!

İnsanın kendi eliyle oluşturduğu bu pis ölümü, birbirimizi uyararak kader olmaktan çıkarabiliriz.

***

Trafik deyip geçmeyin. Sorun büyük...

Dokuz günde 168 kişi öldü.

***

YENİ PROTOKOL

Bayram sırasında beni son derece heyecanlandıran bir haber basında yer aldı.

Devlet protokolü değişiyor!

***

Protokol küçümsenecek bir konu değil.

Bir ülkenin demokratik hukuk devleti mi, yoksa göstermelik demokrasiye mi sahip olduğu bu listedeki sıralamayla görülecektir.

***

Demokrasilerde en önemli disiplin muhalefettir.

Her rejimin iktidarı vardır.

Ancak halkın iktidar karşısındaki hak ve özgürlüklerini koruyacak muhalefetin varlığını kabul eden tek rejim demokrasidir.

Ve bu rejimde muhalefet her an iktidar olma hakkına ve gücüne de sahiptir. Yani önü açıktır.

O nedenle demokrasinin simgesi olan muhalefet, iktidar ile her yerde yan yana durur.

Devlet protokolleri bu içeriği gösterir.

***

Bu konuda verdiğim mücadele 1984'lerde başlar...

TBMM Başkanlık Divanı üyesi olarak milletvekili seçildiğim il olan Mersin'in 3 Ocak Kurtuluş Bayramı'na gitmiştim.

Mersin'in kurtuluş bayramı, o parlamentonun oluşumundan sonraki Türkiye'deki ilk bayramdı.

Dolayısıyla protokol skandalı Türkiye'de ilk orada yaşandı.

Tören alanında TBMM divan üyesi olan ben, Mersin Garnizon başkanının arkasında, milletvekilleri ise bir başçavuşun hemen gerisinde yer almışlardı.

Buna tepki gösterdim. "Seçilmişlerin yani halkın temsilcilerinin önünde yürümek halkı tanımamaktır" demiştim.

Dönemin İçel Valisi A. Nazif Demiröz, protokolü kendisinin hazırlamadığını söyleyerek işi idare etmeye çalıştı.

O gün, bu durumu protesto ederek iktidar ve muhalefete mensup tüm millettekileri tören alanını terk ettik.

***

Bu konuyu meclis divanına götürdüm.

Orada daha da vahim tabloyla karşılaştık.

Başbakan'dan sonra Genelkurmay Başkanı geliyordu.

Bakanlar, kuvvet komutanlarından sonra, TBMM Başkanlık Divanı üyeleri tümgenerallerden, ana muhalefet başkanı tuğgenerallerden sonra, arada başka devlet erkânı olan dizilişte milletvekilleri ise albayların önünde sıralanmıştı.

Bu durum dehşet vericiydi.

Türkiye'de "demokrasi oyunu" oynandığının açık görüntüsüydü!

***

SHP Genel Sekreteri olarak bu konuyu yoğun bir şekilde gündeme taşıdım.

Başbakan'a "bağlı bir memur" olan Genelkurmay Başkanı'nın, ana muhalefet başkanının önünde bulunmasının demokrasiyle bağdaşmadığını vurguladım.

Devamla, "O zaman Başbakanlığa bağlı başka bir memur olan Meteoroloji Genel Müdürü'nün de Başbakan'la birlikte yürümesi gerekir. Çünkü Genelkurmay Başkanı'ndan farkı yoktur" dedim.

O dönemin demokrasi dışı tüm güçleri ile acımasız kavgaya girdim.

***

Demokratikleşme adına yapılan bu kavga o zaman yarım sonuç verdi.

Ana muhalefet başkanı, Genelkurmay Başkanı'ndan sonra, bakanlar, kuvvet komutanlarının önünde, milletvekilleri ise tümgenerallerden önce sıralandı.

Bu yeterli değildi.

***

Askeri vesayetin silinmesi gerekir.

Demokrasi içinde ülke yönetiminin nasıl olacağı bellidir.

Seçilmişlerin atananları yönetmesi esastır.

Kurum ve kuruluşlar, sivil siyasetin emrinde görev süreleri içerisinde yasalarla öngörülen işleri yaparlar.

Laik bir hukuk devletinin varlığı ve bu devletin demokrasinin kurallarına uygun işlediğini ancak ortaya koyulan protokol sıralamasıyla anlayabiliriz.

***

25 yıldır verilen mücadele nihayet sona eriyor!

Başbakan ve ana muhalefet başkanının artık her yerde yan yana geleceği açıklandı.

Seçilmiş siyasilerin kamu görevlilerinden önce yer aldığı bir protokol yapıldığı belirtildi.

Önemli bir gelişme...

Ancak, "Diyanet Başkanlığı'nın milletvekillerinin ve yargı organlarının önüne geçiriliyor" iddiası şayet doğruysa, bu durum Cumhuriyetin laiklik ilkesi ile bağdaşmayacaktır!

Bir sorunu düzeltirken bir başka sorun yaratmak, çözüm olamaz.

***

KHK'LER TBMM'Yİ YOK SAYAR!..

Kanun Hükmünde Kararnameler her hükümetin kullanmayı hayal ettiği bir olanaktır.

1982 Anayasası'nın diktacı anlayışı, hükümetlere TBMM'yi atlatma yetkisini bu madde ile vermiştir.

Her Başbakan bu yolu denemiştir.

Ancak Anayasa Mahkemeleri bu KHK çıkarma yetkisini veren yasaları hep iptal etmiştir.

***

Yasa yapma yetkisi sadece yasama organına aittir...

Yasama organı TBMM'dir.

TBMM iktidar - muhaliftüm milletvekilleriyle bir bütündür.

KHK, milletvekillerinin yasama görevini elinden almaktadır.

Üstelik AKP hükümeti bu yetkiyi hoyratça kullanıyor.

İktidarın bu kadar umursamaz olmasının nedeni, bugünkü Anayasa Mahkemesi'nin yapısından kaynaklanıyor!

Ana muhalefet partisi bu konuyu AYM'ye götürdü.

Bakalım ne kadar sürede ve ne doğrultuda karar verilecek?

Verilen karar hükümetin lehine olursa biliniz ki bundan böyle, TBMM'nin hükmü kalmayacak!

İşte o zaman başkanlık sistemi fiilen başlamış olacak!

Yeni bir hafta daha, ama değişen bir şey yok...

Dün 12 Eylül'dü...

12 Eylül deyince akla "işkence" geliyor.

Gençlerin katledildiği, kanın akıtıldığı, suikastların yapıldığı, aydınların öldürüldüğü, insanların korku ile yaşadığı bir dönem hatırlanıyor...

12 Eylül, derin devletin vahşi yüzünü gösterdiği gündür.

***

Türkiye, 12 Eylül'le 31 yıldır hesaplaşamadı...

Faşist anlayışın yaptığı katliamların hesabı sorulamadı...

İşkence yapanlar bulunamadı...

Diyarbakır Cezaevi'ndeki vahşetin sorumluları tutulamadı...

***

Beş bin kişiyi yok edenler...

Masum gençlerin üzerine bomba atanlar...

1 Mayıs mitinginde insanları tarayanlar...

Arkadan vuranlar...

Filistin askısında sarkıtanlar...

Vücutların her yanına elektrik verenler...

Ülkeyi soyanları, halka ihanet edenleri koruyan,

"Bağımsız Türkiye", "Tek Yol Devrim" diyenleri asanlar, yakalanamadı...

Onlar nerede?

Burada!

Türkiye'de, refah içinde yaşıyorlar!

Hem de devlet bakımı ve güvencesiyle...

***

Bir yıl önce AKP Anayasa değişikliği ile Türkiye'de yeni bir dönemi başlatacağını ilan etmişti.

Başbakan Erdoğan "12 Eylül'ün yargılanacağını" söyleyerek halktan referandum için katkı istemişti.

Hatta bazı "12 Eylülzedeler", "yetmez ama evet" diyerek bu talebe destek vermişlerdi.

Aradan tam bir yıl geçti, ne oldu?

YÖK duruyor...

Seçim barajı duruyor...

Kısacası 82 Anayasası taşıdığı "baskıcı ve demokrasiden uzak ruhuyla" ortada duruyor!

Verilen tüm sözlerin tutulmadığı açıkça görülüyor.

12 Eylül'de halkın aldatıldığı tescil edildi!

17 Eylül 2010 günü "darbe yapanlarla" ilgili soruşturma açılacağı ilan edilmişti...

12 Haziran seçimine birkaç gün kala Kenan Evren'e 12 soru sorulduğu basına yansıdı...

Ya sonra?

Ortada ne bir soruşturma, ne bir dosya, ne de bir hesap veren var!

***

Peki ne değişti?

Anayasa Mahkemesi, HSYK siyasetin eline geçti.

Yine yargı bağımsız ve tarafsız olamadı, daha da vahimi siyasileşti.

Şimdi iktidar, yargıya istediğini daha da çabuk yaptıracak durumda...

Dün asker, bugün AKP baskısı, yargının üzerinde yer değiştirmiş konumda.

Kamu vicdanında adaletin yerleşmesi bugün de mümkün görünmüyor...

Hatta bugün alınan kararlar, o günlerden daha geride.

***

Kısacası 12 Eylül devam ediyor!

Bakın;

Bugün sendikalar ses verebiliyor mu?

Sokakta yığınlar toplanabiliyor mu? Hayır.

Hopa'da hak arayan halk, terörist ilan edildi...

Parasız eğitim isteyen öğrenciler hapiste...

Yazılmayan kitap, suçlu bulundu. "Müstakbel" yazarı içerde!

"Ortaya koydukları düşüncelerle seçimde propaganda yaparak halkın iradesine etki" yapacaklardı diye gazeteciler yargılanıyor...

En basit demokratik haklar kullanılamıyor...

İktidara karşı seçim çalışmaları bile suç görülüyor...

Yani hala düşünce ve ifade özgür değil.

Hala insanlar üzerinde baskı devam ediyor.

Yıllarca tutuklu kalarak peşin cezalar veriliyor, tek başına hücrelere konularak işkence farklı yöntemlerle devam ediyor.

Yani değişen bir şey yok...

BÜYÜME ORANI

Gerçekten büyüyor muyuz?

Siyasiler, uzmanlar, bürokratlar herkes bir şey söylüyor.

Ama yurttaş ne diyor?

Bir örnek olsun diye 12 Eylül 2011 günlü Hürriyet gazetesinin web sayfasında okuyucu yorumlarından birkaçına göz atalım;

BİLGE KAĞAN

Anlamadığım alım gücüm her gün düşüyor ama ben büyüyorum.

Benzin 5 TL, Mazot 4 TL ve ben büyüyorum... Biri şaka yapıyor olmalı...

ALİ GÜNER

Valla ben halkım. Benim anladığım cebime giren para, iş bulma kolaylığı. İstediğimi alabiliyor muyum ona bakarım. Anlamam öyle süslü laflardan yok cari-gayrisafi yurt içi hasıla... Bunlar beni bağlamaz, benim hissettiğim bir büyüme var ama o büyüyen delik bütçemizde oluyor. Gerisi süslü jan janlı laflar...

METİN KILINÇ

Arkadaş bu büyüyenler kimler, ben büyümüyorum, petrole yüzde 30 zam, benim maaşa yüzde 4 zam. Ben nerden büyüyorum. Kim bu büyüyenler.

HÜSEYİN KİZİLGÖZ

Hakkâri'deki hayali ihracat bu büyümeyi ne kadar etkiliyor? Yıllardır hep büyüyoruz ama bir türlü yürüyemiyoruz.

SEYİT GÜNEŞ

Ekonomide ve sanayide büyüme çiçek böceğin büyümesi gibi. Her zaman iyi sonuçlar yaratmaz. TÜİK büyüme rakamlarını açıklarken büyümenin yarattığı sorunları da açıklarsa insanımızın aklında doğru bilgiler kalır. Yoksa yorumlardan da anlaşılacağı gibi büyümeden korkulduğunu düşünürler.

***

Görünen o ki, veriler büyüdüğümüzü söylüyor!

Tabii "cari açığın aynı oranda arttığını" göz ardı edemeyiz!

Bu durumun ekonominin kırılganlığı için önemli handikap olduğunu unutmamak gerekir.

Halkla paylaşılamayan büyüme kimseyi mutlu etmiyor...

Çünkü yurttaş aynı oranda büyümüyor.

Büyük çoğunluğun cebi dolmuyor, karnı doymuyor.

Hele gelecekle ilgili kendini güvende hiç hissetmiyor!

Her an çıkabilecek bir ekonomik kriz karşısında yaşayacağı sıkıntılar onu şimdiden panikletiyor.

***

Ülkemizde büyük çoğunluğun yarınlar için oluşturduğu tasarrufu yok.

Günü bile zor geçiriyor.

Artan tüketim güdülemesi de yurttaşları kredi ve kredi kartı borçları altında eziyor.

Büyüyen ülkenin büyüyen gelirine sahip olamayan vatandaşın alınan ekonomik önlemler karşısında yeterli direnci göstermesi de zor...

Ayrıca siyasi iradenin oluşturduğu yeni sermaye gruplarının varlığı bu insanları hırslandırıyor.

Yeni kaynakların yeni katmanlara aktarılması ciddi bir adaletsizlik olarak kabul görüyor.

Bu da yurttaşları alabildiğince tedirgin ediyor.

Yani ilan edilen rakam değişmiş, ama yurttaş için değişen bir şey yok!

***

BAŞBAKANIN POLEMİĞİ

Başbakan Erdoğan önemli bir geziye çıktı.

Bu gezi, Türkiye'nin geleceği ile "doğrudan ilişkili " sonuçlar doğurabilir.

İsrail ve diğer Arap ülkeleri arasındaki çatışmada taraf olmak tehlikelidir. Hizbullah, Müslüman Kardeşler ve benzeri ideolojileri destekleyen beyanlardan kaçınmak bölgenin anlaşılır hale gelmesi için gereklidir.

Gezinin iç politikaya kurban edilmemesi,

Türkiye'nin dünyada barış ilkesine uygun götürülmesi gerekir.

Bu nedenle gezi stratejisi çok dikkatle oluşturulmalı iyi yönetilmelidir.

Aksi halde "Arap Baharı", "Arap Kışı"na dönüşebilir!

Çok nazik bir süreçten geçiyoruz.

Ülkemizin içinde bulunduğu sorunlar ve onun getirdiği zaaflar dönüp dolaşıp ayağımıza dolaşabilir.

***

Başbakan böyle bir gezi arifesinde ana muhalefet lideri için söylediklerinde ayıp etmiştir.

"Kirli dudak, ak alın" yanlış bir polemiktir...

Ayıptır.

Seviye düşüklüğüdür.

Bu sözler sadece partililerini sevindirir.

Başbakan şunu da unutmamalı;

Bu ülkenin yarısı karşısında.

Kendine oy verenlerin büyük çoğunluğunun da böyle nezaketten uzak sözleri tasvip etmedikleri de açık.

Bu durumu devam ettirmekte direnmek, "narsisizm" hastalığının süratle geliştiğini gösterecektir!

Yeniden ve daha yeni BİRGÜN

Bizim gazete BİRGÜN yeni yayın dönemine girdi.

Çok etkileyici değişiklikler yaptı.

Doğrusu gazeteyi her sabah elime daha keyifle alıyorum.

Artık haberlere de doymuş durumdayım.

Hele "haber yorumları" yok mu? Bana daha başka ufuklar açıyor.

Satış bayilerine gittiğimde "garip bir kıskançlıkla" göz gezdirdiğim bazı gazetelere artık daha rahat bakıyorum.

Biliyorum ki; bir zaman sonra onlar da, benim yaşadığım bu duyguları yaşayacaklar.

***

BİRGÜN kurulduğundan beri yaşamına "patronsuz" devam ediyor!

Bizim patronumuz; emekçiler, sendikalar, öğrenciler, kısacası tüm ezilenler...

Toplumsallıktan yana ve otoriter iktidarlara karşı olanlar...

Bizim patronumuz okurlarımız!

***

Bizim okurlarımız; örgütler ve dışlanmış tüm dar gelirliler...

Bizim okurlarımız; emeğinden başka serveti olmayan, özgür ve eşit bir ülkede barış içinde yaşamak isteyen yurttaşlar...

Yedi yılı aşkın süredir hiç aksatmadan, yokluk içinde gazete yapan BİRGÜN çalışanları biliyor ki, okurumuz gerçek patronumuz.

Onlar her gün eve götürecekleri bir ekmeğin parasını bize veriyorlar!

***

Ama matbaanın patronu var, kâğıdın patronu var, dağıtımın da patronu var.

Onların karşısına patronsuz çıkmak kolay değil.

Hele bugünkü düzenin basınla olan ilişkisi göz önüne alınınca, yapılanın öyle akıl işi olmadığı çok çabuk anlaşılır.

***

Patronların kaprisleri, baskıları, rant ilişkileri ve korkaklıklarından arınmış olmanın keyfi tüm sıkıntılara göğüs germeye yetiyor.

Önemli olan onur, erdem, fazilet...

Bel kemiğini bükmeme, dik durma, eğilmeme!

***

BİRGÜN'de yazı yazarken özgürsünüz. Düşündüğünüzü olduğu gibi ifade edebiliyorsunuz.

Siz ve vicdanınızın arasına giren herhangi bir gazete sahibi ya da çalışanı yok.

Kimse size ne yapacağınızı söylemiyor. Çünkü kimse başka birine bağımlı değil.

O nedenle; yolsuzluğun, haksızlığın üzerine korkmadan gidiliyor!

Bu nedenle;

"Derin devletle, JİTEM'le mücadele ediliyor. Faili meçhul cinayetlerin gerçek faillerinin üzerine çullanılıyor.

Devrimcileri, solcuları, gençleri katledenlerin, Hrant Dink'i vuranların üzerine yürünüyor.

Kısacası özgürlük ve tarafsızlık için gerekli her kavramı sadece kendi vicdanınızda yorumluyor ve yaşatıyorsunuz.

***

Şunu yaz ya da yazma diyen yok.

Ancak gazetede, birey ve toplumun hak ve özgürlüklerine olan saygı ilk kural... Örgütlü yaşamı desteklemek önemli bir görev...

Şiddete karşı olmak, kanın durmasını sağlamak, insanın yaşam hakkını öne çıkarmak olmazsa olmazlarının başında geliyor.

***

Bu kadar yazdıktan sonra yanlış anlaşılmasın diye son gelişmeyi de aktarmak gerekecek...

Evet, bizim gazetenin "patronu" yok... Ama bir "süvarisi" var! İbrahim Aydın!

Yanında çok nazik ve engin deneyime sahip bir de "kaptan" var. İlker Yaşar.

Onlar çalışma arkadaşlarının müthiş zekâsıyla yeni gazeteyi tasarladılar.

Sonra tasarladıkları gazeteyi bir "başyazı" ile okuyucuya sundular.

Müthiş bir iş yapmışlar! Ama yazıyı okuyunca bizlere de bir göndermenin olduğunu gördüm...

"Şayet köşe yazarları kısa yazarlarsa bu gazete daha da iyi olacak!"

***

Bizim yazı işlerindeki cevval gençlerden olan Barış ve Tacim'e "Bana haber vermediler" dedim...

Barış gülerek "İbrahim Ağabey bugün tebligatı yaptı ya!" dedi.

Doğru. Kısa yazmalıyız. Ama "kısa yazmaya zaman bulamıyoruz". Ülke o kadar sıkıntıda ki! Halklar o kadar eziliyor ki!

Ekonomi o kadar dar boğaza giriyor ki! Nereye bakacağımızı bilemiyoruz.

***

Başbakan bir yandan, Cumhurbaşkanı bir yandan binmişler bir alamete gidiyorlar.

Onları takip etmek giderek artan bir mesai istiyor. Bir de kaybolan muhalefet var.

Onları aramak için de zaman gerekiyor...

***

Neyse lafı yine uzattık...

Sadede gelmek istiyorum.

Erdoğan'ın ABD gezisi "Filistin adına yapılan" bir gezi olarak akılda kalacak.

Kendi iç meselemiz olan "Kürt sorununu" çözme yolunda bir adım atılmayacağı belli...

30 yıla yakın süredir devam eden demokratikleşme sorunu, terör düzeyine taşınıyor. Bu nedenle bilinen klasik şiddet içeren çözümler üzerinde duruluyor. Oysa giderek Kürt ve Türk çatışması yakınlaşıyor!

Peşi sıra gelen haberler, şiddetin daha da artacağını haber veriyor. Kış gelmeden PKK'nın dağda, şehir temsilcileri

aracılığıyla kentlerde yapılacak her saldırı, Erdoğan tarafından daha şiddetle bastırılacak. Bu durumda kan durmayacak!

***

1 Ekim'de BDP mutlaka TBMM'ye gitmeli!

BDP "sorunun siyasetle çözülebileceğini" kabul etmeli ve çözüm önerilerini tüm açıklığıyla Türkiye'ye anlatmalı.

Bu sorunun Türklerin de sorunu olduğu aktarılmalı.

Şiddet, silah ve kanın arzu edilen bir hedef olmadığı açıklanmalı.

Samimiyetleri için hem Kürtler, hem de Türkler ikna edilmeli. Zor bir iş...

***

Türkiye, Erdoğan'ın çelişkili ve günlük taktikleri yüzünden, uzun erimli bir dış politika uygulayamadı.

Önce İran için; tüm dünyaya İran'ın "nükleer bomba yapmadığına" dair kefil oldu...

Birleşmiş Milletler kararına Brezilya ile birlikte ret verdi...

NATO'nun "Füze Kalkanı Projesi"ne, İran'ı hedeflediği gerekçesiyle karşı çıktı...

Peki şimdi?

İran'a atılacak her adımı destekliyor!

***

Suriye için artık söylenecek bir şey yok.

Liderine, eşiyle birlikte Bodrum'da tatil yaptıran, İstanbul'da ihtişamlı bir şekilde ağırlayan,

Birlikte "Şamgen"i kuran Türkiye, Suriye ile ilişkilerini kesti!

Erdoğan ABD'de Suriye ile hiçbir ilgimiz kalmadığını açıkladı.

***

Libya'da da aynı şeyler yaşanmıştı. Önce NATO müdahale yapamaz dendi.

Sonra NATO uçaklarının ve silahlarının vurduğu Libya'ya ilk giden olma kavgası verildi.

***

Kısacası dış politikada çöküş var.

Aslında Erdoğan'ın iddiasının aksine, "batı yanlısı" bir politika devam ediyor. Bir farkla "dize gelmiş" biri olarak...

Nitelikli ve deneyimli bir dış politika ekibinin olmaması Erdoğan'a yanlış yaptırıyor.

***

Son zamanlarda uygulanan iki dış hamle, bize ileride sorun çıkarabilir.

1- Füze Kalkanı projesi içerik bakımından sakıncalıdır.

Şu bilinmeli ki; ileride, füzeler ateşlendiğinde Türkiye'nin başına nükleer serpintiler yağacaktır!

Ayrıca NATO ile yapılan anlaşma mutlaka TBMM de görüşülerek karara bağlanmalıdır. Anayasa ve Meclis iç tüzüğü bunu emreder. Görüşülmezse bu projenin meşruiyeti hep tartışılacaktır.

2- Güney Kıbrıs'a misilleme olarak yapılan saha araştırması "iyi düşünülmeden" başlatılırsa, yanlış beyanlar yetkili ağızdan çıkarsa, hele hele bu açıklamalar birbiriyle çelişkili olursa, biliniz ki yeni sorunlar önümüze gelir!

Ancak bu kez sorunun tarafları öyle iki ülke olmaz.

Suriye, Lübnan ve hatta Mısır, İsrail ve Güney Kıbrıs'la birlikte karşımıza çıkabilir...

Doğu Akdeniz beklemediğimiz bir sıcaklığa ulaşabilir...

Anlaşılan o ki, bu seçim döneminde dış politika, iç politikayı doğrudan etkileyecek.

İç sorunların şiddeti dışarıdaki yapılan hatalarla doğrudan ilişkili olacak.

Kürt sorunu ve akan kan bu ilişki içinde daha da farklı bir yöne kayacak.

***

Yazı yine uzun oldu!

Artık beni bağışlayacaklarını umarım.

Gelecek sefer daha kısa yazmak sözü ile...

İyi hafta sonları...

İşsizlik politikası

"Türkiye'nin en önemli sorunu nedir" diye sorsak,

İlk cevap "işsizlik" olur...

Evet, doğru.

Ama gerçek bu mu?

Yani, açlık ve işsizlik neden sorun?

Neden işsiz kalıyoruz?

***

Bu sorunu çözeceğini söyleyen siyasilere inanarak oy veriyoruz.

Tüm siyasi partiler açlık ve işsizliği çözeceğiz diye lafa başlıyor...

Ama şehirde kahveler işsizlerle dolu.

Yani bir şey değişmiyor?

Her gelen geçmişi karalıyor.

Kendi yaptıklarını anlatıyor.

İşsizlik genel şikâyet olup kalıyor...

***

Köyler terk ediliyor...

Tarlada çalışan nesil yaşlanıyor...

Şehirlerde "amele pazarları" çoğalıyor...

İş bulsan ayrı bir dert...

O iş senin olmuyor, kalıcı olamıyorsun.

Kazandığını sandığın "yevmiye," o gün ancak karnını doyuruyor.

***

Her vesileyle sokaktaki vatandaş bu sorunu dile getiriyor.

Kime sorsanız oğlu ya da kızı iş arıyor.

Ama hükümet "yok böyle bir şey" diyor.

AKP'lilere göre herkes hayatından memnun!

Ama sade yurttaş iş aramaya devam ediyor...

Kime inanacağız şaşırdık!

***

Tabii bu ülkede, zenginleşen ve işi çoğalan insanlar da var!

Avrupa'da olmayan arabayı kullananlar, bir yılda milyon dolar para kazananlar da var.

Peki, kim bunlar?

Onlar çok mu şanslı, yoksa başka bir güce mi sahipler?

Bunu soran var mı?

Neyse biz de sormayalım!

***

Türkiye demokratikleşemedi.

Türkiye sosyalleşemedi.

Türkiye sanayileşemedi.

Türkiye özgürleşemedi.

Çünkü Türkiye kültürel gelişimini tamamlayamadı!

***

Türkiye eğitim ve öğretim politikasını hep geriye aldı.

Muhafazakârlaşmanın gereğini sinsice yaptı.

Toplumsal birlik ve beraberlik adına İslami yaşam biçimini yerleştirmeye çalıştı.

Eğitim ve öğrenim planlamasında insanın geliştirilmesi hedeflenmedi.

Oysa bir ülkenin en önemli yatırımı insan yatırımıdır.

Genç beyinlerin yetiştirilmesi, kalifiye hale getirilmesi ve meslek sahibi olabilmesi düşünülmedi.

Dinamik, bilgili, kişilikli ve vasıflı yurttaş istenmedi.

İlk, orta ve yüksek öğrenim kurumları düzeysiz bırakıldı.

Bu kurumlar siyasi kadrolaşmanın en etkin hedefi olarak seçildi.

Sonuç; bilgisi ve düşüncesi olmayan vasıfsız insanlar yetişti!

***

Bu politika yeni değil.

1950'lerden beri sürüyor...

Dışa bağımlı ucuz işgücü yetiştiren ülke olma rolü verildi bize.

Sömürü düzeni sürdükçe bu rolü oynamaya devam edeceğiz.

Başbakan boşuna mı her düğünde yeni çiftlerden 3 çocuk istiyor!

Nüfus arttıkça işsizlik de artacak, ama ucuz iş gücü oluşacak!

Bugün dünyanın en etkin ekonomileri Çin ve Hindistan...

Her ikisinin nüfusu dünya nüfusunun yarısı...

Emeğin değeri yok.

Tabii işsizliğin haddi hesabı da yok.

***

İşsiz kalmak kader değil.

Özellikle sağ siyasetin hedeflediği, insana karşı uygulanan bilinçli bir politika.

Biliniz ki; işsiz bırakıldıkça birileri daha çok kazanacak!

Hayırlara vesile olsun!

Dün saygılı ve de sevgili gazetemizin başyazarı Doğan Tılıç'tan bir mesaj aldım. Benim için günün en güzel hediyesi oldu...

"Köşene nihayet sığmışsın!"

"Tekdir mi, takdir mi" diye sordum. Gülerek "Aferin" dedi.

"Bugüne kadar kısa yazmak için vakit bulamıyordum" diye takıldım.

Sonunda bir öğle yemeğinde balık yemeye karar verdik.

***

Neden balık?

Bu hırsla doğayı yok etmeye devam ettikçe, beş yıl sonra balık yemek hayal olacak da ondan!

***

Güncel bir felaket karşımızda tüm heybetiyle duruyor, ama kimse bu konuya bakmıyor.

Bir avuç doğa düşkünü, yerini yurdunu bırakmış kuşunu, böceğini deresini, gölünü, dağını ormanını korumaya çalışıyor...

Jandarma ve polisten dayak yeme pahasına, dağın başında, derenin kenarında eylem yapıyor!

***

Bu hükümet döneminde adeta talan edilen doğa, siyasetçi aracılığıyla para hırsına kurban ediliyor.

Dünyanın hiçbir yerinde çevre bu kadar vahşice talan edilmedi...

Şu anda 230 hidroelektrik santral inşaatı devam ediyor...

Verilen lisanslara yurttaşlar, ya kendisi ya da örgütleri adına "yürütmeyi durdurmak" için dava açıyor...

120 davanın 107'si neticelenmiş. 63 HES lisansı iptal edilmiş.

Yapılan büyük bir yanlış, yargı tarafından da tespit ediliyor.

Ama kimse durmuyor!

***

HES yatırımlarına danışmanlık eden bir dostla konuştum.

Anlattıklarını tekrarlıyorum: "Türkiye'de enerji açığı var. Tamam.

Ama bu açığın hangi sürede ve hangi yörelerden karşılanacağına dair bir plan yok. Ayrıca, hiçbir iktidar HES'lerin çevre, insan ve ekonomi ilişkisini kuramadı.

Bize hep baraj gölü gösteriliyor.

Suyun aktığı yatak ve çevresi hiç görülmüyor.

Kuruyan yatağın balıkları, bitkileri ve de insanlarıyla yok olduğu hep saklanıyor!

HES'in kurulduğu suyun debisi önemli ve AB kriterleri de bu konuda çok duyarlı.

Bizim iktidar, memuruna talimat vermiş, suyun debisini fazla gösteriyor. Tutulacak suyun fazla olması bu şekilde sağlanıyor.

'Ne kadar su, o kadar fazla elektrik'! Gerisi boş laf...

Ancak nedense bu yatırımı, enerji işi yapan firmalar değil de inşaat firmaları yapmaya çalışıyor!

***

İktidar yanlıları çok önceden tüm alanların lisanslarını almış.

Yabancı yatırımcı HES için geliyor. Tabii önce yandaşların elinde olan lisansı almak için pazarlık yapıyor.

Fiyat iki yıllık gelir. Yani 10 milyon dolardan başlıyor.

Peki, bu kadar para ve heves niye? Çünkü devlet, yatırım yapan herkese 'alım garantisi' veriyor. Ve tabii sonuçta biz, Avrupa'nın en pahalı elektriğini kullanıyoruz..."

***

Danışman arkadaş bir şeye daha dikkat çekti.

Yabancı yatırımcı "elektrik dağıtımına" girmiyor.

Nedeni açık, "fire ve kaçak" yüzde 30'lara ulaştı...

İzmir'de yüzde 7.3 den başlıyor, doğuda yüzde 55'lere kadar çıkıyor...

Kimsenin umurunda değil.

Dağıtım şirketleri bu "fire ve kaçağı" düzenli para ödeyen abonelere belli kalemler altında dağıtıyor.

Yani haberimiz olmadan bizden tahsil ediyor... Oh ne cennet!

***

Doğa katlediliyor... Cebimizden paramız çalınıyor...

Biz de halimizden memnun yaşamaya devam ediyoruz.

***

Acaba öyle mi?

Son beş günde 20 kişi vahşi bir şekilde öldü...

BDP'li Şerafettin Elçi ve Eşbaşkan Gülten Kışanak basma açıklamalarda bulundular: "PKK, Öcalan ve MİT görüşmesinde bazı kararlar alındı. Tutanağa bağlandı. Onaylandı. Ancak hükümet buna uymadı. Kan bu nedenle akıyor."

Bu ciddi bir iddia... Hükümet mutlaka bir açıklama yapmalı...

Yanlış anlaşılmasın. Anaların gözyaşının dinmesi ve barışın kalıcı olması için herkesin herkesle görüşmesinden yanayım.

Anlaşmak, konuşarak ve de karşılıklı iknayla olur.

Ama kanın durması adına alınan kararları da bilmek ve kim yanlış yapıyor onu da görmek isterim. Suçluyu bulmak gerekir!

Ölenlere en büyük vefanın bu olacağını düşünüyorum.

***

Doğa ve insan yok oluyor...

Başbakan savaş çığlıkları atıyor...

Sonumuz hayır olsun.

Hak etmiyoruz!

Son dönemin gözde iki kelimesi...

Şerefsiz.

Namert.

***

Bu kelimelerin anlamı üzerinde uzun uzun durmak gerekmez.

Olsa olsa, halkın anladığı biçimde özde şöyle açıklanabilir:

Şerefsiz = Şerefi olmayan

Namert = Mert olmayan

***

Bu iki kelime iç siyasetin sembolü haline geldi...

Niye?

Niyetini, nedenini bilmem.

Ama Başbakan da, Ana Muhalefet Partisi Başkanı da bu kelimelere çok başvuruyor...

Hemen hemen her iddianın arkasına bu kelimeler ekleniyor.

Herhalde kelimelerin tılsımlı olduğuna inanılıyor!

***

Örneğin;

Seçim sırasında Başbakan "PKK ile konuştuğumu ispat edemeyen şerefsizdir" demişti.

Sonra, PKK-MİT ve Başbakan Müsteşarı Hakan Fidan'ın görüşme ses bantları ortalığa yayıldı.

Herkes bir şey söyledi.

Ama asıl büyük konuşan Başbakan "gerekirse konuşmaya devam ederiz" diyerek konuyu kapadı.

Tabii bu arada "şerefsiz" kelimesi bir iltifat olarak kaldı!

***

Uzatmayalım...

Meclis 1 Ekim'de açıldı.

Bu ince kelimelerle yüklü "zarif üslup" şimdi yeni bir şekil alıyor!

***

Başbakan; "Alman vakıflarından para alan CHP ve BDP'li belediyeler, bu paralardan PKK'ye pay veriyor" iddiasının sonuna,

"Hangi belediyeler olduğunu gelirlerse söylerim" eklemesini yapıyor...

***

CHP Genel Başkanı da cevap veriyor...

"Deniz Feneri soruşturmasını haber veren bir bakan! Adını biliyorum ama gelirlerse söylerim."

***

Yani her iki lider, hem de bu ülkenin en yetkili insanları, bildiklerini saklıyorlar!

Kimden? Onlara oy veren ya da vermeyen yurttaşlarından...

Biliyorum, ama söylemem!

Böyle bir demokrasi,

Böyle bir hukuk devleti, şeffaflaşma olur mu?

***

Başbakan şu anda Türkiye'yi yönetiyor.

Bir iddiaya göre gücü ve karizması sınırların dışına çıktı.

Birlikte çalıştığı tüm kadroları kendisi belirledi.

Devletin her kurum ve kuruluşuna hakim...

Bu güçte olan Başbakanın tüm konuşmalarında dayanağı, devletin elindeki her türlü bilgi ve belgelerdir.

O nedenle Başbakan'ın ağzından "yanlış bir söz" çıkmamalıdır.

***

Hele hele altını çizerek iki kez açıkladığı CHP ve BDP'li belediyelerle ilgili sözler için mutlaka bir açıklama getirmelidir.

Başbakan, Alman vakıflarından para alan ve PKK'ye para aktaran CHP ve BDP'li belediyeleri tek tek açıklamak zorundadır.

Alman vakıflarının ismini ve aktarılan miktarları da ekleyerek...

"Şimdilik açıklamam" diyemez!

"Gelsinler söyleyeyim" hiç diyemez!

***

Tıpkı;

Kemal Kılıçdaroğlu'nun yaptığı Deniz Feneri soruşturmasıyla ilgili son derece vahim açıklama gibi...

Kılıçdaroğlu bu iddiasını devam ettirmiş, soruşturmayı yapan savcıların görevden alınmalarının nedeninin, Deniz Feneri'nin topladığı paraların AKP'ye ulaştırıldığını saptamaları olduğunu söylemiştir.

Kılıçdaroğlu bu açıklama sonrası, iddiasını dayandırdığı bilgi ve belgeleri de halkla paylaşmalıydı.

Muhalefet olarak dosyaya tam ulaşamadığı belli...

Ama bu belgenin dosyanın neresinde olduğunu en azından anlatarak halkı aydınlatabilirdi!

Sadece grupta konuşmak yeterli değildir.

CHP, tüm gücüyle bu konuyu Meclis'e taşıdığı takdirde samimi ve inandırıcı olacaktır.

İktidar partisi Meclis'te mutlaka bu konuyu aydınlatıcı açıklamalarda bulunmalıdır.

CHP'nin AKP'yi buna zorlaması gerekir.

***

Halkın aydınlatılması siyasi partilerin ilk görevidir.

Parlamento çatısı altında yapılan her konuşma, sunulan her bilgi, kayıtlara geçerek, gelecek için ciddi bir kanıt olacaktır.

***

Artık şu "şerefsiz ve namert" süslerinden sıkıldık.

Herkes konuşuyor, sonuna da bu kelimeleri ekliyor. E, sonra!

İş ortaya çıktığında söz uçuyor.

Tılsımlı kelimeler bir sonraki söylevi bekliyor.

Sonunda birbirini itham edenler değil de, sade yurttaş bu kelimelerin muhatabı oluyor.

Bunu hak ediyor muyuz?

Fark bu!

8 Ekim Cumartesi günü Ankara'da muhteşem bir eylem yapıldı.

Son günlerin en kapsamlı ve de en yaygın tepkisel duruşu, büyük bir kararlılıkla sergilendi.

Halk, genci, yaşlısı, emekçisi, emeklisi, erkeği ve kadınıyla Sıhhiye Meydanı'nı doldurdu.

Birleşen emekçi örgütleri, AKP iktidarının oluşturduğu sömürü düzenine karşı tüm güçleri ile haykırdı.

50 bini aşkın Türkiyeli, "Biz buradayız! Biz halkız! Ve haklıyız!" diye bağırdı.

Ankara inledi!

Türkiye duydu.

Ama yandaş medya AKP'lileri korudu...

Meydana gelmedi.

Kalabalıkları görmedi.

Söylenenleri sansürledi.

***

8 Ekim Cumartesi günü yığınlar AKP'ye;

Dokuz yıllık hükümet dönemlerinde emekçileri yok sayan,

haklı taleplerini kabul etmeyen,

hak aradıklarında tehdit eden,

direndiklerinde polisle saldıran,

gaz atan, cop vuran, yakaladığını tutuklayan,

demokratik kurallar içinde eylem yapanları terörist ilan eden "zorba" anlayışa, Sıhhiye Meydanı'nda bir kez daha "dur" dedi.

***

Türkiye'de hak aramak artık çok zor.

Çünkü arayan korkuyor.

Hakkını alamamaktan değil, hakkını istemekten korkuyor!

Hiç olmazsa eskiden hak arama yolları açıktı.

Vermeseler de "neden arıyorsun" diye sorulmazdı.

Engeller koyarlar, ama arama demezlerdi...

Darbe dönemlerinde bile hak arayana karşı baskı vardı.

Ama bugünkü gibi hınç yoktu.

İsteyeni yok etmek adına hırs yoktu...

***

Ama şimdi hakkını isteyen, haksızlığa karşı çıkan bir değil, birkaç defa düşünüyor.

Önce hak arama yolları mayınlandı...

İnsanlar ve toplumlar ayrıştırıldı...

Her konuda bölündük.

İsteyenler, istemeyenler!

Bizden, sizden!

Biz ve ötekiler!

Olması gerekenler üzerinden değil, yüzde oranları ile konuşur olduk.

Bizden değil, öteki iseniz yandınız.

Hakkın "h"sini diyemezsiniz.

Vali, savcı, emniyet müdürü ve bilumum memur artık hükümetin...

Onlar da böyle olmaktan iftihar ediyor!

***

Sonra, yargı siyasallaştı...

Dün, devlete karşı işlenen suçlarda yargı, devlet yanlısıydı.

Bugün, siyasi iktidara karşı işlenen suçlarda yargı, iktidar yanlısı!

Dün bu anlayış, Devlet Güvenlik Mahkemeleri aracılığıyla sürdürülüyordu.

Bugün, Özel Yetkili Mahkemelerle devam ediyor!

***

Hak arama kuruluşları yok edildi.

Örgütlenme dolaylı olarak yasaklandı.

Sendikalar ya işlevsiz bırakıldı ya da kapatıldı.

Yasalar iktidarın devamı için çıkarıldı.

Artık AB müktesebatı da işlevsiz...

***

Peki, iktidar kim?

İşte sorun burada başlıyor.

İktidarı kimler oluşturuyor?

Kim kimden üstün? Tarikatlar koalisyonunda kim önde?

Başbakan mı, Cumhurbaşkanı mı daha etkili?

Partinin mi, hükümetin mi sözü geçer?

Bilinmiyor...

***

Meçhuller içinde kör labirentte dolaşıyoruz.

Düşünceler, yorumlar baskı altında.

Hükümete ya da uygulanan politikalara karşı duruşun cezası var.

Sepetler yapılmış, üzerine mahkeme adları yazılmış.

Hangisine uyuyorsa koy o sepete!

***

Suç isnat etmek kolaylaştı...

Telefonlar dinleniyor.

Ortam takip ediliyor.

Gerekirse her türlü bant imalatı yapılabiliyor...

***

Önce gözaltına alınarak tutuklanıyor.

Sonra suçu içeren iddianame ortaya çıkıyor.

İddianame mahkemeler tarafından kabul edilmeden önce, kirli bilgi sızıntısıyla kişi zaten mahkum ediliyor.

Sonra beraat etse ne gam!

İtibarsızlaştırma başarıyla sonuçlanıyor!

Bunlara rağmen "hak arama" devam ediyorsa,

Bu sefer demokratik gösteriler bile "silahlı terör örgütü" suçuna sokulup insanlar haklarıyla birlikte hapishanelere gömülüyor.

***

Hak aramaktan korkmak, otoriteler rejimlerde olur.

Yargı karar vermeden suçlu olmak, tek parti dönemlerinde görülür.

Yıllarca tutuklanarak toplumdan tecrit edilmek, hukuku kabul etmeyen devletlerde yaşanır!

Kısacası, demokrasinin olmadığı yerde hak ve özgürlüklerin de var olmaz.

Demokrasi iki güçten can alır. Muhalefet ve basın.

Türkiye'de ikisi de sıkıntıda.

***

Bizim arkadaşlar dün, üç gazete dışında 8 Ekim eylemini vermeyen medyaya çok kızmışlar.

Niye kızıyorlar anlamadım! Onlar bu düzeni korumak için varlar!

Demokrasi oyunu oynatan bu düzene aykırı olmak ve dışında kalmak, herkesin harcı değil!

Bu bir erdem meselesi!

Hani derler ya; "kalemini kır, onurunu satma..."

Onlar artık kalem kullanmıyor!

Dostlar onlara kızmayın.

BirGün'ün farkını anlayamazlar.

Alışmış mı bunlar?

Farkında mıyız, bilmiyorum ama dün çok önemli bir gelişme oldu.

CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu, önceden haber verdiği "köstebek" olayına açıklık getirdi.

Yıllardır açılamayan Deniz Feneri Derneği'nin işlediği yolsuzluğun soruşturulmasında "polis baskınını" haber veren bakanın, eskinin İçişleri Bakanı, şimdinin Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay olduğunu ilan etti.

***

Bazılarımız "biliyorduk" diyebilir...

Ama TBMM'de ana muhalefet partisi başkanının iddiayı kesinleştiren belgeli açıklama yapması, hukuk devleti iddiasında olan bir ülke için muazzam bir olaydır.

Ve asla kapatılamayacak bir skandaldır.

***

Açıklama yapan Kılıçdaroğlu da,

İddianın hedefi olan Atalay da bu işten kolay sıyrılamaz.

Bu konu kolay kapatılamaz.

Basite alınamaz, küçültülemez.

Çünkü insanların en temiz duyguları sömürülmüş, yardım değerleri kullanılmıştır. Aldatılmışlardır...

Ve bu ilk kez de değildir...

***

Ancak dün medya bu konuyu gerektiği gibi değil, her zamanki gibi ayrışarak verdi.

Yandaşlar eleştirdi. İşi küçültmeye çalıştı.

Diğerleri, malum şekilde biraz ürkek, biraz korkak, biraz da "miş, mış" gibi vermeye çalıştı...

Yine üç gazete manşetten bu işin üstüne gitti.

Birgün, Sözcü ve Cumhuriyet...

***

Kılıçdaroğlu'nun açıklamaları bir şeyi açığa çıkardı.

Aylardır devam eden Deniz Feneri soruşturmasını çok büyük ciddiyetle sürdüren savcıların neden görevden alındığı gerçeğini...

Anlaşılan o ki; Deniz Feneri, AKP ve hükümetin üzerine ışıyor!

***

Bilindiği gibi olayı soruşturan savcılar, bazı bilgi-belgelere ulaşmak için Kanal 7'yi aramaya karar vermişlerdi. Arama gizli olacaktı. Ancak "baskın" daha önce haber alındı ve gidilen yerdeki bilgisayarlar polis gelmeden temizlendi ve değiştirildi.

Şans bu ya, aranan bilgilerin yedeklemesi, değiştirilen bilgisayarların birinde bulundu.

Böylece savcılar ilgililerin, aramayı daha önce haber aldığı kanısına vardılar.

Soruşturmayı bu yönde geliştirdiler...

İşte tam bu esnada soruşturmayı yapan üç savcı, her zaman uygulanan bir prosedür bahane edilerek, HSYK müfettişleri tarafından soruşturmadan çekildi!

***

CHP, "baskını haber veren köstebek kim?" diyerek konuyu gündeme getirdi.

***

Dün önemli bir bilgi daha ortaya çıktı.

Beşir Atalay ile;

Haber verilen Kırıkkale Belediye Başkanı Veli Korkmaz,

Onun baskın için uyardığı Mustafa Çelik,

Baskın öncesi gerekli düzenlemeleri yapan Kanal 7 Yönetim Kurulu Başkanı Zekeriya Kahraman'ın aynı şirketin ortakları olduğu anlaşıldı.

Kanal 7'ye de iş yapan bu şirketlerin yukarıda sayılan ortaklarının yanı sıra, Zahid Akman ve Fehmi Koru'nun da şirkete ortak oldukları ortaya çıktı...

***

Almanya'da sonuçlanan "Deniz Feneri e.v" davası için Interpol tarafından talep edilen Zahid Akman'a ait bilgilerin neden verilmediği şimdi daha iyi anlaşıldı.

İçişleri Bakanlığı dernekler masasının "Deniz Feneri derneği" ile ilgili raporun işleme konmama nedeni ortaya çıktı.

Ayrıca Deniz Feneri'ne verilen madalya, vergi muafiyeti ve TBMM mutfak takımlarının arkasındaki gerçek belli oldu.

***

Almanya'daki dava 1 yıl 5 ay sürmüştü.

Dava sonucunda ;

Derneğin 41 milyon Avro bağış topladığı, 17 milyon Avro'nun Türkiye'ye gönderildiği, 8 milyon Avro'nun da Türkiye'deki Deniz Feneri Derneği'ne verildiği saptandı.

Mahkeme Mehmet Gürhan, Mehmet Taşkan ve Firdevsi Ermiş'e 5 ila 1 yıl arasında hapis cezası verdi.

Ve ekledi; Suçun Türkiye bağlantısında Zekeriya Kahraman, İsmail Karahan, Harun Kapuyoldaş, Mustafa Çelik ve Zahid Akman var...

***

Türkiye ise 2008'den beri bu konuyu soruşturuyor.

Hala dava açamadı...

Suç ve suçluların korunduğu açık.

***

Beşir Atalay "bu bir iftiradır" diyor... Olabilir.

Peki, bu dava açılsa da gerçek suçlular bulunsa olmaz mı?

Kim önlüyor bu davayı?

Deniz Feneri konusu aklıma, Süleyman Mercümek davasını getirdi...

Hatırlarsınız, Bosna Savaşı sırasında "aynı akım" İHH aracılığıyla yardım toplamıştı.

Sonra, İstanbul Fatih Savcılığı 21 Mayıs 1994'te Süleyman Mercümek'in hesaplarına el koyarak tüm bankalardan hesap kayıtlarını istedi. Kayıtlar incelendiğinde, Mercümek'in çeşitli bankalarda 14 ayrı döviz hesabı bulunduğu ve o zamanki değerle 16 trilyon 548 milyar 500 milyon lirayı kontrol ettiği ortaya çıktı.

Erbakan'a kadar ulaşan bir serüveni dün gibi hatırlıyoruz...

Sonra ne oldu biliyor musunuz?

Zaman aşımına uğradığı için dava düştü.

Peki, o zamanki paralar nerede?

Onu da siz yorumlayın?

***

Demem o ki; "alışmış kudurmuştan beterdir" özdeyişi bir kez daha haklı çıkacak galiba!

Aynaya bakabilmek zor mu?

Sabahları kalkınca, hepimiz aynaya bakıyoruz herhalde...

Söyleyin, alnınızda "enayi" diye bir ibare yazıyor mu?

Nereden çıktı şimdi demeyin!

Hükümet bizden önce o yazıyı okumuş ki,

gözümüzün içine bakarak gereğini yapıyor.

Dünden beri zamlar peşi sıra yağmaya başladı.

Herhangi kimsede bir hareket var mı?

Bırakın sokağa çıkmayı, herhangi bir yerde zamlarla ilgili tepkisel bir açıklama oldu mu? Hayır!

Neden acaba?

Ya hepimizin tuzu kuru...

Ya da hepten enayiyiz!

***

1987 seçimleri sonrasında iktidara gelen Turgut Özal zam üstüne zam yapmıştı... Ortalık karıştı!

Muhalefet karşı çıktı, toplumsal direniş başladı.

"Neden şimdi bu zamlar" diye ayaklanıldı!

Özal o zaman şu veciz sözü etmişti:

"Seçimden önce zam yapacak kadar enayi miyim?"

Yani "Ben değil, siz enayisiniz" demeye getirmişti!

Oylarınızı tıpış tıpı verdiniz!

Anlaşılan o devir devam ediyor...

***

12 Haziran seçimlerinin üzerinden dört ay geçti.

Hafta içinde hükümet, "Orta Vadeli Ekonomik Programı" açıkladı.

Arkasından özel tüketim vergisinde (ÖTV) artışa gitti.

En haksız, adaletsiz vergi kategorisinde olan ÖTV artışı ile birlikte temel maddelerin başında olan akaryakıta da zam yapıldı.

Akaryakıta zam demek; ulaşım, taşıma ve hizmet sektöründe atılan her adıma da zam yapmak demek...

***

Zamlara neden olan icraatın gerekçesini hükümet, "Ekonominin üretim yapısının ithalata olan yüksek bağımlılığını azaltmaya yönelik politikalara bundan böyle ağırlık vereceği" şeklinde açıklıyor!

Aslında yaklaşan "ekonomik krizin" ülkeye vereceği zararı saklamak adına, krizin ana nedeni olacak olan "kronik hatasını" düzeltmeye çalışıyor!

Uygulanan politikada yanlışlığı düzelterek aklınca kendisini kurtaracağını zannediyor.

Bu da başka bir kurnazlık denemesi!

***

Türkiye dokuz yıldır ithalat yaparak üretimini sürdürüyor.

Aslında üretim de yapmıyor ya!

İstatistiklerde artan rakamlar var.

Ancak hayatın gerçekleri ile bu rakamlar uyuşuyor mu?

Periyodik olarak açıklanan oranların doğruluğu, açıklayan kurumun yeni kadrolaşmasındaki yanlışlar yüzünden tartışma konusu.

***

Yıllardır dışarıdan gelen yarı mamul malların dönüştürülmesiyle ortaya çıkan ürünü, üretmiş gibi değerlendiriyoruz.

Türkiye'yi ayakta tutan üretim değil, sıcak paranın el verdiği oranda ve dolaylı KDV, ÖTV gibi vergilere yüklenilerek elde edilen gelirlerdir.

***

Hükümetin aldığı kararlar bir gerçeğin itirafı gibi.

O da, uyguladığı ekonomik modelin yanlış olduğunun farkında olması!

Böyle bir yanlışın yapıldığı bilinmesine rağmen hala bu modelde ısrar edilmesinin ana felsefesi, bu model vasıtasıyla ülkenin sömürülmesine olanak tanımak!

Döviz kurundaki oynamalar "bıyıklı yabancılara daha fazla para kazandırıyor".

Denenen bu yolla, tarım üreticileri yok edildi.

Sanayici, montajcı duruma düştü...

Turizm, potansiyelini kullanamadı. Kaybımız kazancımızı geçti.

Dokuz yıldır ülke aleyhine uygulanan ekonomi politikası, yandaşlardan oluşan yeni bir sermaye grubu yarattı.

***

Bu oyun bir noktaya kadar oynanabilirdi... Nitekim öyle oldu.

Ortaya çıkan "ekonomik kriz" nedeniyle ilan edildiği söylenen bu tedbirlerin aslında seçim öncesinde alınacağı biliniyordu.

Hatta o zaman gerekli adımlar tam olarak atılmış olsaydı, bugün bu kadar yüksek oranlı zamlara gerek kalmayacaktı.

O adımlar zamanında atılmadığı için doğal gaz ve elektriğe yapılan zam, ortalama yüzde 13'ün üzerinde oldu!

***

Sigara, alkollü içki, cep telefonu, elektrikli araçlar hariç, 1600 cc üzeri otomobillerde ÖTV oranları artırıldı.

Bu artışlardan 5.5 milyar liralık gelir bekleniyor.

Şimdi açıklanan "vahşi tedbirler" hayatı daha da pahalılaştıracak.

Hükümet kazanandan vergi almak ve gelir vergilerinde gerekli adımları atmak yerine adil olmayan bir yolu deniyor.

Vergileri dolaylı artırıyor.

Halktan yana olmadığı, sermayeyi tercih ettiği gerçeği bir kez daha netleşiyor.

***

"Bunları biliyorduk" diyebilirsiniz...

Doğrudur.

Peki, Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in zamlar için "Bu artışlar zam değildir. Fiyat güncellemesidir. Üstelik de en adil yoldur" dediğini de biliyor musunuz?

Galiba bir kez daha aynaya bakmak gerekecek.

Cumhuriyet ve feneri

Cumhuriyet haftasına girdik.

Mustafa Kemal'in "en büyük eserim" dediği cumhuriyetin bugünlerde nasıl zor bir durumda olduğunu bilmeyen yok!

Bağımsızlık, egemenlik ve halk iktidarının koruyucusu Cumhuriyetin ilkeleri, çağdaşlık ve aydınlık gelecek tartışılıyor...

Demokratik, laik, sosyal ve hukuk devleti olmak yolunda atılan her adım, karşıtlar, otoriter yönetim heveslileri tarafında sekteye uğratılıyor...

Emperyalizme karşı olan bir yapı, şimdi emperyalistlerin çıkarına hizmet etmek üzere...

Büyük Türkiye hedefi, büyük güçlerin stratejisiyle oluşuyor...

Bölge başkanı olma hevesi, ülkeyi emperyal dünya merkezinin hizmetine sunuyor...

Göreceli hak ve özgürlükler demokrasiyi değil, biat kültürünün gelişmesini sağlıyor...

Birileri buna övünerek "geç kalmış muhafazakârlaşma" diyor!

***

Değişen toplumu iyi gözlemleyenler, onların gelecek umutlarını istismar etmekten geri durmuyorlar...

Umut beklentilerini, partilerine oy almaya dönüştüren mekanizmalar haline getiriyorlar...

Bu zorlama cumhuriyetin içeriğiyle çatışıyor.

Sosyal devlet olanakları "gizli emeller" adına kullanılıyor. Bu da bizi çağdaşlıktan uzaklaştırıyor.

Sosyal, kültürel ve siyasal çelişkiler ekonomik sıkıntılarla körükleniyor.

***

İktidarın oynadığı oyun, kontrolden çıkmak üzere...

Toplumsal barış bozuldu...

Kürt sorunu, Türkiye sorunu haline dönüştü...

Hala "kanla" bu işi çözmek niyetinde olanlar var!

Dün "güzel günler göreceğiz" diyen Cumhurbaşkanı, bugün intikam peşinde koşuyor.

Cumhurbaşkanı bu sözleriyle barışın önünü tıkadığının farkında bile değil! Toplumu eğlemek için sarf edilen sözlerin daha sonra, insanlar arasında derin yaralar açtığını her sorumlu siyasetçi bilir.

Ama bugünkü iktidarın umurunda bile değil!

***

Üç günde 36 gencimizi kaybettik.

Türkiye şehitlerine ağlıyor.

Günlerdir insanlar sokaklarda kanın durmasını istiyor.

Toplumsal infial had safhada...

Kötü niyetlilerin umduğu olmadı!

Bir iç çatışmayı bekleyenler yanıldı...

Türk'ü ile Kürt'ü ile aynı acıyı paylaşanların kardeşlik duyguları öne çıktı.

Sağduyu galip geldi.

***

9 yıldır Erdoğan iktidarda.

Son dört yılında da kendisi için engel olan bütün bürokratik ablukayı yıkmış durumda.

Askeri vesayetin bittiğini ballandırarak anlatmakta...

Yargı tüm kurumları ile ellerinde...

Uygulanan bütün "güvenlik stratejileri" hükümetin istediği şekilde değiştirildi.

TSK mücadele etmesin bile denildi. Kendi güvendiği güçleri harekete geçirdi.

Sonuç; yine oluk oluk kan akıyor. Gençler ölüyor. Analar ağlıyor.

***

Hükümetin doğrudan suçlu olduğu, terörün önünü kesmek yerine daha da şiddetlenmesine neden olduğu gerçeği karşısında, pişkince "muhalefeti suçlayarak", "anaların gözyaşları" üzerinden haksız, hatta duygusuz siyaset yapması ibretle izlenmeli!

Kürt sorunun çözülmesi, demokratikleşmenin sağlanması, hak ve özgürlüklerin oluşması, çağdaş ve barış içinde bir yaşamın sürmesi yerine zapt edilmez bir hırsla etrafa saldırmak, "sorunu çözmek istemiyorum" demektir.

Aslında dağarcıklarında çözüm önerileri olmayanlar, yani sorunun uzamasının gerçek failleri, suçluyu önce kendi dışında arar.

Bu en kolay yoldur.

Ancak böyle hassas bir durumda bu yöntem, şiddetle reddedilmelidir. Vahim olan hükümetin bu yöntemi her konuda pervasızca kullanmasıdır!

Nitekim Deniz Feneri yolsuzluğunda bilinen öykü bu yöntemle devam ediyor.

Almanya'da bir sene beş ayda biten ve 40 milyon Avro yolsuzluğu ortaya çıkaran "yüzyılın davası" olarak kabul edilen Deniz Feneri olayı, bizde aklanmaya çalışılıyor!

Alman mahkemesi, olayın gerçek faillerinin Türkiye'de olduğunu ve 25 milyon Avro'nun bu failler tarafından Türkiye'de harcandığını tespit etmiştir.

Üç yıl sonra gönülsüzce açılan ve hükümetin atamasını yaptığı Ankara Başsavcılığı'nca görevlendirilen üç savcı yardımcısı, soruşturma sırasında faillere ulaşmış ve tutuklanmalarını talep etmişti.

Mersin Milletvekili Ali Rıza Öztürk'ün açıklamasına göre; "Araştırmalar sonucunda gönderilen paraların AKP hükümetine kadar ulaşmış olduğu iddiaları" vardır.

Bu nedenle HSYK, yani Adalet Bakanı, önce soruşturmayı yapan ve failleri tutuklayan savcıları değiştirdi, şimdi de mahkemece tutuklananlar serbest bırakıldı! Kimilerine göre beklenen sonuçtu!

Ancak acı ölümlerin toplumun dikkatini başka yöne çektiği bir zamanda, Deniz Feneri tutuklularının Ankara 13. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından tahliye edilmesi vicdanlarda derin yaralar açmıştır.

***

Mahkeme, "suç işlemek için örgüt kurmak, nitelikli dolandırıcılık ve evrakta sahtecilik" iddiasıyla tutuklananların "suç vasfında değişiklik ihtimalinin olacağı ve delilleri karatma şüphesinin bulunmaması, kaçma şüphelerinin olmaması, delillerin toplanmış olması" gerekçesiyle bu kararı aldığını açıkladı.

***

Daha da ilerisi Mahkeme Hâkimi Hasan Akçam tahliye gerekçesini özetle: "Soruşturma uzun zamandır devam ediyor.

Birçok mal varlıklarında tedbir kararı bulunmakta. Soruşturma tarihi 2008'den bu yana, şüphelilerin tamamı yurtdışına giriş-çıkış yapmışlar, kaçma şüpheleri bulunmamaktadır. Delillerin toplanmış olması, ifadelerin tamamının alınmış olması nedeniyle şüphelilerin, mağdur ve tanıklar üzerinde baskı yapma olasılığı ortadan kalkmıştır. Tutukluluk durumlarının devamı halinde tedbirin cezaya dönüşmesi ihtimali bulunmaktadır. Adli kontrolle denetlenebilirler" diyor.

Bugüne kadar rastlanmayan bir gerekçe!

***

Defalarca yazıyoruz. Şu anda cezaevlerinde 110 bini aşkın tutuklu var. Hükümlülerden daha fazla... Tutukluluk peşin ceza olarak kabul ediliyor!

Bunların niye bırakıldığı değil, diğerlerinin hala niye tutuklu olduğu sorusu vicdanları titretiyor.

Hani anayasal eşitlik vardı...

"Türkiye'de hukuk kuralları her mahkemeye göre mi yoksa her kişiye göre mi değişiyor" sorusuna cevap bulamazsak adaletin yerine gelmesi mümkün olmayacak ve bu hükümetin yargı üzerindeki baskı kurduğu anlayışı da halkın aklına iyice yerleşecek.

Anlaşılan o ki; demokrasi, hukuk, adalet anlayışı ve tarafsızlık kavramları bir kültür meselesi!

***

88. Cumhuriyet kutlamaları bu ortamda yapılacak.

Cumhuriyetin temeli kültürdür.

Bu söz anlayan için büyük anlam taşıyor.

Bugün saat 12'de Ankara Anıt Park'ta ülkenin her yöresinden gelen korolar, "Cumhuriyet temeli olan kültürel gelişmeyi" şarkılarla kutlayacak!

Yok sayılmak ne kadar zor!

Bugün 29 Ekim 2011...

Bugün Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 88. yıldönümü...

Emperyalizme karşı Kurtuluş Savaşı veren,

bağımsızlık için ölen ve kısa zamanda çağdaş bir ülke yaratan, insanların hak ve özgürlükleri ile yeniden doğmasını sağlayan Cumhuriyetin 88 yıl önceki ilk günü!

***

Kapitülasyonlardan kurtulan,

Yoksulluğu yenen,

Halkını eğiten,

Aydınlık devrimlerini yaratan,

Demokratik, laik, hukuk devletini oluşturmaya çalışan Türkiye Cumhuriyeti kuruluş coşkusunu kutlayamıyor!

Sebep Van depremi...

***

Yeniden doğuşun sembolü olan 30 Ağustos Zafer Bayramı da kutlanmadı!

Sebep terördü...

***

Van depremi bizi yıktı!

Acımız sonsuz.

Bağrımıza taş bastık.

Van depremi bizi müthiş bir üzüntünün içine soktu.

Tüm bedenimizle onların yanındayız...

Bütün gücümüzle yaralarını sarmak zorundayız...

Herkes kan ağlıyor.

Ancak dünyanın hiçbir ülkesi hangi felaketle karşılaşırsa karşılaşsın, KURULUŞ BAYRAMLARINI KUTLAMAMAZLIK YAPMAMIŞ!

Bir tek örnek gösterilemez.

***

Çünkü bayramı hak etmek için insanlar öldü, şehit oldu!

Ocaklar söndü.

Evler, yıkıldı.

Yollar çöktü.

Kan dökerek cumhuriyet kuruldu.

Bugün görülen felaketlerin en büyüğünü yaşayarak cumhuriyete sahip çıktılar!

Dahası yok, var oldukları gün!

Bugün sevinçle, inatla anılır!

***

Benim tepkim Van depreminde duyduğumuz acıyı kullanan iktidara...

Samimiyetsiz, basiretsiz olanlara...

İnsani duygularımızı istismar ederek, kafalarının içindeki asıl hedeflerini saklayanlara...

Ortak elemimizin arkasına kendi geleceklerini saklayanlara...

***

Cumhuriyetin kuruluşu, varlık nedenimiz.

O olmadan biz yokuz.

***

Resepsiyon meraklısı değiliz.

Askeri geçitlere tahammülümüz yok.

Ama Cumhuriyetimizi, bağımsızlığımızı, emperyalistlerle olan mücadelemizi hatırlamak istiyoruz.

Bugün Türkiye'nin hiçbir yerinde CUMHURİYET BAYRAMI KUTLANMADI!

Anıta çelenk koyarak bayramı hatırlamak olmaz.

***

Kötü niyetli değilim ama soruyorum.

Meraktan...

Van depremi bir felaket...

Yüzlerce yurttaşımızı kaybettik.

Evler yıkıldı.

Sebep ne?

Enkaz altında ölmeleri...

Yaşanmayacak konutların yapılmasına müsaade edilmesi...

Yıllardır yeterli önlem alınmaması...

Toplanan paraların başka yerlere harcanması...

Yurttaşların ihtiyaçlarının giderilememesi...

Kim suçlu?

Siyasi yönetimler mi yoksa Cumhuriyet mi?

***

Terör yeni mi can alıyor?

Kışkırtılan çatışmalar sonrasında ölenlerin müsebbibi kim?

İktidar mı cumhuriyet mi?

Terörün kökünü kazımak için "Ramazan ayının geçmesini" bekledi Başbakan...

Her gün bombalar patladığı, kirli savaşın can aldığı, anaların ağladığı, herkesin acılar içinde kıvrandığı zamanda "Ramazanın bayram sevincini" engellemedi Başbakan! Niye?

Hatta acıları bastırmak için maaşları önceden verme talimatını verdi!

Bayramın süresini uzattı.

O zaman Türkiye kan ağlamıyor muydu? Elem içinde değil miydi?

***

Bugünden anlaşılan o ki; 23 Nisan da kutlanmayacak.

Türkiye sadece "dini bayramlarını" kutlayan bir ülke olma yolunda.

"Cumhuriyetin ilkeleri tehlikede" diyenlere boş verin.

"Kendisi zaten yok sayılmaya başlandı" demek geliyor içimden!

Dilemem ama VAN DEPREMİ DE UNUTULACAK!

Van faciasının üzerinden dokuz gün geçti. İnsanların çektikleri çileleri artık yeterince öğrenemiyoruz... Eksikleri, sorunları dinleyemiyoruz. Sıkıntıları duyamıyoruz... Şok sonrası başlayan yeni yaşamın en zor kısmı ile yüzleşemiyoruz... Abartılı konuşmalara, yapay çatışmalara, eksikleri kapama, suçlu yaratma çabalarına çok rastlanmıyor... Yani yavaş yavaş Van'dan uzaklaşıyoruz. Gerçeklerden kaçıyoruz!

***

Van Savcılığı harekete geçti. Bu haber, ihmali olan sorumluların yakalanacağı umudunu artırdı.

Başbakan ulusa seslendi; "Van depremi, bu milletin dünyaya millet ve milliyetin ne olduğunu öğrettiği bir nasihat olmuştur."

Şimdi övücü sözlerle milletin dayanışmasına, keder ve tasada gerçekleşen birlikteliğin gücüne dikkat çekiliyor...

Anlaşılan o ki, iktidarın attığı bu adımlarla, söylenen hamasi sözlerle, "Van depremi gündemi" geride kalmak üzeredir!

***

Son gösterinin Kurban Bayramı'nda olacağı açık!

Bayramlaşmaya herkes koşacak, kesilecek kurbanların depremzedelere verilmesi istenecek, bağışlar yapılacak...

Gerçekten gönüllü bağış yapanlar, yardımda bulunanlar bir kenarda sessizce beklerken, "cazgırlar" vitrine çıkarılacak...

Bu kez de "bayram ve deprem" istismar edilecek...

Sonra kurbanlıklar üzerinde spekülasyonlar başlayacak...

Yaraların samimi olarak sarılmasını değil, oy avcılığının son hamlesini seyredeceğiz!

Bayram geçecek, daha önce olduğu gibi, acılar, yardımlar, paylaşımlar tavsayıp bitecek...

***

Belki toplumsal baskı nedeniyle biraz daha depremin yarattığı sorunlar üzerinde durulacaktır.

Ancak, hemen sonrasında bakanlar "yaraları sarmak adına" Ankara'ya işlerinin başına dönmeleri gerektiğini açıklayarak tek tek Van'dan ayrılacaklardır.

Yaygın medya biraz direnebilir... Verilen sözlerin takipçisi olur. Yöreden yayın yapar. Aksaklıkları anlatmaya çalışır. Sonra hızı kesilir. Önce köyleri dolaşmayı bırakır. Türkiye'nin dikkatini merkeze çeker. Ancak birileri artık yeter der, "o da gündem değişti" diyerek Van'ı terk eder... Vanlılar kaderleriyle yine baş başa kalırlar... Tıpkı Körfez depreminde olduğu gibi...

***

Felaketi yaşayanlar, ilk anda kendilerine gösterilen dayanışma ile belki biraz rahatlıyorlar ama asıl sorun zamanla başlıyor.

En muhtaç oldukları zamanda ise ilk günlerde yanında olanlar yoklar...

Oysa evleri, iş yerleri yıkılmış. Hayvanları telef olmuş, bağı bahçesi ve tarlası mahvolmuştur... Çocuklar okuldan

geri kalmış, küçüklerin sağlık problemleri başlamıştır... Gelecekle ilgili hiçbir güvenceleri kalmamıştır...

***

En çok ihtiyaç duydukları anda yanlarında devleti, hükümeti ve halkı bulamayan yurttaşların ne hissettiklerini düşünebilir misiniz?

Kayıplarına mı, yıkılan evlerine mi, yalnızlıklarına mı üzülsünler?

***

En büyük faciayı 12 yıl önce Körfez'de yaşadık. O gün başta siyasiler olmak üzere hepimiz "depremden ders çıkardık" demiştik. Aynen dün Başbakan Erdoğan'ın ulusa seslenişinde dediği gibi...

***

Sonra ne oldu? Bu cephede değişen bir şey yok!

***

Deprem öncesi hazırlık çok önemli... İnsanı deprem değil, içinde yaşadığı bina öldürüyor! Kaliteli yapı can kurtarıyor.

Bu nedenle yapıların denetlenmesi lazım... Yasa çıkmış, uygulanmıyor! Uygulanan yerde yapıyı yapan, denetleyenin parasını ödüyor.

Dolayısıyla istediği belgeyi alıyor. Üstelik de bu yanlış denetim 12 yıldır, sadece 19 ilde uygulanıyor.

***

Deprem vergisi konmuş... Hala vergi devam ediyor... Yaklaşık 40 milyar TL birikmiş. "Bu parayla ne yapıldı" diye soranları Maliye Bakanı, "yol yaptık, kitap aldık" diye azarlıyor. Neredeyse size ne diyecek! Nasıl bir hukuk devleti olduğumuzu varın siz anlayın! İktidar demokrasiyi nasıl anlıyor? Siz düşünün...

TBMM, Körfez faciasından sonra deprem komisyonu kurmuş. Çok detaylı çalışmalar yapılmış. Önerilerde bulunulmuş... 12 yıldır bir teki bile uygulanmamış!

Binalarda kullanılan harç "artık AB ülkelerinde kullanılmıyor" diye rapor edilmiş. Duyan yok! Aynı harç kullanımı hala devam ediyor...

***

Oysa şu gerçek artık çok iyi anlaşılmalı! Türkiye ciddi bir deprem tehlikesiyle yaşıyor. Her yıl Arap Yarımadası, Anadolu Yarımadası'nı 2 cm itekliyor.

Yerkabuğundaki oynama her an yeni depremlerin yaşanmasına neden oluyor. Bu nedenle ülke topraklarının yüzde 92'si deprem bölgesinde...

Nüfusun yüzde 96'sı bu bölgede yaşıyor... Sanayimizin yüzde 98'i deprem kuşağında kurulmuş...

Okullarımızın yüzde 90'ı deprem kuşağında yapılmış... Türkiye'deki konutların yüzde 40'ı depreme dayanıklı değil. Hele hele, yüzde 10'unun ivedilikle yıkılıp yeniden yapılması zorunlu. Durum vahim!

***

Dokuz yıllık AKP iktidarı bu konuda doğru dürüst bir adım atmamış. En büyük facianın beklendiği İstanbul'da göze görülür bir iş yapılmamış. Yollar, köprüler ve kurtarma hazırlıklarının yeterli olmadığı biliniyor. 54 bin okul, hastane gibi kamu binalarının ancak yüzde 1,5'u elden geçirilmiş! Daha da vahimi ise bu hükümet, "Ulusal Deprem Konseyi"ni kapatmış... "Deprem ile ilgili stratejik plan" daha yeni açıklandı. TMMOB bu planı çok eksik buluyor. Tartışılmadı dahi!

***

Kısacası siyaset, depremi ciddiye almıyor! Hiçbir parti programında özellikle "deprem politikası"na yer vermemiş.

O nedenle her felaket sonrası aynı timsah gözyaşları dökülüyor. Sonra, söylenenler de, depremzedeler de unutuluyor... İtiraf edelim; unutanlara oy vererek biz de bu işi ciddiye almıyoruz.

Taşlar ve başlar

Başbakan Almanya'ya gitmeden önce mutat olan basın toplantısını yaptı.

O toplantıda önemli sözler söyledi.

Ama dün, basında öne çıkan "bedelli askerlik" haberi oldu.

Evet, bedelli askerlik merakla beklenen bir çözüm.

***

TSK yeni yapılanma anlayışında "uzman askerliği" öne çıkardığına göre, bedelli askerliği engelleyen personel ihtiyacı nedeni de ortadan kalmış demektir...

Ancak böyle bir çözümün en hassas yönü, adalet ve eşitlik ilkelerine kayıtsız şartsız uyma zorunluluğudur!

Yaklaşık 200 bine yakın genç, bedelli askerliği sabırsızlıkla bekliyor.

Sayının önemi, çözüme olan ilgi ve heyecanı artırıyor.

Devlet ve siyasetin sorumluluğu da aynı oranda artıyor.

Zengin ve fakir ayrımı gençler arasında can sıkıcı bir noktaya taşınmamalıdır!

Yoksulluk, bedel ödememenin gerekçesi olmalıdır.

Statü değil, ekonomik konum terazisi tam kurulmalıdır!

Ancak eşitlik ve adalet anlayışı toplumda yerleşirse bedelli sorun olmaktan çıkar.

İktidarın mutlaka yandaş ve kayrılan algısının önüne geçmesi gerekir!

Gelişmiş ülkeler düzeyinde yeniden teknolojik ve vurucu güç olarak yapılanan TSK, personel ihtiyacını minimuma indirebilir.

Böylece askerlik giderek zorunlu olmaktan çıkarılabilir.

Kadın, erkek gençler için kamu görevi anlayışı, silah taşımanın önüne geçmelidir.

Gelişmiş Türkiye'ye de bu yakışacaktır!

***

BAŞBAKAN EN İYİ İFADEYLE DOĞRU SÖYLEMİYOR!

Basın toplantısında Erdoğan, CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na laf yetiştirmeye çalışırken bir gaf daha yaptı.

"Alman vakıfların BDP ve CHP'li belediyelere verdiği parayı PKK'ya aktarıyorlar" açıklaması nedeniyle CHP'nin verdiği "gensoru" için "Bu iş sulandı" dedi!

***

Başbakan dokuz yıldır Meclis'te. Mutlaka, Anayasa ve içtüzüğü okumuştur.

Gensoru, TBMM'nin en önemli denetim yoludur ve partilerin en son başvurduğu yöntemdir.

Üstelik bu dönem, Başbakan hakkında ilk kez gensoru verilmektedir.

Aslında muhalefetin anayasal hakkını aşağılamak, parlamentoya olan saygısını da ortaya koyuyor!

Üstelik geçmiş dokuz yılda hakkında sadece üç gensoru verilmiş...

Görünen o ki, CHP işin suyunu çıkarmamış!

"Başbakan işi sulandırmış!"

***

Bakın...

Bundan birkaç hafta önce başbakan CHP'yi ciddi bir şekilde itham etmişti. "Alman Vakıflarının yaptığı yardımdan CHP Belediyeler PKK'ya pay veriyor" diye!

Türkiye, Başbakanı ciddiye aldı, "kim bunlar" diye sordu.

Bugüne kadar ettiği sözü belgeleyemedi!

Resmi bir kanıta dayandıramadı!

Devlet adamlığına yakışmayan bir durum sergiledi.

"Hangi CHP'li belediyeler" sorusuna cevap veremedi.

***

Basın toplantısında tekrar sorulan bu soruya kaçamak cevap vermesi, Kılıçdaroğlu'nu "Alman vakıflarının avukatı" olarak nitelendirmesi durumunu daha vahimleştirdi.

Hatta millet hatırlamaz edasıyla lafı geveledi, ters döndürdü, farklı yöne çekip demagoji yapmaya yeltendi...

"Vakıflardan değil, Alman kredi kuruluşlarından dedim" diyerek, işin içinden sıyrılma niyetini belirtti.

***

Başbakan ya ne dediğini bilmiyor...

Ya da "yakalanan yavuz hırsız misali, ev sahibini bastırmak" istiyor!

Kılıçdaroğlu Başbakan'ın iftirasına cevap veriyor. Vakıfları korumuyor...

Lafı döndürmesi yalan söylediğinin, en iyi tanımla "yanlış söylediğinin" farkına varmasından kaynaklanıyor.

Ama olmuyor...

Bir başbakana yakışmıyor.

Ancak Erdoğan bunu ilk kez yapmıyor...

***

AKP Grup toplantısında Kılıçdaroğlu'nun yazdığı mektubu dile getirdi.

Mektubun üslubundan şikayet etti. Ama içeriğine değinmedi...

Kılıçdaroğlu ile konuştum;

Son derece kibarca konuyu açıkladı.

Mektupla birlikte Başbakan'a;

Kayseri Belediyesi'ndeki yolsuzluğu itiraf eden kişinin tuttuğu "rüşvet defterini" göndermiş.

Defteri tutan kişinin elinde Kayseri Büyükşehir Belediyesi'nin mührü bulunmakta...

Kişi, aldıkları karşılığında belediyenin makbuzunu vermiş.

Savcılığa intikal eden olayın soruşturulmasını Mülkiye Müfettişi istemiş. Bakanlık, "rüşvet kapsamındaki suç olduğu" gerekçesiyle yerel savcılığa bırakmış.

Savcı, deftere hiç bakmamış... "Mühür nasıl senin elinde geziyor" diye sormamış. "Makbuzları sana kim verdi" dememiş...

Bu arada savcının eşi belediyede çalışmaya başlamış!

Kayseri Valisi de İçişleri Müsteşarı olmuş...

***

Kılıçdaroğlu Başbakan'a sormuş...

"Neden hala bu konuyu mülkiye müfettişlerine inceletmiyorsunuz?"

Mektubun özeti bu!

***

Sohbet sırasında Kılıçdaroğlu, Erdoğan'la arasındaki çok önemli bir farkı daha ortaya koydu.

Mektup yazma nedenini şu şekilde açıkladı;

"Başbakan Kızılcahamam'daki parti toplantısında 'CHP'li Belediye Başkanı'nın yamyamları doyuramadık itirafları var.

Onlarda ar ve hayâ varsa, önce bu yolsuzlukların üzerine gitsinler' demiş!

Bu söz üzerine bu olayla ilgili yaptıklarımızı kaleme alan bir mektup yazdım, anlattım: 'CHP olarak bu olayla ilgili bir komisyon kurduk. Çalıştılar bir rapor hazırladılar. Bu rapora göre suçlu bulduklarımızı savcılığa bildirdik' dedim. Mektupta Başbakan'a 'ar ve hayâ' sözlerini de hatırlatarak, 'biz yaptık, sizin de gereğini yapmanızı bekliyoruz' dedim"...

***

Başbakan'ın CHP Genel Başkanı'na verdiği cevabı ve üslubunu gördünüz...

Merakla bekliyorum...

Başbakan bu iddialarını nasıl açıklayacak?

Yolsuzlukları küçülterek insanları bir yere kadar kandırıyorsunuz.

Ama sonra mum yatsıda sönüyor!

Gemicik, deftercik vs. sözleri bir gün başınıza kocaman bir taş olarak düşer! O zamanı şimdiden düşünmek gerekir...

'Kan Kırmızı Gül'ü Başbakan'a sunmak gerek!

Dünyanın en gelişmiş 16. ekonomisi...

İleri demokrasi...

Hukuk devleti...

Bunlar içi boş yalanlar!

***

10 bin kişinin bulunduğu cezaevinde doktor da, hemşire de yok...

Bırakın personeli, tansiyon aletinden başka ekipman da bulunmuyor!

O nedenle kriz geçiren ölüyor...

Kaşif Kozinoğlu gibi...

***

Hukuk devleti de değiliz!

İki gün önce gelen iletileri size aktarmak istiyorum.

Durumun ne denli vahim olduğu atılan çığlıklarla daha iyi anlaşılıyor...

***

Buyurun bakın...

DIŞARIDA KALANLARA ÇAĞRI

Galatasaray Üniversitesi Endüstri Mühendisliği 3. sınıf öğrencisi Cihan Kırmızıgül, Kâğıthane'de bir markete düzenlenen molotoflu saldırıya katıldığı gerekçesiyle durakta otobüs beklerken 20 Şubat 2010 tarihinde polisler tarafından gözaltına alınmıştır.

Yapılan aramalarda Cihan'ın üzerinde ve evinde herhangi bir suç delili ve bahsi geçen eyleme katıldığına dair bir kanıt bulunmamıştır.

Buna rağmen olay günü omzunda duran puşi; Cihan'ın "mala zarar verme, korku, kaygı veya panik yaratabilecek tarzda silahla ateş etme, tehlikeli maddeleri izinsiz olarak bulundurma ve silahlı terör örgütüne üye olma" suçlamalarıyla tutuklu olarak yargılanması için yeterli sayılmıştır.

Cihan Kırmızıgül 4 Mart 2010 tarihinden beri Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nde tutuluyor.

Bu süre içerisinde sadece beş duruşma yapıldı.

Cihan'ın 21 aylık tutukluluğuna sebep, kaçma şüphesinin devam ettiği iddiasıdır.

Ancak bu iddiayı kanıtlayan olguların neler olduğunu, delilleri karartma ihtimalinin hangi somut gerekçeye dayandırıldığını kimse bilmiyor.

Anlaşılan o ki, iddia makamı da bilmiyor;

Zira 14 Eylül 2011 tarihinde yapılan son duruşmada savcı da şüpheden uzak, kesin ve inandırıcı delil bulunmaması nedeniyle "şüpheden sanık yararlanır" ilkesi gereğince, Cihan'ın beraatı ve tahliyesi yönünde mütalaa verdi.

Fakat Beşiktaş 14. Ağır Ceza Mahkemesi, buna rağmen yine aynı sebeplere dayanarak tutukluluğun devamı yönünde karar verdi.

Cihan'ın yargılamasında süre giden bu adaletsizlik karşısında sessiz kalıp bu adaletsizliğe ortak olmamak için Eylül ayındaki beşinci duruşmada dışarıda kalanlar olarak Beşiktaş Adliyesi'ndeydik. Saatlerce bekledikten sonra, hakkında gizlilik kararı olmayan bu duruşmaya mahkemenin keyfi bir kararıyla alınmadık.

Altıncı duruşmada biz yine orada olacağız!

Tutuklu Öğrencilerle Dayanışma İnisiyatifi

Galatasaray Üniversitesi Akademisyenleri de bir açıklama yaptı...

"Yaklaşık 2 yıldır "suça ilişkin kuvvetli delil" olarak gösterilen puşi taktığı için tutukluluğu devam eden Cihan Kırmızıgül'e Galatasaray Üniversitesi olarak sahip çıkıyoruz.

Kırmızıgül'ün salıverilmesi gerektiğini ifade ediyoruz...

Ceza Hukuku Profesörü ve Galatasaray Üniversitesi eski rektörü Duygun Yarsuvat ile çok sayıda akademisyenle bir araya gelerek hazırladığımız açıklama aşağıdadır.

"Kırmızıgül'ün tutukluluğunun dayandırıldığı somut olgu ve gerekçelerin artık açıklanmasını ya da öğrencimizin serbest bırakılmasını talep ediyoruz...

Tutukluluk nedeniyle infaz kurumunda geçirdiği bu iki yıllık süre boyunca Cihan yalnızca özgürlüğünden değil, yüksek öğrenim hakkından da yoksun bırakıldı.

Öğrencimiz Cihan'a uygulanan tutuklama tedbirinin başından beri hukuka aykırı ve orantısız olduğunu savunuyor, süreler uzadıkça da giderek telafisi imkânsız bir mağduriyete dönüştüğüne inanıyoruz."

***

Bu iki açıklama son derece anlamlı.

Türkiye'de hukuk ve demokrasinin ne durumda olduğunu somutlaştırıyor...

Ekonominin gelişkinliğinin demokrasi ve adalet kurulmadan çok da geçerli olmadığını ortaya koyuyor...

***

İnsanlar vicdanlarında adaletin oluşmadığını açıkça söylüyor.

Yanı sıra, özellikle hukukçu akademisyenler evrensel kurallara uygun olmayan uygulanmaların Türkiye'de sürdüğüne dikkat çekiyor!

Üstelik cesaretle bilimsel kimliklerini de ortaya koyarak!

***

Cihan Kırmızıgül'ün duruşması bu satırları yazarken devam ediyordu...

Tutukluluğunun kaldırılması beklentisi vardı...

Kaldırılsa da geçen 21 ayın hesabını kim verecek?

Okuldan atılması nedeniyle geleceğinin yok edilmesinin suçlusunu kim bulacak?

Bırakın maddi tarafını, manevi zararlarını kim tazmin edecek?

Hele tutukluluğu devam ederse, bu vahim durumun altında hükümet hiç ezilmeyecek mi?

***

Bu durumda 500'e yakın öğrenci var.

Hepsi tutuklu... Terör suçlusu yaftası boyunlarında...

Kim, onların sesini duyuyor?

Bedelli anayasaya aykırı mı? Boş ver!

Nihayet "bedelli askerlik yasa teklifi" TBMM'ye geliyor.

Başbakan müjdeyi verdi.

30 yaşından gün almışlar, 30 bin lira verdiklerinde "tezkere" alacaklar.

Bu yasa teklifi askerliğini tecil ettirmiş 460 bin genç için hazırlanmış.

***

Açıklanan "bedelli askerlik" değil, parayla satın alınan askerlik oluyor.

Yani ver parayı al tezkereyi!

Olur mu?

Olur!

Adil mi? Değil!

Hukuki mi? Hiç değil!

Olsun, yaptık oldu!

***

600 TL asgari maaş alan bir genç, 50 ayda kazanacağı parayı yatırırsa askerlik yapmayacak.

Parası yeterli değilse, bankadan kredi alacak!

Yarısını hemen ödeyecek, yarısını da altı ay içinde bitirecek.

Hükümet "bankalar kredi veriyor daha ne istiyorsunuz" diyor!

Haklı. Daha ne istiyorsunuz?

***

Peki işsizse,

Yoksulsa, tarlası, davarı yoksa,

Arkasında dayısı bulunmuyorsa,

Kredi alamıyorsa ne yapacak?

Tabii askerlik yapacak!

Eşitlik bunun neresinde?

Vicdan, adalet, hak bunun neresinde!

***

Tam bir halk yardakçılığı!

Ucuz politika!

Zahmetsiz para toplama!

Hizmet adı altında gençleri, toplumu, yeni bölünmelere yönlendirme, birbirilerine yabancılaştırma yöntemi!

***

Başbakan alınan ücretin büyük olduğunu bildiği için topluma dönüp hemen ekliyor; "Elde edilecek gelir, şehit, gazi ailelerine, TSK ve güvenlik kurumlarına aktarılacaktır."

Yani şehit, gazi aileleri, TSK ve güvenlik kurumları elde edilecek bu parayla gönenecekler.

Bu habere sevinecek yerde, "Deprem parasına dönmesin başka bir şey beklemiyoruz" diyen bozguncular da var!

***

Aslında galiba milleti fazla saf sanıyorlar.

Başbakanın bu müjdeyi verdiği gün Milli Savunma Bakanlığı; "Bedelli askerliğe müracaatın 120 bin kişi dolayında

olacağını umut ettiklerini, bu durumda 5,5 milyar TL toplanabileceğini düşündüklerini" açıklıyordu.

Yani öyle ahım şahım bir para beklenmiyor!

***

Çünkü daha baştan hükümet bu işin yürümeyeceğini biliyor.

Baksanıza Milli Savunma Bakanlığı 30 yaştaki bakaya kalmışların ancak dörtte birinin bedel ödeyeceğini hesaplıyor.

Peki, geride kalan gençler ne olacak?

Bu hükümete nasıl bakacaklar?

Toplum içinde yeni bir sorun yaratmayacaklar mı?

***

Seçim öncesi "bedelli askerliği halkıma anlatamam. Böyle bir şey olursa referanduma götürürüm" diyen Başbakan, şimdi niye sözünden döndü?

Üstelik toplumda infial uyandıran bir düzenleme yaparak...

Eşitlik ilkesini yok sayarak...

Vicdanlarda hakkaniyet ilkesini yaralayarak...

Niye böyle bir karar verdi?

Bunu da onun açıklaması gerekiyor.

Altı ay sonra işin tam sonucu belli olacak.

Herhalde o zamana kadar bekleyeceğiz!

***

Bu yasa hazırlığı bırakın başka mülahazaları, öncelikle ANAYASAYA AYKIRIDIR!

1- Anayasanın eşitlik ilkesini yok saymaktadır.

2- Anayasanın 72. maddesini açıkça ihlal etmektedir.

Anayasanın 72. maddesi;"Vatan hizmeti, her Türk'ün hakkı ve ödevidir. Bu hizmetin Silahlı Kuvvetler'de veya kamu kesiminde ne şekilde yerine getirileceği veya getirilmiş sayılacağı kanunla düzenlenir" diyor.

Bu madde de "ASKERLİK PARAYLA SATIN ALINIR" demiyor...

***

Teklif edilen yasa ise gençlerin vatan hizmeti için bir gün dahi garnizona ya da herhangi bir kamu kurumuna uğramasını engelliyor.

Ha, belki kredi almak için bir kamu bankasına girmeyi yeterli görüyor olabilir!

Ama o da anayasanın bu hükmünü yerine getiremiyor!

***

Görünen o ki, Başbakan yeni yarattığı sermayedarların mahdumlarına "cülus" veriyor!

Hani Suriye ve İsrail'le kavgalıyız ve de savaş kapı da ya!

"Bir kıyak da benden" diyor! Herhalde...

Kadın geleceğin ışığıdır!

Dün "Kadına yönelik şiddet için dünya dayanışma" günüydü...

Dünya kadınları ile dayanışmamızı gösterdik.

Peki, bizim kadınlarımızla aramızdaki sorunu çözmeye yönelik bir adım atabildik mi?

Evet, küçük de olsa sevindirici bir faaliyette bulunabildik.

Bir gece önce TBMM'de "kadına yönelik şiddete ilişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi"ni onayladık...

Hiç olmazsa şiddete karşı çıkacağımızı dünyaya ilan ettik.

***

Her ne kadar geçen sene, Anayasa oylaması sırasında "evet oylarını artırmak" için kadın öğesi öne çıkarılmışsa da kadına yönelik şiddete ve ölümlere karşı yeterince önlem alınmadı.

İktidar nezdinde kadına yönelik şiddetle mücadelede pek öyle ahım şahım bir düzenleme yapılmadı.

O nedenle "gösteri niteliğinde de olsa" sözleşmenin kabul edilmesi önemsenmelidir.

***

Son bir yılda bine yakın kadın eşi, kardeşi, babası ya da birlikte yaşadığı insan tarafından öldürüldü.

Kadına yönelik şiddette Türkiye ön saflara geçti...

Vahim olan nokta ölen kadınların büyük bir çoğunluğunun karşılaştıkları can tehlikesi dolayısıyla devletten yardım istemiş olmaları,

Ne devletten ne de yargıdan gerekli ilgiyi görmedikleri nedeniyle ölmeleri...

***

Bugün için 72 milyon 561 bin 312 olan Türkiye nüfusunun 36 milyon 462 bin 470'i erkekler, 36 milyon 98 bin 842'si ise kadınlardan oluşuyor.

Sayısal anlamda arada bu kadar az bir fark olmasına rağmen Türkiye'de kadının yeri erkeğin çok ama çok gerisinde.

***

Duruma biraz araştırmaların ışığında bakalım...

Türkiye'de şiddet gören kadın oranı yüzde 42.

Evlenmiş her üç kadından biri, gördüğü şiddet karşısında intihar etmeyi düşünüyor.

Evli ya da bekâr her beş kadından biri, kendi aileleri, eşlerinin aileleri, akrabaları, okuldan veya iş yerinden kişiler tarafından fiziksel şiddete uğruyor.

Her 10 hamile kadından biri, hamileliği sırasında şiddet nedeniyle çocuğunu ya da sağlığını kaybediyor.

***

Kadına yönelik şiddete karşı Diyarbakır'da çalışmalar gerçekleştiren araştırma merkezi KAMER'e göre 423 kişiden 354'ü zina yapan kadının cezalandırılması gerektiğini düşünüyor.

- "Cezasını kocası ya da ailesi vermeli" diyenlerin oranı yüzde 64.3 iken
- "Cezalandırılmamalı" diyenlerin oranı yüzde 16.3'te kalıyor.

***

KAMER yaptığı araştırmda erkeklere " namus nedir" sorusunu sormuş.

Ankete katılanların yüzde 32.9'u "Karım, bacım, annem" yanıtını vermiş.

Namus, "dinin emrettiğidir" diyenlerin oranı yüzde 18.4 olmuş.

***

KAMER'in "namussuzluk nedir" sorusuna verilen cevap daha da ilginç.

Katılımcıların yüzde 48.5'i "kadının zina yapması",

Yüzde 10.6'sı "kadının bekâretini kaybetmesi" derken,

Yüzde 4.3'ü "kadınların dedikoduya sebep olacak davranışlar sergilemesi" olarak değerlendirmiş...

***

Kadını erkeklerin ve de egemen oldukları toplumun nasıl değerlendirdiğine dair ibret verici soru ise şu;

"Peki, kadının görevi nedir?"

Bu soruya çoğunluk "Her koşulda erkeğe boyun eğmesi gerekir" cevabını vermiş!

***

KAMER'in can alıcı sorularına gelelim.

"Namusu korumak kimin görevi" sorusuna, ankete katılanların yüzde 23.9'u "baba ve ağabey" karşılığını vermişler,

Aldatan "kadına ceza verilmeli mi" diye sorulduğunda, katılanların yüzde 83.7'si "evet" yanıtını verirken, yüzde 37.4'ü "kadına ölüm cezası verilmeli" demektedir.

***

Kadına karşı erkeklerin bu kadar katı olmasının nedeni namus kavramından kaynaklanıyor.

Erkek egemen toplum, kadını "namusu" olarak görüyor...

Töre ile korunan bu kavram, kadına daha şiddetle yaklaşılmasına yol açıyor...

Ekonomik güç, kültürel gelişim, eğitim ve öğrenim durumu, sosyalleşme atılımı kadın ve erkek arasındaki şiddetin dozunu belirleyen belli başlı nedenler arasında sayılabilir.

***

Kadına şiddet hemen durdurulmalı!

Türkiye kadına karşı anlayışını değiştirmediği takdirde bırakın demokratikleşmeyi, uygar bir devlet bile olamaz!

Yasaların yanı sıra erkeklerin eğitilmesi ve öğrenimin geliştirilmesi yapılması gereken en önemli adımdır.

Söz bitti.

Kadın bu toplumu aydınlığa taşıyacak tek güçtür.

Bu gücü kullanmak tüm siyasilerin ilk görevidir.

ASELSAN ölümleri bize ne anlatıyor?

Belki hatırlayacaksınız geçtiğimiz yıl gazetelerde pek de önemsenmeyen bazı haberler çıkmıştı.

Bir iki gazete bu haberi büyütmek istedi.

Sonra "olağan" kabul edip takipten vazgeçti.

Oysa olay ASELSAN'da çalışan üç mühendisin ölümüyle ilgili idi.

İlginç olan şuydu: Anlaşılmayan bir şekilde peşi sıra ölen bu genç insanların ölümleri toplumda infial yaratmamıştı. Kuşku bile duyulmamıştı!

Üstelik kurumları da suskundu... Çünkü resmi raporlar hepsine "intihar" demişti...

***

Doğrusu geçen yıl, yapılan birkaç başvuru karşısında biraz soruşturma yapmıştım. Yetkililer gençlik sorunları, insan psikolojisi gibi mantıklı bazı açıklamalarda bulunmuşlar, beni ikna etmişlerdi. İntihar olarak algılamış, olayın arkasını bırakmıştım.

Geçenlerde birlikte olduğum Ankara'da önemli bir odanın yöneticisi olan yakın dostum Suna Altıntaş bu konu ile ilgili bir gelişme olduğunu söyledi.

Heyecanla "ASELSAN'daki sır çözüldü" diye ilave etti. Verdiği bilgileri sizinle paylaşmak istedim...

***

F–16 üretim merkezi TAI'de, uçakların "dost-düşman tanımlamasını yapan elektronik sistem" özel bir bölümde üretilirmiş. Bu sistem bizim tarafımızdan bilinmediği gibi, üretimi esnasında hiçbir Türk mühendisi de bu bölüme giremezmiş.

Bu sistem, Türk F-16'sı için çok önemli, çünkü bir uçak ile karşılaştığında karşıdakinin dost mu düşman mı olduğunu pilota iletiyor.

TAI'de üretilenlerde bir sorun var...

Bir Türk F-16'sı, ABD, İngiliz veya Yunan uçaklarından biri ile karşılaştığında tıpkı kendi arkadaşı gibi, onları da DOST olarak algılıyor!

Bu da bir savaş halinde, bu ülkelerin uçaklarının bizi avlayabilmesi anlamını taşıyor... Bu durum anlaşıldıktan sonra, ASELSAN mühendisleri altı ay gibi kısa bir sürede, ABD tarafından bize uygulatılan bu "kasıtlı" uçak tanıma sistemini lehimize çevirmeyi başardı.

ABD'nin yıllarca önce "art niyetle" kurduğu tezgâh, genç mühendisler tarafından kısa bir zamanda bertaraf edildi.

ABD sadece bu sistemle bizi elinde tutmuyormuş meğer...

Uzun, yoğun ve gizli çalışmalar sonucunda ABD'nin bir başka oyunu daha ortaya çıkarılmış.

ABD daha vahim ve önemli bir kozu elinde tutuyormuş:

Herhangi bir savaş veya askeri operasyon sırasında ABD tarafından satılmış veya modernize edilmiş elektronik sisteme sahip uçak, helikopter, tank, zırhlı birliklerin izleme sistemleri gibi hayati araçlarını uydusundan verdiği bir emirle saf dışı bırakabiliyor.

Yani, kendi yaptığı bu elektronik sistemler istendiği anda uzaktan kumanda misali uydulardan kontrol edilebiliyor.

Böylece istediklerini kazandırıp, istediklerini kaybettirme gücünü elinde tutuyor!

***

Altıntaş diyor ki; "Bu mühendisler ölümü istemedi, öldürüldü"!

Çünkü ASELSAN mühendisleri, "uçak tanıma sistemlerinin" MİLLİLEŞTİRİLMESİ konusundaki başarısından sonra, benzer bir başarıyı bu ABD güdümlü "elektronik sistemleri kontrol dışı bırakan uydu müdahalesini bertaraf edecek" yeni elektronik sistemleri geliştirerek göstermiş oldu.

Böylece silahlı gücümüzün dış müdahalelerden uzak olması için çalışıyorlardı.

***

Bu çalışmaları yapan üç gencimiz nedeni belirsiz bir şekilde öldü. İntihar diyerek üstü kapatıldı.

Faillerinin kadim dostlarımız (!) olduğu konusunda hiç şüphemiz yok... Aksini yetkililer açıklamalı.

Ve en azından ailelerini ve arkadaşlarını ikna etmelidir.

Yoksa "faili meçhul" bir olay olarak kalacaktır.

***

İçinde yaşadığımız "feci" durumu bu bilgiler içinde yeniden değerlendirmek gerektiğini düşünüyorum.

Öfkeyi bir kenara atarak daha çok şeyi sorgulamalıyız.

***

Yukarıdaki yazıyı 31 Ekim 2007'de kaleme almıştım. ASELSAN'da çalışan ve intihar ettikleri iddia edilen üç mühendisin ölümleri üzerindeki kuşkuyu dile getirmiştim.

***

ASELSAN'da mühendis olarak çalışan Hüseyin Başbilen, uzak mesafede daha etkili olacak Kanas silahı ile F-16 uçakları ve milli tank projeleri üzerinde çalışıyordu. 7 Ağustos 2006'da boğazı ve bileği kesilmiş olarak aracının içinde bulunmuştu.

***

Ardından 17 Ocak 2007'de mühendis Halim Ünal kafasına isabet eden tek kurşunla ölmüştü.

Dokuz gün sonra da Evrim Yançeken, oturduğu binanın altıncı katından düşerek can vermişti.

Bu üç ODTÜ'lü genç mühendisin ortak özelliği ise "uçaklar için dost-düşman tanıma sistemi" üzerinde çalışmalarıydı!

***

İntihar nedeniyle kapatılan ölüm dosyaları, Hüseyin Başdiken'in ailesinin ısrarı ve Ergenekon soruşturmasını

yürüten savcılardan Fikret Seçen'in elde ettiği deliller üzerine yeniden açıldı.

***

Soruşturmayı yürüten Ankara Cumhuriyet Savcısı Murat Demir'in yaptığı çalışmalar sonunda ortaya çıkan bilirkişi raporu çok önemli.

Raporda "Hüseyin Başbilen'in ölüm nedeninin intihar olmadığı, araçta başka parmak izlerine rastlandığı, Başbilen'in çantasının sonradan arabaya konulduğu, kan akışları ve araba içindeki oturuş konumunun da bu iddiaları kuvvetlendirdiği, sonuç olarak cinayet kuşkusunun güçlendiği" belirtilmiş!

***

Bugün ulaşılan bilgi ve belgeler, o gün neden ortaya çıkarılmadı? Neden araştırılmadı?

Niçin bu ülkede insana değer verilmez?

Yaklaşık dört yıl önce yazdıklarımın doğrulanması beni sevindirdi. Ancak kaybedilen zamana ve katillerin izlerinin şu ana kadar sürülememesine de çok üzüldüm.

Geçen sürede mağdurların ailelerinin çektiği sıkıntı ve vicdanlarda oluşan adaletsizlik duygusu, devlete ve yargıya olan güvenini çok zedelediğini görmezlikten gelemeyiz...

Şamil Tayyar

Şamil Tayyar'ı gazeteciliğe başladığı günlerden beri tanırım. O zamanlar Meclis'in en genç ve yakışıklı muhabirlerinden biriydi. Çalışkan, hırslı ve saygılı!

Öncelikle iyi gazetelerde çalıştı. Birlikte olduğu ağabeylerinden çok şey öğrendiğini hep anlatır.

Bildiğim kadarıyla birkaç gazete değiştirdi.

Mecliste ANAP ve DSP'yi yakından takip etti, ama hiçbir zaman diğer parti ve milletvekilleriyle ilişkisini kesmedi. Haberi koklamaya çalıştı...

***

Siyaseti çok sevdiği belli...

Önce mesleğinde başarılı oldu. Sonra yetiştiği TBMM ortamında milletvekilliğiyle kariyerini sürdürmek istedi.

DSP'den adaylığını koydu. Rahşan Hanım'a takıldı.

Bu yılki seçimlerde de AKP'yi tercih etti. Başbakan'ın iltifatını alarak Gaziantep milletvekili oldu.

***

Yıllardır arkadaşlığımız sürüyor.

Benimle ilgili kulaktan dolma ya da doğru olmayan bazı haberler yapsa da, makaleler yazsa da ilişkimiz saygı ve nezaket çerçevesinde sürdü.

Geçen yıl birlikte bir TV kanalında haftalarca siyasi yorum yaptık.

Popülaritesi çok artmasına rağmen mütevazılığını kaybetmedi...

Orada dostluğumuz daha da pekişti.

Gözü kara, cesur ve inandığı doğrular için mücadele eden biri olarak gördüm ve daha çok sevdim... Bazı zaafları yok mu? Tabii ki var. Ama bunları saklamasını bilen bir kişi.

***

Şamil Tayyar her şeyden önce dürüst bir insan...

Farklı düşüncelerde olduk. Bazen kendisine yakışmayan bir ısrarla hükümeti korudu. Adeta sözcülüğünü yapar halde göründü.

Zaman zaman kendisiyle çelişti. Ama amacına göre kendince doğru yaptı...

Bazen çok çabuk dolduruşa geldi. Yersiz kavgalar onu yıprattı. Ancak savunduklarının gerçeklerle bağdaşmadığını gördüğünde ve kandırıldığını anladığı anda yanlıştan dönmesini de bildi...

Onu hep okuyan ve araştıran bir kişi olarak değerlendirdim.

Seveni kadar sevmeyeni de var.

Milletvekilliği adaylığı sırasında en fazla meslektaşlarının ona haset etmesine üzüldüğünü yakından biliyorum...

***

Tayyar AKP'den aday olduğunda ilk tepkiyi eşim gösterdi.

Dedi ki; "Şamil AKP'de barınamaz. O doğrucu Davut! Orada yalnız biat edenler istenir."

***

Geçtiğimiz günlerde Şamil Tayyar'ın Cumhurbaşkanı'na yazdığı mektup gündemi doldurdu. Haklı bir konuda son çare olarak Cumhurbaşkanı Gül'e başvurmuştu.

Dokuz yıldır AKP'de rastlanmayan bir olay! Milletvekili olarak hakkını kullanmak istiyor, parti oligarşisine başkaldırıyordu!

***

Mektup özetle şöyle;

"Malum, 24 Aralık 2011 günü TBMM Genel Kurulu'nda tüm partilerin desteğiyle, Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun'da değişiklik yapıldı ve son söz olarak makamınıza gönderildi.

Açıkça belirtmeliyim ki, Meclis olarak spordaki Ergenekon'a, İstanbul dukalığına ve spor mafyasına yenik düştük.

Bir milletvekili olarak tüm Türkiye'den özür diliyorum.

Yıllarca "maç oynanırken kural değiştirilmez" dedik, ama bu değişiklikle maç bitmeden kuralı değiştirmeye kalktık ve devam etmekte olan Şike Operasyonu'na müdahale ettik...

Bir milletvekili değil cumhurun ferdi olarak zatı-ı âlinizden hukukun evrensel ilkeleri ve toplumun hassasiyetlerini dikkate alacağınız umuduyla yazıyorum.

Eğer bu kanun yürürlüğe girerse;

1- Şahsa özel ve örtülü af çıkarılmış olur, devam etmekte olan Şike Operasyonu akamete uğrar.

2- Spordaki şike eylemi organize suç kapsamından çıkartıldığı için bundan sonra spor mafyasıyla mücadele artık imkansız hale gelir.

Ayrıca, üzülerek belirtiyorum, kanundaki ceza oranları yeni düzenlemeyle komik seviyeye çekilirken, bu durumu kamufle etmek maksadıyla kamuoyunu aldatıcı bir yola başvuruldu. Cezaların ertelenmesi, paraya çevrilmesi veya hükmün açıklanmasının geriye bırakılmasının söz konusu olamayacağına dair madde eklendi.

Hukuktan azıcık nasibini almış herkes bilir ki, sanıklar, suçun işlendiği tarihteki ceza hükümlerine göre yargılanırlar. Sanık, eğer ileride lehte düzenleme yapılırsa bundan yararlanır, aleyhteki düzenlemeden etkilenmez. O nedenle, Şike Operasyonu'nda tutuklanan şüpheliler, ceza indiriminden yararlanır ancak erteleme hükümlerinden etkilenmezler. Bu durumda şike şüphelileri, 2 yılın altında ceza alırsa bir gün bile cezaevine girmezler. Maalesef, yeni kanunu hararetle savunan spor lobisinin Meclis'teki temsilcileri, erteleme hükümlerini bir marifet gibi ballandırarak anlatıp kamuoyunu aldattılar.

Yeni Anayasa gibi en hayati konuda bir araya gelemediğimiz bir dönemde, şikeciler için jet hızıyla böyle bir kanunun çıkarılması kamu vicdanında derin yaralar açmıştır.

En hassas terazi olan vicdanınızın sesine uyacağınız umuduyla sevgi ve saygılarımı sunarım."

İlginçtir!

Doğruları aktaran ve kamuda etki uyandıran bu mektubu Meclis çok sessiz karşıladı... AKP, üzerinde yorum yapmadı. Tartışmadı bile... Sanki yaptıklarından utanç duyuyor gibiydi... Zaten genel kurulda ancak yasayı çıkaracak kadar milletvekili bulunmuştu!

AKP'nin öncülüğünde Meclis'te çıkarılan ilk yasanın, genel ahlaka aykırı, mafyayı sevindirecek ve futbolu çok gerilere taşıyacak olması iktidar partisi için vahim bir hata!

***

Haftada 100 milyon dolarlık bahis oynanan bir ülkede bu yasa, sadece şikeyi değil şiddeti de tetikleyecektir. Bu kadar büyük paraların dolaştığı yerde, mafya kaçınılmaz bir gerçektir.

Toplumda infial uyandıran her olayın tek suçlusu bu yasaya oy verenler olacak! Akan kanın, kırılan kolun, bacağın hesabı onlardan sorulacaktır!

***

Altı ay önce Avrupa'nın en etkili yasasını yaptık diyenler, şimdi en geri olanını çıkardılar! Türkiye'nin düştüğü acıklı hale bakın!

Futbolun bağlı olduğu UEFA ve FİFA'nın "şike" kuşkusuna tahammülü yok.

Fenerbahçe'yi Avrupa Şampiyonlar Kupası dışında bırakmakla bu konudaki kararlılıklarını açıkça gösteriyorlar!

***

İşin garibi, tüm partiler bu işin içine balıklama atladı.

Bu durumu nasıl açıklayabiliriz?

Yapılanı sadece halk yardakçılığı olarak değerlendiremeyiz. Taraftarlara şirin gözükmek ve oy almak kaygısıyla atılan bir adım olarak değerlendirmek de büyük saflık olur.

İş vahim...

Yangından mal kaçırır gibi büyük bir telaşla yapılan bu işlem "bahis lobisinin" başarısıdır!

***

Anlaşılan o ki, lobi önce büyük grup olan AKP'yi ele geçirmiştir!

Şamil Tayyar'ın feryadı burada önem kazanıyor.

O zaman, aylardır süren şike soruşturmasının samimi yanı kalmıyor!

"Aziz Yıldırım'ın elinden silah ve NATO ihalelerini almak ve bu sektörden çıkmasını sağlamak, aslan payını yandaşlara aktarmak için düzenlenmiş bir hareket" iddiası akıllara bir kez daha geliyor!

***

Şimdi "AKP mafyayı ve haksız kazancı teşvik ediyor" dersek, yanılmayız.

"Sporu ve futbolu yok ediyor" dersek, doğru söylemiş oluruz.

Vicdanı olan herkes bu yasanın spora ve topluma değil, birkaç çıkarcıya yarayacağını çok iyi biliyor.

Şamil Tayyar'ın başkaldırısına bu nedenle hak vermek gerekiyor.

***

Eşim Serap doğru teşhis koymuş!

Kadın duyarlılığıyla Şamil Tayyar için yaptığı değerlendirmede haklı çıkıyor.

Şamil Tayyar, Meclis'e girdiğinden beri grubunun dışında politikalar uyguluyor.

İnsan Hakları Komisyonu'ndan istifasından şike yasasına karşı çıkışına kadar, ilkeli siyaset yapmaya çalışıyor.

AKP içinde aykırı ve de duyarlı bir vicdan gibi duruyor.

Partisi yaptıklarını ve Tayyar'ı hazmedebilir mi? Şamil daha ne kadar dayanabilir? Ya da AKP'ye uyum sağlar mı?

Yorumlamak şimdilik erken!

Ama tanıdığım Şamil zaaflarından uzaklaşırsa AKP'ye çok dayanamaz!

Düzenle mücadelesi yeni başlıyor sanki...

Cumhurbaşkanı'nın mektuba cevabı ve atacağı imza Şamil'in ilerde vereceği kararlarda önemli yer tutacaktır.

Yeni Cumhurbaşkanı kim olacak?

Kısa bir süredir, cumhurbaşkanının görev süresiyle ilgili görüşler ortaya çıkmaya başladı.

"Yeri ve zamanı şimdi mi?" diyenler az değil.

Küçük küçük dokundurmalar olsa da aslında bu yorumlar, kaynayan bir kazanın şimdiki habercileri.

Bu tartışma Ocak ayından sonra daha da alevlenecek.

Çünkü hem Recep Tayyip Erdoğan, hem de Abdullah Gül cumhurbaşkanı olmak istiyor!

***

Baştan söylemek isterim.

Asıl kavga 2014'te!

O yıl mücadelenin, savaşla mı, yoksa uzlaşma ile mi biteceğini 2012 yılında ortaya konacak karşılıklı stratejilerde göreceğiz.

Koltuk kapmanın kanlı mı kansız mı olacağını şimdiden tahmin etmek o kadar kolay değil.

Çünkü her ikisi de bu işi çok, ama çok istiyor.

Üstelik Erdoğan hak da iddia ediyor.

2007'de yerini büyük bir tevazu içinde Gül'e verdiğini düşünüyor.

Şimdi sıranın onda olduğuna inanıyor.

Ayrıca kendini de bağladı.

Seçim öncesinde 3. ve son dönem milletvekilli olacağını ilan etti.

***

Erdoğan evinde oturmaya alışkın biri değil.

Üstelik uluslararası bir popülariteye ulaştığı bu an, köşesine çekilen bir lider hiç olmaz!

Koşullar zorlasa da psikolojisi müsaade etmez!

Ayrıca siyasetçi olarak nihai beklentisi de bu.

Oluşturduğu karizma da onu cumhurbaşkanlığına taşıyacak güçte!

***

2007'de referandumla değiştirilen Anayasa maddesine göre; "Cumhurbaşkanını TBMM değil, halk seçecek. Seçilen cumhurbaşkanının süresi beş yıl olacak ve ikinci defa seçilebilme hakkı da bulunacak."

Aynı değişiklik içinde bir başka madde daha yer almıştı.

Milletvekillerinin görev süresi 4 yıla indirilmişti.

Ve bu madde Haziran 2011 seçimlerinde uygulandı.

***

Gül, eski anayasaya göre TBMM tarafından seçilen son cumhurbaşkanı.

Dolayısıyla eski maddeye göre süresi yedi yıl ve bir daha seçilemeyecek.

Ancak yine aynı eski anayasaya göre seçilen milletvekilleri, değişikliğe uyarak 4 yılın sonunda tekrar seçime gittiler.

Yani milletvekilleri eski anayasaya göre seçilmiş iken yapılan değişikliği kabul ederek yeni anayasa maddesine uydular.

***

Tartışma burada başlıyor.

Bir kısım siyasetçi/hukukçu Gül'ün de yeni maddeye uyması gerektiğini ileri sürüyor ve süresinin 5 yılda dolduğunu belirtiyor.

Çok tabii olarak bir kez daha seçilme hakkını kullanmasını istiyor.

Bu iddiada olanlar Gül'ün süresinin 2012 Ağustosu'nda biteceğini de ekliyor.

***

Karşıtları ise Gül'ün yedi yıllığına seçildiğini ileri sürüyor ve 2014'e kadar görevde olacağını belirtiyor...

***

İlginçtir YSK bu konuyla ilgili hiçbir şey söylemiyor!

AKP'liler dışarıya ağzını açmıyor.

Zamanı gelince "TBMM karar verir" diyerek topu uzağa atıyor.

Ama kendi içlerindeki kulisler çok hızlı devam ediyor.

***

Aslında Erdoğan da Gül'ün süresinin 2014'te bitmesini hesaplıyor.

AKP içindeki büyük bir çoğunluk, Erdoğan'ın hedefini bildiği için Gül'ün yeniden cumhurbaşkanı adayı olmasını istemiyor.

O nedenle görevinin 2014'te bitmesi gerektiğini ısrarla vurguluyorlar...

Gül cephesi bu düşüncelere katılmıyor. Ancak çok da belli etmiyor.

Bu gizli çekişme giderek gizli çatışmaya bürünmüş durumda.

Gül uzun zamandır Erdoğan'ın aksine sakin ve halkı kollayan konuşmalar yapıyor.

Son zamanlarda Gül ile Erdoğan'ın farklı söylemleri, karşıt eylemleri "gizli savaşın" su yüzüne çıkan örnekleri...

Onları yakından ve ciddi takip edenler bu hareketliliği daha çabuk fark ediyorlar.

Son "şike yasası"nın Meclis'e iade edilmesini de çelişki/çatışma listesine ekleyebiliriz.

***

Bir başka iddia ise dış etkilerin cumhurbaşkanlığı seçiminde de boy göstereceği.

Özellikle "Arap Baharı" döneminin planlayıcılarının, son hedef olan İran konusunda güven duyacak birini aradıkları söyleniyor...

Ankara'da konuşulan dedikodular ilginç!

Şöyle ki;"1 Mart tezkeresi vakasını" yeniden yaşamak istemeyenler şimdiden kulislere başlamışlar bile...

Kürt sorunun çözümü, yeni anayasanın yapılış yöntemi ve içeriğini yakından takip ediyorlarmış.

***

Söylenenlere bakınca; "İstedikleri kadar güçlü olan, dur dediklerinde duran" birilerini aradıkları belli.

Askeri vesayet de kalmayınca Suriye, Irak ve İran'da birlikte olacak sivil iradeyi yaratmak istedikleri açık!

Henüz taraflarını belirlemediklerini ilave ediyorlar.

Ama Gül'ün ağır bastığını da belirtmeden geçmiyorlar...

***

Gül, değiştirilen anayasa maddesine göre Meclis tarafından seçildi.

O maddenin gereği yapılmalıdır. 2014'e kadar görevini sürdürmelidir. Yedi yıl sonunda bir daha aday olamayacaktır.

2014'te yapılacak halk oylamasıyla seçilen cumhurbaşkanı görevde kaldığı beş yılın sonunda yeniden aday olabilecektir.

***

Milletvekilleri seçimi için yeni maddenin uygulanması yanlıştı.

O nedenle Haziran seçimi, 2007 döneminin "erken seçimi" olarak nitelendirilmeli.

2011 seçiminde belirlenen parlamentonun süresi için ise yeni anayasa maddesi geçerli olacaktır.

***

Erdoğan bu engelleri nasıl geçecek?

Cemaatin Gül'ü istediği iddia ediliyor...

Erdoğan'a güvenlerinin açıktan olmasa da eskisi kadar olmadığı söyleniyor...

Şayet bu spekülasyonlar doğruysa o zaman Erdoğan yeni anayasada tekrar cumhurbaşkanlığının meclis tarafından seçilmesi maddesini koydurabilir.

2014 Eylülünde yapılacak genel seçimlerde de Gül, başbakan ve genel başkan yapılır!

En azından bölgede meydana gelen olaylar bahane edilerek "geçici bir madde" eklenmesiyle şimdiki meclise kendisini seçtirtebilir!

Aslında bugünkü cumhurbaşkanlığı yetkileri, istediği "başkanlık sistemi" kadardır.

Üstelik başkanlık sisteminde etkin olan "fren ve denge" engeli de yoktur...

Yani arzu ettiği yönetim tarzını devam ettirebilir!

Görünen o ki, 2012'nin ilk aylarında siyaset çok karışacak.

Özellikle AKP, alacağı kararlarla kalıcı ya da gidici oluşunu belirleyecek.

Yarışma çatışmaya dönüyor

DSP iktidarının Gençlik ve Spor Bakanlarından biri olan Fikret Ünlü, eski arkadaşımdır.

Dürüstlüğüne ve mertliğine her zaman güvendiğim bir kişi olmuştur.

SHP'de birlikte çalıştık. Başarılı işler de yaptık.

***

O gün Fikret Ünlü ile odasında bir görüşme yapıyorduk...

Bir telefon bağlandı.

Konuşmayı dinledi. Yüzü asıldı. Kaşları çatıldı...

"Olmaz!"

"Bunu nereden duydunuz?"

"Kim güçlü, buna zaman karar verecek!" sözlerini hışımla söyledikten sonra telefonu kapattı.

Ünlü, birden görüşme gündemimizin dışında olan bir konuyu açtı.

Çok sinirli ve bir o kadar da öfkeliydi.

***

Aslında daha önce üzerinde konuştuğumuz bir konuya hışımla dönmüştü.

Bakanlığı süresince "Spora dadanan mafya ile mücadele etmeye" karar vermişti.

Öteden beri çeteler ve mafya konusunda bilgi sahibi olan kişilerle düşünce alışverişinde bulunuyordu...

Daha önce de bu konu üzerine etraflıca konuşmuştuk.

Ciddi bir plan yaptığını biliyordum.

Hatta mafya tarafından "oynatılan bahsi" kayıt altına alacak bir yol da oluşturmuştu.

Yeniden aynı konuya dönmesi ilginçti.

***

Telefonda konuştuklarını anlatınca olayın ilginçlikten öte, müthiş bir "skandal " olduğunu anladım.

Fikret Ünlü, sporda bahis oynanmasını meşru hale getiriyordu!. Bunun için yaptığı hazırlıkta bahis, devletin kurumlarının denetimine bırakılıyor, kazanç vergilendiriliyor, müsabakaların yakından takip edildiği bir yöntem kuruluyordu.

Amaç " şike gibi usul dışı faaliyetlerin önünü geçmek ve mafyanın bu işin içinden çıkmasını sağlamaktı".

Hatta bahsin daha kolay oynanması için, oluşturulan her türlü alt yapının içinde "cep telefonunu" kullanma kolaylığı da getiriliyordu.

***

Dış etkenlerden korunmak ve mafyanın tasallutundan kurtulmak için taslak çok gizli tutulmuştu.

Gerekli prosedür tamamlanana kadar dışarıya sızdırılmaması gerekiyordu.

Bu çalışmanın tamamını bilen birkaç bürokrat vardı.

***

Ancak telefon konuşmasında bu işin dışarıya sızdığı belli oldu!

Fikret Ünlü'yü arayan, dönemin en büyük medya patronunun köşe yazarıydı.

"Bu işe talip olduklarını belirttikten sonra, şayet patronunun şirketi bu işi alamazsa siyaseten sıkıntılar yaşanacağını" bildiriyordu!

Ünlü, yazarın konuşma üslubunu aktarmadı...

Ama Fikret Ünlü'nün sert bir şekilde terslemesinden anladığım kadarıyla, öyle pek masum olmadığı aşikardı!

Arkasından konuyu bilen yetkili genel müdürü görevden aldığına dair talimatı hemen verdiğine göre, konuşmalarda tehdit de vardı.

***

Bu anımı niye anlattım?

Yeni meclisin, hem de tüm partilerinin anlaşmasıyla çıkardıkları bu ilk yasa olan "şike yasası"nın Cumhurbaşkanınca vetosu sonrası ortada dolaşan tartışmalara bir katkı sunar düşüncesiyle anlattım.

***

Türkiye'de her hafta 300 milyon dolara yakın "bahis" oynanıyor.

Çok büyük bir para...

Böyle büyük bir sektörü sadece mafya, çete, örgüt değil, legal iş yapanlar da ele geçirmeye çalışıyor.

Hem de her yolu deneyerek!

Evet, bahis şu anda yasal, ancak yeterince kontrol edilemediği de bir gerçek.

Şike, peşinden gelen şiddet, bu kazancın haksız bir şekilde el değiştirmesine neden oluyor.

Sonuçta futbol, bir seyirlik oyun!

Ancak milyar dolarların döndüğü bir sektör haline gelmiş.

Futbol endüstrisi dünyanın en önemli, ama denetimi en zor iş kollarından biri olarak kabul ediliyor.

Hukukun üstünlüğüne inanmış hemen her ülke, vergi, asayiş, spor, toplumsal barış açısından gerekli önlemleri almaya çalışıyor.

***

Çok eski değil, daha altı ay önce "sporda şiddet ve şike olaylarını engellemeye "yönelik yasa Meclis'te çıktığında, yapılanın Avrupa'nın en ileri yasası olduğunu bizzat AKP açıklamıştı.

***

Şimdi değişikliğin başını da AKP çekiyor.

O zaman sormak lazım; " Kulüp başkanlıklarına girdikleri gibi bahis sektörüne de mi yandaşlar girecek?"

Olası yanlışlıklarına şimdiden kılıf mı hazırlanıyor?

***

Cumhurbaşkanı'nın vetosu bu yasanın kendisinden öte, Meclis'in bir başka yüzünü daha ortaya çıkardı.

1- Muhalefet partilerinin, yargı sistemindeki adaletsizliğin nedeni olan ve peşin cezayı getiren "tutukluluk süresini" belirleyen yasayı öncelikle düşünmediklerini anladık.

2- Cezaevlerinde bulunan 110 bin tutuklu için partilerin döktüğü gözyaşlarının timsah gözyaşları olduğu anlaşıldı.

3- Meclis'te çıkarılacak ilk yasa, ahlakı sorgulayan, şiddeti engelleyen "şike yasası" mı olmalıydı?

4- Taraftar popülizminin oy alacağını düşünen partiler, kişiye özgü yasa çıkararak kendi tutuklu milletvekillerini bir çırpıda unuttular.

***

Ama asıl iktidar partisinin gerçek yüzü görüldü.

AKP içinde ciddi çatlaklar var.

Bu çatlakların Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde yıkıma dönüşeceği açık!

AKP Grubu Abdullah Gül'den değil, Erdoğan'dan yana olduğunu belli etti...

Bu çatlak kolay kolay kapanmaz!

Veto edilen yasa aynen geri giderse, Cumhurbaşkanı ile Başbakan arasındaki çatlak, yarışmadan çatışmaya dönüşecektir..

Bu yarışma nasıl olur? Zaman gösterecek...

HSYK özür dilemeli!

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu HSYK üyelerinin Türkiye'den özür dilemesini istedi.

Akabinde, bir yılı aşkın süredir bu kurulun yaptığı icraatları gözler önüne serdi.

Örnekler verdi.

Bırakın derinlemesine incelemeyi, sadece basında yer alan davalara bakınca bile, birçok haksızlığın acımazsızca gerçekleştiği görülüyor.

Hükümet biraz yurttaşları dinlese, HSYK için toplumun ne düşündüğünü yakından öğrenebilir.

Genel kanı Kılıçdaroğlu'nun sonuna kadar haklı olduğu yönünde...

***

Bugün yurttaşlarımız korku içinde!

Korkaklar toplumu haline getirildik.

İnsanlar ne zaman ve nerede gözaltına alınacağını kestiremiyor.

Suçlu ya da suçsuz ayrımı ortadan kalktı.

***

Biraz muhalifseniz,

Yapılan haksızlıklara karşı duyarlıysanız,

Hele hele demokrasiye inanıyor ve demokratik haklarınızı kullanıyorsanız, başınız her an belaya girebilir.

Bir sabah evinizin kapısını ansızın polis çalabilir.

Bir savcı talimatı ile terör örgütü üyesi olarak işlem görebilirsiniz.

***

Kısacası insanlar, akşam yattıklarında sabah nasıl uyanacaklarını kestiremiyorlar!

Yaşamla ilgili yoğun bir belirsizlik insanları bunaltıyor.

Gelecek kuşkusu, hapis korkusuna dönüşmüş!

Ne zaman ve nerede nasıl bir suçla karşılaşacağını kimse bilmiyor!

Her an bir yaftanın boyunlarına asılacağı ihtimali, herkesi tedirgin ediyor.

Tutulan raporlar, kaydedilen bantlar, dinlenen ortamlarda hangi cürümlerin ortaya çıkacağı belli değil!

Hatta gözaltına alındığı ve de tutuklandığı zaman bile insan suçunu öğrenemiyor.

Aylarca hapiste oldukları halde nedenini bilmeyen binlerce insan var!

***

Böyle bir ülkede hukukun üstünlüğüne olan inanç oluşabilir mi?

Adaletin kesintisiz uygulandığı söylenebilir mi?

Yargının her yurttaşa eşit davrandığından bahsedilebilir mi?

Burada toplumsal barış kurulabilir mi?

Kısacası demokrasinin varlığından söz edilebilir mi?

***

İnsanlar temel hak ve özgürlüklerine yasalar önünde eşit olarak ulaşırlar.

Yurttaş eşitliği, çağdaş demokratik bir ülkeyi oluşturan en önemli özelliktir.

Burada sorulması gereken tek soru şu:

"Biz Türkiye halkı, eşit miyiz"

Yanıtı belli!

***

Türkiye'den bazı fotoğraflar gösterelim yanıtı siz verin!

1- Galatasaray Üniversitesi öğrencisi Cihan Kırmızıgül dün mahkeme karşısına 7. kez çıktı.

22 aydır tutuklu...

Yapılan molotoflu eylemin tek faili olarak hapiste...

Görgü tanıkları, olay yeri tutanağını imzalayan polisler suçlu olmadığını söylüyorlar.

Puşisiyle durakta beklerken yakalandı.

Önceki savcı beraatını istedi.

Savcı değişti.

Şimdiki savcı 45 yıl hapisle cezalandırılmasını istiyor!

İçinize sindi mi?

***

2- Dün Ankara'da Hopa davası vardı...

6 aydır 22'si tutuklu, 28 öğrenci ve öğretmen mahkemenin önüne çıkarıldı.

Suçları;

Başbakanın seçim öncesinde yapacağı Hopa mitingi sırasında polisin orantısız güç kullanmasına tepki göstermek.

Bilindiği gibi o gün, polisin halkın üzerine saldırısı sırasında öğretmen Metin Lokumcu ölmüştü.

Başbakan Hopalıların tepkisi üzerine miting yapamamıştı.

Çok kızdı.

Ankara'daki eylemde polis ve savcılar durumdan vazife çıkardılar, gençleri topladılar.

Örgüt yarattılar. O terör örgütüne öğrencileri soktular.

Statlarda çalınan marşları yasadışı faaliyete kanıt olarak gösterdiler.

Arkadaşlarına moral vermek için saçlarını kestirenleri saklanıyorlar diye gözaltına aldılar!

***

Suç delili olarak alanda kalan ayakkabı, kırık şemsiye sapı ve evlerdeki okul kitaplarını gösterdiler!

***

Bu arada, Başbakan'ın ölüsüne bile saygı duymadığı merhum Metin Lokumcu ile ilgili çok önemli bir iddiayı dile getirmek isterim.

Metin Lokumcu polisin sabah, yani Başbakan gelmeden önceki zor kullanması sırasında ölmüştü.

Başbakan öğleden sonra 15.30 civarında Hopa'ya geldi.

Yetkililer Adli tabipliğe baskı yaparak, ölüm saatini Başbakan'ın geldiği saatlere denk getirmek istiyorlar.

Yani olayı, Başbakan'ın korunması adına, meşru müdafaa olarak yorumlatmaya çalışıyorlar.

Böylece Lokumcu'nun ölümüne neden olmaktan kurtulmaya çalışıyorlar!

Hukuk bunun neresinde?

***

3- Fevziye Cengiz ailesiyle birlikte İzmir'de eğlenmeye gitmiş.

Polis kimlik sormuş.

Eşi arabadan getirene kadar karakola götürülmüş.

Orada şiddet ve tacize uğramış.

Dün tüm basında ve internet sitelerinde Fevziye Cengiz'in karakolda yediği dayak yer aldı.

Allahtan görüntüleri karakolun kendi kamerası çekmiş!

Buna rağmen savcılık, Cengiz hakkında polisleri yaraladığı ve hakaret ettiği gerekçesiyle 2,5 yıldan 6,5 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açmış!

Ne diyelim...

***

Yargı bu durumda...

Çünkü tarafsız ve bağımsız yargının teminatı HSYK hükümetin elinde.

Yargı siyasallaştı!

Adaleti bulmak giderek zorlaşıyor.

Adil olmayan taraflı yargı bu ülkeyi karıştırır.

Rejimi altüst eder.

Dün yargı kötüydü.

Evet ama bugün daha kötü!

Kılıçdaroğlu sonuna kadar haklı!

Adalet oyunu

Son zamanlarda en fazla konuşulan konu yargı oldu.

İktidarın iddiası;

Yargı "taraflıydı",

Yargıyı "dedeler yönetiyordu",

"Yargı bağımsızlığı yoktu",

"Başbakana cezaları hep bir mezhebe bağlı olanlar vermişti",

Yargıda büyük reform yapılmalıydı...

***

Basit olarak hukuku şöyle tarif edebiliriz.

Hukuk;

1- Adaleti oluşturur.

2- Toplumun taleplerini karşılar.

3- Düzeni sağlar.

***

Yargının temel görevi; adaletin düzen içinde oluşmasını sağlarken, toplumun taleplerine de tam cevap verebilmesidir.

Bu nedenle "kamu vicdanı", düzeni sağlayan yasama organı tarafından önemsenmesi gereken en önemli kurum olmalıdır.

***

Evet.

12 Eylül hukuk düzeni, 82 Anayasası'yla baskıcı, özgürlükleri kısıtlayan ve eşitliği yok eden bir anlayış taşımaktadır.

Yurttaş kavramı askıya alınmıştır.

Militer vesayet, demokrasinin önüne geçmiştir.

1000 yıl süreceğine inanılan bir düzeni koruyacak yargı yapısı oluşturulmuştur.

Kendi adaletini dayatmıştır!

Kendi yargısını kurmuş ve buna uygun kendi kurumlarını yaratmıştır!

***

Bu yapının değiştirilmesi için ne yapılmıştır?

2010'da mevcut anayasanın "ruhu ve kurumları "aynı kalarak bazı maddelerin değiştirilmesi için yola çıkılmıştır.

Referandumda halka "hukuk reformu, adalet Rönesansı" sözleri verilmiştir.

Oysa yapılan sadece kurumların üyelerinin değiştirilmesi olmuştur.

Geçen bir yıla bakın...

Bir sene önce HSYK seçimle işbaşına geldi.

Kötü ve taraflı olduğu söylenen,"dedelerden oluşan" ve " Yargıtay'ın tasallutunda" olduğu iddia edilen beş kişilik kurulun yerine, Cumhurbaşkanı'nın Kayserili hemşerilerinin yanı sıra Adalet Bakanı'nın belirlediği listenin "oylanması" sonucu, 10 Adalet Bakanlığı personeli ile Adalet Bakanlığı Müsteşarı ve Adalet Bakanı'ndan oluşan bir kurul ortaya çıkarıldı!

Aslında yakından incelendiğinde kurul üyelerinin tamamının iktidar partisi tarafından seçildiğini görebilirsiniz!

***

Hal böyle iken Adalet Bakanı ısrarla gerçeği saklayarak, "bu iddialar seçime katılan yargı mensuplarına saygısızlıktır" diyor.

Ancak Bakan; Yargıtay'a ve Danıştay'a atanan yüzlerce üyenin, hükümetin gösterdiği kişilere "fire vermeden oy verdiğini" unutuyor!

Her seçilenin de Bülent Arınç tarafından sevinç gözyaşları ile tebrik edildiğini yok sayıyor!

Ne tesadüf... Seçilenler hep Arınç'ın sınıf arkadaşları çıkıyor!

"Yapılanın meslek etiğine uygun" olmadığını, YARSAV'a rakip olarak kurdurulan yandaş örgütün yöneticileri bile "bağıra bağıra" söylüyor!

***

Sonuç?

Gerçek halkımızdan saklandı!

Söylenenlerin hiçbiri doğru çıkmadı.

Yargı bağımsız ve tarafsız olamadı.

Çünkü iktidar bağımsız ve tarafsız olan yargıyı değil, kendisine hizmet edecek yargıyı oluşturmayı hedefliyordu!

Bunu da başardı.

***

Yargının tüm kurumları, yani HSYK, Yargıtay, Danıştay ve Anayasa Mahkemesi, iktidarın atadığı kişilerden oluştu.

Bu durumda hangi savcı ya da yargıç bağımsız ve tarafsız hareket edebilir!

Yargıçların baskı altında oldukları, mesleklerine ihanet etmek istemedikleri ve siyasetin yargıyı yönlendirdiği iddialarını içeren açıklamaları basında peşi sıra çıkıyor.

İstenmeyen kararlar veren hakimlerin, hoşa gitmeyen soruşturmalar yapan savcıların ivedilikle görevden alındığı ve haklarında soruşturmalar açıldığı bilinmeyen gerçekler değil!

***

Deniz Feneri soruşturması ne alemde?

Hiç bahsediliyor mu?

İktidar mensubu bir Allahın kulu "yahu ne oluyor" diye sormuyor!

Hiç mi ahlaka, hakka inançları yok!

Bu dava "Almanya da sonuçlandı bizde niye başlamadı" diye merak etmiyorlar mı?

Aklanmak en büyük erdem değil mi?

***

Hani hükümet yargıya müdahale edemezdi?

Sormak gerekir!

Cumhurbaşkanı 6250 sayılı "şike yasası"nı onaylamadan ve de resmi gazetede yayımlanmadan nasıl bu yasaya göre işlem yapıldı?

***

Burada yıldırım hızı ile hareket eden yargı,

30 senedir hapiste yatan, beraat eden Tahir Canan'ı neden serbest bırakmıyor?

Üstelik Tahir Canan'dan yemek parasını tahsil etmek istemesi de işin trajikomik yanı!

***

Çünkü;

Yargı siyasetin sarmalında.

Yargıç ve savcı siyasetin içine sokuldu..

Artık kimse adaletin yerine geldiğini söyleyemiyor.

Vicdanlarda yargıya olan inanç kayboldu.

En büyük tehlike işte bu!

Adaletin oluşmadığını gören insanlar korkarlar, demokrasiye de inanmazlar.

Korkunun hüküm sürdüğü yerde" baskı rejimi" başlamış demektir.

Unutmadık!

İki gündür, iki gündemi ayrı ayrı takip ediyoruz.

Ayhan Çarkın'ın itiraflarını...

Bir de "Ermeni soykırımının inkarı halinde" ceza verilmesini sağlayan Fransız milletvekili Boyer'in yasasını...

***

Fransız Meclisi'nin verdiği karar kanımıza dokunuyor!

Ayhan Çarkın'ın söyledikleri ise;

bir kulağımızdan giriyor, diğerinden çıkıyor!

***

Aslında birbiriyle bağlantılı değilmiş gibi görülen bu iki olay,

bizim karanlık bir yanımızı,

karakter zaafımızı,

demokrasi ve insan haklarına bakışımızı ve de en önemlisi, düşünce ve ifade özgürlüğüne ne kadar uzak olduğumuzu ortaya koyuyor!

***

Bizi acıtan, 1915'te Ermenilere yapılan katliamların başkaları tarafından ortaya çıkarılıp hesap sorulması!

Tepkimiz o zaman yapılanlardan utandığımızdan dolayı değil!

Çünkü biz kendi insanımızın;

sırf temel yaşam haklarını istediği,

eşit yurttaş olmak için direnç gösterdiği,

farklı köken, dil, din, inanç ve kültürlerinin tanınmasını beklediği,

emeğine sahip çıktığı,

insan sömürüsüne dur dediği,

adil paylaşımı talep ettiği için öldürülmesine göz yumabiliyoruz!

***

"Öteki olanları" dışlayan, onları toptan yok etmeyi düşünen anlayış, 1915'te yapılanları çok dikkate almaz.

Hatta "reddetme" aymazlığını da kolayca gösterebilir!

Ermeni tasarısı için Fransızlara tarihlerini hatırlatanlar, yakın tarihimizde bizzat kendilerinin içinde bulunduğu olayları unutuyor!

***

Bu nedenle onlar için Ayhan Çarkın'ın anlattıkları, iç politikada kendilerine bir katkı sunacaksa, demokratikleşme propagandasını güçlendirecekse değer kazanıyor!

Bu nedenle, gerçek demokrasinin kurulması adına "faili meçhulleri araştırmayı, kontrgerillanın üzerine gitmeyi,

dışlanan büyük çoğunluğun haklarını vermeyi" akıllarına getirmiyorlar.

Bugüne kadar Ermeni olaylarıyla "yüzleşmeyen" anlayış, inkarcı tavrıyla insan haklarına saygıda kusurlu bir ülke haline geliyor...

***

Evet, tarihi siyasiler yargılayamaz, ama siyasiler tarihin doğru anlaşılınasını sağlayacak ortamı hazırlar.

Doğru tarihin bilinmesi, insana olan saygının pekişmesine, geleceğin daha duyarlı kurulmasına neden olacaktır.

Tarihinizdeki gerçekleri bilmek, bu gerçeklerin nedenlerini öğrenmeyi de getirecektir.

Aynı olayların tekrarında aynı hataların yapılması engelleneceği gibi, yeni felaketlerin önünün de kesilmesini sağlayacaktır...

Hele geçmişlerinde "insan hakları ihlalleri" olan ülkelerin bunlarla yüzleşmeleri halinde daha da saygın olacakları kesindir!

***

İç siyaseti köpürtmek adına Fransa'ya karşı alınan tedbirler iktidara şimdilik fayda sağlar...

Gururları okşar...

Karizmayı parlatır...

Ama sonrası ne olur?

***

Bakın 577 üyeli mecliste 60 milletvekilli, Türkiye'nin gözünün içine bakarak bu yasayı çıkarıyor...

Sarkozy, Cumhurbaşkanı Gül'ün telefonlarına çıkmıyor...

Fransız Dışişleri Bakanı "aşırı tepki göstermenize gerek yok" diyerek işi küçümsüyor!

Aslında galiba küçümsenen bizim ülkemiz oluyor!

***

Biz Fransa'ya; "düşünce ve ifade özgürlüğünü katlediyorsunuz" diyoruz!

"Araştırmayı, bilimi, insanların temel hakkı olan bilgi edinmeyi yok ediyorsunuz" diyoruz!

Bu sözler için çok ama çok haklıyız.

***

Peki Fransa bize "sizde düşünce ve ifade özgürlüğü var mı" diye sorduğunda ne cevap vereceğiz!

Çıkmayan kitaptan tutuklu, olmayan delillerden suçlu olan insanların varlığını inkar mı edeceğiz?

Hapisteki 60'ı aşkın gazeteciyi yok mu sayacağız!

***

Fransa'nın yaptığı kabul edilemez!

Ama bizim de yüzleşmemiz gereken olaylar var!

Dersim'in, Sivas'ın, Çorum'un, Maraş'ın, 1 Mayıs 77'nin, binlerce faili meçhul cinayetin, Mumcu'nun, İpekçi'nin, Doğan Öz'ün, Akın Özdemir'in, Tütengil'in, Üçok'un ve isimlerini sayamadığım değerlerimizin akıbetleriyle yüzleşmeden dünyada sözü dinlenir bir ülke olamayız!

***

Ayhan Çarkın'ın itiraflarını çok önemsiyorum...

Cesetlere ulaşılır ya da ulaşılmaz.

Önemli olan; öldürme itirafları ve devletin gizli çetesinin yurttaşlarımızı katletme yetkisinin gün yüzüne çıkmış olması.

***

Kısacası her iki ülkenin de düşündükleri ve yaptıklarında samimi olması gerekir.

***

Bugün bir acı geçmişi, karanlık ve ayıplı geçmişimizi daha hatırlıyoruz!

19 Aralık 1978 yılında başlayıp sekiz gün devam eden Maraş katliamında kaybettiğimiz bine yakın insanımızı bir kez daha anıyoruz.

Yıllar geçse de acılarını paylaşıyoruz... Onları unutmadık!

***

Maraş olaylarını unutturmak istemeyen Münih'te yaşan dostum Adnan Cangüder bir şiir yazmış.

Sizlerle paylaşmak istiyorum.

Münih 15.12.2011

Ve Maraş...
Bir çivi çakıldı ağaca
Ucunda cenin.
Yaşama tutunamadan
ağaca tutturulmuştu
çırılçıplak öldürüldüler.
ve kefensiz
ve habersiz
ve sahipsiz
toprağın derinliğine
karışıp gittiler...

***

Tornavida ucunda bir göz;
uzaktan elinde sallayarak
ve gülerek geliyor.
Dünyayı zapt etmiş kahraman!
Cennet ninem ise şimdi gözsüz
ve foseptik çukurunda
seksenini devirmiş
öylece yatıyor

Ne de güzel süslemişlerdi
tarlalarını ve bahçelerini,
oysa aynı tarlalara ve balıçelere
evlerinden alınıp
parçalanmış olarak
atılacaklarını bilmeden...
Hasatlarını kim kaldıracaktı?

***

Hiç arama asker polis nerede diye!
Askerlerin ve polislerin arasından,
çıkıp geldiler.
Ellerinde baltalarla, kazmalarla
ve sonra da kaldılar
gitmediler...

***

Çok önceden kesmişlerdi;
aynı topraklarda
kılıç artıklarını
ve diğerlerini...
Ve sonra bizleri
kibrit çöpü kırar gibi,
kırdılar
Maraş'ta!
Maraş'ta...

Alacakaranlık!

Ülkenin en önemli gündemi CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun "Silivri davaları" için söylediği sözlerle ilgili

olarak dokunulmazlığının kaldırılması için düzenlenen "fezleke girişimi" oldu.

Kılıçdaroğlu'nun bu fezlekeye cevabı, haklı olarak çok sertti.

Kılıçdaroğlu, "halk adına verdiği mücadelenin sonucunu bilerek yola çıktığını" belirtip, "bırakın yargılamayı, darağacı kursanız bile beni korkutamazsınız" diyerek, gittiği yolda kararlı olduğunu gösterdi.

Bu sözlerle kendine yakışanı yaptı!

***

Takdir edilmesi gereken bir diğer konu ise CHP milletvekillerinin, belki de ilk kez, genel başkanlarının arkasında tam kadro olarak tüm güçleri ile durmaları.

Ayrıca CHP örgütünün ülkenin her yanındaki eylemleri, ana muhalefet partisinin uyanışını göstermekte...

Baykal/SAV birlikteliğinin CHP'yi iç karışıklığa götüreceği "Olağanüstü Kurultay" çağrısı yaptıkları bir zamanda sağduyulu partililerin, ideolojik dayanışmasını ve genel başkanlarına sahip çıkmalarını çok önemsiyorum.

Heyecan dolu bu birliktelik, CHP'yi asıl görevi olan, toplumsal muhalefetin önderliğine götürecek yolu tekrar açacaktır.

***

Bilinmelidir ki, hukukun üstünlüğüne inanılmayan bir ülkede demokrasinin kuralları ve kurumları oluşamaz.

Yargının adaleti sağlayamadığı inancının toplumda yerleşmesi Türkiye'nin demokrasiye geçmesini engellemektedir.

***

Bugün Kılıçdaroğlu için açılan dava ve dokunulmazlığın kaldırılması için hazırlanan fezlekenin anlamı açık.

Bu, iktidarın " hegemonik" yönetim anlayışını siyasetin üzerinde de kullanmaya yönelmesidir.

Yargının siyasallaştığı kanısı, toplumsal konsensüse dönüştü.

Bu durum Türkiye'de düşünce ve ifade özgürlüğünün askıya alınmak istendiği sonucunu çıkarıyor.

***

Şu anda Meclis'te milletvekillerinin dokunulmazlığının kaldırılması için 622 dosya bekliyor...

Dosyaların çoğunluğunu yüz kızartıcı suçlar oluşturmakta!

Sahtekârlık, ihaleye hile karıştırmak vs...

Başbakanın da benzeri suçlardan dosyası var!

Bunlarla ilgili herhangi bir girişim doğal olarak yapılmazken,

Kılıçdaroğlu'nun ifadelerini suç olarak kabul etmek düşünce özgürlüğünün anayasal hak olarak görülmediğinin dışavurulması demektir.

***

Oysa AKP iktidarı ülkede ileri demokrasi olduğunu iddia etmektedir.

İleri demokrasinin önemli kriterleri vardır.

Başında ahlak gelir!

"Siyasi etik" tüm siyasetçiler için geçerlidir...

Kimsenin suç işleme hakkı yoktur.

Herkes eşittir.

Ancak siyasiler yurttaşlardan daha çok sorumludur!

Ülkemizde bu anlayış ne kadar geçerli?

***

Mukayese etmek için başka ülkelerde "ne oluyor", ona bakalım...

Karşılaştırma bize hangi konumda bulunduğumuzu gösterecektir...

Mannheim'da oturan dostum Kazım Kaya, Almanya gündemini sarsan konularla ilgili peş peşe iki haber verdi.

Bakalım;

1- Almanya Cumhurbaşkanı Wulf ile ilgili son bilgiler şöyle;

Cumhurbaşkanı Wulf, ev kredisi ile ilgili haberlerin "bir kaç gün sonra yazılması" için Bild Gazetesinin genel yayın yönetmenine bir mail atmış...

Bu mesaj yayımlanınca basın ve sivil toplum kuruluşları çok büyük tepki göstermiş.

Olayın ortaya çıkması sonrası Cumhurbaşkanı basın ve halktan özür dilemiş ve bunun "çok büyük hata" olduğunu kabul etmiş. Ancak eleştirilerin dozu yükselmeye devam ediyor. Cumhurbaşkanı'nın istifa etmesi isteniyor!

***

2- Mainz'ın SPD'li Büyük Şehir Belediye Başkanı'nın Honduras seyahatinde, otelde içtiği şarabın parasını ödemediği ortaya çıkmış.

SPD olaya el koymuş...

Yoğun eleştirenlerden sonra Belediye Başkanı görevinde istifa etmiş.

İşin en önemli noktası Mainz, 60 yıldır SPD tarafından yönetilmekteymiş.

Bu olaylar bizde olsaydı nasıl tepki gösterirdik?

Ne söylerdik?

Ne yapardık?

***

Demokrasi basit bir rejim değil!

Siyaset ise hiç kolay bir iş değil.

Çünkü hukuku savunan, adaleti oluşturan, demokrasiyi kuran siyasetçinin ta kendisi!

Bizde saygın siyasetçi özelliği taşıyan insanların sayısı ne yazık ki çok az.

Ancak bunların ötesinde, demokrasiyi, hukuku ve özgürlüğü isteyen halk olmalı!

Bu uğurda duyarlı basın bulunmalı!

Halk ve basının denetlediği partilerde ahlaklı siyasetçiler çoğalmadıkça geleceğimiz hep alacakaranlık kalacaktır!

Daha bitmedi!

Beş yıl önce dün BirGün'ün üzerine bir kaya düştü!

Kardeşimiz Hrant'ın ölüm haberi bir anda tüm gazeteyi sarmıştı.

Ne oldu?

Nasıl oldu?

Kim yaptı?

Diye soranlar, gözü yaşlı gerçeği arıyorlardı.

AGOS gazetesinin önünde yüzü koyun yatıyordu Hrant!

Cesur bir düşünce adamı yerde öyle bakıyordu millete "neden, neden" diye!

***

Sadece bizler için değil, Türkiye için de büyük bir infial uyanmıştı.

Müthiş bir fırtına kopmuştu.

Türkiye'nin insana verdiği değer, demokrasi anlayışı ve hukuka bakışı darmadağın olmuştu...

Hrant, bu pis gerçeği tüm dünyaya kaldırım üzerinden göstermişti!

***

Beş yıl öncesini hatırlayın...

O günlerde AKP'li basın, milliyetçi matbuat;

Hak, özgürlük, eşitlik ve demokrasi bekleyenleri...

Değişik kimlikleri kucaklayarak barış isteyenleri...

İnsan olmanın onurunu öne çıkaranları...

Anayasa ve evrensel hukuka inananları...

Yaşam hakkını savunanları...

Geçmişle yüzleşmek isteyenleri...

Kısaca, kardeşçe mutlu bir yaşam hedefleyenleri suçlu sayıyordu.

Düşünen herkesi hedef gören bir zihniyet siyasetin gücüyle birlikte insanlar üzerinde baskı kuruyordu!

***

"Ermeni katliamını tartışalım" diyenlere "hain", geçmişle hesaplaşmak isteyenlere de "Türk milletini arkadan vuruyorlar" diyen bakanlar, siyasiler, yazarlar görmüştük o günlerde!

Hrant Dink'i düşüncelerinden dolayı yargılayan mahkemelere şahit olmuştuk...

Onu "hedefte" gösteren yayımlar ve yorumlar izlemiştik...

Hatta İstanbul Valiliği'nde, "MİT tarafından dikkatinin çekildiğini" bile biliyorduk...

***

Sonunda Hrant'ı vurdular.

Türkiye'nin vicdanını susturdular.

Ülkenin kardeşliğini parçaladılar.

Demokrasiyi katlettiler.

Egemenliklerini devam ettirmek için...

Halkı sindirmek için...

Emeği sömürmek için...

Ve bu vahşi düzeni devam ettirmek için...

Hrant'ı öldürdüler!

BirGün çalışanları Türkiye'nin yapısını biliyordu.

BirGün gözyaşlarını içine akıttı, mücadelesini sonsuza kadar sürdürmeye yemin etti.

***

Demokrasiden yana olanlar, aydınlar, yazarlar Türkiye'nin "derin gücünü" görüyordu.

Ama en önemlisi halk "derin devletin kara ilişkisinin" farkındaydı.

Beş yıl önce Hrant Dink'i yüz binler uğurladı.

Milyonlar kalbine kazıdı...

***

İki gün önce beş yıllık dava neticelendi.

Dağ fare doğurdu!

18 yaşın altındaki tetikçi Ogün Samast ile azmettiren Yasin Hayal ceza aldı!

Erhan Tuncel beraat etti...

Çünkü Hrant'ı bir örgüt öldürmemiş!

Meğer kahvede oturan iki lümpen genç, hoşlarına gitmeyen sözlerinden dolayı bir "Ermeniyi" öldürmüş!

Gelinen yer burası!

Ne kadar basit!

***

Türkiye'de son yıllarda 14 bin kişi örgüt suçundan yargılanıyor.

Halay çeken, pankart açan, hak isteyen gençler örgütlü terör yapıyorlar diye hapisteler.

Hatta Dink vahşetini araştıran Nedim Şener, Ahmet Şık,Tuncay Özkan bile örgüt suçlusu!

Ama Samast, Tuncel ve Hayal'in örgütü yok!

***

Bu karar, devletin gerçek yüzünü bir kez daha ortaya çıkardı.

Hrant Dink cinayeti, DERİN DEVLETİN tekrar yakalanışıdır!

***

Dink'in öldürüleceği biliniyordu...

Bu bilgi, görevlilere 17 kez bildirilmişti!

Valiler, emniyet müdürleri, istihbarat amirleri, jandarma elemanları sorumluluklarını yerine getirmemişlerdir!

Herkesin bildiği bir eyleme karşı Dink'i devlet korumamıştır.

Başbakan, "Olaydan 32 saat sonra faili yakaladık" demektedir.

Bilinen failin bu kadar zamanda yakalanması bile görevlilerin aymazlığını gösterir.

Katil yakalandıktan sonra dönemin Emniyet Müdürü Cerrah hemen bir açıklama yapmış, "örgütlü bir eylem olmadığını, milliyetçi duyguların infiali olduğunu" açıklamıştı!

***

Beş yıl sonra mahkeme de Cerrah'ın açıkladığı anlayışla karar aldı!

Örgüt yok!

İki kişinin bireysel eylemi var...

***

Derin devlet kendini yine kurtardı...

Dava sırasında kamu görevlileri yargılanamadı...

Çünkü;

Bir kısmı ile ilgili delil bulunmadı.

Bir kısmına başta Başbakanlık olmak üzere, yetkili birim amirlerince yargılanmalarına izin verilmedi.

Gerekli belgeler getirilmedi.

Bazı deliller kabul edilmedi.

TİB'in kayıtları incelenmedi.

Eylem günü orada bulunanları tespit eden avukatların taleplerine kulak asılmadı.

Savunma tam yapılamadı.

Adil yargılama ile ilgili kuşkular giderek arttı.

***

Bütün ifadelerde "örgüt" olduğu belli iken, mahkemenin burada "örgüt yoktur" demesini nasıl açıklayacağız?

Oysa; tetikçi Ogün Samast, Samsun'da yakalandığında, Türk bayrağı ile hatıra fotoğrafı çektiren polis ve askerlerin yeterince sorgulanmadığını,

Samast yakalandıktan ve emniyette sorgulanmış olmasına rağmen, İstanbul'da cezaevine konulurken üzerinden çıkan "iki adet sim kartının" kimler tarafından verildiğinin araştırılmadığını biliyoruz!

***

Duruşmaları beş yıldır takip edenler bile katilin arkasındaki örgütü görebilmişken mahkemenin bu tespiti yapamamasını neye bağlayacağız?

Üstelik Mahkeme Başkanı'nın "kararın eksik olduğunu" itiraf etmesini nasıl değerlendireceğiz?

Bu sorulara henüz cevap bulamadık...

***

Cumhurbaşkanı, Başbakan, Başbakan yardımcısı ve ana muhalafet liderinin karardan tatmin olmadıklarını dile getirmeleri olumlu bir gelişme.

Ama beklentilerinin adresinden olumlu sonuç çıkmazsa o zaman ne diyecekler?

***

Bu kez de derin devlet kendini korudu!

Çünkü;

Derin devletle mücadele ettiğini söyleyen siyaset, aslında kendi geleceğini derin devletten korumaya çalışıyor!

Demokrasi, özgürlük ve eşitlik adına mücadele etmiyor!

Hukukun üstünlüğünü oluşturan altyapıyı önemsemiyor!

Bugün yapılan "kışla ile caminin" rövanş kavgası!

Kimse bu halkı aldatacağını düşünmesin.

***

Şimdi başka bir infial yaşanıyor...

Hrant Dink'ten sonra adalet de katledildi!

Dün on binlerce duyarlı insan bu nedenle İstanbul'da yürüdü.

Adalet istiyoruz!

Hepimiz kardeşiz!

Hepimiz Ermeniyiz!

Tam demokrasi!

Diye...

***

"Bu DAVA biz BİTTİ diyene kadar BİTMEZ!"

Dünkü BirGün'ün manşeti tarihe kazındı.

Herkes bunu böyle bilsin!

Ne yaman çelişki yaşıyoruz

Bugün Türkiye'nin en önemli konusu, Dink davasının beklenmeyen bir şekilde sonuçlanması.

Hukuk, adaleti yerine getirirse anlamlı oluyor.

Adalet ise evrensel ilkelere göre öncelikle kamu vicdanında şekilleniyor.

Yargı kararlarından beklenen, bu niteliklerle özdeşleşmek...

Ama heyhat!

***

Üç gün önce verilen karar kimseyi tatmin etmedi.

Dink'i öldüren tetikçi Ogün Samast ve onu azmettiren Yasin Hayal "şöyle bir" cezalandırıldı.

Başta Erhan Tuncel olmak üzere diğer sanıklar serbest bırakıldı.

Belli ki birkaç zaman sonra Hayal ve Samast da serbest kalacak!

***

Beş yıl süren mahkemenin gidişatı, ne kendini ne mağdurları, ne de kamuyu tatmin ediyordu.

Dink'in avukatlarının defalarca uyarmasına rağmen yeterli araştırma ve gerekli çalışma yapılmıyordu.

Nihayet "örgütlü bir eylem yoktur" diyerek bir çırpıda mahkeme bitirildi.

O kadar belirgin bir telaş vardı ki, bir sanığın hakkında işlem yapılması dahi unutuldu!

***

Milyonlarca insan bu karara katılmadığını açıkça belli etti.

Hrant Dink'in öldürüldüğü 19 Ocak günü İstanbul ve Türkiye'nin her yanında yurttaşlar tepkisini "sessiz çığlıklarla" gösterdi.

"Faşizme İnat, Kardeşimsin Hrant" diyerek, mücadele yolunun daha çok uzun olduğunu ülkeye duyurdu.

Milyonlar kararlı ve cesurdu...

Çünkü biliyorlar ki, bağımsız ve tarafsız yargı olmadan tam demokrasi kurulamıyor.

***

"Böyle bir karar nasıl çıkar" diye düşünürken Dink davasının yargıç ve savcılarından peşi sıra gelen açıklamalar bizi daha büyük kuşkulara götürdü.

Sanık Erhan Tuncel'in avukatı dahi son duruşmada, "suikastın arkasında Ergenekon var" demişken, heyet örgütlü suç olmadığına nasıl karar vermişti?

Bu sorunun yanıtını, Vatan gazetesine açıklama yapan dava yargıcı Rüstem Eryılmaz'ın sözlerinde arayalım...

***

Eryılmaz, Ergenekon ana davası devam ettiği için örgüt konusunda karar vermediklerini savunuyor. Ve diyor ki; "Bir örgütün hukuki varlığının ispatı için bu konuda açılan davanın karara bağlanması, Yargıtay'ın da onaylaması gerekir. Böylece hukuki olarak örgütün varlığı tespit edilmiş olur."

***

"Hrant Dink suikastının arkasında örgüt yok" diyen hakim Eryılmaz, olayın sadece bir cinayet olmadığını da söylüyor. Ancak bu yönde elde yeterince delil bulunmadığını öne sürüyor. Ve ekliyor;

"Bu cinayetin birkaç simitçinin işi gibi basite indirgenmesine karşıyız. Bizce de basit bir cinayet değil."

***

Yargıç Eryılmaz'ın en can alıcı açıklaması ise kişisel olarak verilen karardan memnun olmadığının altını çiziyor olmasıdır!

Eryılmaz; "kişisel olarak siz tatmin oldunuz mu diye sorarsanız, azmettiren birileri olması gerektiği için evet olmadım derim" diyor!

***

Hakim Rüstem Eryılmaz, suikastın azmettiricisi Yasin Hayal'in arkasında da başkalarının olduğuna inanıyor: "Bu

cinayet Hayal'in kafasından çıkmış bir fikir değil. Azmettiren birilerinin olması gerekir. Şahsi fikrim bu.

Ama bu durumun hukuki olarak varlığını kabul edebilmek için deliller olması gerekir."

***

Bu açıklamalardan sonra Başsavcılık adına davanın görüldüğü İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nin duruşma savcısı Hikmet Usta, Dink kararı için temyiz dilekçesi verdi.

Savcı Usta,

"Hâkimler elbette verdikleri kararlarında bağımsızdırlar. Etki altında kalmadan karar vermeleri gerekir. Ancak basına yansıyan mahkemeden yapılan 'Örgüt var, delil yok' açıklamasına karşı biz 'Örgüt de var, delil de var' diyoruz, hem de fazlasıyla var olduğunu belirtmek istiyoruz" diyerek cevap veriyor.

***

Savcı Usta dilekçesinde devam ediyor...

"Türkiye'nin en önemli suikastlarından biri olan Hrant Dink suikastıyla ilgili duruşmalarda beyan ettiğimiz esas hakkındaki mütalaalarımızda, müdahiller tarafından verilen mütalaalarda, sanıklardan Erhan Tuncel'in avukatı Erdoğan Soruklu'nun son savunmalarında ve dosya kapsamındaki pek çok delillere göre örgüt yapısı ispat edildiği, anlatıldığı ve kabul edildiği halde ve hatta sanık Erhan Tuncel'in son savunmalarında örgüt iddiasını inkâr bile edememesine ve yine bu konuda dosya kapsamında pek çok delilin ortaya konulmasına rağmen, mahkemece bunların hepsi göz ardı edilerek, dosyadaki delilleri iyi incelemek suretiyle örgüt yapısının olmadığı gerekçesiyle beraat kararı vermek suretiyle yasaya aykırı davranıldığı anlaşılmaktadır" diyor.

***

Görülen o ki, alınan karardan yargıç da,savcılık da, mahkeme de memnun değil!

Biz zaten hiç değiliz!

Peki, o zaman bu karar neden aceleye getirildi?

Bu mahkeme üzerinde bir baskı mı oluştu?

Şayet varsa, bu baskının arkasında kimler vardı?

***

Bu sorulara cevap aranıyor...

Cevaplarını duymasak bile sorduğumuz sorularla

Hrant'ı öldürenlerin devletin içine yerleşmiş "derin ilişki ağının" aktörleri olduğunu görebiliyoruz.

Devletin güvenlik güçleri, Hrant Dink'i korumadılar, ölümüne göz yumdular.

Yargı, katillerin arkasındaki güçleri ortaya çıkaramadı.

Siyasi iktidar; bürokratlarını korudu, katliamın mühendislerinin bulunmasını engelledi.

Şimdi bize bekleyin diyorlar!

Neyi bekleyeceğiz? Godot'yu mu!

Kılıçdaroğlu...

BirGün'ün Ankara Temsilcisi Yaşar Aydın ile birlikte çarşamba günü, CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile söyleşi yaptık. Kılıçdaroğlu tüm samimiyetiyle, parti içi sorunlardan Türkiye'nin bugününe kadar birçok konuya zamanın el verdiği sürede değindi.

CHP Genel Başkanı ilk olarak, "tüzük kurultayından" beklentisini dile getirdi. İki kurultay yapılmasının zorunluluğunu ortaya koydu. İmza toplayanların gündeminin yetersiz olduğunu, oysa tüm tüzüğün elden geçirilmesi gerektiğini

söyledi. Beklentilere cevap veren bir tüzüğün bilinçli ve yoğun bir emekle oluşturulabileceğine değindi.

Kılıçdaroğlu haklı...

CHP sol, değişimci ve devrimci bir çizgiye, yani taşıdığı misyona dönebilmek için demokratik bir tüzüğe sahip olmalı.

Bilinmeli ki; üye hakkı, hukuku ve sorumluluklarını ortaya koyan, toplumla bağlantılarını kuran ve siyaset yapma biçimini şeffaflaştıran bir tüzük, CHP'yi iktidara taşıyacak altyapıyı oluşturacaktır.

CHP, siyasete bakışını, sorunlara koyduğu teşhisi, iktidar hedefini ortaya koyacağı program, proje ve planlarla belirleyebilir... Bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu vahim durumdan çıkışın umudu olabilmek için CHP, sosyal demokrasinin gereğine uygun, ülke şartlarını gözeten ve toplumsal değişimi yakalayan bir parti olmak zorunda.

Kılıçdaroğlu'nu bu konuda kararlı gördük.

***

Erdoğan'ın yönettiği siyasi iktidarla ilgili yorumunu 10 yılın özeti olarak almalıyız: "Türkiye'de demokrasi yok. Postmodern bir dikta yönetimi var. Bu dikta yönetiminin özelliği ise dikta yönetiminin başındaki kişinin apoletsiz olması! Geçmişle farkı bu."

***

Başbakan Erdoğan'ın dünkü yaptığı konuşma bu görüşü kuvvetlendiriyor.

Başbakan "dindar bir gençlik yetiştireceğim" diyor.

Bir şeyi toplumun hilafına yapmaya kalkışmak faşizmdir!

Daha düne kadar, "ne yiyeceğimize, ne giyeceğimize ve de nasıl düşüneceğimize karışılan yerde demokrasi yoktur" diyenler, bu inadı nasıl yorumlayacaklar, doğrusu merak konusu!

***

Kılıçdaroğlu, dış politika ve Uludere olaylarında çok net konuştu. Türkiye'nin komşularıyla dünden daha sorunlu hale geldiğine dikkat çekti. Bunun Türkiye için büyük tehlike olacağını söyledi. Uludere'de ölen 34 yurttaşımızın katliamının sorumlularının hala ortaya çıkarılmamasına değindi. Bu ölümlerin nedeni olan yanlış istihbaratı verenler, gerçek sorumlular bulunmadıkça, ölümlerin birinci derecede sorumlusunun Başbakan olduğu yineledi.

***

Kendi ülkesinin çıkarlarını düşünmeden "dış politika taşeronluğuna soyunan" bir ülkenin geleceğinin de o patronlar tarafından ipotek altına alınacağı açık. Üstelik komşuların en yakıcı meselesi olan mezhep ve ırk kavgasının bizim iç sorunlarımızı daha da tetikleyeceğini görmemek, safdillik olacaktır.

Erdoğan, hala Uludere olayıyla ilgili bir şey söylemiyor. 34 yurttaşın ölümünü kapatmak için oluşan suni gündemin peşinden giderek kurtulmaya çalışıyor. Ancak Kılıçdaroğlu bu konunun kararlı takipçisi olacağını belirtiyor.

***

Kılıçdaroğlu'nun en önemsediği konu yargı.

Özel yetkili mahkemeleri çok eleştiriyor... Apoletsiz iktidarın elindeki en önemli silah olarak ÖYM'leri görüyor. DGM'lerde görülmeyen bir şekilde hukuktan uzak olduğunu açıklıyor... İktidarın muhalefeti susturmak için yaptığı operasyonları ÖYM aracılıyla sürdürdüğünü söylüyor... Deniz Feneri savcılarına yapılan muameleyi "Postmodern dikta yönetiminin somut göstergesi" olarak nitelendiriyor...

***

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile yaptığımız söyleşiden, "CHP'nin bundan böyle daha kararlı, cesur ve halkın

anlayacağı dilde ve halkla içice bir siyaset yapmaya hazırlandığı" sonucu çıkıyor. CHP, bugüne kadar partinin ağır işlemesine neden olan yapısal sorunları çözerek yeni projelerle siyaset yapmaya hazırlanıyor.

Kılıçdaroğlu'nda gördüğümüz, onu diğerlerinden ayıran en önemli fark, Türkiye'yi yönetmeye talip olması ve iktidar olmayı samimiyetle hedeflemesi.

Yeni ve gerçek sol kadrolar bularak bu hedefine ulaşması mümkün. Tabii içlerinden birileri ayağına dolanmazsa!

Hacı Bektaşi Veli'nin düşündürdükleri...

Geçtiğimiz cumartesi günü Hacı Bektaş ilçesinde çok önemli bir toplantı yapıldı.

Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği'nin düzenlediği "**Uğur Mumcu ve Faili Meçhuller**" temalı panel, büyük ilgi gördü.

TBMM Başkan Vekili Güldal Mumcu, Isparta CHP Milletvekili Ali Haydar Öner, Belediye Başkanı Ali Rıza Selmanpakoğlu ve Dernek Başkanı Nafiz Ünlüyurt'un konuşmalarıyla başlayan panelde Susurluk Komisyonu Başkanı Mehmet Elkatmış, gazeteci/yazar Necdet Saraç ve ben düşüncelerimizi aktardık.

Hacı Bektaşlı aydınların yoğun katılımı, dikkatli yorumları ve bilinçli katılımlarıyla konu derinlemesine irdelendi.

Toplantı, dönemin Belediye Başkanı Mustafa Özcivan ile birlikte 18 yıl önce temelini attığımız kültür merkezinde oldu...

Mustafa Özcivan'ın belediye başkanlığı döneminde Kültür Bakanlığı olarak ilçeye önemli yatırımlar yaptık.

Alevi/Bektaşi Araştırma Merkezi'nden amfi tiyatroya, toplantı salonlarından çevre düzenlemesine varıncaya kadar

bir dizi hizmeti dönemin başkanı Özcivan'ın katkılarıyla gerçekleştirmiştik.

Ama asıl Hacı Bektaş Veli'yi anma törenlerine Cumhurbaşkanı düzeyinde katılınmasını ve Alevilik ve Bektaşilik üzerine ilk kez Bakanlığın yayınlar çıkarmasını söylemeden geçemeyeceğim...

***

Bu panelin açılış konuşmasını yapan TBMM Başkan Vekili Güldal Mumcu, bugüne kadar duyulmayan net sözler söyledi.

Son derece içerikli, Türkiye'nin kirli tarihinde önemli tespitler yapan etkili konuşmasını şu vurucu tümcelerle bitirdi.

"Her devlet, terörü ortadan kaldırmak, vatandaşlarını korumak için istihbarat yapar. MİT de bizim ülkemizin istihbarat kuruluşudur.

MİT Müsteşarı Hakan Fidan geçenlerde gazetecileri kurumunda ağırlamış. Bu görüşme bana zamanın MİT Müsteşarı Teoman Koman'ın 1992 Temmuz'undaki benzer bir davetini hatırlattı.

O basın yemeğinde Koman, "toplumda sansasyon yaratacak şahıslara yönelik suikastlar düzenleneceğini istihbar ettiklerini" kaydedip, "hatta içinizden biri hedef olabilir" dedikten sonra, "AMA BİZ ÖNLERSEK BÖYLE BİR ŞEY OLMAZ" demişti.

Ve hepimizin bildiği gibi bu konuşmadan altı ay sonra, 24 Ocak 1993 günü Teoman Koman'ın söz konusu yemekli basın toplantısına katılanlardan biri olan UĞUR MUMCU, bir suikast sonucu öldürüldü.

Güldal Mumcu soruyor:

BİLİYORDUNUZ DA NEDEN ÖNLEMEDİNİZ?

***

Mumcu devam ediyor; "Uğur'un öldürülmesinden sonra benim bilgime başvuran DGM askeri savcısı Ülkü Coşkun'un "Bu işi devlet yapmıştır. Siyasi iktidar isterse çözer" sözü ne anlama gelmektedir? Yani devlet denen aygıt her şeyi görüyor, biliyor, izliyor, gözlüyor ama önleyemiyor. Öyle mi?"

Şimdi soruyorum; "Bu ülkede faili meçhul cinayet var mı?"

***

Wikileaks belgelerinde ortaya çıkan yeni bilgileri Güldal Mumcu'nun ortaya koyduğu gerçekler açısından değerlendirebilirsek taşları doğru yerlere oturtabiliriz.

***

Polisin ABD yetkililerine verdiği brifing, Ergenekon davasının içeriği ve sonuçlarıyla ilgili değerlendirme, Deniz Baykal'ın rüşvet almasıyla ilgili belgeler ve Yaşar Büyükanıt'ın kızı ile ilgili CD yukarıdaki organizasyonun uzantısı olarak görüldüğünde "kirli yapı" kendini gösteriyor.

***

Bu yapıyı teşhis etmek kadar, yapının yaşamasına neden olan kaynakların kesilmesi için kararlı ve cesur olmak, öncelikli bir adım olmalıdır!

Bunu yapabilir miyiz?

***

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu Wikileaks belgeleri için; "Bu bilgilendirme olayındaki davranış doğruysa Türkiye süratle sömürge ülkesi konumuna geliyor demektir. Türk istihbaratı, Türk polisi, ABD Büyükelçiliği'nde brifing veriyor. Şu ana kadar 'brifing verilmedi' diye hiçbir yalanlama gelmedi. Bu vahim bir durumdur. Başbakan'ın çıkıp kamuoyunu bilgilendirmesi lazım. Eğer bunlar Türk kamuoyundan gizlenerek yapılıyorsa ve kamuoyunun bilmediklerini ABD biliyorsa, ortada çok ciddi bir sorun var demektir" diyor.

Bu doğru saptamayı yeterince değerlendirebilirsek, Güldal Mumcu'nun sorularının cevaplarını yakalayabiliriz.

Aklımızı kullanmanın zamanı geçiyor!

ÖYM kalkmalı!

Sonda söyleyeceklerimi hemen baştan aktarayım. Günlerdir gündemi şok eden olayların ışığında bir gerçek ortaya çıkmıştır ki o da; Kürt sorununun çözümü bir başka bahara kaldığıdır...

***

Demokratik Türkiye'yi oluşturan, hukukun üstünlüğüne inanan, örgütlü toplumu isteyen, özgür bireyi yaratan, eşit ve adil bir paylaşımı sağlayan laik ve sosyal bir devletin yeniden yapılandırılması için daha çok mücadele etmemiz gerekiyor.

***

Sadece "yasama, yürütme ve yargı" erkleri arasında denge kaybolmamış, çağdaş demokrasinin kurulması konusunda kavram ve kafa karışıklığı da had safhaya çıkmıştır!

***

İddialar çok vahim...

KCK'yı kuran, KCK'yı yöneten, eylemlerini hazırlayan MİT'miş!

Yeni yapılacak anayasada "özerk Kürdistan" sözü veren, çıkacak sorunların çözümünde BM ve NATO'dan yardım alacağını belirten, PKK'yı koruyan, PKK'yı özerk Kürdistan'ın polisi olarak tanıyan MİT'miş...

Abdullah Öcalan'ın mektuplarını taşıyan, emirlerini Kandil'e ulaştıran, yapılacak silahlı eylemleri güvenlik güçlerine bildirmeyen MİT'miş!

Bu bilgilere İstanbul polisi Diyarbakır'da ulaşmış.

KCK soruşturmasını yapan Özel Yetkili Savcılığa belgeleri vermiş...

Savcılık bu konuları soruşturmak üzere MİT Müsteşarı Hakan Fidan, Eski Müsteşar Emre Taner ve Müsteşar Yardımcısı Afet Güneş'i adliyeye davet etmiş...

Bu, bugüne kadar önümüze gelen en önemli gelişmeydi.

***

Sakin bir şekilde değerlendirmek gerekirdi.

Kürt sorununun çözümünde diyalog vazgeçilmez bir çözüm yolu olarak görülüyor. Kaldı ki, silahlı eylem içinde bulunan örgütlerle barışı sağlamak için tüm dünya bu yöntemi kullanıyor.

Her ülkenin diyalog yöntemi kullanacak örgütleri var. Bunlar istihbarat kuruluşlarıdır. Bilinen tanımla "ülkelerin gizli örgütleri"dir. Zaten onlara "gizli" denmesindeki neden de, halk ve ülkenin güvenliği ve esenliği için "bilinenin dışındaki" bilgi ve görüşlerin ışığında, bazı faaliyetlerin içine girebilme yeteneklerinin bulunması...

***

Her ne kadar Başbakan önceleri inkâr etse de Oslo'da yapıldığı bilinen "diyalog" son derece doğru bir harekettir. Ancak içeriği nedir? Gizli kaldığı sürece toplumun dikkatine gelmediği için önemsenmez. Ancak açığa çıkınca doğal olarak yargı, meşruiyetini ve hukuki yönünü inceler.

***

Önceki yazımda MİT yetkililerinin savcılığa gitmesi gerektiğini söylemiş, MİT yasasının 26. maddesine göre Başbakan'dan izin alınmasının zorunlu olduğunu ifade etmiştim. Ancak, özel yetkili savcılığın "resen" ifadeye çağırabileceğini de belirtmiştim.

Tanık mı, şüpheli mi olduklarını bilmeden Kürt sorununda oluşan sıkıntıları çözmek, hataların düzeltilmesini sağlamak adına Fidan'ın savcılığa gitmesine onay vermesini beklediğimi ilave etmiştim.

Tamamen iyi niyetle, olaya başka bir gözle baktım...

Hala aynı kanıdayım!

***

İki gündür bu konuyu yoğun bir şekilde "iktidar/cemaat, hükümet/polis+savcı" çatışması olarak algılayan yorumlar görüyorum. Geleneksel MİT/polis sürtüşmesi olarak değerlendirenler de var. Aslında bu yorumların büyük çoğunluğunda gerçek payı var.

***

Nedim Şener, Ahmet Şık ve diğerlerinin tutuklanması, gerekçeleri bu durumun dışavurumu...

"Hanefi Avcı serüveni", başlı başına bu çatışmaların somut örneği!

Yazdığı kitap, bu çelişkilerin gün yüzüne çıkabilen nedenleri...

***

Perşembe günü başta Cumhurbaşkanı olmak üzere, Başbakan ve hükümet üyeleri MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ı korumak için teyakkuza geçtiler...

Onlar açısından yapılması gereken buydu. Arkadaşlarına sahip çıkmak!

Şimdi bazı yasal düzenlemelerin üzerinde çalışıldığı bilgisi ortalıkta dolaşıyor.

Ancak tasarlanan adımlar içinde MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ı "münhasıran" koruma kalkanları oluşturmak varsa, bu hukuk devleti anlayışına vurulan yeni bir darbe olacaktır!

***

Nitekim, İstanbul Özel Yetkili Savcılık Fidan'ın Ankara'da ifadesinin alınmasına karar verdi. Yani savcılık soruşturmada ısrarlı! Ayrıca dört MİT'çi için de "yakalama" emri verdi.

Yargıya inananların yapılanlara saygı göstermesi gerekiyor...

Çifte standart olmaz!

İşine gelenleri savunan, dostlarına olduğunda saldıran zihniyetle hukukun üstünlüğü oluşamaz!

Başbakanların bile yargının önünde mutlak dokunulmazlıkları olamaz!

Yanlış, yasadışı, hukuka aykırı emirler ve işler yapan kim olursa olsun yargının önüne çıkma zorunluluğu vardır.

Hüküm alana kadar da masumdur! Bu da unutulmamalıdır.

***

Öncelikle; 82 Anayasası'nda var olan DGM'lerin doğru bir kararla kaldırıldığını belirtelim. Ama yerine konulan Özel Yetkili Mahkemeler'in Türkiye'yi ne kadar gerdiğini de ilave edelim...

"Yargı, adaleti oluşturamıyor,

Türkiye korku ülkesi oldu,

Yargı siyasallaştı" sözleri, "Bu mahkemelere verilen yetkiler" nedeniyledir...

ÖYM'ye olan tepkidir!

***

"Katalog suçların" tarifinin tam yapılmamış olması ya da yargı tarafından yorumların yeterince "evrensel hukuka uymaması" ülke için büyük sorun oluşturuyor.

Masumiyet karinesini, adil yargılamayı unutan, sistematik olarak tutuklayan, sanık lehinde olan delilleri kullanmayan, şablonlaşmış suç yaratan bir yargı düzeni olduğu sonucu, "ÖYM" nedeniyle vicdanlara yerleşti.

Düşünün bir hukuk düzeninde Özel Yetkili Mahkeme kuruyorsanız, o zaman siz özel hukuk oluşturuyorsunuz demektir! Evrensel kuralların, hukukun özünün ve çağdaş anlayışın dışında yeni bir hukuk yaratıyorsunuz demektir!

Askeri mahkemelerin çifte hukuk olduğu iddia edilirken, yeni ve özel yetki verilen bir yargı ile adaletin sağlanması mümkün değil!

***

11 Eylül'den sonra dünyada 32 bin terörist tutuklanmış, bunların 13 bini Türkiye'de! Bu sonuç ağlanacak halimizin göstergesi olmalıdır.

***

Özel Yetkili Mahkemeler kalkmalıdır.

Özel hukuk düzeni kaldırılmalıdır.

AİHS ve BM İnsan Hakları'na uyan evrensel hukuk anlayışı kurulmalıdır.

Yargının özgür ve tarafsız olması için yepyeni bir düzen kurulmalıdır.

Adaletin erken ve vicdanlarda tartışılmayan bir şekilde oluşması için gerekli altyapı hemen var edilmelidir.

Yoksa bugün arkadaşları korumak için alınan "palyatif tedbirlerle" devam eden Özel Yetkili Mahkemeler, yarın başbakanlar, bakanlar ve meclis başkanlarını da sigaya çekecektir!

CHP'yi bekleyenler

Pazar ve pazartesi günleri CHP, geleceğini belirleyecek önemli iki toplantı yaptı.

Bir yol haritası çıkarmak ve bu yolda nasıl bir anlayışla yürüyeceğine karar vermek adına CHP bu iki günü dolu dolu yaşadı.

Parti içi muhalefetin başlattığı tartışma, CHP adına tabanı ile kucaklaşmak, oy veren seçmenine hala sağduyu içinde olduğunu göstermek için bir fırsat oluşturdu.

***

Genel havaya bakınca hafta sonu çalışması CHP'ye özgüven verdi.

Türkiye'ye doğru mesajlar vererek kendisiyle ilgili spekülasyonları önledi, hakkında daha olumlu bir hava oluşmasını sağladı.

Her ne kadar ufak tefek tartışmalar yaşanmış olsa da 16 ve 17. Olağanüstü Tüzük kurultayları Kemal Kılıçdaroğlu'nun beklediği ve istediği şekilde bitti.

***

"Bu kadar heyecan ve tedirginlik yaratan olay nedir" sorusuna kısa bir cevap verelim.

"Baykalizmin" iflah olmaz iktidar hırsıdır!

***

CHP, 1995 yılında iş başına gelen bu anlayışla genel ideolojisinden uzaklaştı.

1998 Kurultayı sonrası (Ricky Martin Kurultayı) sosyal demokrat parti programına ters düşen, neoliberalizmi özümseyen, doğal müttefikleri olan emekçiden ayrılan, sağlaşan, sığlaşan bir anlayışla yönetilmeye başlandı.

Asıl önemlisi değişimci, devrimci ruhunu terk etmesi oldu.

Bu "başkalaşan" ruh hali CHP'nin, toplum ve bireyin değişimini, dünyanın ulaştığı iletişim ve teknolojik ilerlemeyi görmesini ve küresel gerçekleri anlamasını engelledi...

***

Adeta devlet partisine dönüşen, askeri vesayetten medet uman bir kadro iş başına getirildi.

Ülke gerçeklerine halkın gözü ile bakmak yerine, bir avuç iç ve dış azınlığın düşünceleriyle bakan bir politika izlendi...

CHP, Kürt sorununu ıskalayan, Alevi taleplerine kulak tıkayan, işsizlik, yoksulluk ve yolsuzluk yerine sadece laiklik ve milliyetçilik duygularını öne çıkaran, "tek ses, tek nefes diyen" bir parti haline dönüştürüldü...

***

Yönetimin özellikle 28 Şubat darbesi sonrası iktidar beklentisi, demokratik algılarının körleşmesine, evrensel hukuk ilkelerine bağlılığının gevşemesine, toplumun hak, özgürlük ve eşitlik taleplerini göz ardı etmesine neden oldu.

Bu nedenle 1999 seçimlerinde ilk kez CHP, TBMM dışında kaldı...

***

Aynı yönetim zihniyeti 2002'den itibaren, adeta AKP'nin oylarını artıran, seçim kazanmasına olanak tanıyan, yanlış ve CHP misyonuna uymayan siyaseti devam ettirdi.

Bir sol ve kitle partisi olması gereken CHP, halka kapısını kapattı.

Hizip partisi olarak, dar bir kadro ile Türkiye'nin değişimine sadece bakan, klişeleşmiş nutuklarla işi idare eden muhalefet partisi olarak kaldı.

***

Bu süre içinde CHP yönetiminin "iktidar" hırsı hiç olmadı.

İktidar olma iddiasını, bir avuç örgüt emekçisi sürdürdü.

Ancak yerelde bu hedefe baş koyanlar taltif edilmedi.

Sol düşünen, çoğulcu kültüre sahip çıkanlar çeşitli nedenlerle partiden uzaklaştırıldılar, küstürüldüler ya da ihraç edildiler...

***

Baskıcı, demokratikleşme dışında hüküm veren hükümete karşı toplumsal muhalefet önderliği bilinçli olarak yapılmadı!

Emekçiler, dar gelirliler, kısacası dışlanmış büyük bir çoğunluk yalnız bırakıldı...

Statüko korundu...

Vesayet sistemine neden olan yapı adeta saklandı...

"Genetik direncimiz var" diyenler, bırakın AKP'nin büyümesine direnmeyi, yasaları değiştirerek, Erdoğan'a başbakanlık yolunu açtılar.

***

Kemal Kılıçdaroğlu'nun Genel Başkan olmasıyla CHP bir ivme kazandı.

Baykal yönetimi sayesinde ülkeyi rahat idare eden AKP, CHP'deki değişimin getirdiği hareketlenmeyi fark etti.

Toplumda muhalefet heyecanını anladı.

O nedenle Kılıçdaroğlu'nun üzerine gitti.

***

Bu kurultaylardan AKP adına medet umanlar, aradıklarını bulamadılar!

***

CHP için sarf edilen "kurultaylar partisi" sözü doğrudur.

Çünkü sol parti olan CHP'nin özünde demokrasi vardır.

Kurultaylar, partinin tüzük ve programlarının yenilenmesine neden olur.

Kurultaylar, demokrasinin gereği olan tartışma, paylaşma ve düşünce üretme geleneğinin platformudur.

Toplumun beklentilerine çözüm üretme, partinin tüm bireyleriyle buluşma, oluşturduğu yeni düşünceleriyle halka ulaşma ve kucaklaşma yeridir.

Sol partilerde kurultaylar; yol haritasını çizme, siyaset üretme, hedef koyma ve iktidar olma iddiasının belirlendiği yerlerdir.

***

CHP bu tüzük kurultaylarıyla "kadın ve gençlik kotalarını genişleterek ve partisini kitlelere açarak" yenileşme yolunda bir adım attı.

Değişimci, devrimci, yenilikçi ve çağdaş yönünü öne çıkarmaya söz verdi.

Demokrasinin herkes için olduğunu, eşitlik, özgürlük ve insan haklarını herkes için istediğini ortaya koydu.

CHP'nin söylemi, projeleri ve kadrosuyla iktidar olma iddiasının altını çizmesi, önemli bir adımdır.

Bu iki günde Kemal Kılıçdaroğlu lider olma doğrultusunda büyük bir adım atmıştır.

***

Ancak çok zayıflamış olsa da "Baykalizm" henüz sona ermiş değildir!

Mücadelelerini devam ettireceklerdir...

Tıpkı Erdal İnönü'ye yaptıkları gibi bekli de "farklı bir genel merkez" oluşturarak yönetime karşıtlıklarını sürdüreceklerdir.

Sinsice ve yıkıcı olmadıkça, parti içi muhalefet demokrasinin vazgeçilmezidir.

Bundan kimse şikâyet etmemeli.

Bütün mesele, Kılıçdaroğlu ve kadrosunun toplumun ve partinin beklentilerine cevap verecek güç ve bilinçte olmasıdır!

Hesaplaşmak

Eğitim bir haktır. Fırsat eşitliğini gerekli kılar.

Çocuğun toplumsallaşması,

Aktif olarak çok kimlikli yurttaşların yetişmesi,

Demokrasinin işlemesi,

Ve dünyadaki dönüşümlerin anlaşılabilmesi için eğitim şarttır.

***

Eğitim ve öğrenimle çocuk önce bilgiye ulaşma yollarını, sonra bu bilgiyi kullanma yöntemlerini öğrenir...

Deneyimle aktarılan, bilimselliği ile doğrulanan bilgilerle donanmış çocuk, yaşamında karşılaşacağı olayları aklında yargılama, çözümleme ve karşı koyma inisiyatifine sahip olur.

***

Eğitimin püf noktası, insanın aklına güven duyulmasıdır.

İnsan için iyi olana, yine o insan karar vermelidir.

Doğa ve toplumun karmaşık yapısını kavrayacak kapasitede olan insanın elde ettiği bilgileri, daha iyi bir dünyaya ulaşmakta kullanacağı bilinmelidir.

Çocuk bu anlayışla yetiştirilmelidir.

İşte siyasi yönetimlerin korktuğu gerçek de buradadır.

Eğitim, aydınlanma,

Eğitim, siyasi yönetimleri izleme,

Eğitim, daha mutlu ve refah dolu yaşama hakkını savunma,

Çıkarlarını koruma,

Emeğine sahiplenme,

Sömürülmeye karşı çıkma,

Demokrasi, özgürlük, adalet ve eşitlik kavramlarıyla özdeşleşme,

Muhalefet etme,

Kısacası eğitim, "hak ve sorumluluklarını bilen yurttaş yetiştirmenin tek yolu" demektir.

***

Böyle bir eğitim arayışına reform adı verilebilir.

Oysa bugün, Türkiye de yapılan reform değil intikam almaktır.

Milli Eğitim Bakanı Dinçer, dürüstçe bu durumu itiraf etmektedir.

"Biz sadece yapısal değişiklik yaptık" demektedir.

Sorulan sorulara "Arkadaşlar bu konu üzerinde çalışacaklar. Neden olmasın? Mümkündür" gibi kaçamak ve içerikten uzak cevaplar vermektedir.

Görünen o ki; yasa sonrası neler yapılacağına dair ne AKP'nin ne de bakanlığın kafasında henüz berraklaşmış bir şey yok!

***

AKP'nin asıl hedefi İmam Hatip'lerin orta bölümlerini açmaktı.

Ancak işin başında AKP, İHL'nin ortaokullarını açmak istediğini halka açıkça söyleyememişti.

Bakanlar Kurulu tasarısıyla değil, eğitimci olmayan beş milletvekilinin teklifiyle bu amorf yasanın Meclis'e taşınmasının nedeni de bu halk korkusu, halkın Cumhuriyetin temel ilkelerine olan duyarlılığıydı.

Açıkça ve de cesaretle gerçek talebini dile getiremeyen AKP, yandaş medyanın kayıtsız şartsız desteği ve Başbakan'ın STK'ları tehdit etmesiyle yasanın önünü önce açmış,

Sonra mecliste oy çokluğunu, ülkedeki devlet gücünü ve polis şiddetini kullanarak muhalefeti susturmuştur.

Bu yasa, toplumda tartışılmadan, pedagojik ve bilimsel getirileri ya da götürüleri anlaşılmadan, halkın ve partilerin asgari müşterekte birleşmeleri sağlanmadan yangından mal kaçırılırcasına Meclis'te kabul edilmiştir.

***

Dolambaçlı yollardan, "Eğitim reformu" yalanı ile dünyada ilk olan 4+4+4 formülüyle halkın gözü kapatılmıştır.

Yapılan işin planı yoktur. Alt yapısı kurulmamıştır. Bütçede payı bulunmamaktadır.

Beş yaşında yeni okula başlayacak 1 milyon 800 bin çocuk için 100 bini aşkın derslik ihtiyacı vardır.

Çare olarak "Müdür odaları derslik yapılacak" sözü kadar komik bir buluş olamaz.

Beş yaşındaki çocukla yedi yaşındaki çocuğun aynı sınıfta nasıl birlikte eğitim ve öğrenim alacağına dair pedagojik bir yöntem henüz açıklanmamıştır.

Zorunlu din derslerinin yanı sıra MHP sayesinde kabul edilen Kuran-ı Kerim ve Hz. Muhammed'in hayatı konularının seçmeli ders olarak okutulacak olması da AKP'nin zihniyetine yağ sürmüştür.

***

Bu yasa, laik Cumhuriyetin temelini sarsacaktır.

Laik bir ülkede kesin olan anlayış şudur; devlet kurumları, hukuk düzeni, eğitim ve toplumsal kültür laikleşmiştir.

Laiklik bir din değil, aksine her türlü inanç ve ibadetin özgürce sürdürülmesinin güvencesidir.

O nedenle siyasi yönetim din kurallarından tamamen ayrıdır.

Yani inanan yurttaş, yaşadığı ülkede devletin, okulun, kışlanın, yargının ve siyasi yönetimlerin laik olmasını, din kurallarının dışında yönetmesini ve herkese adil davranmasını ister.

Kendi inancına karışılmasının engeli de bu anlayışın yerleşik hale gelmesidir.

***

Erdoğan Arap ülkelerine, "laikliğin dinsizlik olmadığını, inanan biri olarak laik Türkiye'nin başbakanı olduğunu, onların da laik bir ülke olmaları gerektiğini" önermişti.

Bunları söyleyen biri ya laikliğin ne olduğunu bilmiyor,

Ya da birilerinin adına, "inanmadığı sözleri" Arap ülkelerine söylüyor!

***

Yıllarca gerçek demokraside "insanların ne yiyeceğine, ne giyeceğine ve nasıl düşüneceğine yöneticiler karar veremez" dendi...

En çok demokrasiden bahseden Erdoğan şimdi Türkiye'de dindar ve kindar gençlik yaratmak istiyor!

Bu hedefi doğrultusunda baskıyla yasa yapıyor, çocukların iradesi üzerinde düzen kuruyor, algıları değiştiriyor, toplumu korkutuyor...

Bu nasıl ikilemdir? Ne büyük çelişkidir!

***

Bu yasa eğitimde çağdaşlaşma değil, aksine "çağın arkasında kalma" yasasıdır.

Kısacası pedagoji değil ideoloji galip gelmiştir.

İşin garip tarafı, Erdoğan bu yasayı "28 Şubat'la hesaplaşmanın son adımı" olarak değerlendiriyor.Garip bir mantık!

***

Kasımpaşalı olmakla övünen Erdoğan, ününe toz kondurmuştur.

İHL'lerin orta öğrenimini açmak, 28 Şubat'ı alt etmek değildir.

Darbeyle mücadeleyi bu düzeye indirmek başarı değil acizliktir!

Asıl, demokrasiyi, özgürlükleri, adaleti ve eşitliği sağlayarak darbe ve darbecilerle hesaplaşılır!

12 Eylül'le hesaplaşma

4 Nisan 2012 Türkiye için "tarihi bir gün" olacak mı?

Dün 12 Eylül darbecilerinden Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya'nın yargılanmasına başlandı.

Tüm gün boyunca geçmişin gerçek mağdurları, o dönemi hafızalarımıza tekrar taşıdırlar.

İktidar olmak için kendi yurttaşına yapılan eziyet...

İnsanlık dışı muamele...

Yaşanan dehşet, işkenceler, ölümler...

Katliamlar!

Vahşet!

Kan ve kin!

Gözü dönmüş bir dönem tüm çıplaklığıyla karşımıza bir kez daha çıktı.

Bir ülkenin darbeyle hesaplaşmasının ne denli zorunlu olduğunu daha iyi anladık.

***

12 Eylül'ün yargılanması önemli bir adımdır.

Darbeler ve darbecilerle yüzleşmek, demokratikleşme iddiasında bulunan bir ülke için gereklidir.

Adalet, hak, özgürlük, eşitlik ve adil paylaşımın varlığı buna bağlıdır.

İnsana saygı, kimliklerin korunması, çoğulcu kültürün oluşması, emeğin yüceltilmesi ve refahın oluşması için darbecilerle tavizsiz mücadele şarttır.

Hukuk devletine yakışan, hesaplaşmanın yargı yoluyla oluşmasıdır.

Atılan ilk adım budur.

***

Ancak dün adliye önünde toplananların da, yurdun dört köşesinden seslenenlerin de içi buruktu...

Çünkü dünkü görüntü, toplumu rahatlatmak adına atılmış simgesel bir durumdan öte bir şey değildi.

O gün, yani 11 Eylül'de Başbakan olan Süleyman Demirel bile, davaya müdahil olmamıştı!

Demirel; "Mağdur olduğunu ancak bu yolla bir yere varılamayacağını" düşünüyor!

Ona sorulması gereken soru "Neden" olmalı.

İnsanları birbirine vurduran beyanları, sağcıları koruyan anlayışı ve ölümleri teşvik eden sığ politikasına rağmen, seçimle gelen bir kişi olarak şunu da açıklamalıdır;

O darbenin içinde midir? Yoksa dışında mı?

Ve bugün hesaplaşmak için yargıya mı yoksa siyasi iktidara mı güvenmiyor?

***

Evet! Darbecilerle hesaplaşmak ve onları yargılamak önemli bir adımdır.

Tıpkı daha önce "21 Mayıs 63 darbe davasında" yargılanan ve idam edilen Talat Aydemir ve Fethi Gürcan'la hesaplaşıldığı gibi...

Darbe anlayışını yok etmek, askeri vesayeti tam kırmak ve demokrasi ile özdeşleşmek için darbecilere karşı ödünsüz olunmalı.

Maalesef iktidarın niyeti iyi olsa dahi dünkü görüntüsü pek iç açıcı değildi.

Sanki AKP siyasi bir gösteri yapma hevesinde, mağdurlara ve ülke tarihine güven vermeyen bir duruş içindeydi.

Ya olayın vahametini anlamamıştı ya da ciddi değildi!

Yargı bu durumdan ne kadar etkilenir? Bunu önümüzdeki süreçte değerlendireceğiz...

***

Öncelikle iddianame sadece Evren ve Şahinkaya'yı bağlıyor!

Yüzeysel...

Ne darbe öncesi, ne darbe zamanı, ne de darbe sonrası yaşanan vahim durumdan söz edilmemekte.

İşkence, baskı, kötü muamele ve insanlık dışı uygulamalar iddianamede yer almamış.

Darbecilerle birlikte çalışan kamu ve özel sektör görevlilerinin suça iştirakleri tadat edilmemiş.

Dolayısıyla suçlular belirlenmemişti.

Talat Aydemir darbesinde bile 1459 Harbiyeli suça katıldıkları için cezalandırılmıştı!

***

Ülkedeki heyecan, adliyle önündeki kararlılık, diğer kurumlarda yoktu!

O kadar ki; Türkiye için büyük anlam taşıyan bu dava, Ankara Adliyesi'nin küçük bir salonuna sıkıştırılmıştı!

Daha ilk anda "mağduriyetlerinden dolayı haklı olarak davaya müdahil olmak isteyenlerle mahkeme heyetinin arasında yer tartışması yapıldı.

Evren ve Şahinkaya gelmedi!

***

Dışarıda ise hükümet, başlayan davayı "siyasi rant" haline getirme çabasındaydı.

Başbakan muhalefet partilerine referandumu hatırlatarak "çakmaya" çalıştı.

AKP grubu her zaman olduğu gibi daha önce yapılanları yok sayarak yeni müjdeler verdi.

Mecliste darbe mağdurlarını araştıracaklarını ilan etti.

26 Ekim 1994'te çıkan 4045 sayılı yasayla 1402 mağdurlarının mağduriyetleri giderilmişti.

***

Darbenin müelliflerinden biri olan Org. Bedrettin Demirel, "darbe yapmayı önceden tasarladıklarını" söylemiş, "olgunlaşmasını" beklediklerini beyan etmişti.

Yani 12 Eylül 1980'e kadar;

1 Mayıs katliamına,16 Mart bombalamasına, Abdi İpekçi, Bedrettin Cömert, Doğan Öz, Ümit Kaftancıoğlu, Kemal Türkler gibi yüzlerce aydının, beş bini geçkin gencin katledilmesine,

17 bine yakın gencin sakat kalmasına,

Her gün 20'ye yakın insanın ölümüne,

Seyirci kaldılar!

Suikastlar, bombalamalarla halk sindirildi.

Yani durum olgunlaştırıldı.

Ve darbe yapıldı!

***

Darbe sonrası ise;

650 bin kişi gözaltına alındı.

1 milyon 683 bin kişi fişlendi.

23 bin 677 dernek ve sendika kapatıldı.

937 film sansürlendi ve 400 gazeteci 4 bin yılla yargılandı.

210 bin dava açıldı.

230 bin kişi yargılandı.

7 bin idam cezası istendi. 517 idam cezası verildi.

50 kişi idam edildi.

Bunların arasında yaşı büyütülerek idam edilen Erdal Eren de vardı...

İşkence ve kötü muamele nedeniyle cezaevlerinde 1011 kişi öldü.

On binlerce sakat kaldı.

***

Yukarıdaki tablo ibretlik!

Yıllardır ne denli büyük bir mezalimin sürdüğü de açık...

***

Ancak;

Maddeleri değişse de hala 12 Eylül Anayasası ve ruhu devam ediyor...

YÖK, partiler yasası, seçim yasası hala geçerli...

Kısacası hak ve özgürlükleri yasaklayan anlayış sürüyor.

***

Bugün yapılandan "12 Eylül'den hesap soruluyor" anlamı çıkmıyor.

AKP iktidarı darbelerle mücadele ettiğini söylüyor.

Ama nasıl?

12 Eylül sonrasının baskıcı ağır havası Türkiye'de hala sürüyor!

Sıkıyönetim yargılamasına benzer, hatta daha da vahim hukuk ihlallerinin yapıldığı davaları yaşıyoruz.

İtibarsızlaştırma yöntemi kullanıldığı, kaba kuvvet uygulandığı ve psikolojik işkence yapıldığı algısı yurttaşların çoğunluğunun birleştiği bir nokta.

Bu şekilde geçmişin hesabı kapatılamaz.

Acıların dindirilmesi, yapılanlardan hesap sorulması için tüm suç ve suçluların dava içine katılması gerekir.

12 Eylülün bir mantığı var. Bu mantığı silmek gerekir.

Önemli olan 12 Eylül sisteminin devamını engellemektir.

Ancak görünen o ki;

Buna izin vermeyecekler!

Halka uzak, halkın değerlerini istismar eden İktidarlar, 12 Eylül düzeni içinde varlık gösterebildiklerinin farkındalar!

Şayet 12 Eylül düzeniyle tam anlamıyla hesaplaşılırsa gerçek yüzlerinin ortaya çıkacağını biliyorlar!

***

Aslında 12 Eylül, halkın gözünde mahkûm olmuş faşist bir darbedir.

Bu dönem ancak devrimci bir kurucu iradenin oluşturacağı düzenle biter.

Halkın desteklediği devrimci iktidarlar, darbecilerden hesap sorabilirler.

"Bizim oğlanların" hamilerinin desteklediği bugünkü iktidarlar ise ancak sahiplerinin dediğini yaparlar!

Umut var mı?

12 Eylül faşist darbesinin yargılaması devam ediyor...

Türkiye'nin kirli geçmişinin temizlenmesi adına önemli bir olay.

Aslında zalimler, işkenceciler ve darbecilerle hesaplaşma adına çok anlamlı bir dönemden geçiyoruz.

***

İşçiyi, köylüyü, memuru ezenlere "dur" dedikleri için,

Emperyalizmin ülkeyi sardığı dönemde "bağımsız Türkiye" diye haykırdıkları için,

Emeğin sömürüldüğü günlerde "tek yol devrim" diye bağırdıkları için,

O aydın, heyecanlı ve yurtsever gençlere karşı

Suikast düzenleyenler,

Üstlerine bomba atmaktan çekinmeyenler,

Toplantılarını makineli tüfeklerle tarayanlar,

İşkencede en vahşi yöntemleri uygulayanlar,

Acaba yaptıklarının cezasını alacaklar mı?

***

Hunharca öldürülenlerin,

Köşe başında kurşunlananların,

İşkencede sakat kalanların,

Dağılan ailelerin,

Yitirilen çocukların,

Heba olan hayatların diyeti ödenecek mi?

***

Beklenildiği gibi hükümetin bazı üyeleri bu konuyu istismar etmek için çaba göstermeye başladı bile!

Üç gündür, başta Başbakan olmak üzere tüm AKP'li siyasiler söze darbecilerin yargılanması ile başlıyor.

Bakanların nutuklarında ses tonları bile değişti...

Muzaffer bir edayla sanki yeni keşfettikleri bir rolü oynuyorlar.

Yüksek Yargı Başkanları bile, açılış törenlerinde kendilerini alamayıp bu iktidarın başlarından eksik olmaması için tanrıya dua ediyor!

***

Oysa iddianamenin içeriğine bakılırsa;

Ülkeyi kaosa sürükleyen olayların yeterince aktarılmadığını görürüz.

Değinilen olayların darbeye ne kadar alt yapı oluşturduğu ve de faillerinin kim olduğunun açıklanmadığını tespit edebiliriz.

Dahası, ince bir üslupla ülkücülere işkence yapan polislerin Pol-Der'li olduğunu anlatan tümcelere rastlarız.

Ancak sağcıların ne yaptığı, telle nasıl insanları boğduklarına değinilmez!

DAL'da, Gayrettepe'de, Fatsa'da, Artvin'de, Mersin'de solculara işkence eden POL-Bir'li polislerden hiç bahsedilmez!

***

Korkarım ki; bugünkü siyaset farkında olmadan yargıyı yanlış yönlendiriyor.

İddianamenin anlayış ve yazılış şekline bakar ve üç gündür süren yargılamanın gidişatını değerlendirirsek, Evren ve Şahinkaya'nın dışında suçlu bulunmayacak gibi görünüyor.

Kaldı ki, dün Evren ve Şahinkaya'nın tutuklanması istemi, mahkeme tarafından ret edildi...

Görünen o ki;

Zaman içinde faşist darbenin yerleştirdiği "sistem ve anlayışın" yargılanması, ortaya çıkardığı "yasakçı düzenin" insanlarımızın özgürlük ve adalet taleplerini yok ettiği arayışı da unutulacak!

***

Belki;

Sağcıların talebiyle "sıkıyönetimlerde yapılan zülüm afişe edilecek", suçluları bulunmaya çalışılacak...

Ama "Kızıldere'nin hesabı sorulmayacak!

Balgat Katliamı'nın failleri aranmayacak!

***

Geçen üç gün beni düşündürmeye başladı!

Dava gidişatı istenilen duyarlılıkta değil.

Hala küçük bir salonda süren dava, sanki özensiz seyrediyor. İzleyenlerin genel kanısına katılırsak ortaya umutsuzluk çıkıyor!

Çünkü anlatılanlardan şöyle bir değerlendirme çıkıyor;

Sonunda işkenceler için münferit suç değerlendirmesi yapılacak.

1 Mayıs, 16 Mart, Sivas, Maraş, Çorum, Malatya, 7 TİP'li, Fikirtepe gibi kitlesel katliamların toplumu infial içine sokmak adına darbecilerin gücü ile yapıldığı, ancak katliamcı faillerin kışkırtıldığı kanaati ortaya konulacak.

Ve bazı olaylar ve suçlamalar daha gündeme getirilerek konu kapatılacak.

***

Yani adaletin değil, siyasetin talepleri öne çıkacak!

Bu düşünceleri "niyet okumak" diye değerlendirmeyin...

Son beş yıldır AKP iktidarının darbe davalarını nasıl siyasi malzeme yaptığını unutmayın!

***

Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç bile sonunda isyan etti!

Konuşmasında siyaset-yargı ilişkisini gözler önüne serdi.

HSYK 1. Daire Başkanı İbrahim Okur da bu vahim sıkıntıyı teyit ediyor!

Avrupa Parlamentosu raporları "Türkiye'de adil yargılama" yapılmadığını defalarca dile getiriyor.

Siyasetin yargıyı ele geçirdiği algısı ve yargının adaleti oluşturamadığı inancı toplumun vicdanına yerleşti.

Bu durumda 12 Eylül davasından ne bekleyebiliriz?

Hele hele 12 Eylül davası toplumun "gazını" almak için görülüyor, sembolik ve göstermelik bir icraat kuşkusu mahkemenin üzerine bir düşerse, işte o zaman halkın adalete ve siyasete olan güveni tam yok olur.

***

Daha vahimi ise sonunda, devrimcileri yok etmeye çalışan zalimler, dönüp de "12 Eylül'ün asıl suçlusu solcular ve devrimcilerdi" derlerse şaşırmayın!

***

Bir başka garip nokta ise 32 yıldır sesleri çıkmayanlar, ağızlarına 12 Eylül darbesini almayanlar, faşist darbeden hesap sormak isteyenlere hiçbir zaman arka çıkmayanlar, o zaman kendi haklarını bile korumaktan aciz olanlar şimdi, "mahkemeye niye müdahil olmuyorsun" diye başkalarına sataşma yüzsüzlüğünü yapıyorlar!

Hatta mağduriyetleri dünya alem tarafından bilinen siyasetçisi, sanatçısı, akademisyen ya da yazarı adeta azarlayan sözlerle itham etmekten kaçınmıyorlar!

***

Üstelik;

12 Eylül'de mağdur olanların gözlerinin içine bakarak kendilerinin onlardan daha feci bir muameleyle karşılaştığını dile getiriyorlar!

Evet, o dönem herkes mağdur oldu...

12 Eylül sonrası milyonlarca insan fişlendi, tutuklandı, işkence gördü...

Ve öldü...

Vahşeti yaşayanlar ve yanı başlarında arkadaşlarının ölümünü görenler, bugünlere kadar onları andılar...

Mezalimi dile getirdiler...

Hala onlar için mücadele ediyorlar...

Ama ben Başbakan'ın bugüne kadar böyle bir felaketi yaşayan arkadaşlarından bahsettiğini anımsamıyorum.

Kürsüde hamaset için dile getirdiği kişiler hep başka siyaset ve gruplardan insanlardı.

***

İktidar partisinin şimdi, 12 Eylül döneminin de kendilerine karşı yapıldığı izlenimini vermeye çalışması zorlamadan öte komiktir!

O günleri yaşayan 78'li biri olarak şahidim...

Bugün, misyonlarını taşıdıkları için iftihar ettiklerini söyledikleri "akıncıların" o günlerde, "olay anında kaçan", sinsice davranan, polisle işbirliği yaparak solcuları ihbar eden bir grup olduğunu çok iyi bilirim.

Darbe sonrası, askerlerin onları nasıl koruduklarını hatıratlarında okudum.

Hatırlarsanız, Başbakan'ın "Selimiye Kışlası'ndaki anısı" medyada yer almıştı...

Neyse ki yapılanları tarih yazıyor...

Okumasını bilenlere sunuluyor!

Suçluyken mağdur yapılmamalı

Türkiye'nin gündemini Ankara Cumhuriyet Savcılığı'nın başlattığı 28 Şubat soruşturması kapladı.

Öyle ki; yoğun savaş tartışmalarının sürdüğü, uluslararası sorun haline gelen Suriye konusu bile gündemin arka sıralarına itildi.

31 kişinin "yakalama ve gözaltına alınma" kararı yerine getirildi.

Soruşturulması istenenler arasında askerlerle birlikte avukatlar da vardı.

Gözaltına alınmalar sırasında dikkat çeken en önemli husus, en azından bu kez insani kurallara uyulmasıydı.

***

İteleme kakalama yaşanmadı.

Kafalarından tutulup otolara bindirilen insanların resimleri çekilmedi.

Yandaş medya alkışlarla naklen ev aramalarını anlatmadı.

Sanık avukatları muhatap oldukları insanlık dışı muamelelerle ilgili açıklamalar yapmadı.

***

Bu durum önemsenmelidir.

Çünkü 28 Şubat postmodern darbesi, ülkemiz için yüz karası olaylardan biridir.

Yüzleşmek yetmez!

Mutlaka hesaplaşmak gerekmektedir.

***

Demokrasisi periyodik olarak askıya alınan Türkiye, tarihindeki bu vahşi sayfaları ikiye ayırıyor;

Darbeler ve darbe teşebbüsleri!

27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül darbeleri...

20 Mayıs 1962, 22 Şubat 1963, 28 Şubat 1997 ve 27 Nisan 2007 darbe teşebbüsleri...

***

Her darbe ve darbe teşebbüsü bir öncekinden elde edilen deneyimlerle yapıldı.

O nedenle hepsinin kendine özgü farklı yapısal karakterleri oluşuyor.

Ancak ortak bir noktaları var...

Hepsinin de arkasında "halk desteği" bulunuyor!

***

Halk desteği nasıl sağlanıyor?

Askerlerin toplum mühendisliği ne kadar kuvvetli?

Halk bu kadar balık hafızalı mı?

Sadece asker mi bu işin içinde?

Ona destek veren siyasiler, iş adamları, STK'lar, medya ve kanaat önderleri yok mu?

Var.

***

Her darbe ya da darbe teşebbüsünden ders çıkarmayanlar oluyor tabii...

Yapılanlardan akıllanmayanlar bulunuyor.

Ama her defasında ayrı bir facia yaşanıyor.

Tutuklamalar, işkenceler, ölümler...

Ve baskı.

Korku.

***

Peki neden her defasında Türkiye halkı aynı oyuna geliyor?

Çünkü halk olayların arkasındaki asıl nedenleri çözemiyor.

Bu konuda önderlik yapabilecek gerçek siyasetçiler yok.

Demokrasinin aş, iş, özgürlük, kısacası yaşamın ta kendisi olduğunu anlatan partiler yok!

Eğitim yok!

Demokrasi kültürü gelişmiyor!

***

Her darbe sonrasında Türkiye'nin ekonomik ve siyasal yönü değişiyor.

Her müdahalenin sonrası irdelenirse, ülkenin ciddi bir şekilde kapitalist sistemin ayrılmaz parçası haline dönüştüğü açıkça görülür.

Sanayileşmesini durduran, tüketimi körükleyen, yeraltı ve yerüstü varlıklarını peşkeş çeken, yabancı sermayeye alabildiğince güvence veren ve emeğin sömürülmesine müsaade eden vahşi anlayışın yerleştirilmesi bu müdahaleler sayesinde oluyor.

***

Dolayısıyla halkın darbelere verdiği desteğin arkasında kendi çıkarları değil, dünya egemenlerinin yönlendirmesi bulunuyor.

Kısacası darbecilerin meşruiyetini iç politika, asayiş, ülke güvenliği, irtica ya da bölünme gerekçeleri değil, dış güçlerin beklentileri belirliyor.

***

28 Şubat yargılanmalıdır.

Bu; ülke için son derece önemli bir aşamadır.

Tüm darbe ve darbecilerden hesap sorulmalıdır.

Ancak hukukun tüm ilkelerine uyarak bu yargılama yapılmalıdır.

Denilebilir ki;

O faşistler insanları ezdiler, işkence yaptılar.

Gençleri öldürdüler...

Acımasızca yaşlarını büyütüp astılar!

Lağımlarda yaşattılar!

Ellerine silah verip yalan dolanla yaşıtlarını öldürttüler...

Aydınları, sendikacıları, kadın ve çocukları katlettiler...

Vahşeti yaşattılar!

İnsanlık suçu işlediler!

Mazlumların öcünü almak, onlara yaptıklarının cezasını vermek borcumuz.

Haklıyız!

Ancak onların düzeyine düşmeden...

Hukukun herkes için olduğunu, egemenlerin de yargılanacağını, hem de adil bir şekilde yargılanabileceğini göstermek zorundayız.

***

Darbecileri evrensel hukukun gereklerinden taviz vermeden yargılamalıyız.

Yoksa onlar suçlu iken mağdur duruma düşerler.

Bundan önceki davaların kamu vicdanında desteğini kaybetmesinin sebebi de işte budur.

Adil yargılama yapılmayan ülkede gerçek adalet gerçekleşemez.

Demokratik hukuk devleti olma iddiasına da bu yakışır.

Çözüm

16 yıldır süren serüven henüz bitmedi...

Her ne kadar açılan dava 14 yıl sonra sonuçlandı ve Mehmet Ağar "çete kurmaktan" nihayet mahkûm olduysa da, "Susurluk düzeni" tam anlamıyla yargının önüne çıkarılamadı...

***

"Susurluk davası" olarak bilinen, devletin çete kurduğunu yargı kararı ile tespit eden tarihi dava, son sanığını da mahkûm etti.

Türkiye'de kurulu karanlık sistemin yarattığı yasadışı olayların halk tarafından öğrenilmesine büyük katkı sağlayan bu davanın yargılanan son sanığıydı Mehmet Ağar.

***

Yıllar önce İbrahim Şahin ve Korkut Eken'in lideri olduğu "özel harekâtçılardan" kurulu çete yakalanmıştı.

Siyasi ayağı "koruma kalkanı" altında olduğu için yargılanmamıştı.

Polisler yargılandılar ve hüküm giydiler.

Hatta cezaları infaz bile edildi.

Bir kısmı öldü. Bazıları yeniden tutuklandı...

Kalanlar şimdi serbest dolaşmaktalar.

***

"Susurluk kazası" sonrası ortaya çıkan entrikalar, devletin çete kurduğu gerçeğini gözler önüne sermişti.

TBMM Araştırma Komisyonu'nun büyük çabalarıyla bu pisliğin örtü altında kalan bölümünün bir kısmına ulaşılmıştı.

O zaman tespit edilen devlet eliyle işlenen yasadışı faaliyetlerin küçük bir bölümü bile, insanlarda dehşet yaratmıştı.

Olayların üzerine gidildikçe, devletin gücü soygunlarda nasıl kullanıldığı ve uygulanan şiddetin ne kadar insanlık dışı olduğu açıkça görülmüştü.

***

Siyasetçi- bürokrat- mafya işbirliğinde oluşan çeteler, "devletin âli menfaati" adına demokrasinin katledilmesine, kamu kaynaklarının sömürülmesine ve bu yapıya engel olan yurttaşların öldürülmesine neden olmuşlardı.

***

Devletin 1950'lerden beri NATO geleneğinden kalma "yasadışı" ama resmi örgütleri bulunuyordu...

Bu örgütler vasıtasıyla birçok "örtülü iş" yapılmıştı...

İç politikada söz sahibi olmak isteyen kurum ve kişiler, bu örgütler aracılıyla "derin ilişkiler "kurarak, ülkeyi seçilmişlerin yönetiminden uzak tutmuşlardı...

Aslında istenende buydu.

Yani demokrasi olmasın!

Hak, özgürlük ve eşitlik gibi kavramlar yok sayılsın!

Egemenliğin kayıtsız şartsız sahibinin halk değil, asker-bürokrat - devlet olduğu kabul edilsin!

Bu anlayışı kabul etmeyen ve bu düzene uymayanların karşısına da yasadışı çeteler çıkarılsın!

Karşı koyanlar, hak talep edenler, egemenlik mülkiyetine sahip çıkan olursa korkutulsun, zorlansın daha da ilerisi öldürülsün!

***

1984 yılından sonra PKK olgusuyla mücadele eder görünen bu "derin yapı", bir yandan sistematik olarak demokrasiden uzaklaşmış, diğer yandan oluşturduğu "vahşet çeteleriyle" hem kan akıtan eylemlere girmiş, hem de muazzam bir rant peşine takılmıştır.

Türkiye dünyadaki yeraltı ekonomisinin önemli noktalarından biri haline gelmiştir.

Öyle ki dönemin başbakanı Mesut Yılmaz o gün; "Dünyada ele geçirilen uyuşturucunun yüzde 36'sı, Avrupa'da ise yüzde 64'ü Türk emniyet güçleri tarafından ele geçirilmektedir" açıklamasını yapmıştır.

Bu açıklama güvenlik güçleri için bir başarıdır.

Ancak Türkiye'deki uyuşturucu potansiyelini görmek açısından dehşet bir durumdur.

***

Mehmet Ağar "Susurluk düzeninin" önemli aktörlerinden biridir.

Hakkında 1987'lerden itibaren çeşitli raporlar tutulmuştur.

Ancak herkesle iyi ilişkiler kuran, her dönemde siyasilerin yanında olma başarısında bulunan Ağar, hep taltif edilmiştir...

En son Adalet ve İçişleri Bakanlıklarına kadar yükselmiş, DYP'nin Genel Başkanı olmuştur.

Bugün sevmeyenleri kadar sevenleri de vardır.

Milliyetçilik duygularını çok iyi kullanır.

Bulunduğu mevkiler dolayısıyla her konuda, belli insanlar için epeyce bilgi sahibi olmuştur.

Siyasetçi, iş adamı, bürokrat, gazeteci fazlaca arkadaşı bulunmaktadır...

Şimdi cezasının infaz edilmesi için yakalama emri çıkarılmasına rağmen, anayasanın eşitlik ilkesine ve yasalara aykırı, son derece rahat bir şekilde saklandığı yerden "hapishane yeri" beğenmeye çalışıyor...

Devletin "en has kara kutusu" olduğunu bir kez daha topluma gösteriyor!

Herhalde halk bu "kayrılmayı" ibretle izliyordur!

Herkesin yasalar önünde eşit olduğu iddiasını defalarca yineleyen ve yargının tarafsız olduğu konusunda mangalda kül bırakmayan AKP iktidarı ne diyecek? Doğrusu benim için ciddi bir merak konusu...

***

Olaylar ortaya döküldüğünde "Bin operasyonda dört bin kişi öldürdük" diyen hamasetin yakalanışının yargılanması zaman aldı...

Mehmet Ağar'ın akılda kalan en önemli savunması, "Ne yaptıysak MGK kararlarına uygun yaptık" sözüdür.

Ancak Cumhurbaşkanı Demirel, "MGK'nın böyle kararları yoktur" diyerek bu savunmayı çürütmüştür.

Vardır ya da yoktur...

Ancak bir gerçek ortadadır ki; binlerce faili meçhul cinayete kurban gitmiş insan Anadolu'nun belirsiz bir yerinde toprak altında yatıyor!

***

12 Eylül, 28 Şubat yargı önünde.

Ancak yetmez!

Susurluk davası, yargının dışında duruyor.

Mehmet Ağar'ın içinde bulunduğu kadro da dâhil, devletin çete kurduğu, yargı kararına bağlandı.

Ama bu çete ne eylemler yaptı? Bu yargılanmadı.

Hangi mali güce erişti? Sorulmadı.

Kimleri öldürdü? Araştırılmadı.

Ve asıl, bu çeteyi kim, ne amaçla kurdu? Bunun üzerine hiç gidilmedi.

Gerçek failler dışarıda...

Onlar bulunursa darbe ve darbe teşebbüslerinin sırrı da çözülür.

Dün ve bugün

Haziran 2011 seçiminin üzerinden yaklaşık bir yıl geçti.

Değişik üç partiden tutuklu sekiz milletvekilli halen Meclis'te yerini alamadı.

Parlamento sekiz eksiğiyle görev yapıyor.

Türkiye yine bir konuda birinci konumda!

Dünyada tutuklu bulunan parlamenterlerin yüzde 10'u Türkiye'de...

Yani bu kez de TBMM, en fazla tutuklu milletvekilinin bulunduğu Meclis olarak ün yapıyor!

***

AKP "bizim sorunumuz değil" diyerek," Meclis'te yaşanan yüz karası durumu bugüne kadar taşıdı.

En büyük parti olarak şimdiye dek hiçbir hareket yapmadı.

Üstelik verdiği sözleri yok saydı.

CHP ile yaptığı centilmenlik anlaşmasındaki imzasını inkâr etti!

Türkiye'nin "demokrasi özürlü" bir ülke olarak tanınmasından gocunmadı.

Hatta Arap ülkelerine demokrasi dersi vermeye kalktı.

"Model olma" pişkinliğini gösterdi.

***

Başta AB olmak üzere, bu konuda uyarı yapan ülkeleri susturdu.

Onların ülkenin değil, AKP'lilerin demokrasi kültüründen yoksun olduğunu söylemelerine aldırmadı.

Tutukluların aday gösterilmesinin yasal olmadığını, yargı üzerinde baskı kurmak adına yapıldığını ilan etmekten geri durmadı.

Öyle ki; Ergenekon davası sanıklarının milletvekilliği adaylığıyla tutukluluk hallerinin kitlesel anlamda kaldırılacağı aldatmacasını yaptı.

Darbe yanlılarının yeni bir "tezgah" hazırladığı yalanını söylemekten çekinmedi.

YSK kararını yok saydı!

Hükümet sözcülerinin peşi sıra açıklamalarıyla adeta yargıyla iddialaşılıyormuş mesajı verildi!

Ergenekon taraftarlarına "yargıyı kuşatarak, yargı üzerinde baskı kuruyorlar" iddiasında bulundu.

***

Bilindiği gibi CHP ve BDP, Meclis'in açılışında tutuklu milletvekilleri adına yemin törenini boykot etmişlerdi.

AKP, TBMM'nin geleceği açısından telaşa kapıldı.

Ve bu eylemi durdurmak için CHP ile bir anlaşma yaptı.

Milletvekillerinin tutukluluk halinin kaldırılması için yasal çalışma yapmayı kabul etti.

Ancak AKP, bu centilmenlik anlaşmasına bugüne kadar uymadı.

***

AB bir yıldır, hazırladığı gelişme raporlarında, "adil yargılama yapılmadığı ve milletvekillerinin hala tutuklu olduğu" gerekçesiyle Türkiye'nin büyük bir demokrasi sorunu yaşadığını belirtiyor.

AKP ise aday olmaması gerekenlerin aday yapılmasını demokrasiye vurulan "darbe" olarak nitelendiriyor.

Muhalefeti itham ederek, "eksik Meclis" avantajını kullanmaya çalışıyor.

Bu durumda AKP'nin sadece "topal demokrasi" anlayışı değil, aynı zamanda hukukun üstünlüğüne inanmayan bir parti olduğu gerçeği de ortaya çıkıyor!

Bugün AKP hegemonik bir parti olarak tutuklu milletvekilleri üzerinden çirkin bir oyun oynuyor.

***

Birkaç defa yazdım ve söyledim...

Ancak pek anlaşılmamış herhalde.

Bir kez daha anlatayım...

1987 seçimlerinde Ahmet Türk, Diyarbakır Cezaevi'nde tutukluydu.

İsnat edilen suç ve o zamanki yasalar belli...

O yıllarda hala Türkiye'nin her yanında sıkıyönetim vardı.

Ben o zaman SHP'nin genel sekreteriydim.

1987 seçimlerinde Ahmet Türk'ün Mardin'den milletvekili adayı olmasını istedim.

SHP Parti Meclisi oybirliğiyle kabul etti.

Yüksek Seçim Kurulu'na giden listeye Ahmet Türk, Mardin birinci sıra SHP adayı olarak konuldu.

YSK itiraz etmedi.

Kesin listeyi ilan ettiği an, SHP'nin başvurusu üzerine Ahmet Türk'ün tutukluluk hali kalktı.

Ve Ahmet Türk'le birlikte Mardin de seçim çalışmalarına başladık.

1987 yılında Ahmet Türk, SHP Mardin milletvekili olarak TBMM'ye girdi.

***

Ahmet Türk, "tutukluluk hali ile milletvekilliği" arasında yapılan tartışmalarda hukuka uygun ilk örnektir.

2007 seçimlerinde ise Sebahat Tuncel'in tutukluluk hali milletvekili olduktan sonra kalkmıştır.

***

Düşünün; 12 Eylül faşist anlayışı, o günün sıkıyönetim mahkemeleri bile, bırakın milletvekilini, milletvekili adayı olan bir tutukluyu dahi hemen bırakmıştı!

YSK'nın kesin listesinin ilanı ile birlikte anayasal hakkı olan seçilme hakkını hem de tutuksuz olarak kullanmasına saygı gösterdi.

Bugün ileri demokrasiden bahsedenler, herhalde bu gerçekten kendilerine bir ders çıkaracaklardır!

Halkı daha fazla aldatamayacaklarını bilmeliler...

AKP yüzkarası bir sorunu çözmek zorunda olduğunu anlamalı...

***

Dün TBMM Başkanı Cemil Çiçek bir TV kanalında konuştu.

Üç siyasi partinin tutuklu milletvekilleri ile ilgili olarak belli konularda ortak noktaya ulaştıklarını söyledi.

Ancak AKP'nin tavrı ile ilgili bir açıklama yapmadı.

Bu sorunun yaratıcısının Meclis olmadığını yineledi.

Konuşmasında sitem vardı.

Siyasetin suçlamalar üzerinden yürüdüğünü dile getirdi.

***

Evet, bugün de siyaset suçlamalar üzerinden yürüyor.

Sebebi basit...

Var olan düzene uygun siyasilerin parti oligarşileri tarafından seçilmesi...

Demokrasi ile özdeşleşemeyen siyasetçiler yönetimde hala etkin.

Bu siyasiler işlerine gelen olayları kendi lehlerine kullanıyorlar.

İşlerine gelmeyenleri de şikayet etmeyi sonuna kadar sürdürüyorlar.

***

Mesela; 27 Nisan e-muhtırası unutuldu.

28 Şubat,12 Eylül yargıda, ama 27 Nisan yargıda değil. Niye?

Oysa AKP, o muhtıra sonrasındaki dört yılda mağduru oynadı.

Bu muhtıra sayesinde vesayetle mücadele eden bir parti olarak zamlar, emek, sömürü, işsizlik, açlık, Kürt sorunu gibi temel konuların görüşülmesini engelledi.

***

AKP'nin bugün muhtırayı veren Büyükanıt'la hiç sorunu yok.

Büyükanıt'la Dolmabahçe'de "mezara gidecek sır konuşmalar" yapıyor. Ona madalya veriyor!

Diğer Genel Kurmay Başkanlarına yapılmayan jestleri yapmaktan geri durmuyor.

Herhalde AKP, 2007 seçimlerini kazanmasında 27 Nisan muhtırasının payı olduğunu düşünerek Büyükanıt'a gizlice teşekkür ediyor.

***

Dün dündür, bugün ise bugün!

Türkiye'de siyasetin felsefesi bu anlayış olunca demokrasiyi kurmak ve evrensel hukuka uymak çok zor.

Dün ve bugün...

Yarınlar, her zaman dün ve bugün olacak!

Bu durumda "ahlak ve etik" kavramları olur mu?

Verilen sözleri tutmak diye bir anlayış gelişir mi?

Geçmişte yapılanlardan ders çıkarılarak gelecek kurulabilir mi?

1987'de Ahmet Türk'e uygulanan adalet anlayışı,

2012'de tutuklu sekiz milletvekiline reva görülen hınç algısı...

Kindar gençlik yetiştirmek isteyenlerin nasıl ateşle oynadıkları daha iyi anlaşılıyor mu?

Görmemek için kör olmak gerek!

Bu yıl 1 Mayıs kutlamalarına Başbakanın "sanat ve sanatçıyı horlayan" konuşması damga vurdu.

Öncelikle bir tespit yapalım;

Yıllardır alanlarda 1 Mayıs'ın "emek bayramı" olmasını isteyen emekçilere gaz ve copla saldıranlara,

Her yıl Taksim alanındaki kutlamaları kan ve gözyaşı ile sonlandırmaya çalışanlara,

Emek ve emekçi düşmanlarına,

Sömürü düzeninden yana olanlara,

Bu yıl tüm emekçiler "medeniyet" dersi verdi!

***

Yurdun her yanında alanlarda gerçek bir halk bayramı yaşandı.

Uygarca, hak ve özgürlüklerine sahip çıkan,

Sermayenin emrindeki iktidarlara geçit vermeyeceğini haykıran,

Emek istismarcılarına "dur" diyen,

Eşitliği isteyen, demokrasi ile özdeşleşen, her dilden ve her kültürden milyonlarca genç, yaşlı, işçi, çiftçi, öğrenci kısacası Türkiyeli, birlikte emekçi ölümlerine, sömürü düzenine, baskı ve sindirme çabalarına karşı durdular.

Demokratik çoğulculuğun gücünü ve zenginliğini gösterdiler.

***

Çoğunluğun azınlıkları koruduğu yerde demokrasinin yaşayacağını, ancak sınıf bilincinin gelişmesiyle yaşama hakkının güvence altına alınabileceğini topluma hatırlattılar.

Emeğin en yüce değer olduğu inancı ile çağdaşlığa ulaşılabileceğini ve emperyalist düzenin demokrasinin tek düşmanı olduğunu bir defa daha ilan ettiler.

1 Mayıs'ta emekçiler milyonlarca insana şu olguyu bir kez daha duyurdu;

"İnanç, dil ve etnik farklılıklar emekçi olmanın önünde engel değildir, aksine eşitliğin en anlamlı niteliği emektir!"

İnsan emeği ile var olur! Onur ve erdem emek ile yücelir!

***

Taksim Meydanı'nda bir başka hava daha yaşandı...

Emekçiler, bu defa kendi sorunları kadar, aydın ve sanatçılara da sahip çıkıyorlardı.

Her zaman önder olarak gördükleri, geleceklerinin aydınlığı olarak kabul ettikleri, yaşamın gerçeklerini öğrendikleri sanatçılara kol kanat geriyorlardı.

Onları, Başbakan'ın saldırısından göğüslerini siper ederek koruyorlardı.

***

Başbakan Pazar günü AKP gençliğine seslenirken büyük bir gaf yaptı.

Aslında seçim sonrasında, Cumhuriyetle hesaplaşmak adına tek tek sergilediği gerçek düşüncelerinden birini daha dile getirdi.

Bugüne kadar Cumhuriyetin "aydınlanma devrimleri" içinde en belirgini olarak gösterilen sanat, Erdoğan'ın taşıdığı zihniyet tarafından hep dışlanmaya çalışılmıştı.

Çağdaş Türkiye'nin simgelerinden olan bale, opera ve tiyatroya karşı, o misyonda gizli bir düşmanlık hep vardı.

Refah/Yol hükümeti sırasında Refah partililer operaya giderek diğer seyircilerin gözlerinin içine bakarak, sanki inatlaşırcasına ve üstelik zamansız namaz kılmışlardı.

Şalvarlı bale...

Opera kapansın...

Müstehcen sinema...

Sanatın içine tükürürüm...

Bu beyanları hatırlayalım.

Öteden beri sanata bakış buydu.

Şimdi de "muhafazakar sanat" diyerek ne anlama geldiği bilinmeyen bir iddia ortaya konuluyor ve evrensel sanat anlayışına karşı bir başkaldırı hazırlığı yapılıyor.

***

Heykele "ucube" diyen,

Beğenmediği için yıkılmasını emreden,

Kendisi için söz söyleyen, yaptıklarını eleştiren tiyatro sanatçılarını,

"Tiyatro sizin tekelinizde mi? Siz kim oluyorsunuz" diye azarlayan,

"Tiyatroyu özelleştiriyorum" diyen bir başbakan var karşımızda...

"Şimdi siz istediğinizi oynayın. Ben de istediğimi desteklerim" diyerek parmak sallayan Başbakan'ın bu ruh hali son derece vahim!

Adeta kendini diktatör ilan etmiş durumda.

***

Gücü ele geçirdikten sonra ülkenin sanatçısına, aydınına, işçisine, kendinden olmayan, kendi gibi düşünmeyen herkese "kim olduğu" soruluyorsa, orada demokrasi yoktur.

Orada demokrasi oyunu oynanmaktadır.

Sandıklar göstermelik, oylar ise önceden hazırlanan dekor konumunda demektir!

***

Oysa sanat ve sanatçı bir toplumun yol gösterenidir.

Tiyatro, sanatların anası olarak kabul edilir.

Antik çağlardan bu yana yaşamı gösteren, hayatın estetik yanma vurgu yapan, toplumsal devinimi oluşturan tiyatro, tüm uluslar için en önemli değer olarak kabul edilmiştir.

İnsanlık tarihi boyunca sanat ve sanatçı, o toplumların önderi olmuştur.

***

Sanat yeniliktir.

Sanat, göremediklerinizi gösterir.

Sanat güzelliktir, hayatın tadı, yaşamın gayesidir.

Bu nedenle sanatçı özgürdür.

Düşüncesinin önünde engel kabul etmez.

***

Biliriz ki, özgür olan yaratır.

Özgürlüğü ona güç verir.

Özgür olan iktidarlara muhaliftir.

Mazlumu korur.

Toplumsal sorunları dile getirir.

Çözümlerini gösterir.

Görmeyenin gözünü açmaya çalışır.

Bunu yaparken şiddet kullanmaz.

Silahı yoktur.

O ruhu okşayan sözüyle, göze hoş gelen rengiyle, kulakları saran sesiyle, insanları kucaklar.

Sanattır silahı.

İktidarları sanatıyla sorgular.

***

Bu güçten diktatörler hoşlanmazlar.

Tarih boyunca otoriter olmaya çalışan siyasiler sanatçılarla kavga etmiştir.

Başbakan Erdoğan, spordan sonra sanatla da kavga ediyor...

***

Oysa sanat ve sanatçıya saygı duymayan kişinin kendisi de saygın olamaz.

Sanatçıya "sen kimsin" diye sorana, halkın da dönüp "sen kimsin" deme hakkı vardır!

Şu bilinmelidir ki; sanatsal ve kültürel gelişme olmadan, ne ekonomik kalkınma ne de demokratikleşme sağlanabilir.

***

Aslında Başbakan'ın kavga etmediği hiçbir değer, uğraşmadığı hiçbir kesim kalmadı!

Yüzde 49 oy aldığını biliyoruz...

Ancak Başbakan ve AKP'liler geride kalan yüzde 51 oyun sahibinin halk olduğunu kabul etmemekte direniyor.

Bu beyhude direniş giderek AKP'yi hegemonik parti, Başbakanı da diktatör yapıyor.

Demokrasi mücadelesi veren Türkiye halkı, bu duruma daha fazla müsaade etmez.

***

1 Mayıs'ın kutlandığı alanlarda bu kez AKP iktidarına karşı emekçi, sanatçı ve sporcu birlikteliği ile başlayan bir muhalefetin oluştuğunu görmemek için kör olmak gerekir.

Tiyatro, diktatörü açığa düşürdü!

Galatasaray Lisesi'nin sevilen ve ülke edebiyatının en önemli eleştirmenlerinden biri olan rahmetli edebiyat öğretmenim Tahir Alangu'nun çok veciz bir sözü vardır: "Bilgili insandan korkma! O bildiğini bilir ve doğruları göstermeye çalışır. Cahil insandan da korkma. O da bilmediğini bilir ve bilenden fayda bekler. Sizler asıl yarı cahil insandan korkun! Çünkü onlar bilmediğini bilmez ve yanlışlar içinde sizi uçuruma götürür."

Türkiye bugün bu sözleri doğrulayan bir anlayışın işgalinde;

***

Sanatın içine tükürürüm.
Bale belden aşağıdır.
Ucube heykel!
Sanatçılara "sen kimsin be"
diyen bir iktidarla yönetiliyor.

Babasının önünde sakız çiğneyemeyen çocuklar, sanatçıların gözünün içine baka baka sahne kenarında sakız geveliyor. Üstelik birkaç gün önce akıl danelerinden birinin önünde "sakız çiğnemek o kişiye hakaret etmenin yoludur" fetvasını verdikten sonra... Ne acıdır ki; kültür ve sanattan sorumlu bakan da hakaret edeni değil, uyaran sanatçıyı cezalandırmak istemişti...

Yani "saygı mı, sahip mi" meselesi... Tiyatro zaafları açığa çıkardı!

***

Bugünkü iktidar Alangu'ya nispet edercesine sanat ve özellikle tiyatroya takmış durumda. Seyretmeden yazı yazan bir yandaşın sözlerine bakarak, 100 yıllık Şehir Tiyatroları'nı "kapatacağız" diye buyurabiliyor! Hatta hızını alamayan Başbakan "Bütün tiyatroları kapatacağım" emrini verebiliyor.

***

Yıllardır ilk kez bu kadar sanata doğrudan hücum eden bir iktidar gördük. "İslam'da resim günahtır" emrine uyan biat kültürü, şimdi sanatın tümüne savaş ilan etti. Kendilerine karşı olan tüm muhalefeti susturmanın, sanatçıları da hepten yok etmenin hesapları yapılıyor.

***

Tüm medeni toplumlar sanata özen gösterir. Gelişmişliklerini, farklılıklarını ve zenginliklerini sanatla açıklar. Uygarlıkta vardıkları yer, sanattaki güçleridir. Sanatçılarına verdikleri değer, onların uluslararası ailede saygınlıklarına eşittir. İnsanlığın tarihinde tiyatro vardır. Tarihi bilmeyen yarı cahiller bu en eski sanat dalının gücü fark edemezler.

Bir kaçış noktası buldular. Özelleştirme adı altında tiyatroyu yönetmek istiyorlar. İstediklerine teşvik vererek "majestelerinin palyaçolarını" yaratmak istiyorlar. Yanlarına

aldıkları bir avuç "kifayetsiz muhterisler" bu yapılanlara alkış tutarak iktidarın sanata olan hıncını körüklüyorlar. Ancak bilmiyorlar ki, bu anlayış özel tiyatroyu da yaşatmayacak. Kaldı ki "istediğimi desteklerim" diyerek, zaten gerçek düşüncelerini dışa vuruyorlar.

***

Bugün tiyatro sanatı, yarın bale, opera, sonra plastik sanatlar, daha sonra senfonik müzik, pop müzik, müstehcen film ve diziler diyerek sanatın her dalı ortadan kalkacak. "Keferenin taşları bize lazım değil" diyerek müzeler de birilerine peşkeş çekilecek. Dünyanın en büyük kültür mirasının yaşadığı Anadolu, bu yarı cahil anlayışla çöle dönecek.

***

Bu hükümet, "16. büyük ekonomiye sahibiz" yalanıyla dolaşıyor. "Yalan" dedim. Bunu kendileri itiraf ediyor. Tiyatroya harcanan para ve elde edilen gelirden bahsediyorlar. Ülkeye verdiği zararı dile getiriyorlar.

Hani büyük ekonomiydik! Her gün 7,5 milyon çocuğa süt satın alabilen bütçe, 1200 sanatçının (devlet, şehir ve özel tiyatrolardaki sanatçıların toplamı) aldığı parayı çok mu görüyor? Demek ki, Türkiye ekonomisi sanatçıya para verecek kadar büyük değilmiş!

Aslında bu anlayış, bilinç düzeyinin, görüş tercihinin, çağın neresinde kalındığının görüntüsünden başka bir şey değildir!

***

Devlet Tiyatroları'yla ilgili bazı bilgileri verelim;

Devlet Tiyatroları 1949'da, yerli ve yabancı eserle halkın genel eğitimini ve kültürünü yükseltmek, Türk sahne sanatlarının yurtiçinde ve dışında gelişmesini ve tanıtımını yapmak, sanat ve estetik duygusunu geliştirmek, temel değerler

üzerinden doğru yargılara varmasını sağlamak amacıyla kurulmuştur ve 63 yıldır bu görevi başarıyla sürdürmektedir.

Yerleşik 56 sahnede ayda yaklaşık 875 temsil vermektedir. Her yıl 100 yeni oyunu seyircilere sunan, yaklaşık 600 il, ilçe, mezra gibi yerlere turne düzenleyen, buralarda 6 binden fazla temsil veren kuruluştur. Ortalama yıllık seyirci sayısı 3 milyona yaklaşmaktadır. Şehir Tiyatroları'nı da bu sanatsal faaliyetlere katarsanız ödenekli tiyatronun ülke insanlarına yaptığı dev hizmeti anlayabilirsiniz.

***

Devlet Tiyatroları ayrıca, her yıl yedi bölgede uluslararası tiyatro festivalleri düzenleyerek ismini dünyaya duyurmuş bir kurumdur. Tüm bu yoğun sanat faaliyetlerini DT, sadece 623 sanatçıyla yapıyor!

***

İşte bütün mesele bu!

Tiyatronun kültürel gelişmeye olan katkısı bunları korkutuyor. Bugünkü zihniyet, toplumun gelişmesini istemiyor. Sanatçının iktidarlara karşı halkı koruma bilincinden, yapılan yanlışları alenen yurttaşlara gösterme gücünden çekinen iktidar, sanatçı ve sanatçıya "kapatma" şantajı yapıyor. Halkın buna müsaade edeceğini zannetmiyorum. Çünkü eğitilmiş, estetik gelişimini yükseltmiş, çağdaşlığı özümsemiş insanlar, demokrasiyi de içlerine sindirirler. Demokrasinin gereklerinden taviz vermezler.

***

Bir yalan daha var... "Dünyanın hiçbir yerinde ödenekli tiyatro yok" yalanı... Sayıyorum; Almanya, Avusturya, İngiltere, Fransa, Yunanistan, İtalya, Norveç, İsveç, İspanya, Portekiz, Japonya, Arnavutluk, Arjantin, Avustralya, Bosna-Hersek, Bulgaristan, Çin, Kostarika, Hırvatistan, Çek Cumhuriyeti,

El Salvador, Finlandiya, Gana, Macaristan, İzlanda, Hindistan, Litvanya, Malezya, Mali, Meksika, Moldova, Filipinler, Polonya, İrlanda, Romanya, Sırbistan, Slovakya, Somali, Sri Lanka, Tayland...

Daha uzatalım mı?

***

Son bir ek daha yapmak isterim. TOBAV (Tiyatro, Opera, Bale Sanatçıları Vakfı) Genel Başkanı Tamer Levent şöyle diyor: "Bizler, ülkesini, insanını seven sanatçılar olarak linç ediliyoruz. Bir haftadan beri aşağılanacak, azarlanacak ve hakaret edilecek neler yapmışız, bilmek istiyoruz? Yaptıklarımız ve yapmadıklarımız tartılmadan, böylesine itibarsızlaştırılmamızı, hedef gösterilmemizi, ne hukuk, ne demokrasi, ne de geleneksel kültürümüzle ya da daha açık söyleyişle, ortak değerlerimiz, örf ve adetlerimizle örtüştüremiyoruz. Hoşgörüsüz buluyoruz! Dünyanın hiçbir gelişmiş ülkesinde sanatta kâr amacı güdülmez. DT, Türkiye'nin dünyaya tanıtımında çok etkili olmuştur. Oysa yabancı ülkelerde ilan panolarına ödenen ücretler bile DT genel bütçesinden kat ve kat fazladır. TOBAV olarak, bugün yaşadığımız sorunların çözümü için gelişmiş ülkelerdeki gibi sosyal diyalog çağrısında bulunuyoruz."

***

Gördüğünüz gibi sanatçı duyarlılığıyla kavga yerine iktidara elini uzatıyor. Korktuğundan değil. Uygar olduğu için bu hamleyi yapıyor.

***

Kısacası Türkiye, 1938'leri andıran bir anlayışa teslim edilmek isteniyor. Tiyatro saldırısının altında yatan diktatör hevesidir. Bu çağda ancak yarı cahiller diktatörlüğe heveslenir. Başkanlık sistemi tartışması ile sanatçıya yapılan

saldırıyı birlikte düşünürseniz amacı yakından teşhis edersiniz! Düşünenlerin bunu kabul etmesi mümkün değil.

Haziran ayı çok sıcak geçecek!

Her ne kadar iki gündür, bazı bölgelerde aralıklı yağmur yağmış ve ardından hava ısınmışsa da, artık mevsim sıcaklığına dönüş hızla başlamış durumda.

Siyasetin sıcağı ise ortalama mevsim sıcaklığının çok üstünde olacak!

Çünkü siyasetin içinde bulunduğu yüksek basınç, iklim baskısından daha güçlü!

Gelişmelere bakınca siyasi tahmin yapmak, hava tahmini yapmak kadar önemli hale geldi...

***

Aslında önümüzdeki günleri bugünden görme talebi, insanlık tarihi kadar eski...

İnançların yükselmesiyle birlikte, müneccimlik de gelişti.

Yıldızlara bakarak gelecekten haber verenlerin tapınağı, değişik dinlerin ibadethaneleri kadar görkemli ve kalabalıktı.

Hatta gelecekten haber verenlerin tapınakları bazen tanrılara tapanlardan daha cazip hale gelmişti.

***

Demem o ki; "ölüm ötesi, yani öbür dünya değil, yaşamdaki gelecek" her zaman insanı heyecanlandırmış ve cezbetmiştir.

***

Bugüne bakınca, hiç olmazsa yakın gelecekle ilgili bazı ipuçları görebiliyoruz.

***

Başbakan Erdoğan'ın geçen akşam bir TV kanalında açıkladığı Özel Yetkili Mahkemelerle ilgi görüşleri, iktidar-cemaat çatışmasının saklanamayacak kadar alevlendiğinin en net görüntüsünü oluşturuyor.

Başbakan; "MİT olayında iyice çizmeyi aştılar, bana bağlı müsteşarı alırsanız ben durmam, alacaklarsa önce beni alırlar!

ÖYM'nin haddinden fazla yetkileri var. Bu durum devlet içinde devlet anlayışını doğuruyor. Cumhurbaşkanı dahil herkesi buraya çağırabilirim anlayışını doğuyor" diyerek açıktan bu mahkemelere karşı olduğunu söylüyor...

***

Bu sözlere çok şaşırmamalı...

Başbakan'ın zaman içinde, özellikle MİT Müsteşarı'nın savcılığa daveti sonrası aklı başına gelmiş, ÖYM'lere karşı bazı uyarılarda bulunmuştu...

Örneğin; Başbuğ'un yargılanmasının yerinin "yüce divan" olduğunu söylemişti.

28 Şubat gözaltı dalgaları için; "Bu dalgalar çoğalırsa Türkiye boğulur" diyerek bu mahkemelerin uygulamalarına karşı tutumunu açıklamıştı.

Erdoğan'ın bu uyarıları, "tek adam" anlayışının olağan tepkisi olarak değerlendirilmezse, hukuk açısından doğrudur.

***

Sonunda Erdoğan, "Hedefin kendisi olduğunu, yapılanları görünce anladı" diyebiliriz.

Geç de olsa bu sonuç sevindiricidir.

Çünkü yıllardır başta AB olmak üzere, Türkiye hakkında rapor düzenleyen uluslararası kuruluşların ortak kanısı, "Türkiye'de adil yargılamanın olmadığı" şeklindeydi.

Tüm belgelerde; "Savunma hakkının verilmediği, tutuklamaların otomatiğe bağlandığı, delillerin saklandığı, sanık

lehine delillerin kullanılması hakkının kullanılmadığı gibi, temel hukuk ilkelerinin yok sayıldığı dile getiriliyordu.

***

Her platformda dile getirilen bu düşüncelerin Erdoğan'ı etkilediği açık.

Ama asıl Başbakan'ı etkileyen anlayışın, Genar Araştırma şirketinin Nisan 2012'de yayımladığı, "Herhangi bir suçtan dolayı tutuklansanız adil yargılandığınızı düşünür müsünüz" sorusuna halkın verdiği cevap olmalı!

Türkiye'de insanların yüzde 67,6'sı adil yargılanmayacağını düşünüyor.

Bu sonuç çok vahim!

Samimiyeti bir kenara bırakalım, Cumhurbaşkanlığını hedefleyen ve popülizme önem veren bir siyasetçinin bu uyarıyı değerlendirmesi doğaldır.

***

ÖYM'ler hukuk ve adalet açısından bakıldığında bağımsız ve tarafsız değildir. CMK 250. maddenin verdiği yetkilerle kendi başlarına buyruk hale gelmişlerdir!

***

Referandum sonrası oluşan HSYK'nin uygulamaları da bu bağımsızlığı daha da belirginleştirmiştir. HSYK, ÖYM'ye atadığı savcı ve hâkimlerin kıdem ve uzmanlıklarına bakmadığını açıklamaktadır. O zaman bu mahkemelerin "uzman" olduğu söylenemez!

Nitekim dünyadaki 32 bin terör tutuklusunun 13 bini Türkiye'de bulunmaktadır.

Mahkemeler, önüne gelen herkesi terörist olarak değerlendirmekte, değilse bile zorlama terörist yapmakta, böylece tutuklama işlemini sürdürmektedir.

***

Durumun şimdi çok yakıcı hale gelmesinin tek nedeni; Başbakan'ın ÖYM'lerle ilgili görüşüne Cemaat'in çok sert cevap vermiş olması.

Cemaat, bilinen klasik "darbe, darbe girişimi, terör, çete ve mafya" korkusu salarak, demokrasi dışı faaliyetlerin harekete geçeceğini söyleyerek mahkemelere sahip çıkmaktadır. Bir nevi ÖYM'lere hamilik yapmakta, Başbakan ve AKP'ye yazarlarıyla karşı durmaktadır.

Körüklenen bu ateşin havayı daha da çok ısıtacağı açıktır!

***

Isınan havanın yüksek basıncı, unutulan Cumhurbaşkanlığıyla ilgili yasanın Anayasa Mahkemesi'ndeki rövanşını körükleyecek gibi görünüyor.

Bilindiği gibi, CHP'nin başvurusuyla açılan davada şayet "yasa bozulursa" 24 Ağustos'ta Türkiye, Cumhurbaşkanlığı seçimine gitmek konusunda zorunlu kalacaktır.

Bu durumda; ya mevcut anayasaya bir ek madde eklenerek Cumhurbaşkanlığı seçimi son bir kez daha, Meclis tarafından yapılacak ya da ivedi şekilde halk oylamasına gidilecektir.

***

Her iki şıkta Erdoğan'ın tüm hesapları değişecektir.

Bu durumda AKP'nin yol haritası bozulacak, siyaset başka bir heyecanın içine girecektir.

Beklenmeyen bu müthiş fırtınadan yeni partiler ve liderler çıkacağı da açık.

***

Haziran sıcak geçecek...

Herkes tedbirini şimdiden alsın!

Her kürtaj bir...

Uludere'de üç uçak bombasıyla parçalanan 34 yurttaşımızın ölümünden sorumlu olan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, gündemi değiştirmek için "kürtaja" sarıldı!

Nedense, vahşice bomba ile parçalanan Uludere'deki gençlerin bedenlerini "kürtaj edilen ceninle" karıştırdı.

Hangi mantığa dayanarak bunu yaptı?

Böyle istedi!

O kadar mı?

Biraz sorgulamakta yarar var!

***

Başbakan diyor ki; "Her kürtaj bir Uludere'dir!"

Kadınlar diyor ki; "Kürtaj haktır. Uludere cinayettir!"

***

Uzmanlara göre; katiller eylem yerinde gizlice maktullerini seyredermiş...

Geçmişte ya da o anki yaşadıklarını bir başka olayla karşılaştırır, böylece yaptığı vahşetin doyumuna ulaşırmış.

Bir travma ve insanlığı acıtan garip bir haz...

***

Başbakan Uludere'ye hiç gitmedi...

Ama mutlaka parçalanan bedenleri kayıtlardan izledi...

Başbakan için ne demeli?

***

Gündem değiştirme çabası olayın dehşetini unutturmuyor.

Tarihe kaydedilen bu kara sayfayı yırtmıyor...

Dağlanan yüreklerin acısını yok etmiyor...

Ellere bulaşan kan izlerini silmiyor...

Aksine yeni bir zalim görüşün ortaya çıkmasına neden oluyor.

***

Aslında Jakoben anlayışın son temsilcisi Başbakan Erdoğan, Uludere'nin ağırlığından kaçarken

"kürtaj ve sezaryen" diyerek kafasının dibindeki gerçek düşüncesini de dışa vurdu!

Güya; sezaryen ve kürtajın yasaklanmasını istiyor.

Oysa kadına olan karşıtlığı gün yüzüne çıkıyor.

Kadına baskıda dini bile kullanmaktan çekinmiyor!

Kadının üzerindeki tahakkümünü giderek arttırıyor...

Kendini hem doktor, hem ulema göstermekten ziyade, erkeğin kadınların tek sahibi olduğunu anlatmaya çalışıyor...

***

Bilinen o ki;

"Üç çocuk yapın, kürtaj yasak, sezaryen olmaz, başınızı bağlayın" sözlerinin altında "kadına karışma sevdası" yatıyor.

Kadın vücuduna karşı duyulan cinsel açlık ve bu duyguyu saklama çabası, kadının başının bağlanmasını ve çarşaflar içinde saklanmasını gerektiriyor.

Daha da ötesi, kadın bedeninin "tek hâkimi" erkektir deniyor.

Aslında, dört kadın almanın hak olduğunu söyleyen bir anlayışın hangi dünyada yaşadığı belli!

Cahiliye dönemine dönmek isteyen iktidar, içindekini sakınmadan dışa vuruyor.

Başbakan diyor ki; "Kadın erkek eşitliğine inanmıyorum!"

***

Bunlara göre;

Kadın, kullanılması gereken bir varlıktır!

Kadın, erkeğin helal malıdır!

Kadın, geride durur, kocanın buyruğunda oturur!

Erkeğin "dölü" kutsaldır. Zayi edilemez!

Döl, vajina, düşünce, onunla ilgili hak önce Allah, sonra erkeğe aittir!

***

Bu mantık, uygarlık ve akıl dışıdır...

Maalesef, bu yüzyılda Türkiye Cumhuriyeti bu anlayışla yönetilmektedir!

***

"Kürtaj ve sezaryen yasaklansın" diyen Başbakan Erdoğan'ın Sağlık Bakanı durur mu?

"Sözden vazife çıkararak" hemen kolları sıvadı ve yasaklamanın yolunu aramaya başladı...

Bakan "herkesi" memnun edecek bir çözüm bulacağını söylüyor, ancak hazırlanan yasa teklifine tüm bilim adamları karşı çıkıyor!

***

12 Eylül darbe yönetimi bile kürtaj ve kadın konusunda bu kadar faşist bir uygulamayı düşünmedi!

Aksine 27 Mayıs 1983'de "Kürtajı serbest bırakan" yasayı çıkardı.

O gün bu yasayı onaylayanlar arasında Diyanet Başkanlığı da vardı!

Kürtajın 12 haftaya kadar serbest olabileceğini İslam dini açısından da kabul etmişti.

***

Bu yasayla kadınlar bedenlerine sahip çıktılar.

İstemedikleri çocuğu aldırdılar.

Tecavüzden, geriye kalan kahredici anılarından kurtuldular.

Yaşamlarına yön verme iradelerini özgürce kullandılar.

Aldıkları kararlarına eşlerinin saygı duymasını sağladılar, kişiliklerini korudurlar.

***

Şimdi ise;

"Yeni tek adam" döneminde, aynı Diyanet Başkanlığı, aynı İslam dinine bağlı kaldığını söyleyerek, kürtajın yasaklanmasının caiz olduğuna fetva veriyor...

Bu ne yaman çelişkidir!

Hata değilse bu ne yaman yandaşlıktır!

Bu görüntünün garip bir diğer yanı ise yıllar önce AKP'nin "zinanın suç olmadığına dair çıkardığı yasaya" aynı Diyanet Başkanlığı'nın sessiz kalmasıdır!

Başkanlık bugüne kadar hiçbir görüş belirtmedi. Neden?

Çünkü Başbakan daha bu konuyla ilgili bir kelam etmedi de ondan!

***

Düz mantıkla bakıldığında;

Diyanet Başkanlığı'na göre zina suç değilse, kürtaj da yasaklanamaz.

Kadın istediğini yapmakta özgürdür!

Başkanlık, hem İslam yorumlarına, hem kendi kurumunun önceki kararlarına, hem de insan aklına ters düşen fetvalar veriyor...

Bu kurumun laiklik ilkesiyle uyuşmayan hal ve hareketleri, saygınlığını zedelemektedir!

Aslında Diyanet Başkanlığı'nın kaldırılması ile ilgili tartışmanın zamanı gelmiştir...

***

Görünen o ki;

Uygar bir Cumhuriyeti, İslam Cumhuriyetine dönüştürmek isteyenler, önce kadının bedenine dil uzatıyorlar.

Sonra, dindar ve kindar nesil yetiştirmek için gençlere el atıyorlar.

***

Bugün;

Demokrasiye, insan hak ve özgürlüklerine, eşitlik ve adalet duygularına, hukukun üstünlüğüne inanmış, laik ve sosyal bir devlete ihtiyaç var.

İnsanların yaşam biçimlerine tasallut etmeyen siyasi iktidarlara ihtiyaç var.

Daha da önemlisi; "yaşam hakkı en kutsal haktır" diyen, insan onuruna saygı duyan, kadınının özgürlüğünü kabul eden, gençlerin geleceğini kendi iradelerine bırakan, çoğulculuktan yana olan bir yönetime ihtiyaç var.

Uludereler'in hesabını soracak, Kürt sorununu çözecek, barışı kuracak bir iktidara ihtiyaç var.

***

Kısaca gerçek halk iktidarına ihtiyaç var!

Böylece;

"Kadının bedenine el uzatmaya çalışanların elini, Uludere'yi kapatmaya çalışanların siyasi gücüne kırarız!

Ve sonunda hep bir ağızdan; "Uludere katliamdır. Kürtaj yanlış Receplerden kurtulma hakkıdır" sözünü özgürce bağırabiliriz!

Acımız hiç dinmiyor!

Her 2 Temmuz'da;

İçimizi acıtan, dinmeyen bir acı, tüm ülkeyi ilk günkü kadar ağır bir şekilde kaplıyor.

Yürekler kan ağlıyor.

Yapılan vahşet nefretle kınanıyor.

Yanan canların anısı arşa uzanıyor.

***

Madımak katliamı her yıl hatırlandıkça içinde insan sevgisi olan herkes, bir kez daha lanetliyor yakanları...

O delirmiş vahşileri!

Yani, onları...

Onlar;

Sevgiyi öldürdüler!

Kucaklaşmayı ayırdılar!

Duyguyu yok ettiler!

***

Onlar insan olmadıkları için, insana karşı saldırdılar!

Barbarlığın son örneğini gösterdiler!

İzinden yürüdükleri Yezid'in, kana doyamayan Kuyucu Murat Paşa'nın karanlık yolunu tuttular 2 Temmuz'da...

İnsanlık dışı o varlıklar, o melun yüzlerini göstermişlerdi bir kez daha Sivas'ta!

Tıpkı Kahramanmaraş, Çorum ve Malatya'da olduğu gibi...

***

Yeri doldurulamayacak gençlerimizin, aydınlarımızın arkasından tuttuğumuz yas, hâlâ taze.

Önceki gün bir kez daha, Türkiye'nin yüz karası bir vahşetini içtenlikle kınadık.

Önceki gün bir kez daha, 2 Temmuz'da kaybettiğimiz canların önünde saygıyla eğildik.

***

Bu yıl Sivas'taki törenlerde buruk bir fark vardı.

Aleviler bir kez daha bugünkü iktidarın kendilerinin yanında olmadığını gördüler.

Bazı suçlular için aylarca süren "zamanaşımı" tartışması yormuştu insanları...

Ama asıl onları tedirginliğe iten Başbakan'ın beyanlarıydı.

Başbakan; "Yananların yasını tutan, suçluların cezalandırılmasını isteyen, adalet arayan ve katliamı telin edenlere karşı" inanılması zor bir cevap vermişti!

Mealen; "Ceza alanların da kızları var! Onlar büyük çile çektiler. Ve biz onların sesine kulak veriyoruz" dedi.

Bu sözler, temsil edilen misyonun bilindiği gibi "yakanların yanında" olduğunun ikrarı olarak yorumlanmıştı.

Aslında "yakanları" savunanlar ve onların yanında olanlar, bu ayrıcalıklarından dolayı, AKP'de yönetici olmuşlar, milletvekili seçilmişler ve bakan yapılmışlardı!

Bu gerçek, Aleviler ile AKP'nin taşıdığı misyonun arasındaki çatışmanın dışa vurumudur.

***

Sivas'ta insanları yakanlar ve katliamı gerçekleştirenlerin laik Cumhuriyete karşı çıkan, hilafet isteyen bağnaz dinciler olduğu biliniyor.

Ancak yıl içinde AKP sözcüleri bilinçli olarak, "bu faillerin yerine yenilerini bulma" çabasını sürdürdüler.

İktidarın bu tavrının arkasındaki amacın, hem kendilerini aklamak, hem de yeni hedefler göstererek gerçeklerin gözden uzak tutulmasını sağlamak olduğu açık.

***

Zorlama yeni suçlular bulmak, yaşadığımız sorunu çözmez.

Türkiye'nin yüz karası olan bu derin yaranın kapanmasını da sağlamaz.

Aksine, Alevi-Sünni kavgasının arkasında gizli emelleri olanları daha da cesaretlendirir.

***

Bugünkü iktidar Alevilere hiç güven vermemektedir.

Çünkü "Alevi" ayırımını çekinmeden yapmaktadır.

Başbakan'ın Alevilere her fırsatta sataşması bir hıncın varlığını göstermektedir.

Yapay Alevi sevgisine kimse inanmıyor.

Şimdi sormak lazım...

Bu ülkede kamu yönetiminde kaç tane Alevi bakan, müsteşar, genel müdür, vali, kaymakam vardır?

***

Kürtler kadar Alevi sorunu da bu ülkenin temel sorunudur.

Alevi sorunu ayrılıkçı bir noktada olmadığı için önemsenmiyor.

Bu yanlış bir kanı...

Evet, Aleviler bu ülkenin gerçek sahipleri, çağdaşlık güvenceleri, Cumhuriyetin temel ilkelerinin koruyucularıdır.

Doğrudur.

Ancak sabrın da bir sınırı vardır...

Toplumsal barışın önündeki gerçek sorunlardan birisi de, Alevilerin özgürce kimliklerini ortaya koymalarını ve kendilerini ifade etmekten korkmamalarını sağlamaktır.

***

"Cemevi cümbüş yeri"

"HSYK dedeler kurulu"

"Beni hep bir mezhepten olanlar yargıladı..."

gibi Başbakan'ın söylediği sözler Alevilerin içinde derin yaralar açmıştır.

***

Asırlar boyunca Alevilerin çektiği çilenin bugün katlanarak sürmesine fırsat veren AKP iktidarı, ateşle oynadığının ayırdına varmalı!

Alevileri hasım gören, onlara düşman gözüyle bakan anlayışı AKP iktidarı sürdürmemelidir.

Böyle devam ederse "Alevi sorununun" altından kalkması çok zor olur.

Utanacak insanın vicdanı olmalı!

Çok değil birkaç yıl önce, İstanbul'da Ayamama Deresi taşmıştı.

İnsanlar öldü...

Evleri ve işyerlerini sular bastı.

Telafisi olmayan İnsan kaybı ve maddi hasar oluştu.

O zaman AKP'li belediyeler, başta Büyükşehir olmak üzere, bu taşkın ve kötü sonucun sebebini ve sorumluluğunu kendilerinden önceki belediyelere çıkardılar!..

Çünkü dere yatağı kenarında çarpık ve kaçak yapılaşma oluşmuştu.

***

Başbakan esti gürledi...

Yetkililer bu gürültüden vazife çıkardılar..

Planlar, projeler yapıldı.

Kollar sıvandı.

Sonuç? Değişen bir şey yok...

Yıkılanların yerinde yeni inşaatlar boy gösterdi.

Hâlâ Ayamama etrafında inşaat sürüyor!

***

Geçtiğimiz aylarda yağışlar arttı.

Zonguldak Çaycuma ilçesinin içinden geçen Filyos Çayı üstündeki köprü çöktü.

Köprü üstündeki bir minibüs içindekilerle birlikte suya gömüldü.

Ölenlerin arasında AKP'li Çaycuma Belediye Başkanı'nın babası da vardı.

Yeğeni de babasının yanındaydı.

Ailesi karalara büründü...

Günler sonra ulaşılan minibüsün içinden çokça ceset çıkarıldı.

Yolcuların bir kısmı da çayın kenarlarında bulundu.

Minibüsteki 16 kişinin ailesi yıkıldı...

***

Herhalde AKP'li Belediye Başkanı'nın "acısı", onu itiraf etmeye zorladı...

Bu "köprünün yıkılacağını biliyordum. Gece rüyalarıma giriyordu" dedi.

Rüyası gerçek oldu!

Baba ve yeğen gitti.

Beraberinde onca masum insan da...

***

O günden bugüne Ortaya hesap sorulacak kimse çıkarılmadı.

"Felaket Allah'tan" dediler, geçtiler.

Herhalde şimdi bazıları vicdanlarıyla hesaplaşıyordur...

Ama değişen bir şey yok...

Kervan bilindiği gibi gidiyor!

***

Geçtiğimiz hafta Samsun'da bir felaket daha yaşadık.

Çoğu çocuk, insanlar evlerinde boğularak öldüler.

Yani, yönetici adındaki insanların vurdumduymazlığı neticesinde 11 insanımızı daha sele verdik.

Çünkü yapılmaması gerekeni yaptılar!

TOKİ'nin imara açtığı nehir yatağı doğal haline döndü! Kabardı! Yatağını tıkayan ne varsa önüne kattı götürdü...

Yine köprü üstünde giden masumların bindiği aracı sel suları aldı.

TOKİ binalarının bodrum katındaki dairelerini su bastı.

***

Peşi sıra devam eden felaketleri bu kadar çabuk unutmak mümkün değil.

Samsun'daki felaket, "Halkımızın hafızası kıttır! Ne yapsak unutur" diyen AKP'lileri bile şaşırttı.

Belli ki böyle bir kitlesel tepki beklemiyorlardı.

Oysa üst üste gelen felaketlerin nedeninin AKP'nin yanlış değerlendirmeleri olduğunu artık halkımız biliyor.

İhmaller, kusurlar, vurdumduymazlık, değer vermezlik AKP'nin olağan hali oldu!

Artık halkımız her şeyi "ayan beyan" hatırlıyor!

Ve "yetti atık" diyor!

Bu tepki, bakanları bile çatıştırdı.

***

Samsun'a giden üç bakan, enkaz başında, nehir yatağının dehşet görüntüsü önünde ve ölenlerin arkasından yakılan ağıtlar arasında ne yapacaklarını şaşırdılar!

Kamu önünde birbirleriyle çelişen açıklamalarda bulundular.

***

Doğruları saklayan bir Çevre Bakanı vardı...

"Yağmur çok yağdı, yıllık ortalamanın üzerindeydi" dedi!

Oysa Samsun'a daha önceki yıllarda yaklaşık 10 katı daha fazla yağmur yağmıştı!

Benzeri felaket yaşanmamıştı.

Çünkü bu havza imara açılmamıştı!

***

Kayınpederden torpilli, son zamanlarda ortalarda çokça görülen Gençlik ve Spor Bakanı ise başka bir alemdi...

Aklınca yüksek politika yaptı!

Davudi sesiyle "Felaketi siyaset yapanları biliyoruz. Muhalefet ayağını denk alsın" diye söze başlayan, bir türlü cümlenin sonunu getiremeyen bir söylevde bulundu.

Sonuçta; "Felaket Allah'tan bunu çok büyütmeyin, hükümet gereken tazminatı ödeyecek" diyerek hamaseti bitirdi.

***

Doğruya yakın bilgi veren, gerçekten üzüldüğü belli olan ve sorumluluğu üzerine alan, suçluların mutlaka bulunmasını isteyen Şehircilik Bakanı Bayraktar'ın sözleri önemsenmeli.

Bayraktar, sözlerinde doğal olarak TOKİ'yi koruyor.

Ama yapılan yanlışların olduğunu da kabul ediyor.

Bayraktar'ı yakından izlemeliyiz.

Bu sözlerinin arkasında durup durmadığını kontrol etmeliyiz!

***

TMMOB'un Samsun'la ilgili ciddi bir raporu var.

Felaketleri önceden tespit edip, yetkilileri uyarmışlar.

Bu raporu okuyunca Samsun'daki AKP'li belediyelerin ne denli tehlikeli ve yaşam güvenliğinden uzak işler yaptıklarını rahatlıkla görebiliyorsunuz.

***

Evet, felaketler doğadan kaynaklanıyor.

Ama, durup dururken doğa insanları yok etmiyor.

10 yıllık AKP'li belediyeler, tıpkı hükümetleri gibi, "Ben yaptım oldu" anlayışıyla kentleri keyfilik içinde yönetiyorlar.

Ne yazık ki; bilime itibar etmeyen, dine ve kadere uygun karar veren, "uzmana" değil işine geldikçe "ulemaya" danışan, bu nedenle "doğadan sürekli tokat yiyen" belediyelerle birlikte yaşıyoruz.

Kısacası "insana değer vermeyen" yöneticiler hâlâ işbaşında.

Şayet bu durum böyle devam edecekse, "Sonumuz yine bir felaketle olacak" gibi görünüyor!

***

Doğal felaketlere karşı sınıfta kalan ve yüzlerce insanımızın ölmesine neden olan bu hükümet, konu değiştirmek ve halkın dikkatini başka yöne çekmek için olağanüstü çaba harcıyor.

İki gün önce Çevre Bakanı bir gazetede Ergene Havzası için Başbakan'a çekinmeden methiyeler düzerek CHP'li belediyeleri karalıyordu.

10 yıldır AKP iktidarda!

Bilinmeli ki; Ergene Havzası'nı belediyeler değil, hükümetler ıslah eder!

Bakan,"Trakya, AKP'ye oy vermiyor! Bu nedenle cezalandırdık" diyemiyor.

Utanmadan "Başbakan talimat verdi, biz de bir proje hazırlıyoruz" diyebiliyor! Yazık...

Yalan mı?

Bir ülkede en güvenilir kişi kim olmalı?

Hadi, sorunun kapsadığı alanı biraz daraltalım...

Bir ülkede en güvenilir siyasetçi kim olmalı?

Bu sorunun cevabı da geniş yer alır diyorsanız...

Listeyi daha da küçültelim.

Bir ülkenin en güvenilir yöneticisi kimdir?

Bundan dahası da yok herhalde!

Sizi bilmem, ama ben dünya örneklerinden hareketle, "Ülkenin Başbakanı olmalı" diyorum.

***

Peki, bizde öyle mi?

Başbakana güven duyuluyor mu?

Son olaylara baktığınızda ve özellikle Suriye sınırında düşen uçak olayını takip ettiğinizde ne hissediyorsunuz?

Samsun'daki sel sonrası ortaya çıkan felaketle ilgili Şehircilik Bakanı'nın sorumlu olduklarını açıklamasına rağmen, Başbakan'ın suçlu olmadığını söylemesi ve suçlu arayanları azarlamasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

***

Bu olayların gelişimi sırasında söylenenleri hatırladığınızda, verilen sözlerden dönüldüğünü gördüğünüzde, bu ülkenin Başbakanı doğru söylüyor" diyebiliyor musunuz?

***

Türkiye'nin içinde bulunduğu sorunlar ve o sorunların çözümü sonrasında hükümetin açıklamaları sizi tatmin ediyor mu?

Biraz hatırlayalım...

Mesela; İstanbul'da bir çadır içinde yanan 11 işçi vardı...

O olay ne oldu?

İşçilerin hakları verildi mi?

İşveren ceza aldı mı?

Oysa ilgili Bakan ve Başbakan, "sorumlular derhal cezalandırılacak, artık çadırda hiçbir işçi yatmayacak" demişti.

Meclis Başkanı Cemil Çiçek ve Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ'm memleketi olan Yozgat'ta yapılan hızlı tren şantiyesine gidin bakın.

İşçi çadırları sıra sıra duruyor...

Sadece Başbakan değil, Başbakan yardımcıları ve de bakanlar da güvensizlikle karşı karşıya...

***

Güvenmenin ilk yolu yalan söylememek.

Hele bu devirde söylediğiniz her kelime, her yerde, hem de görüntüsüyle yer alıyor.

Ağzınızdan çıktığı an, aynen tespit ediliyor.

"Yok, ben öyle söylemedim" diyemezsiniz.

Konuşmanızı yüzünüzün şekli, sesinizin tonu ve vücudunuzun kıvrımıyla herkes dinliyor.

Siz sadece mikrofonun başında değilsiniz artık, milyonların karşısındasınız.

Bu görüntüler saatlerce, hatta günlerce tekrar tekrar gösteriliyor.

***

Başbakan iki gündür her gittiği yerde avazı çıktığı kadar bağırıyor,

"Bizim söylediklerimize inanmıyorlar" diye.

Gazeteleri namertlikle,

Gazetecileri işbirlikçi ve ihanetle,

Siyasileri de Suriye Baas Partisi'nin sözcüleri olmakla suçluyor!

Başbakan'a nasıl inanalım?

***

Başbakan, FE-4 uçağının kaybolduğu ilk gün topladığı "Güvenlik Zirvesi" sonrası, yani 23 Haziran 2012'de yaptığı

yazılı açıklamada; "İlgili kurumlarımızın sağladığı verilerin değerlendirilmesi ve Suriye ile yürütülen ortak arama kurtarma faaliyetleri çerçevesinde elde edilen bilgiler neticesinde uçağımızın Suriye tarafından düşürüldüğü anlaşılmıştır" demişti.

26 Haziran'da AKP grup toplantısı konuşmasında altını çizerek "Uçağımız Suriye karasularında vurulmamıştır. Uluslararası sularda vurulmuştur" demekteydi...

Daha sonra Başbakan ve bakanlar FE-4'ün uçaksavarla değil, roketle vurulduğunu ilan ettiler.

Tüm dünyaya bu şekilde yayın yapıldı.

***

Başbakan bu olayı çok büyüttü. "Savaş nedeni sayılır" noktasına getirdi. Hamaset kokan sözler sarf edildi.

Milliyetçilik iyice kaşındı.

"Karşılığı misli ile verilecektir" diye nutuklar atıldı.

Sınıra asker yığıldı.

Haklılığımızı kanıtlamak ve Suriye'ye askeri müdahalenin zamanı geldiğini diğer ülkelere anlatmak için Dışişleri Bakanı sefere çıktı!

***

Sonra ne oldu?

Deniz Kuvvetleri'ne bağlı TC. Çeşme ve Nautilus araştırma gemileri düşen uçağı 1280 metrede derinlikte buldu.

Pilotların naaşları ve uçağın bazı parçaları çıkarıldı.

Parçalar üzerinde yapılan Jandarma kriminal laboratuar araştırmalarında roketle vurulmadığı tespit edildi.

Uçaksavarla ilgili bir kanıtta bulunamadı.

Radar görüntüleri, pilotların konuşmaları, radar izleri ortaya çıkarılamadı. Rusya, ABD ve NATO bu işe kayıtsız kaldı.

Ellerindeki bilgileri bizimle paylaşmak istemediler. Çünkü gerçeği biliyorlar.

Yani hükümetin doğru söylemediğini!

ABD de yayımlanan WSJ gazetesi, Türk tezinin aksine uçağın Suriye sınırları içinde vurulduğunu "emin kaynaklara" dayandırarak açıkladı.

***

Şimdi ise Genelkurmay Başkanlığı; "Suriye tarafından düşürüldüğü iddia edilen uçağımız" diyerek ciddi bir ifade değişikliği yapıyor.

***

Düşen uçak konusu bir muammaya döndü.

MİT sessiz! Devredilen GES'i (Genelkurmay elektronik istihbarat) kullanamadığı anlaşıldı!

Ne yaptığı bilinmiyor.

Olayları nasıl takip ettiği anlaşılmıyor.

Dünyanın 6. büyük silahlı gücü olan TSK, aciz bırakılmış durumda.

Tüm bunların nedeni Başbakan!

***

Bu arada bu uçağı "kimin ve ne için" görevlendirdiği konusunda tartışmalar başladı.

Uçağın görevi ve düşmesiyle ilgili "komplo teorileri" peşi sıra yazılıyor.

Hatta bazılarına göre "savaşı başlatmak için uçak bilinerek feda edilmişti" bile deniliyor. Bunu yazanların " candaş medyadan" olması da ayrıca şaşırtıcı bir durum!

***

Bu yoğun değerlendirmeler sırasında Genelkurmay Başkanı Özel,"Bir uçak düştü diye savaş çıkaramayız" diyerek birilerine mesaj gönderdi.

Başbakan yine çuvalladı! Tıpkı Uludere'de olduğu gibi...

***

Yani kısacası, Türkiye hükümeti olarak ilk söyledikleriyle şimdi farklı bir yerdeler.

Ya ilk söyledikleri yalandı. Ya da şimdiden sonra söyleyecekleri doğru olmayacak!

Başbakan ve hükümet güven kaybetmiştir.

***

Bu arada ülkede gerçekleşen çok önemli olaylar var. Onlar da kaynayıp gidiyor...

3. Yargı Paketi çıktı. Milletvekillerinin, gazetecilerin, birçok davadan yargılanan ama bir türlü suç nedenleri ve delilleri bulunamayan insanların tutukluluk hali devam ediyor...

1978 katliamının sanıklarına özgürlük verildi.

7 TİP'li öğrenciyi hunharca öldüren vahşiler tek tek salıverildi.

Tıpkı Hizbullahçıların bırakıldığı gibi...

Torba yasa çıktı. İşçilerin tazminatlarına el konuldu.

Basın özgürlüğü yok edilmek isteniyor.

Tek adam olma yolunda ilerleyenlerin bir zaman sonra doğru ile yalanı bilerek karıştırdıkları bir gerçek.

Zaten başka türlü diktatörlüğe gidilemez!

Çorbaya dönen işler!

Türkiye ciddi bir tehlikeyle karşı karşıya!

Anlaşılan o ki, Suriye'deki gelişmeler Türkiye'nin geleceğinde etkin rol oynayacak.

Daha henüz bir yıl geçmeden Suriye'nin kuzeyinde ortaya çıkan durum, Esad'dan çok, bizi tehdit eder hale geldi.

Bugüne kadar AKP'nin Esad'a karşı oluşturduğu dış politika iflas etmek üzere!

Somut bir gerçek var ki, o da çok başarısız ve de vizyonsuz bir Dışişleri Bakanımız var!

Bakan çok büyük iddia ile geldi.

"Komşularla sıfır sorun" dedi, ancak etrafımızda kara sınırı olan tüm komşularla sorunlu hale geldik.

Üstelik şimdiye kadar görmediğimiz bir kaosun içinde yaşıyoruz.

İşin komik tarafı Başbakan'ın uygulanan "ucube dış politikayı" savunurken, Mustafa Kemal'in Türkiye Cumhuriyeti'ne yön verdiği "yurtta barış, dünyada barış" sözüne kızmasıdır!

"Bunlar, 'Yurtta sulh, cihanda sulh' politikasını, yan gelip yatmak olarak anladılar. Şimdi de sıfır sorun politikasını zulme, haksızlığa, hukuksuzluğa karşı boyun eğmek olarak anlıyorlar" diyerek, yıllardır uygulanan bu politikanın yanlışlığına vurgu yapıyor.

Her zamanki Cumhuriyet karşıtlığını bu yolla bir kez daha ortaya koyuyor!

Ancak hem kendini, hem de ülkeyi yeni bir maceranın içine attığının farkında değil.

Bu konuyu derinlemesine irdelemek için önümüzde daha çok zaman olacak ve hatırlatacak çok olay çıkacak!

***

PETROL'UN FİYATI NİYE BU KADAR PAHALI?

Bugün bir başka konuyu daha gündeme getirmek istiyorum.

Şu anda dünyada petrol fiyatlarının varili 80 dolar civarına düştü.

Biz de hala varili 120 dolar üzerinden belirlenmiş fiyatlarla satılıyor.

Kimse de "tık" yok!

Dünyanın ve Avrupa'nın en pahalı akaryakıtını kullanan bir ülkeyiz.

Ey vatandaşlar, buna söyleyecek bir sözünüz yok mu?

Muhalefet partileri, tüketici örgütleri niye sesiniz çıkmıyor?

Demokratik haklarınızı kullanmalısınız!

Şimdi zamanı değil mi?

***

SUSUNCA SOYGUNA ORTAK OLUNUR!

Devleti yönetenlerin yaptıklarına ses çıkarmazsanız, onların kolladığı başkaları da "atı aldıkları için Üsküdar'ı geçerler."

Bugüne kadar ses çıkarılmadığı için zaten heybelerini doldurdular!

Bu boşluktan ve korku ortamından yararlanarak her an yeni yöntemlerle halkı sömürmeye devam ediyorlar.

Oluşan her olay ve her konu, sömürenler için yeni bir iş kapısı oluyor.

***

Bakın nasıl bir düzen işliyor...

Şimdi Ramazan, daha önce Gazze ve Afrikalı fakirler vardı...

Aç kalan çocuklar, susuz kalan kadınlar vs...

Tıpkı daha önce "Bosna paraları ve Mercümek ile Deniz Feneri olayında karşılaştığımız gibi...

Fırsat değerlendiriliyor, "insani ve dini duygular" kullanılarak "akçalı işlerin" öne çıktığı bir yol oluşturuluyor!

En sık ve etkili kullandıkları yollardan biri, cami yaptırmak ya da insanın yoksul ve mağdurlara karşı acıma duygularını sömürmek!

Bu nedenle hayır kuruluşları peşi sıra mantar gibi çoğalıyor.

İnsanların duyguları, yerel yönetim ve yandaş medya aracılıyla yoğunlaştırılıyor ve günün anlamına uygun bir şekilde paralar toplanıyor.

***

Bugünlerde Ankara ve diğer büyük illerin en çarpıcı köşelerinde bir afiş sallanıyor...

Cansuyu Yardımlaşma Dayanışma Derneği!

***

Cansuyu'nun afişlerinde çocuklara yardım talep ediliyor.

2005 yılında kurulmuş bu dernek...

Faaliyetlerini internet sayfalarında şu şekilde açıklıyor; Genel Bağış, Yurt içi iftar, Yurt dışı İftar, Su Kuyusu Açma, Yetimleri Doyurma, Kumanya, Adak-Akika ve Gıda Bankacılığı.

Başkanı Prof. M. Köylü...

Köylü basında özellikle, Cansuyu Derneği'ni İslam ülkeleri ile ilişkili hale getirdiklerini açıklıyor...

Mısır, Malezya, Sudan, Bangladeş, Afganistan gibi ülkelerle yoğun ilişki ağı oluşturmuşlar...

10 İslam ülkesinden oluşan "Yardımlaşma Konfederasyonu" kurma çalışması içindeler.

Bu girişimlerin temel mantığını Köylü şu şekilde sunuyor;

"Batılı yardım kuruluşlarının asıl amacı Hıristiyanlığı yaymaktır."

***

Bu teze karşı duyarlı olanların, bu derneği destekledikleri anlaşılıyor.

Çünkü 2009'da Çağlayan'da yaptığı bir konuşmada "Artık dünya İslam'la nurlanmanın sancısını çekiyor" sözünü ederek girişimlerinin hedefini anlatıyor!

Dernek ne yapıyor?

Türkiye ve Avrupa'dan yardım ve para topluyor, daha çok İslam ülkelerine bu yardımlar ulaştırılıyor.

***

Cansuyu Derneği, Gazze İslam Üniversitesi'nde okuyan 450 öğrencinin yıllık 600 bin dolarlık harç parası ödediğini açıklıyor.

Su ve tarımın geliştirilmesi için de 2015 yılına kadar Gazze'ye 500 bin dolarlık yardım yapmayı hedefliyor.

***

Bunlar ulvi işler!

Desteklenmeli...

Ama!!!

Mercimek ve Deniz Feneri vakaları daha çok taze...

Tam bir dolandırıcılık ve duygu sömürüsüydü!

Almanya Deniz Feneri davasını sonuçlandırdı.

Bizde ise davaya bakan savcılar suçlandı!

Ne menem çelişkidir...

Akıldan çıkmıyor!

***

Cumhuriyetin Kızılay'ı, bu kuruluşların önünü açmak için mi atıl ve aciz bırakılıyor?

Üstelik, haksız ve asılsız iddialarla üzerinde şaibeler yaratılmaya çalışılarak...

Sahi bu vakıf ve dernekleri denetleyenler var mı?

Sonuçları nedir bilen var mı?

Yakın bir tehlike kapıda bekliyor!

Dünkü basın, bir haberi hakettiği titizlikle olmasa da öne çıkardı.

Bazı duyarlı gazeteler işin vahametinin farkındaydılar.

Aslında yıllardır tekrarlanan ve ülkedeki faşist anlayışların başvurduğu bu "tehlikeli oyun", yine sahneye konmaya çalışılıyor...

Alevi –Sünni çatışması!

Geçen yıldan beri bu oyunun provaları küçük küçük yapılıyor...

***

Dünkü haber;

Malatya'nın Doğanşehir ilçesine bağlı Sürgü beldesinde Ramazan davulcusu ile tartışan bir Alevi aileye yapılan tekbirli saldırıydı.

Kapısının önünde tahrik edercesine davul çalanları, rahatsız olduğu gerekçesiyle uyaran aileye mahalleli saldırmış.

İnsanlar, Alevi ailenin evini taşlamış... Ahırlarını yakmış...

***

İlginçtir!

Taşlanan evin kimliği biliniyor.

Oturumların dağınık olduğu mahallede bu ev, dışlara doğru ve bahçe içinde yer alıyor.

Yani davulcu yoldan geçmiyor, münhasıran o avluya giriyor!

Olayın içinde tahrik olduğu belli...

Belde sancılı...

Ve AKP Valisi'nin beyanı da belli... "Önemli değil!"

***

Oysa olay duyulur duyulmaz beldeye CHP Malatya Milletvekili Veli Ağbaba, Tunceli Milletvekili Hüseyin Aygün, Eskişehir Milletvekili Kazım Kurt ile İstanbul Milletvekili Müslim Sarı'dan oluşan bir heyet gitmiş...

AKP Malatya milletvekilleri de beldeye ulaşmış.

Aile ve mahallelilerle konuşmuşlar.

Halkı sakinleştirmeye çalışmışlar.

Burada Veli Ağbaba önemli bir vurgu yapıyor: "Beldede ciddi bir güvenlik zafiyeti var!"

***

Anımsarsanız;

Bundan birkaç zaman önce Adıyaman Merkeze bağlı Karapınar Mahallesi'nde Alevi evlerinin kapılarına bir takım işaretler konmuştu.

Ev sahipleri Çorum, Kahramanmaraş ve Sivas'ı hatırlayarak çok tedirgin olduklarını söylemişler, Adıyaman Valiliği'ne suç duyurusunda bulunmuşlardı.

Daha sonra Başbakan meydanlara çıktı, "olayın abartıldığını ve çok önemli bir olay olmadığını" söyledi.

İçişleri Bakanı olayı, "bir takım çocukların yaptığı işler" olarak niteledi.

Vali soruşturma açacağını beyan etti.

Aradan 8-9 ay geçti, ama hala ne sonuç alındı kimse bilmiyor!

***

Benzeri şikâyetler Türkiye'nin her yanından geliyor.

AKP iktidarına karşı Alevi yurttaşların güveni kalmadığına dair açıklamalara daha sık rastlanıyor.

Alevi örgütleri; "Cemevi Cümbüş yeri" diyen zihniyeti her vesileyle kınıyor.

Hükümetin yaptığı göstermelik "Alevi açılımı"nın bittiğini herkes biliyor!

"Dindar ve kindar gençlik" yetiştirmeyi hedefleyen iktidarın, Alevileri yok saydığı anlaşılıyor!

Çünkü Alevilerin hakları olan "Alevi inancının ve ibadetinin sürdürülmesi" için öne çıkardıkları isteklerini karşılamak istemiyor!

Mesela Aleviler, zorunlu din dersine karşı tüm uluslararası ve iç hukuk yollarını kullanarak kazandıkları haklarını AKP'den alamıyorlar.

Üstelik, okullarda çocuklarına daha da yoğun Sünni öğretisi verilmesi yönünde hazırlıklar yapıldığını görüyorlar!

***

En son TBMM'de Cemevi açılmasını isteyenlere Meclis Başkanı, Diyanet Başkanlığı'nın fetvası gereğince izin vermeyeceğini açıklaması,

Daha sonra Yargıtay 7. Hukuk Dairesi'nin "Alevilerin ibadet yerinin Cem evleri olmadığına" dair karar vermesi, bardağı taşıran son damla oldu.

Diyanet İşleri Başkanlığı "Cami ve mescit dışındaki yerlerin ibadethane olarak kabul edilmesi mümkün değildir" diyerek noktayı koydu.

***

Bu kararlar kabul edilemez!

Nitekim açıklanan bu tavır, tüm yurtta, Alevi örgütlerince kitlesel gösterilerle protesto edildi.

Alevi Bektaşi Federasyonu Örgütlenme Sekreteri Atilla Önder, "Yargı kararının vicdanlarda ve gönüllerde kabul görmediğini" belirtti.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Kemal Bülbül ise "AKP tipi şeriatın Türkiye'ye geldiğini" kaydetti.

Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Genel Başkanı Ercan Geçmez, "Yargıtay'ın kararını tanımadıklarını, çünkü yargının insanların inanç merkezini belirleyecek seviyede olmadığını ve böyle bir görevinin de bulunmadığını" belirtti.

Haklılar!

Yargı insanın neye inanacağına, nasıl ve nerede ibadet edeceğine karışamaz.

Aksine laik ve hukukun üstünlüğüne inanan ülkelerde devletin asıl görevi, inanç ve ibadet özgürlüğünü güvence altına alma zorunluluğudur!

***

Şayet Alevi inancı;" Cemevi bizim ibadethanemizdir" diyorsa,

demokratik bir ülkede söylenecek başka söz olamaz!

Bu durumda siyasi yönetim ve hukuk düzeni, "yurttaşlarının inanç özgürlüğü ve ibadet hakkını kullanabilmeleri" adına yasal düzenlemeler yapar.

Oysa AKP anlayışı kendi gibi inanmayana, gerek yasama organında, gerekse yargıda sahip çıkmıyor.

Aksine bazen sinsice, bazen alenen o inanç üzerinde baskı kurmaya çalışıyor.

Hatta onlara düşman gibi davranıyor!

***

Tektipleştirmek için yapılan baskı anlayışı, demokrasiye inanılmadığını gösterir.

Ondan da öte Sünni İslam'ı ülkede tek egemen inanç sistemi olarak yerleştirmek, farklı inançları dışlamak olacaktır ki, bu da, çatışma ve bölünme sonucunu getirir.

***

AKP kendinden önceki düzeni hep, "ne giyeceğimize, ne düşüneceğimize karışıyorlar" diye eleştirdi!

Şimdi AKP neye inanacağımıza ve nasıl ibadet edileceğine karışıyor.

İnsanların doğrudan yaşam biçimine müdahale ediyor.

***

Bu tehlikeli gayretkeşlik bugüne kadar ülkede çok büyük olaylara neden olmuştur.

Bırakın ülke bütünlüğünü ya da demokrasiyi, insan için en temel hak olan "inanma hakkını" yok saymak, insanlığı hepten silmek demektir.

İnsanın en hassas ve en değerli niteliği olan inancına baskı uygulamak o insanı dışlamak demektir.

Faşist zihniyetin vahşi uygulamalarına, işkence ve türlü kötü muameleye rağmen insanlar, inançlarını değiştirmemişlerdir.

İbadethanelerini canları pahasına korumuşlardır.

Anadolu'da asırlardır hüküm süren Alevi katliamlarına rağmen Aleviler, ne inancını ne de Cemevi'ni bırakmamışlardır!

***

Son söz olarak;

Bir insanın neye inanacağına, ibadetini nasıl ve nerede yapacağına devletin kurumları karar veremez. Buna faşizm denir!

Diyanet, Sünni toplumun bütününü dahi kontrol altında tutamaz iken, Aleviler için fetva vermesi vahimdir.

Yargının ise bu fetvayı temel alarak "Cemevi'ni tanımaması" çağımızda utanç vericidir!

***

Bugün ülkeyi baskıcı ve hegomanik tek parti anlayışı yönetiyor.

Böyle bir anlayışın olduğu yerde demokrasi, hak, özgürlük ve eşitlik oluşamaz!

Bu toplumun en can alıcı değerleriyle oynayanlar, altından kalkamayacakları bir çatışmayla karşı karşıya kalırlar.

Sınır komşularımızda gelişen olaylar ışığından bakıldığında görünen o ki, yakın bir tehlike kapımıza dayanmak üzeredir!

Yalancı pehlivanlar

Yaklaşık beş yıla yakın bir süredir devam eden Ergenekon Davası önceki gün en önemli oturumlarından birini gerçekleştirdi.

Aslında dava konusuyla doğrudan ilgili ilk oturum oldu da denilebilir...

AKP sonrası Genel Kurmay Başkanı olan Hilmi Özkök, tanık olarak çağrıldığı duruşmada müthiş ifşaatlar da bulundu.

***

"Terör örgütü kurmak ve mevcut hükümeti zorla düşürmek" gibi suçlardan sanık konumunda bulunan sonraki Genel Kurmay Başkanı İlker Başbuğ da, Özkök'ün bu sözlerini dikkatle dinledi.

Uzunca süredir Başbuğ, Ergenekon Davası'nda sanık olanlarla aynı kefede görünmekten utanç duyduğunu belirterek duruşmalara katılmıyordu...

Daha önce İzmir'deki evinde savcılara ifade veren Özkök, yıllar sonra sanıkların ısrarlı talebi üzerine, mahkemeye gelerek huzurda tanıklık yaptı.

***

Hilmi Özkök'ün daha önce basına yansıyan açıklamalarında "darbe teşebbüsü vardır ya da yoktur diye bir şey söyleyemem" demişti.

Bu nedenle tanık ifadesi son derece büyük anlam taşımaktaydı...

Nitekim duruşma sırasında sanık avukatlarının sorduğu sorulara verdiği cevaplarla bazı bilgileri mahkemeye taşıdı.

***

2003 yılında 1. Ordu Komutanlığı'nda yapılan Balyoz Plan Semineri'nde "darbenin Aytaç Yalman tarafından önlendiği" iddialarına karşı Özkök'ün verdiği cevap ilginçti.

Özkök muhtıra için; "Ordu komutanlarının katıldığı toplantıda, Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalınan tarafından bir teklif olarak değil, bir hareket tarzı olarak ifade edildi" diyerek muhtıra talebinin gerçekliğini teyit etti.

***

"Sarıkız, Ayışığı gibi darbe planlarının varlığını bildiğini" de sözlerine ekledi.

"Bu planların CD'ler içinde bilgisine sunulduğunu, ancak içeriğinin çok karmaşık ve anlaşılmaz olduğundan dolayı önemsemediğini" dile getirdi.

"Sorunların demokrasi yolu ile çözülmesi gerektiğini bu konuda sabırlı davranılmasını istediğini" de açıklamalarına ilave etti.

***

Hilmi Özkök'ün Balyoz Planı'yla ilgili sorulan soruya verdiği cevap ise şöyle; "Silahlı Kuvvetler'de çeşitli durumlara ilişkin Milli Güvenlik Kurulu'nda kararlaştırılan ve hükümet tarafından onaylanan milli strateji belgesinde, harp oyunları, plan seminerleri ve plan tatbikatları vardır. Genelkurmay her 2 yılda, 1. Ordu, 2. Ordu, 3. Ordu'ya hangi planların, seminerlerin oynanacağını, ne şekilde oynanacağını ve tarihleri bildirir. Bu benden önce rutin olarak yayımlanmıştır. Uygulanması gerekir. Ben yoğunluğumdan katılamadım.

Bu seminer icra edilmiş, fakat en tehlikeli senaryonun amacını biraz aştığı, siyasi kişiler ve siyasi olaylar gerçekmiş gibi oynandığı duyumları kulağıma geldi. Ben de Kara Kuvvetleri Komutanı'na konuyu incelettim."

***

Ayrıca Hilmi Özkök, "MİT'in gönderdiği Ergenekon Şeması'nın varlığından da haberdar olduğunu" söyleyerek, "ancak bilgilerin sağlam olmadığını ve dayandırılan temeli inandırıcı bulmadığını, bu nedenle geri çevirdiğini" belirtti.

***

Yukarıdaki tüm ifadelerden anlaşılan o ki, 2003-2004 yıllarında TSK içinde bazı üst rütbeli komutanlar, AKP'ye karşı muhtıra/darbe hazırlığında bulunmuşlardır.

***

Ancak cevaplandırılması gereken bazı sorular da peşi sıra aklımıza gelmektedir.

1- Bu hazırlıkları o an için Başbakan bilmektedir. Neden o gün ağzını açıp da tek bir laf etmemiştir?

2- Kaldı ki Özkök; TSK'nın hassas olduğu konuları ve sadece "genç subayların değil, tüm kademelerinde hükümetin yaptığı icraatlardan tedirgin olduğunu Başbakan'a bildirdiğini mahkemede açıklamıştır.

Kendisine bağlı bir kamu görevlisi olan Genel Kurmay Başkanı'nın Başbakan'a karşı eleştiri ve talepleri suçtur. Bu düşüncelerinden dolayı işlediği suç adına neden o an gereğini yapmamıştır? En azından neden soruşturma açmamıştır?

3- MİT Ergenekon Şeması'nı, yapılmak istenenleri, hazırlanan planları Başbakan'a vermiştir. Neden o zaman demokratik hak, yargı ve siyasi güç kullanılmamıştır?

4- 27 Nisan 2007'de Genel Kurmay Başkanı Büyükanıt bir e-muhtıra vermiştir. Neden darbeleri yargılayan mahkeme, bu muhtıranın gereğini yapmamaktadır?

5- "Dört yıl boyunca bize e-muhtıra verdiler" diyerek mağduru oynayan Başbakan, neden Haziran 2001 seçimi sonrasında bunun muhtıra olmadığını söyleyerek kestirip atmıştır?

Başbakan'ı bu konudan uzak tutan ve halkın bilmemesi gereken bir şey mi vardır?

Benzeri soruları uzatabiliriz...

***

Ortada kahramanlık taslayanlar için çok vahim bir durum var.

O gün korkmuşlar, ama gizlenmişler.

Şimdi kendilerini güçlü sanıyorlar!

Ve bugün burunlarından kıl aldırmıyorlar!

Ama takke düştü, kel göründü!

Kimin ne yaptığı ortaya çıktı!

Üstelik TSK'ya muhtıra/darbe yolunu açan 35. madde hala AKP sayesinde yürürlükte!

CHP'nin defalarca bu konuda teklif hazırlamış olmasına rağmen AKP kılını kıpırdatmıyor.

Memlekette yalancı pehlivanlar çok!

Aslolan demokrasiyle özdeşleşmek...

O da şimdi zevatta pek bulunmuyor!

Türkiye kötü idare ediliyor!

AKP gün geçtikçe dengeyi kaybediyor.

Terör aldı başını gidiyor.

Ekonomi sıkıntıda!

İnsanlar mutsuz!

Her vesileyle etrafta bir kavga çıkıyor.

Basına, TV'lere bakın;

Her gün, hatta her saat, ülkenin herhangi bir yerinden kavga, yaralama ve ölüm haberi geliyor!

Cinnet geçiren, hastane basan, çocuklarını kesen, karısını vuran, ortağını öldüren insan haberleri yaşamımızı gittikçe kıskaç altına alıyor!

***

Gün geçmiyor ki; polisin sokak ortasında öldürdüğü gençlerin dramını,

Bakanların insanları çıldırtan açıklamalarını duymayalım!

***

Savaş çığırtkanlığı yapan,

Herkesle kavga eden,

Dahası kendi yurttaşına kızan, yazarını çizerini aydınını çekinmeden azarlayan, muhalefet edenleri aşağılayan bir iktidar var!

Saygısız ve saygı duyulmayan bir iktidar!

***

Toplumda mutsuzluk had safhada...

Öfke sınırı aştı...

Sorunlar giderek ağılaşıyor...

Ve bizler gerçek gündemimizle yüzleşemiyoruz!

***

Bu ülke iyi yönetilemiyor...

Bu ülke, çağdışı bir anlayışla idare ediliyor...

***

Sadece AKP hükümeti değil, devletin kurum ve kuruluşlarına atadıkları kadrolar da bir âlem.

Ne yaptıklarını bilmiyorlar veya (en iyi tabirle) farkında değiller.

Öyle bir keşmekeş yaşanmakta ki, artık kişi ve kurumlar birbirleriyle tartışır, çelişir ve hatta çatışır hâle geldiler.

***

Daha da kötüsü;

"16'sındaki kız, ya erde ya da yerde olmalıdır" diyen Polis Akademisi Başkanı...

"Karısını düğünde oynatan deyyustur" diyen müftü...

"Polis gazı yüzde yüz organiktir adam öldürmez" açıklamasını yapan İçişleri Bakanı...

Son olarak Afyon'daki cephane patlaması nedeniyle ortaya çıkan faciayı ve 25 gencin şehit olmasını, "Pakistan ve Hindistan'da da benzeri olaylar oluyor" diyerek küçümseyen Çevre ve Su İşleri Bakanı...

Gibi insanlar...

Bizi "idare ediyorlarmış gibi" görünüyorlar!

***

Aslında, bir tek kişinin kaprisi, hırsı, kini, duygusu, bilgisi ve vizyonu ile yönetiliyoruz.

O nedenle geri kalanlar teferruat!

Sadece yer dolduruyorlar.

Hangisine ne diyelim...

Ülkede demokrasi oyunu var.

Hukuk askıya alınmış.

AKP devleti ele geçirmiş.

Gazi Mustafa Kemal'in Cumhuriyeti de, gelişme ve çağdaşlık da bir kenara bırakılmış "bilinen" meçhule doğru gidiyoruz.

***

Dün 5,5 yaşındaki çocuklar zorunlu olarak okula gitti.

1 milyon 750 bin yeni öğrenci daha, güya, okullu oldu.

Ankara'da bazı okullara uğradım.

Gördüğüm manzara karşısında içim acıdı.

Zavallı anneler kapı önlerinde bekliyordu.

Bazıları ağlayan çocuklarını avutmaya çalışıyor,

Bazıları öğretmenlerine çocuğuna nasıl davranılması gerektiğini anlatıyor,

Bazıları ise kendisi dağılmış bir vaziyette ağlıyordu.

Kısacası 4+4+4 diye adlandırılan bu "ucube" Türkiye için dünün en büyük kötülüğü oldu.

***

Dün, Anadolu'nun çeşitli yerlerinde yaşananlar ülkemize hiç yakışmadı.

Oldubittiye getirilen eğitim sistemi, söylendiği gibi, daha ilk günden iflas etti.

Bazı okullarda sınıflar binanın en kullanılmaz yerlerinde oluşturulmuştu.

Bazı yerlerde çocukların temel ihtiyaçlarını giderecek hazırlıklara dahi başlanmamıştı.

Sınıfları dolduranlar da, aileleri de, öğretmenleri de felaket bir gün yaşadılar.

***

Açılış konuşması yapan Bakan toplumu aldatmaya devam etti.

Dünyanın hiçbir yerinde 4+4+4 diye bir ucube yok.

Evet, bölünmüş eğitim söz konusu.

Ancak çocuğa en uygun olanı, eğitim ve öğrenim içinde en verimli süre seçilmiştir.

Bölünmüş sistemde temel eğitim ve öğrenim bölümü, en dikkatle oluşturulanıdır.

AB ülkeleri içinde ilk bölümde 4 yıl olanı yoktur.

Ama 5 ve 6 yıl, çoğunlukla temel eğitim olarak kabul edilen sürelerdir.

Tüm uzmanlar okul öncesi eğitime önem veriyorlar.

Ama doğrudan 5 yaşında eğitime başlatılmasına da karşı çıkıyorlar.

Henüz kasları gelişmemiş, toplum içinde yaşam alışkanlığı edinmemiş, tuvalet sorunu olan çocukların eğitim için zorlanması, çeşitli travmalara neden olacak, bu da geleceklerini olumsuz etkileyecektir.

***

Tüm ilerlemiş ülkelerde eğitim politikası çok önemsenir.

Çünkü en önemli yatırım insan yatırımıdır.

Türkiye'deki eğitim politikası zaten geriydi.

Şimdi son derece "ucube" bir konuma getirildi.

Bir hükümet tasarısı olmayan ve bazı cemaatlerin zorlamasıyla oluşturulan bu sistem, Türkiye'nin çağdaşlığını yok edecektir.

Bilime dayalı eğitimden çıkarılacak ve eğitimin doğrudan "paralı" hale gelmesine neden olacaktır.

Paralı eğitime geçişin göstergeleri var.

Okulların çoğunluğu İmam Hatip liselerine çevrildi.

Bu okullara çocuklarını göndermek istemeyenler" özel okulları" tercih edecektir.

Fiziki imkânlar yeterli değil.

Bu nedenle "dershanelerin kapatılması" yerine, "okul olarak açılması" zorlaması getiriliyor.

Çocukların lehine gibi görülen bu yöntem, aslında dershanelerin daha da kalıcı olması için düşünüldüğü açıktır.

Yasalaştığı anda bile bakan ve bakanlığın bilmediği bu sistem Türkiye'ye yapılan ihanetin en belirgin göstergesi olmaktadır.

Değişen ne var?

Bugün aslında AKP'nin Pazar kongresine hiç değinmemek gerekirdi.

Ama olmadı...

Pazar günü BİRGÜN gazetesi ve diğer beş gazeteye konulan ambargo, AKP'nin demokrasi anlayışını tam olarak ayyuka çıkardı.

Tek adamlı bir partinin demokrasi dışı gösterisini abartmak Türkiye'ye kötülük olacak...

Ayrıca bu şovun üzerine alıkâm kesmek de vicdanımı sızlatıyor.

Böyle bir yönetimle ne yazık ki 10 yıldır yönetiliyoruz...

***

Pazar günü,

Bir manifesto bekleyen,

Türkiye'yi ve dünyayı sallayacak müthiş projeler umut eden,

Kürt sorununu çözen ve barışın kurulduğu tarihi anı görmeye gelenle,r hüsrana uğradılar.

O salonda şiirler, türküler ve hamaset içinde sadece;

Bir adamı uzunca süre iktidarda tutacak "bir rejim" değişikliği planının çekingen sözlerle açıklamasını izlediler.

Çekingen derken, sakın ola ki onların korktuğunu düşünmeyin, aksine amaçlarının "toplumu uyandırmadan" sessizce işi idare etmek istediklerine işaret ettim.

***

Yere göğe sığdıramadıkları kongre için herhalde liberal, neoliberal, solcu, "yetmez ama evetçi" kardeşlerimiz hayal kırıklığı yaşamışlar, belki de uzun nutuk sonrası, beklentilerinin üzerine bir bardak soğuk su içmek zorunda kalmışlardır!

Nitekim dün bazıları "değişen bir şey yok" deme dürüstlüğünü gösterebildi.

Bir gerçeğin altını çizmek gerekir...

Türkiye'de yandaş medyanın iki gündür köpürttüğü gibi AKP ve RTE'de bir anlayış farklılığı yok.

AKP dün ne yapmayı tasarlıyorsa, o gün bunları söyledi.

Bir kısmını Başbakan'ın ağzından, bir kısmını dağıttığı kitaptan...

***

Aslında o kongrede, vıcık vıcık aldatmaca vardı!

Söylemle icraat arasındaki çelişkiyi, kandırmacayı ve de mugalâtayı görünce kongrenin anlamı zaten ortaya döküldü.

Çağdaşlıktan bahsetmeyen, yönünü İslam alemine çevirmiş, Osmanlıcılık, fetihçilik oynamaya hevesli, AB'den uzaklaşmaya niyetli rejimi değiştirmek isteyen bir AKP vardı.

Ancak bu ihtişamlı niyetlerini ortaya koyarken bile, birilerinden icazet almak zorunda oldukları bilinci, yüzlerde görülüyordu.

Azamet ve acizlik duyguları içinde kalmış bir parti...

Böyle bir partinin kurumlaşması mümkün mü?

Ancak hegemon bir parti olur!

Doğrusu içim acıdı...

***

Başbakan'ın 2,5 saatlik konuşmasının tek bir yerinde işçi, emekçi yoktu...

Örgütlü toplum, gösteri hakkı, sendikal çalışma gibi çalışma hayatını ilgilendiren ya da hak arama yöntemleri,

özgürlük ve eşitlik talepleriyle ilgili düşüncesini ortaya koyan tek bir cümle yoktu.

***

Şu sözlere nasıl inanalım...

"Duvarlara yazı yazar, afiş asardık"

"Şiir okudum, ceza aldım" diyen Başbakan'ın iktidarında;

- Parasız eğitim isteyen gençler 19 ay tutuklu kaldıktan sonra 22,5 yılla yargılanıyorlar.

- Şemsiyeler suç aleti, ders kitapları suç delili olarak Hopa davasında kullanılıyor.

***

1920 TBMM ruhundan, Mustafa Kemal'den bahsederken;

Meclisi es geçen, Kanun Hükmünde Kararnamelerle ülkeyi yöneten, iki yıldır ulusal bayramları kutlamayan, Atatürk anıtlarına çelenk koydurmayan bir yönetimi sürdürdüğünü unutuyor.

***

Kürt sorununu çözme isteğini kuşku ile karşılıyorum.

Çünkü hem CHP'ye acımasızca saldırıyor, hem de ondan medet umuyor.

Haklı, CHP'siz çözüm olmaz. Ama MHP ve BDP'siz de olmaz!

***

Bu konuda AKP'nin samimi olmadığının somut göstergesi, asıl yapılması gerekenleri söylemekten, topluma söz vermekten kaçınmasıdır.

Kendi dokümanlarını bile kamuya açıklamaktan çekiniyor.

Oysa dağıtılan kitapçıktaki;

- Ana dilde savunmayı yasallaştırmak,

- Resmi dilin Türkçe, ancak vatandaşların anadillerinde kamu hizmetlerine ulaşmasına imkân veren düzenlemeyi yapmak,
- Ayrımcılıkla Mücadele ve Eşitlik Komisyonu'nu kurmak,
- Nefret suçlarıyla ilgili düzenleme yapmak,
- Kamu hizmetlerinde Kürtçe tercüman kullanmak,
- Kamu hizmetlerinden yararlanmada her türlü dini, etnik ayrıncılığa son vermek,
- Mevzuatta etnik ayrımcılık algısı yaratan bütün hükümlerin ayıklamak, gibi öneriler son derece önem taşıyor.

***

Başbakan'ın konuşmasında bu önerilerin üzerinde durmamasını nasıl algılamalıyız?

Bu programın inanılarak oraya yazılmadığı belli!

Amacın; sorunu ve kişileri ikilemde bırakarak, zamana ve toplumların beklentilerine göre bu önerileri kullanma çıkarcılığının bir politika olarak benimsenmesi olduğunu düşünebiliriz.

Cumhurbaşkanlığı seçimine propaganda malzemesi olarak tutuğunu söyleyebiliriz.

Nitekim yandaşlar bile, bu önemli çözüm önerilerinin üzerinde fazlaca duramadılar.

***

Kısacası Başbakan'da değişiklik yok.

O kendisinin mutlak hakim olduğu bir rejim istiyor.

Demokrasiyi de araç olarak kullanmaya devam ediyor.

Samimiyet!

Geçtiğimiz pazar AKP Kongresi'nde her şeyi yaşadık.

Eğlendik, duygulandık, ağladık!

Ninni dinler gibi mutlu olduk...

Bazen "Ne ülkede yaşıyormuşuz be" diye düşündük!

Bazen "Haydi kılıçları kuşanalım, atlarımızla zafere koşalım" rüyasına daldık!

***

Salondaki konuklara baktıkça Osmanlı'yı andık!

Hatta daha da geriye dönüp, Alpaslan'a selam çaktık!

"İyi ki gelmişsin Anadolu'ya, yenmişsin Diyojeni" dedik!

***

Rabbime şükürler olsun!

"Sultan Fatih'in torunları olarak Arap dünyasına bugün yeniden adım atıyoruz!

Attığın fetih tohumlarından yeni bir lider yaratıyoruz!

Recep Tayyip Erdoğan'ı omuzluyoruz" diye bağırdık!

***

Ha bu arada... İyi ki, İsmet İnönü varmış da Recep Bey'in babası 2. Dünya Savaşı'na katılmamış.

Yoksa böyle bir siyasetçinin varlığına sahip olamazdık!

Araya bunu da sıkıştıralım...

Belki İsmet Paşa'ya da teşekkür ederler!

***

Bazıları hâlâ ne büyük iş yapıldığını, AKP'nin Türkiye için bir şans olduğunu söyleyip duruyor...

Nedense;

Elektriğe gelen yüzde 10,1

Doğalgaza gelen yüzde 9,8

Ve petrole gelen sürekli zamlara rağmen bu müthiş hipnozdan bir türlü kurtulamıyor!

***

Türkiye'nin dünyanın 16. büyük ekonomisi olduğu masalı insanlara anlatılıyor, ama ne yazık ki o insanlar, yaşam standardının böyle büyük bir ekonomiye uygun olmadığını kavrayamıyor...

Paylaşımda müthiş bir adaletsizlik var.

Zengin daha zengin, fakir daha fakir olmaya devam ediyor...

Fakirin umudu Allah, zenginin umudu Başbakan!

***

10 yıldır çekilen acılara, yapılan haksızlıklara, uygulanan hukuksuzluklara, demokrasi dışı yönetime, hak ve özgürlüklerin gaspına rağmen, AKP şakşakçısı olmayı nasıl içine sindiriyor bu insanlar, bir türlü anlaşılamıyor.

***

Şimdi dünyaya ibret olacak bir açıklamayı bilginize sunuyorum.

AKP Kongresi'ne alınmayan gazeteler için Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan ne buyurmuş bakın;

"Her gün yalan yanlış her şeyi yazacaksın. Buna rağmen biz davet edeceğiz. Yok, böyle 25 kuruşa simit. Basına engel konulmazmış. Öyle bir derdimiz yok. O medya bize her gün küfür yağdırdığında ona haddini bildirmek de bizim cevabımızdır."

Bu veciz sözlere ekleyecek başka bir söz olamaz!

***

Oysa Cumhurbaşkanı Gül, TBMM'nin açılışı vesilesiyle yaptığı konuşmada;

"Bir ülkede yazarların, düşünürlerin ve fikir adamlarının görüşlerini korkusuzca paylaşabilmeleri o ülkeye itibar kazandırır. Aynı şekilde gazeteciler, haberciler ve bir bütün olarak medya mensuplarının halkı haberdar etme görevlerini yerine getirirken hiçbir engelle karşılaşmamaları da temel

esastır. Hiç kimse fikirleri ve fikirlerini medya yoluyla açıklaması yüzünden hapse düşmemelidir" demektedir.

***

Bu arada bir konunun altını bir kez daha çizmek gerekir.

Pazar kongresi, Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığı seçiminin verilmiş startıydı.

Kampanyanın stratejisinin, Türk/İslam sentezi üzerine oturacağı belli!.

Ancak önünde çok büyük bir engel var.

O da mevcut Cumhurbaşkanı Abdullah Gül.

Gül, Erdoğan'dan daha sakin, daha zeki ve zarif.

Erdoğan ise kendisini topluma daha yakın görüyor.

Parti tabanının yarattığı bir lider...

AKP tüm gücüyle Erdoğan'ı destekleyecek.

Bütün çabalar bu yönde...

O nedenle kongrede Abdullah Gül ismi hiç geçmedi.

Erdoğan bu ismi ağzına hiç almadı!

***

Gül, görev süresi ve tekrar Cumhurbaşkanı seçilmesiyle ilgili AKP'nin çıkardığı yasaya gönül koyduğunu saklamıyor.

Kendisi hakkında AKP'li bakanların söylediklerini unutmuyor.

Daha tarafsız, saldırgan olmayan ve herkesi kucaklayan bir politika izliyor.

Bu da doğal olarak Erdoğan'la ters düşmesine neden oluyor.

Meclis konuşmasında en can alıcı noktaya değinerek, Başbakan'ı köşeye sıkıştırıyor...

Gül; "Göreve seçildikleri halde bu yasama yılında da Meclis'te olamayan milletvekillerinin bu tablo içinde bir noksanlık oluşturduğunu belirtmek isterim. Seçimlere yasal

olarak katılmış, halkın oyunu almış, milletvekili sıfatını taşımaya hak kazanmış herkesin, haklarında kesin yargı kararları ortaya çıkana kadar yasama faaliyetine katılması gerektiğini düşünüyorum" diyor.

***

Bu sözlere RTE'nin verdiği cevap farklı anlam taşıyor...

"Sayın Cumhurbaşkanımızla bir polemiğin içerisine girmek istemem. Bizim bu düşünceyi paylaşmadığımız ortada zaten. Çünkü bu insanlar arazide çalışarak milletvekilliğini kazanmış olan insanlar değiller. Onlar zaten o dönemde içerideydiler ve o dönem içerideyken tersten dönüp parlamentoya gelme gayreti içindeydiler."

***

Dün CHP Genel Başkanı, RTE'yi bu sözlerinden dolayı çok sert ve çok haklı bir şekilde eleştirdi.

Kılıçdaroğlu; "Milletvekilleri sorununun çözümüyle ilgili Erdoğan imzalı protokolü" bir kez daha hatırlatarak, imzadan dönmenin bir ahlak sorunu olduğunu dile getirdi.

***

Erdoğan'ın maalesef böyle zaafları var.

Son seçimde alınan yüzde 49 oya dayanarak birçok şeyi pervasızca yaptığı biliniyor.

Bu güç vehmi, onu giderek diktatör yapıyor.

Zaten diktatörlerin en önemli özellikleri zaaflarının var olmasıdır.

Zaaflar, diktatörlerin güçlerini zayıflar üzerinde acımasızca kullanmasına neden olur.

Ancak bu zulme halk bir gün "yeter" der ve alaşağı edilir!

Türkiye'nin rejimini değiştirmeye talip olan bir kişi önce gerçekten insan sevgisine sahip olmalı.

Sonra da samimi ve mütevazı davranmalı.

Tabii demokrasiye inanıyorsa!

Oyun!

AKP, Türkiye üzerinde yeni bir oyun oynuyor.

Yerel yönetimler yasasını değiştirerek "idari yapıyı" daha da "merkezileştirmeye" çalışıyor.

Her zaman olduğu gibi doğruyu saklayan AKP, müthiş bir pişkinlik içinde yapılanı halka "yerelleşme" olarak takdim ediyor.

Oysa yasanın özü, bırakın yerelleşmeyi, yerel yönetimleri daha da hükümetin vesayeti altına sokarak, demokrasinin iyice askıya alınmasını sağlıyor!

***

AKP, bu vesayet yasasını yangından mal kaçırır gibi Meclis'ten çıkarmaya çalışıyor!

Kimse ile tartışmadan, STK'lara, uzmanlara danışmadan, asıl önemlisi kapatılacak belediyelerin hizmet ettiği halkın düşüncesini almadan, köyleri mahalleye dönüşecek insanların geleceğini onlara anlatmadan, bu kanunu geçirmek için olağanüstü gayret sarf ediyor.

***

AKP zaptedilmez bir telaş içinde!

Bir reform olmaktan çok uzak, sadece kazanma hırsı ile alelacele hazırlanmış bu yasa tasarısı, Türkiye'nin idari yapısını hepten bozacaktır.

Yasa taslağının nerede hazırlandığını AKP'liler de bilmiyor!

Meclis komisyonundaki görüşmeler sırasında gülünç durumlar ortaya çıkmaktadır.

Bazı AKP'lilerce başka bakanlıkların yetkilerini yok sayan önergeler verildikçe, hükümet yetkililerinin büyük bir heyecanla önergeyi veren AKP'li milletvekillerini uyarması

bile bu taslağın amacının söylenenden farklı olduğunu açıkça göstermektedir...

***

Öyleyse, kurulacak 29 Büyükşehir ili ile diğer 52 ilin arasındaki idari ve mali dengesizliği daha çok açacak bu düzenleme hangi amaçla oluşturuluyor?

Demokrasi sevdasından mı?

Halka hizmet aşkından mı?

Bazılarına verilen sözlerden mi?

Yapılan tutanaklara uyma zorunluluğundan mı?

Yoksa kentsel değişim projesi uyarınca yıkılacak dokuz milyon konutun yeniden inşasında ortaya çıkacak o müthiş rantın, daha kolay yandaşlara aktarılmasını sağlamak amacıyla mı çıkarılıyor?

Yurttaşlar bu aldatmacayı çok iyi gözlemlemeli...

***

Yerel yönetimlerden sorumlu CHP Genel Başkan Yardımcısı Gökhan Günaydın, AKP'nin gerçek amacının demokrasi değil, rant olduğunu açıklıyor;

"AKP zihniyeti, yerel yönetim reformu adı altında halka karşı siyasi ve mali bir getirim elde etme peşindedir."

***

Gökhan Günaydın, oynanan oyunu gözler önüne şöyle seriyor;

"Yerel yönetimler demokrasinin beşiğidir.

İl, ilçe, belde belediye ve köy halkının yerel ve ortak gereksinimlerini karşılamak üzere kurulan yerel yönetimler, seçimle işbaşına gelen kamu tüzel kişilikleridir.

Bu çerçevede yerel yöneticiler, halkın verdiği görev süreleri boyunca seçmenlerin istemlerine uygun biçimde çalışma üretme ve halka hesap verme durumundadır.

Oysa AKP, 4 Temmuz ve 17 Ağustos 2011 tarihlerinde yayımladığı KHK'ler ile belediyelere ait birçok görev ve yetki alanını Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na aktarmıştır.

Zaten İçişleri Bakanlığı da, belediyelerin üzerinde anayasal idari vesayet yetkisinin dışına taşan, yerindelik denetimi yapan uygulamalar yapmaktaydı."

***

"Şimdi ise;

Kurulacak 29 Büyükşehir'de" İl Özel İdareleri" kaldırılarak, yerlerine" Yatırım İzleme ve Koordinasyon Merkezleri" kurulmaktadır. Tasarıya göre bu merkezlerin sevk ve idaresi Vali/Vali Yardımcısı tarafından yapılacaktır.

Söz konusu merkezler, belediyelerin tüm tasarruflarında söz sahibi olacaklardır.

Yeni kurulan bu merkezin, doğrudan Ankara'ya bağlı bir yönetim aracı olduğu açıktır. Vali, merkezi yönetimin doğrudan adamıdır.

Oysa kaldırılan İl Özel İdareleri ise İl Genel Meclisleri üzerinden demokrasiye yaslanmış yerel yönetim kuruluşlarıdır...

Hal böyle olunca, bu yasa ile yerel yönetimler demokrasinin beşiği olmaktan çıkıyor, hükümetlerin eline geçen yönetimler haline dönüşüyor... "

***

Mecliste görüşülen tasarı, 29 kentte sayıları 1023'e ulaşan belde belediyeleri ile bu 29 kentin dışında ve nüfusları 2 binin altında olan 559 belediye olmak üzere, Türkiye'deki toplam 2950 belediyenin, 1582'sini kapatmaktadır.

Yani AKP, tüm belediyelerin yarısından fazlasını kapatarak, halkın doğrudan sahiplendiği demokratik yaşamı sekteye uğratmaktadır!

Bu karar açıkça demokrasi karşıtlığı ve keyfiliğin sonucudur.

AKP bu anlayışı ile Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nın 5. maddesi ve Anayasamızın 90. maddesine aykırı davranmaktadır.

Her iki madde de "belediyelerin kalkması" için referanduma başvurulmasının gereğini dile getirmektedir.

***

Bu tasarıyla çok önemli bir değişiklik daha gündeme geliyor.

Türkiye'deki her iki köyden birisi kapatılıyor!

34 bin 500 köyden, 16 bin 82'si tarihe karışıyor...

***

Köylerin mahalleye dönüşmesi köyde yaşayan yurttaşlara ciddi mali yükler getirecek.

Bugüne kadar yasalara göre emlak vergisi vermeyen, su parası ödemeyen, harçlar ve katılım paylarından muaf olan köylü, köy tüzel kişiliği kaldırılıp mahalleye dönüştürüldüğünde, bunların tümünü ödemek zorunda kalacak.

Ayrıca ahırlar kaldırılacak, tarımsal üretim yerleri köy dışına çıkarılacak, kısacası kır yaşantısı, köy kültürü baskı ile değiştirilmeye çalışılacaktır.

***

Tarımın yok edildiği, köylünün ülkenin en yoksulları arasına katıldığı ve göçün hayli yoğun olduğu Türkiye'de, köylerin kapatılması sadece demokrasiye değil, tarıma ve dolaysıyla ekonomiye de sekte vuracaktır.

***

Ayrıca bu tasarı, tüm köyleri mahalle yaparak, o yerlerin il/ilçe belediyelerinden hizmet alacağını belirtmektedir.

Ancak hangi olanaklarla bu hizmetlerin yapılacağı muğlak bırakılmıştır.

Tasarıya göre, 300 km uzakta olan bir mahalleye il belediyesinin hizmet götürmesi zorlaşacağından, halkın yerel yönetimlerle ilişkisi de zayıflayacaktır...

***

Bu tasarının, yeni şehir devletlere ya da federatif yapılara alt yapı oluşturacağı iddia edilmektedir.

Bu çok uzak tartışmadır...

Tasarının asıl amacı bellidir.

Yerinden değil, tüm Büyükşehirlerin merkezden yönetilmesini sağlamaktır...

***

AKP şunu çok iyi bilmekte;

Türkiye'nin bundan böyle sanayileşmesi, hele hele ağır sanayisinin oluşması söz konusu değildir.

Türkiye'nin ekonomisi ucuz, hizmet ve inşaat sektörleri ile ayakta kalacaktır.

Bu sektörler hem istihdam yaratır, hem de ucuz emek sömürüsüyle kar oluşturur.

Arazi tahsisi, imar planları, kollama, koruma ve peşkeş çekme ile oluşacak rantın dağıtımı, ancak merkezden olursa geometrik olarak büyüyecektir.

Gözler buraya çevrilmiştir!

Yerelleşme adı altında merkezileşmenin amacı tam da budur!

Peki, AKP'nin yedeğine takılmış MHP bu oyunun neresinde?

Oyunun farkında bile olduklarını zannetmiyorum!

İnsanın aklı bağlanınca gözünün de göremeyeceği açıktır.

Oğuz Kaan Salıcı haklıdır

Sivil toplum kuruluşlarınca, Ulus'taki ilk Meclis önünden başlayarak Anıtkabir'e kadar yapılacak halk yürüyüşü ile 89.

Cumhuriyet Bayramı'nın kutlanması istemine AKP iktidarının karşı durması, ülkede olduğu gibi tüm dünyada da olay oldu.

Yabancı basında birçok yazar, Türkiye'de olan bu gelişmelerden kuşku duyduklarını belli eden yazılar kaleme aldılar.

***

Türkiye için en büyük bayram olan Cumhuriyet Bayramı'nın halkın istediği şekilde kutlanmasını engellemek, AKP'nin öteden beri gizli tuttuğu ajandasının dışavurumu olarak değerlendirildi.

Durumun vahametini ortaya koymak için sadece 29 Ekim'de Ulus Meydanı'nda polisin halka karşı uyguladığı saldırıyı göstermek yeterli olmayacaktır.

Olayların ortaya çıkış nedenini, yani AKP iktidarının ulusal bayramlarla ilgili anlayışını, görmek ve irdelemek de gerekecektir.

***

AKP'nin aylar önce, 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı'nı (genç kızların giydiği giysilerin açık saçık bulunması ve Atatürk'ün Kurtuluş Savaşı'nı başlattığı gün olması nedeniyle AKP'lilerce bu bayrama karşı durulduğunu biliyoruz) bahane ederek hükümetçe ulusal bayramlarla ilgili yeni bir yönetmelik yapılacağının duyurulmasıyla başlayan tartışma, giderek ulusal bayramları kutlamama noktasına geldi.

***

Hava koşullarının yanı sıra, "eğitimin olumsuz etkilenmesi" gerekçe gösterilerek çıkartılan ve bayram törenlerini bir avuç bürokratın anıtlara çelenk koyması düzeyine indiren bu yeni yönetmenlik, doğal olarak toplumda infial uyandırdı.

Çünkü törenlere siyasi partiler ve yurttaşlar bireysel olarak katılamayacak, bayramları anmak ve saygılarını göstermek üzere Atatürk anıtlarına çelenk koyamayacaklardı.

Partilerin bu konuda izin almaları da mümkün olmayacaktı.

Kısacası sadece bürokratlar bayramları kutlayacaktı!

***

Bu yeni yöntemin gerekçesi olarak, "arkaik, Sovyetvari, militarist bayram kutlamaları" yerine halkın katıldığı, yeni programların yapılacağı açıklandı...

***

Peki ne oldu?

Tam tersi.

Halk bayramların dışında kaldı.

AKP ve protokolü statlarda bayram kutladı...

Hem de ne kutlama!

Tam militarist ve de tam arkaik!

***

Geçtiğimiz 19 Mayıs kutlamaları son derece sönük geçmişti.

Anıtlara çelenk koymak isteyenlerin karga tulumba uzaklaştırıldığı görülmüştü.

Hatta Ata'sına sevgi sunmak isteyen küçük çocukları bile korkutarak anıtların önünden kovulmuşlardı!

Bu yıl da 30 Ağustos'un bir bölümü, Cumhurbaşkanı'nın "kulak hastalığı" nedeni ile kutlanmadı.

***

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı öncesinde İçişleri Bakanlığı'nın valilere gönderdiği genelge ilginçtir.

Bu genelgede "siyasi partilere ve yurttaşlara anıtlara kesinlikle çelenk koyma ve farklı kutlama izni verilmeyeceği" belirtilmektedir.

Bu nedenle, 28 Ekim'den itibaren birçok ilde anıtlar önünde saygılarını ve Cumhuriyet'e bağlılıklarını belirtmek isteyen siyasi partilerle polis arasında büyük arbedeler çıktı.

Bu talihsiz olaylardan biri de İstanbul'da yaşandı.

***

CHP İstanbul İl Başkanı Oğuz Kaan Salıcı ve il örgütü Taksim anıtına, Türkiye Cumhuriyeti'ne ve CHP'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'e bağlılıklarını göstermek için çelenk koymak istediler.

Polis, vilayetin talimatıyla üç yerde barikat kurmuştu.

CHP'liler bu barikatları tek tek ve türlü zorlukla aştı.

O süreçte polisin şiddeti ile karşılaştılar.

Hiçbir kamu görevlisi hemen yanı başlarında çıkan tartışmalara katılmadı.

Uygar ve samimi taleplerine kulak vermedi.

İtiş kakış sırasında fenalaşan, yaralananlarla ilgilenmedi.

Hatta dönüp bakmadı bile!

***

Yoğun bir mücadele sonrası çelenklerini koyan CHP'lilerin ve sade vatandaşların büyük bir kıvançla yaptıkları saygı duruşu sırasında, Oğuz Kaan Salıcı, adeta kaçarcasına giden Vali ve diğer zevata, tüm Türkiye'nin duygularını dile getiren şu sözleri söyledi;

"Siz devlet görevlilerinin sahip çıkamadığı Cumhuriyet'e, biz halk olarak sahip çıkıyoruz!"

***

88 yıl boyunca sahiplendiği ve coşkuyla kutladığı Cumhuriyet Bayramı'ndan 89. yılda dışlandığını görerek isyan eden bir yurttaşın çığlığıydı!

Tüm Türkiye adına söylenmişti bu sözler.

Nitekim CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu, tüm CHP adına bu yürekli çıkışından dolayı Salıcı'yı kutladı.

***

Şimdi yandaş medya bu sözleri çarpıtıyor...

Salıcı'nın "darbe çağrıları" yaptığını dile getiriyor...

Bu kadar anlayışsız, akılsız olunabilinir mi?

Gözlerin görmediği, kulakların duymadığı, akıların tutulduğu belli...

Darbe demokrasiyi yok sayar, hak ve özgürlükleri kabul etmez, eşitliği kaldırır, kendine göre hukuk düzeni kurar, meşruiyetini ele geçirdiği devletten alır, kendine muhalif olanı herkesi suçlar, tıpkı bugün AKP'nin yaptığı gibi...

Darbe çağrısını Salıcı yapmıyor. zaten şu anda yapılmış bir darbeye karşı çıkıyor.

***

Ulus'taki facianın kapatılması için "mal bulmuş mağribi" gibi, bu söze sarılıyorlar.

"Yavuz hırsız" misali demokrasi isteyen Türkiye halkını bastırmaya çalışıyorlar.

Bunlar hepten yanlış taktikler...

Çünkü bu gibi zorlamalar toplumda daha fazla bölünmeye neden olacaktır.

***

AKP, 29 Ekim'de Ulus'ta kötü bir tarih yazdı.

Cumhuriyet Bayramı'nı kutlamayı yasaklayan bir iktidar olarak tarihin sayfalarına geçti...

Kadına, yaşlıya, çocuğa gaz sıkan, su tutan,

cop vuran iktidar olarak,

Halkın gözünde iyice küçüldü.

Ne yapacağını şaşırdı!

***

O kadar şaşırdılar ki, birbirilerine düştüler!

Ulus'ta halka karşı şiddet kullanan polise emir vermenin suç olduğunun farkına varan AKP'liler, meşreplerine göre Cumhurbaşkanı ya da Başbakanı koruma altına almaya çalıştılar.

Akıllarınca işlenen suçu durduran bir kahraman yaratmaya çalıştılar!

Önce "Ulus'ta polis barikatının açılması talimatını Başbakan verdi" dediler...

Heyhat! Başbakan bunu yalanladı.

"Aksine polis vazifesini yapmamıştır" diyerek gerçek ve baskıcı düşüncesini de açıklamaktan geri durmadı.

***

Sonra bu talimatı "Cumhurbaşkanı verdi" dediler...

Ancak İçişleri Bakanı bu zorlama kahramanların pırıltılarını hemen söndürdü;

"Kimse talimat vermedi. Polis kendiliğinden barikatları açtı."

Yani Atatürk'ün polisi halka karşı duramadı!

***

Kısacası, bu yılki 29 Ekim Bayramı'nı halk sokakta kutladı ve Anıtkabir'e giderek Ata'sına saygısını sundu.

Başbakan ve zevatı ise Hipodrom'da askeri geçidi izleyerek geçirdi.

***

Bu arada Başbakan'ın iki sözünün birbirine uymadığının gösteren son örneğe dikkat çekmek isterim.

Başbakan açıklamasında, "Hipodroma tüm AKP teşkilatını davet ettiklerini" söyledi.

Sonra "Ulus'ta halk yoktu. Halk Hipodrom'daydı" dedi.

Böylece Başbakan'ın halk tanımı bir kez daha ortaya çıkmış oldu!

Kaldı ki, diğer kentlerden Ankara'ya bayram için gelmek isteyenlere, otobüslerinde ceset torbası olmadığı gerekçesiyle izin verilmemişti. Herhalde onların AKP halkına dahil olmadıkları bilindiği için seyahat özgürlükleri gasp edilmişti!

***

Geçirdiğimiz gazlı, sulu Cumhuriyet Bayramı bir başka konuda hayırlara vesile oldu!

Cumhurbaşkanı ile Başbakan'ın arasındaki gerginlik daha da belirginleşti.

Özellikle Başkanlık sistemine geçişte ikisi çok farklı düşünüyor.

"Polise talimatı kim verdi" konusunda sözü edilen iki başlılık üzerinden inceden tartışmaya başlamalarının altında bu farklı görüşün yattığı açık...

***

Cumhurbaşkanı'nın Başbakan'a verdiği şu cevaba bakın; "Yetkililerin dikkatini çekmekten doğal bir şey olamaz. Anayasada herkesin yetki ve görevleri bellidir."

Bir gerçek var ki, ikisi de birçok konuda ayrı düşünüyor ve düşüncesini uyguluyor.

Doğaldır...

Ama şu gerçek de kabul edilmeli; ikisi de birbirine bugün rakip gözü ile bakıyor.

Ne kadar saklasalar da artık bu durum ayan beyan ortaya çıkmıştır!

***

Oğuz Kaan Salıcı'ya saldırarak gündemi değiştirmek isteyen AKP, hata üzerine hata yapıyor.

İçin için kaynıyor...

Yakında parti içerisinde büyük kavgalar izleyebiliriz.

Halkın giderek tepki gösterdiği AKP, artık rahat yürüdüğü asfalt yoldan çıkıyor...

Taşlı çamurlu yolda ne yapacak? Göreceğiz...

Vakit yok artık!

Her sabah kalktığımızda "Acaba bugün nasıl geçecek" diye kendimize sormadan yataktan çıkamıyoruz...

Akşam, haberlerde dehşet içinde izlediğimiz olayların devamını gün içinde de yaşama kuşkusu hemen benliğinizi sarıyor...

Diyebilirsiniz ki bu sav, Türkiye'deki çoğunluk için geçerli değil.

Öyle düşünmeyin...

Aslında bu ülkeye gönül vermiş büyük bir çoğunluk, sabah evini terk ederken aynı tedirginliği duyuyor...

***

Çalışan, işi olan, işini kaybetme korkusuyla,

Düşünen, konuşan, durumdan şikâyeti olan, yani muhalefet eden, tutuklanma kuşkusuyla güne merhaba diyor...

***

Dolaşın köyleri beldeleri, halinden memnun çok az insan görürüsünüz.

Gidin kentlerin varoşlarına, "belediye yardımı kesilmesin diye" alçak sesle konuşan çok insanla karşılaşırsınız.

Hallerinden memnun olmadıklarını, çocuklarının geleceğinin güvencesinin bulunmadığını, üzerilerindeki baskının giderek arttığını çekinerek söylediklerine şahit olursunuz.

Ne var ki bu insanlar ya devlete olan saygılarından, aldıkları biat kültüründen

Ya da aldatılmışlıklarını itiraf edememe duygularından, sessizce dertlerini anlatmayı yeğlerler.

***

Aslında büyük bir çoğunluk mutsuz...

AKP'nin yandaş ve etkin medyası nedeniyle yoğun bir yanlış, yalan ve hayali haber bombardımanı altında yaşıyorlar ve tabii başlarını kaldıramıyorlar...

Devletin topu, tüfeği, valisi kaymakamıyla üzerlerine üzerlerine gelindiğinin farkındalar...

Yargı adalet dağıtmıyor.

Beş yıldır tutuklu olan yazarlar, bilim insanları ve gençler var.

Çoğu niçin bu beş yılı hapiste geçirdiğini bilmiyor...

Ancak sendikal haklarına sahip çıktıkları, iktidarın özgürlüklerini gasp ettikleri ve öğrencilerin yasal haklarını istedikleri için içeride tutulduklarının farkındalar.

Kendileri basit yurttaş..

Onu koruması gereken iktidar, devleti ele geçirmiş,onun üzerine yürüyor!

Dün devlet eziyordu.

Şimdi AKP devleti...

Baksanıza Başbakan yardımcısı Arınç ne diyor;

"Devleti yaşatmak için insanı yaşatmak gerekir."

***

Müthiş bir ağır hava Türkiye'nin üstünü kaplamış...

Geçtiğimiz günlerde Balıkesir'deydim.

Balıkesir genellikle sağa destek veren bir ildir.

Deniz kıyıları, Körfez, aydınlık ve çağdaş bir yaşamı yeğler.

Kırsalındaki mütedeyyin insanlar ise sağ partileri seçer.

Oysa şimdi durum değişmiş.

Değerlerine sahip çıkan bu temiz insanlar, AKP tarafından kullanıldıklarının farkına varmışlar.

Yaptıkları din tacirliği artık ayyuka çıkmış...

Giderek bileniyorlar...

***

Zeytin üreticisi zeytinini satamıyor...

Ağaçlarını köklemeye başlamış...

Hayvancı saman alamıyor...

Bir litre süt, bir litre sudan daha ucuz...

Hayat pahalı...

Çocukları işsiz...

Yoksulluk artmış...

Bir muhtar tepki ile şunu söyledi: "Bundan 10 yıl önce bizim köyümüzde hiç yoksul yoktu. Şimdi kaymakamlıktan yardım alan 25 hane var. Benim köyüm 150 hanedir beyim!"

Ekonomik çöküntü köylüyü, üreticiyi sarmış...

***

Başbakan durumun iyi olduğunu söylüyor.

Belki büyüyen bir ekonomi var.

Ama adil paylaşmayan bir ekonomi...

Kim zenginleşiyor?

Nüfusun yüzde 15'i, GSMH'nin yüzde 85'ini alıyor.

Böyle hakkaniyetten uzak oluşan bir gelir dağılımında toplumsal barış olur mu?

***

Bir yandan aş, iş mücadelesi,

Yoksulluk ve açlık kavgası...

Diğer yandan demokrasi savaşı...

Hak ve özgürlüklere yapılan müdahale...

Eşitlik ve dayanışmanın önündeki engeller...

Ama asıl büyük sorun adaletsizlik!

Yargının tarafsız ve bağımsız olmaması...

***

Tüm bunlar bugünlerin, hatta yarınların, daha da sıkıntılı olacağının göstergeleri...

***

Cezaevlerindeki tutuklu ve hükümlülerin, "İmralı'ya yönelik tecridin kaldırılması ve müzakerelerin yeniden başlaması" ile "anadilde savunma ve anadilde eğitim" talepleriyle başlattığı açlık grevi bugün 63. gününe girdi.

Ölüme yatmış bu insanların sesini duymayan bir iktidar var.

Onların kararlılığını anlamayan bir iktidar...

Bırakın insanın en temel hakkı olan yaşama hakkının yok sayılmasını, aksine ölmelerini isteyen bir davranış içinde bu iktidar!

***

AKP iktidarı bu onur mücadelesine insanlık dışı bir tavırla yaklaşıyor.

Bakınız dün Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, açlık grevine başlayan BDP'li milletvekilleriyle ilgili, "Ne yapıyorlarsa yapsınlar. Bunlar şantajdır, bunlar blöftür, bunlar şovdur. O şantajlar karşısında boyun eğmeyiz" dedi.

***

Bu kadar çarpık bir akıl yürütülmesi, ülkemizde ilk kez ortaya konuluyor...

Bunlar şovsa neyin şantajı yapılır?

Yok, şantajsa nasıl blöf olur?

İşin acınacak noktası ise yandaş papağanların da aynı katılıkla bu olaylara yaklaşması!

Çünkü bu medyadaki kirletilmiş saldırı, başbakanın söylemiyle birleşince ölümlere çağrı oluşturuyor!

Ne kadar zalimce bir duruş...

***

Başbakan son zamanlarda bir oyunun içine girdi.

Onun mantığınla bakarsak şantajı kendisi yapıyor...

Ne dedi Endonezya'da:

"Ölümler karşısında, öldürmeler karşısında gerekirse idam cezası yeniden masaya getirilmelidir! Çünkü devletin, öldüreni affetme yetkisini biz kendimizde görmüyoruz. Bu yetki öldürülenin ailesine aittir, bize ait olamaz. Bununla ilgili düzenlemeleri yapmak gerekir. Bugün bakın ABD'de idam var, Rusya'da var, Çin'de var, Japonya'da var, dünyanın birçok yerinde var. Bunlar BM Güvenlik Konseyi'nin ağırlıklı üyeleri... Yani İngiltere ve Fransa hariç diğerlerinde var. O zaman durumumuzu gözden geçirmemiz lazım!"

Kısacası Başbakan cezaevlerinden tabutların çıkmasını istiyor!

Oruçtan ölmeyeni idamla katletmek niyetinde!

***

Bu anlayış zalimleşmenin yakın olduğunun göstergesidir.

Böyle giderse,Türkiye de sabah kalkmak da zorlaşacaktır!

Vakit daralıyor...

Barış ve zülüm arasında kalmamak için bir karar vermek lazım.

Zaafların görüldüğü sözler

Başbakan dün TBMM Grup toplantısında yaptığı konuşmasında uzunca süre açlık grevlerinden bahsetti.

Suriye konusunda yaptığı yanlışları örtmek için de yine CHP'ye yüklendi.

Sözlerinin tamamı hamasetle süslenmişti...

Şunu kabul etmek gerekir ki, Başbakanın konuşmasını yazanlar dikkatli, toplum reflekslerini yakından takip ediyor ve algı yönetimini çok iyi biliyor...

Zaten beyaz camdan okurken halk başbakanın güzel konuştuğunu söylüyor.

Ama ne zaman metin dışına çıkıyor, işte o zaman kafasının arkasındaki gerçek düşünceleri ağzından dökülüyor.

***

Dünkü konuşmasında özellikle üzerine basarak söylediği her iki temanın ortaya çıkardığı temel görüntü;

- Sanal düşmanlarla mücadele eden büyük kahraman!

- AKP'ye yapılan saldırıları savuşturan, ülkeyi arkadan vurma isteğinde olanları yakalayan, bu arada ortaya çıkan durumdan mağdur olan, böylelikle milliyetçi oyları talep eden pişkin bir dost edası!

***

Oysa;

Başbakan baştan beri Suriye konusunda ABD'nin başı çektiği emperyalist çıkarların çizdiği rotayı takip ediyor.

Yıllar önce "komşularla sıfır sorun" politikası üzerinden İran'la kurulan iyi ilişkilerin devamı olarak Suriye ile başlatılan diyalog son derece başarılı sonuçlar vermişti.

Ortak Bakanlar toplantısı, Şamgen, yoğun ekonomik ilişkiler sonunda Esad ailesi ile Erdoğan ailesi, birlikte tatil yapacak kadar samimiyeti ilerletti...

Türkiye adeta Suriye ile Ortadoğu'ya örnek olacak bir model oluşturmaya başladı.

Ancak ABD ve AB'nin başı çektiği "yeni emperyalist düzenleme" projesi olan Arap Balıarı çerçevesinde Suriye'nin hedef haline getirilmesi, Türkiye-Suriye dostluğunu bitirdi.

Suriye nihai hedef olan "İran çıkarması" için kilit taşı olarak görülmeli.

***

AKP iktidarı, ABD ve AB isteğini aşamıyor.

Türkiye'nin değil, onların çıkarlarını koruduğunun farkında değil.

Hatta öyle kendini kaptırmış ki, bıraksalar Suriye'yi işgale yeltenecek!

***

Oysa ABD Dışişleri Bakanı ve ABD'nin Türkiye Büyükelçisi, çeşitli vesilelerle böyle zapt edilmez duygular içinde olmanın Türkiye'nin çıkarına olmayacağını defalarca dile getirdi.

Buna rağmen hükümet, Suriye konusundaki saldırgan üslubundan vazgeçmiyor.

***

Türkiye, bugüne kadar uyguladığı bağımlı, düşüncesiz ve alt yapısı olmayan Suriye politikası nedeniyle siyaseten ve ekonomik olarak büyük kayıplar verdi...

Sınır boylarında yurttaşlarımızın ölümüne kadar varan bir dizi aleyhimize gelişen olaylar yaşıyoruz.

Suriye'den gelenlerin sayısının 140 bine ulaştığı söyleniyor.

Tamamen ve haklı olarak insani nedenlerle açılan kamplar ülke bütçesine ciddi yük olmaya başladı.

BM ve diğer ülkeler bu konuda Türkiye'ye yeterince destek olmuyor.

Ayrıca, özellikle Hatay, Adana, Gaziantep ve Mersin'in başı çektiği yoğun ticari ilişki bıçak gibi kesildi.

Özelikle Suriye ve Suriye üzerinden Ortadoğu ülkelerine yapılan tarımsal ürünlerin satışı tamamen durdu.

CHP Milletvekili Hurşit Güneş'in yaptığı hesaplamaya göre Türkiye'nin ekonomik kaybı 5-6 milyar dolara ulaşmış...

***

Ama asıl Erdoğan hükümetinin tarihi hatası, Esad'a karşı olmak için destekledikleri, eğittikleri ve silahlandırdıkları muhalefetin El Kaide, Taliban ve Müslüman Kardeşler gibi terör örgütleri olmasıdır.

Korkarım ki, ellerindeki silahların namlusu bir zaman sonra, daha önce Afganistan'da, Irak'ta ABD'ye döndüğü gibi bize de dönebilir.

Nitekim ABD, bu olasılığı her vesile ile Dışişleri'ne hatırlatıyor...

***

Yani dünkü konuşmada CHP'yi bahane ederek yapılan konuşmanın, ortaya atılan savların pek geçerliliği yok.

Aksine AKP, Suriye konusunda ülkeyi felakete taşıyacak bir yola girme gayreti içinde!

***

Gelelim açlık grevi konusuna...

Bu eyleme tamamen insani açıdan yaklaşanlara, yani basın, aydın ve siyasilere Başbakan'ın yine saldırılarda bulunmasının nedeni iç dünyasının karanlığı olsa gerek...

Başbakan beş gün arayla, iki kez idam konusunu açtı...

Partisinin Kızılcahamam'daki kampında yaptığı konuşmada "Bu ülkede on binlerce insanın ölümüne vesile olan bir terörist başına idam verilmiştir ama bu ülke, birilerinin, bazı malum yerlerin baskılarıyla idamı dahi kaldırmıştır. Şu anda birçok insanımız kamuoyu araştırmalarında idam yeniden gelsin diyor" dedi.

Beş gün sonra ise Bali'de yaptığı konuşmada "Şu anda Avrupa'da idam kalktı ama Amerika'da kalktı mı, Japonya'da kalktı mı, Çin'de kalktı mı? Demek ki yeri geldiği zaman idamın bir haklılık sebebi de var" diye konuştu.

***

Başbakan bu konuşmaları neden vurgulayarak yapıyor?

KCK Davası'ndan tutuklu olanların öne sürdükleri talepleri karşılığında "bedenlerini ölüme yatırma" kararlılığını kırmak için yapıyor.

Bu sözüm, Başbakan'ın gerçek düşüncelerinin yanında çok masum kalabilir. Çünkü o ölümlerini bekliyor.

***

İdam cezasının şimdi gündemde tutulmasının, Türkiye için giderek yeni bir handikap oluşturacağı açık.

Nitekim Roma'da, Türk-İtalyan Forumu sırasında Dışişleri Bakanı Davutoğlu bu konudaki sorularla muhatap oldu.

İtalya Senatosu Başkan Yardımcısı Emma Bonino; "Erdoğan'ın ölüm cezasındaki açıklamalarından son derece endişe duyuyoruz. Bu açıklamalar sonrası anlaşılıyor ki, "Türkiye, AB'ye girmek istemiyor" dedi.

Bu sözler, Türkiye'deki AB karşıtı bir zihniyetin varlığını tespit ettiklerini gösteriyor.

Can alıcı nokta ise nereye gideceğini bilerek Başbakan tarafından yapılan konuşmaların daha sonra Bakanlar tarafından değiştirilmeye çalışılması...

Bu durum saygınlığı ve inanılırlığı yok ediyor.

***

Türkiye, sosyal demokratik bir hukuk devletidir.

Ve hukukun üstünlüğüne inanır.

Açlık grevleri /ölüm oruçlarındaki siyasi tartışmaları bir kenara bırakmalı.

Onurlu ve sağlıklı yaşamın, insan haklarının evrensel kurallarının başında geldiği unutulmamalıdır!

***

Bu nedenle "ölüme yatanların" yasal haklarına riayet etmek, hukuk devleti için vazgeçilmez bir görevdir.

Açlık grevi/ölüm orucunda bulunanların, özellikle tecridin kaldırılması ile ilgili talepleri, aslında yasal hakların kullanılması talebidir.

***

Ceza ve Güvenlik Tedbirlerin İnfazı hakkındaki kanunun 25. maddesinin F bendi; "Hükümlüyü, eşi, altsoy ve üstsoyu, kardeşleri ve vasisi, belirlenen gün, saat ve koşullar içerisinde on beş günlük aralıklarla ve günde bir saati geçmemek üzere ziyaret edebilirler" der.

Öcalan hükümlüdür. Hakkındaki yargı kararları kesinleşmiştir. Yapılması gereken hukuki işlem, kanunun 25. maddesi F fıkrasının işletilmesidir, yani vasi atanmasıdır. Bu bir zorunluluktur!

Vasi, Öcalan için bir avukata işlemlerin takibi için vekâlet verebilir...

***

Sorunları, devlet adamlığına uygun ciddiyetle çözmek siyasilerin birinci vazifesidir.

Başbakan sorumlu devlet adamı gibi konuşmak yerine, hamasete ve oy almaya yönelik tavır içinde.

Grup konuşmasında bu hedef açıklıkla görülüyor.

Bu durum hem kendisine, hem de ülkeye kaybettirecektir.

Her şey seçime endeksli olunca hedefe varmak güçleşir.

Zaaflar bir bir ortaya dökülür...

Kişisel zaaflar, başkaları tarafından kolay kullanıldıkça ortaya kaos çıkar.

Bu, böyle bilinmelidir!

Yeni bir oyun daha!

Başbakan, saldırgan bir üslupla idamı tartışırken,

Millet, köyleri ve belediyeleri yok eden ve "Bütünşehir "diye adlandırılan "ucube" yasa ile uğraşırken,

Ülke başka bir tuzakla karşı karşıya...

CHP İzmir Milletvekili Erdal Aksünger'in dile getirdiği vahim bir tuzak.

***

TBMM' de, Darbeleri ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu 28 Şubat'la ilgili yaptığı ilk çalışmada, Batı Çalışma Grubu'nu ele almıştı.

Çünkü bu grup, insanları fişleyerek doğrudan ayrımcılığa vesile olmuştu.

Sadece ayrımcılık yapmamış, aynı zamanda sakıncalı ve tehlikeli olarak değerlendirdiklerini yok etmeye uğraşmıştı.

Fişlenenin can ve mal güvencesi bu uygulamayla yok edilmişti...

***

Fişleme alışkanlığı, Türkiye'nin demokratikleşememesinin önündeki önemli engellerden birdir...

12 Eylül sonrası tüm siyasetçiler, bu fişlenme yönteminin kaldırılması, fişlerin yakılması, fişleme yapanlardan hesap sorulması için uğraşmıştır.

Fişleme yöntemi, hak ve özgürlüklerin kısıtlanması, eşitliğin ortadan kalkmasının nedeni olarak değerlendirilmelidir.

***

AKP, iktidara geldiğinde fişlemeye karşı olduğunu söylemiş, kendi mağduriyetini çokça dile getirmişti.

Ortaya koyduğu savlarda pek de inandırıcı olamamıştı...

Çünkü iktidar olmanın şımarıklığı ile bu kez fişleyen onlar olmuştu.

Hatta milletvekilleri,

fişleme sırasının kendilerinde olduğunu ve bu işlemi de zevkle yaptıklarını her vesile açıklamaktan çekinmemişlerdi.

***

Geçtiğimiz günlerde CHP İzmir Milletvekili Erdal Aksünger, demokrasinin önüne konan çok tehlikeli bir başka oyuna dikkat çekti.

Yaptığı basın toplantısında bu vahim oluşumu gözler önüne serdi.

Aksünger, bilişim teknolojisi uzmanı...

Konusuna hâkim, araştıran ve dünyayı tanıyan bir milletvekili.

Türkiye'nin ciddi bir tehlikeyle karşı karşıya kaldığını söylüyor...

***

Bakın Aksünger ne diyor;

"TTNET, AB sınırlarında faaliyetleri yasadışı hale gelen PHORM adlı firmayla işbirliği yaparak, kişisel verilerin ve iletişimin gizliliğini ihlal ediyor, temel insan hak ve özgürlüklerine aykırı davranıyor.

PHORM firmasının bu ihlali, Türkiye'nin önemli sayıda abonesine sahip servis sağlayıcısı TTNET ile anlaşması sonucu gerçekleşiyor.

PHORM, abonenin izni olmadan, gezdiğiniz siteler, tıkladığınız reklamlar, izlediğiniz videolar, doldurduğunuz formlar üzerinden sizin kişisel eğilimlerinizi profilliyor.

Yani internette neler yaptığınızı/davranışlarınızı takip ediyor böylece, internet üzerinden hem izleniyor, hem de fiili olarak fişleniyorsunuz. Bu fişlenme sonucunda, aklınıza

gelebilecek her konuda, siyasi, ticari, kültürel, cinsel ve inançsal eğilimlerinize göre tasnif edilebilir hale geliyorsunuz."

***

Aksünger'in dikkatimizi çektiği bu sistemde bireyin ciddi bir şekilde takip edilmesi söz konusu.

Daha siz internete girdiğiniz andan itibaren, yaptığınız her eylem izleniyor...

Sistem, neler yaptığınızı/davranışlarınızı izleyip, irdeliyor ve ona uygun reklamlar ve içerikler sunuyor.

Bu bilgileri tasnif edip dosyalıyor.

Benzeri yazılımlar, diğer bazı sunucularda da var.

Ancak onlar içeriğe ulaşmıyor.

Yani iletilerinizi, yazılarınızı, dosyalarınızı inceleyemiyor.

***

Görünen o ki, kişisel bilgilerin izinsiz toplanması ve tercihlerin gizliliği ilkesi rahatça ihlal edilebilecek.

Bu uygulama ile "özel hayatın masumiyeti" tamamen kalkacak.

Kötü niyetlilerin, hasmane faaliyetlerine fırsat verecek müthiş bir malzeme ortaya çıkıyor.

***

Oysa,

Anayasanın 20. maddesi, özel hayatın gizliliğini düzenlemekte.

Bu düzenlemeye göre "herkes kendi hakkında toplanan verilere erişme, bunların amaçları doğrultusunda kullanıp kullanmadığını öğrenme hakkına sahiptir".

Anayasa'nın 22. maddesi ise haberleşme özgürlüğünü düzenlemektedir.

Yani "Herkes, haberleşme hürriyetine sahiptir. Haberleşme gizliliği esastır!"

Niyetlenen işbirliğinde bu haklar yok sayılacak!

***

PHORM bu işi nasıl yapacak?

Aksünger' e göre;

Önce PHORM'un Türkiye uzantısı olan PT Reklam A.Ş. adlı şirketle TTNET işbirliği yaparak elindeki tüm altyapıyı kullanıma açacak... Sonra kendi sisteminde her kullanıcıya bir numara verecek...

Bu numaralar aracılıyla kullanıcının yaptığı işlemler izlenecek.

***

Sistem tarafından atanan numaralarla kullanıcıların kimliklerinin eşleşmesi halinde, kişilerin dini, etnik, siyasal, ahlaki, cinsel tercihleri ve sendikal bağlantıları açısından sınıflandırılmalarına yarayan veriler de kolaylıkla elde edilecek!

Yapılan bu uygulamayla, kişilerin bilgisayarındaki tüm verileri toplayabilen bir sisteme göz yumulmuş olunacak!

İşte Erdal Aksünger buna isyan ediyor...

***

Her ne kadar TTNET yaptığı açıklamada; "kullanıcıya ilişkin verilerin kullanıcının kimliği ile ilişkilendirebilecek isim, adres vb. bilgilerden bağımsız hale getirileceğini" bildirse de, uzmanlar tarafından, yapılan işlemde kişi güvenliğinin yok edileceği iddia ediliyor.

***

Erdal Aksünger açıklamasında, PHORM şirketinin bu konuda sabıkası olduğunu söylüyor.

İngiltere ve ABD yönetimleri, teknik olarak abone olan şahısların tip profil verilerinin eşleştirildiği ve kişilerin fişlendiği işlemini yaptığı gerekçesiyle şirketin faaliyetini kendi ülkelerinde durdurmuş!

***

Erdal Aksünger devamla;

"Tepkiler ve açılan davalar nedeniyle ABD ve İngiltere'yi de terk etmek zorunda kalan şirket, şansını bu kez de Güney Kore'de denedi, ancak Güney Kore parlamentosunda yapılan ve PHORM şirketi ile kullandığı teknolojiyi konu alan bir tartışmadan sonra, bu ülkeden de uzaklaştırıldığını,

şirketin halen Türkiye ve Brezilya gibi kişisel mahremiyet konusunda duyarlılığın az olduğunu düşündüğü ülkelerde faaliyete geçmeye çalıştığını" söylüyor.

***

CHP milletvekili, PHORM şirketi ile ilgili önemli bir açıklama daha yapıyor; "PHORM şirketi, Londra Borsası rakamlarına göre şu ana kadar 250 milyon ABD doları zarar etmiştir."

Sonra ekliyor; "Bu şirketin ürünleri (Apropos, Adware, Webwise) F-Secure ve Symantec gibi saygın anti-virüs yazılımı üreticileri tarafından 'zararlı yazılım' kategorisine sokulmuştur. Yani sakıncalı bir kurumdur!"

***

CHP'li Erdal Aksünger'in dikkat çektiği önemli bir diğer konu ise anayasa ve yasalara aykırı olmasına rağmen şaibeli bir iş yapan bu firmanın anlaşmasına hükümet, Ulaştırma Bakanlığı ve Bilgi Teknolojileri İletişim Başkanlığı'nın göz yumması...

***

Aksünger'in iddiası doğru ise vay başımıza gelenler!

Bu kadar basit yöntemle yapılacak "fişleme işlemine" göz yumulmasının nedeni ne olabilir?

İktidarın bilgisayar kullanan milyonlarca insanın gizli bilgilerine ulaşma isteği mi bu işbirliğini tetiklemektedir?

***

Artık her komplo teorisini rahatlıkla düşünebiliriz...

Çünkü telefon konuşmaları yasal olmayan yollardan dinlenen, yaşadığımız ortamlar pervasızca gözetlenen,

her vesileyle alenen takip edilen, baskı altında tutulan insanlar olarak, şimdi de teknolojik takibe alınmışız, çok mu?

Özel yaşantımız, ticari ve siyasi hayatımız irdelenmiş umurumuzda mı?

Hele şimdi "elektronik fişlenmeye" tabi tutulacakmışız, çok mu?

Biz sustukça, korktukça egemenlerin her şeyi yapması mubah!

***

"Başbakanın idam istediği,

Yargının adalet dağıtamadığı,

Baskı ikliminin nefes aldırmadığı,

Demokrasi oyunu oynandığı,

Tek adamlı bir döneme doğru gidiyoruz.

Elektronik fişleme gelmiş, ne yazar" mı diyeceğiz?

Yoksa Erdal Aksünger'in dikkat çektiği bu oyunu durdurmak için uğraş mı vereceğiz?

Karar sizin...

Özal raporu!

Çevre ve Orman Bakanlığı, 12.12.12'de özel ve kamu sektörünün yaptığı 112 tesisin açılışını Başbakan'a yaptırdı.

Başbakan açılış konuşmasında gelecekle ilgili sözler ederken, bazı ilginç jestlerde de bulundu.

Örneğin Yozgat'ta yapılan bir tesisin adını "Cemil Çiçek" koyduğunu açıkladı.

Birlikte çalıştığı arkadaşının adını bir baraja koyarak ona sürpriz yaptığını da belirtti.

***

Anlamlı bir hareket!

Bir liderin partisine emek verenlere vefa göstermesi, o örgüt için önemli bir özellik olacaktır.

Siyasi partilerde, tüm örgütlü yaşamda olduğu gibi, aranan en önemli nitelik, güven duygusunun kurumlaşabilmesidir.

Güven, vefayla birlikte oluşuyor.

Dilerim ki, bu jestten diğer liderler de ders çıkarırlar.

***

Dün gündemde önemli bir haber daha vardı.

Ailesinin defalarca dile getirdiği kuşkularından hareketle, Özal'ın naaşı kabrinden çıkarılmış, Adli Tıp Kurumu tarafından incelemeye alınmıştı.

Otopsisiyle ilgili rapor netleşti.

Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na gönderildi.

***

Özal'ın 19 yıl sonra incelenen cesedi üzerinde uzun süren tartışmaların ardından, Adli Tıp Kurumu uzmanlarının oybirliğiyle oluşturdukları raporda; "Naaştan alınan örneklerin incelenmesi sonucunda, zehir bulgularına rastlanmış olunsa da ölümün bu maddelerin neticesinde meydana geldiği konusunda kesin bir görüş ve kanaate varılamamıştır" denilmiştir.

***

Tam burada;

Ahmet Özal'ın 9 Aralık 2012 tarihinde Taraf gazetesine yaptığı açıklamayı anımsayalım.

Ahmet Özal; "Babamın naaşından çıkan zehirlerin dozajlarını değiştirecekler. Olayı sulandırmaya çalışıyorlar.

Hatta Başbakan'a, 'Bu Türkiye'ye zarar verir' denilerek onu ikna etmeye çalışacaklardır. Devletin kendini koruma refleksi çalışmaya başladı. Babamın ölümüyle ilgili hazırlanan Devlet Denetleme Kurulu raporunun sadece yüzde 30'u kamuoyuna yansıtıldı. Geri kalan yüzde 70'i konusunda kimsenin bir fikri yok. Geri kalan kısmını neden paylaşmıyorlar" demişti.

***

Bu yazı kaleme alındığı ana kadar Özal ailesi, raporla ilgili bir yorum yapmadı.

Ancak birebir konuştuğum aile fertleri ısrarla, Özal'ın öldürüldüğü kanısını taşımaktalar.

Ailenin bu iddiası mutlaka dikkate alınmalıydı.

***

Nitekim DDK, Cumhuriyet Başsavcılıkları ve diğer yetkililer bu konuyu incelediler.

Ancak ne kadar ciddiye aldılar? Orası bizce meçhul...

Bu konuyu kapatmak, küçültmek ve aileyi reklamla suçlamak isteyenler var.

***

DDK raporunda aileyi itham eden bir bölüm de yer almıştı.

Raporda; "Merhum Özal'ın vefatıyla ilgili iddiaları dile getiren Semra ve Ahmet Özal'ın beyanlarında, vereceklerini ifade ettikleri bilgi ve belgeleri 10.02.2011 ve 19.10.2011'de iki kez istememize rağmen kamuoyuna yansıyan beyanlarının

dışında herhangi bir belge ve bilgi vermemişlerdir" denil mekteydi.

***

Turgut Özal'a 1988'de bir suikast girişiminde bulunuldu.

Suikastçı Kartal Demirağ yakalandı.

Araştırmalarda Demirağ'ın, Dazkırı'da kontrgerilla kampında yetiştirildiği, elindeki silahın bozuk olduğu ve önceki ilişkileriyle ilgili birçok bilgiye ulaşılmıştı.

***

1990'larda Meclis'te kurdurduğum "Kemal Horzum ile Bülent Şemiler ve Anadolu Bankası'yla ilgili yolsuzlukların araştırıldığı komisyonda", bu suikastın perde arkası uzunca zaman irdelenmişti.

O dönem derin devlet ilişkisini oluşturan malum yere ulaşmıştık.

Sonra kaldık...

Turgut Özal'ın da o yere kadar gidip durduğunu biliyorum!

***

Adli Tıp Kurumu'nun raporu Özal'la ilgili "gizleri" ortadan kaldırmayacaktır.

Aksine araştıranlar için ölümü, daha da şaibeli hale gelecektir!

Pes doğrusu!

Başbakan Konya'da konuştu.

Zaten her yerde, her vesileyle konuşuyor.

Aslında hedefine ulaşmak için daha önceden belirlediği stratejisini harfiyen uyguluyor...

Ancak görünen o ki, artık hedefinde demokrasi yok!

Başbakan diğer yerlerde olduğu gibi,

Konya'da da AKP'nin daha önce "Anayasa yazım komisyonuna" verdiği "Türk işi başkanlık sisteminin" propagandasını yaptı.

Dünya örneklerine benzemeyen bu "garip başkanlık" teklifinin aslında, demokrasi rejimini değiştirmek adına hazırlanan bir kılıf olduğu Konya'da ortaya çıktı!

***

Başbakan gözümüzün içine bakarak şunları söyledi;

"Sistem düzgün kurulmamış, sistemde yaşadığımız sıkıntılar var. Umulmadık yerde, umulmadık şekilde bürokrasi karşınıza dikiliyor, bürokratik oligarşi karşınıza dikiliyor, umulmadık yerde yargıyla karşı karşıya kalıyorsunuz.

Yasama, yürütme, yargının bu ülkede öncelikle bu milletin menfaatini düşünmesi lazım ve ardından da bu devletin menfaatini düşünmesi lazım!"

***

Ve en açan alıcı sözler;

"İşte bu kuvvetler ayrılığı denilen olay var ya, o geliyor sizin önünüze bir engel olarak dikiliyor!"

***

Demokrasi, kuvvetler ayrılığının varlığı ile ölçülür.

Erkler arasındaki ayrılık ve eşitliğin tek nedeni, yurttaşın hak ve özgürlüklerinin, ülkenin barışının ve devletin hizmetkârlığının sağlanmasıdır.

***

İktidarın, yurttaşını kendi siyasi çıkarları adına ezmesini önlemenin tek yolu yasama ve yargı organlarının iktidar kadar eşit güce sahip olabilmesidir.

Laik demokrasilerin temel kuralı, erkler arasındaki ayrımdır.

Başbakan'ın bu sözleri, yargı ve yasamanın, yürütmenin emrinde olmasını isteyen demokrasi dışı anlayışını ortaya çıkarıyor.

Otoriter yönetim talebini saklamak için de yargının, millet çıkarı için karar vermesini istiyor.

Millet çıkarı nedir? Bunu Başbakan mı belirleyecektir?

Böyle olursa objektif değil, subjektif kriterlere dayalı yönetim ortaya çıkar.

En tehlikeli durum da budur!

Yargıyı evrensellikten uzak, tarafsız ve bağımsız olamayan bir hale getirirseniz, yürütmenin denetlenmesi mümkün olmaz.

Zaten istenen de bu!

***

Erdoğan'ın arzuladığı "yeni padişahlık" sistemine bakalım;

- Başkan, Meclise karşı sorumlu olmayacak.
- Dokunulmazlığı bulunan yürütmeyi başkan atayacak.
- Başkan, yasa gücünde kararname çıkaracak.
- Meclis'i feshedebilecek.
- Yüksek Mahkeme, Başkan ve yöneticilerini belirleyecek.
- Üst düzey bürokratları seçecek.

Oh ne ala!

***

Yani tek seçici, tek yöneten, tek yargılayan, tek yasa koyan, Meclise karşı sorumsuz, hesap vermeyen biri...

Kısaca diktatör!

Halk bunu yutacak mı?

***

RTE, 28 Şubat darbesinin kendisine karşı yapıldığını söylemişti.

Türkiye'yi lekeleyen ve demokrasiyi askıya alan bir müdahalenin yalnız kendisi için yapıldığını söylemek nasıl bir ruh halidir?

İbretlik bir durum!

***

Öteden beri RTE, demokrasi dışı bir güç olmayı tasarlıyor.

Kendi meşrebine uygun bir rejim yaratma sevdasında yanıp tutuşuyor.

Bu nedenle, Konya konuşmasında bir başka tehlikeli anlayışı daha sergiliyor.

O da, kentleri birbirine düşürmek!

"Besmeleyle dükkânlarını açan Konyalılar olduğunuz için mağdur edildiniz" sözleri, bu kez de diğer illere olan ayırımcılığı tescilliyor.

***

Yıllardır Hz. Mevlana'yı anma töreni olarak bilinen Şeb-i Aruz gecesinde insanlar barış ve sevgiyle birlikte olurlar...

Kucaklaşırlar...

Hz. Mevlana'nın düşünceleriyle yeniden yaşama bakarlar...

"Sen bizim yüzümüze değil, ahlakımıza bak!"

Ve, "Adalet, ağaçları sulamaksa, zulüm, dikenlere su vermektir" diyen sözlerini, anlamaya çalışırlar.

Tabii, anlamak niyetinde olanlar...

Başbakan Mevlana'yı hiç okudu mu acaba?

Şimdinin Türkiye'si

Bugün ciddi şeyler yazmak istiyordum.

Ancak Radikal gazetesinde Ezgi Başaran'ın olağanüstü güzel ve o kadar da veciz "Burhan Kuzu" röportajını okuyunca, bu ülkenin çivisinin çıktığına bir kez daha inandım.

İşi mizaha vurmanın daha iyi olacağını düşündüm.

Gelişen olayları, özellikle iktidarın bakışını, daha da önemlisi, siyasal yöneticilerin anlayışını görünce, şu meşhur özdeyiş aklıma takıldı.

Hani " Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az" demişler ya... Bizim durum da aynen bu noktada!

***

"Kuvvetler ayrımının" demokrasinin vazgeçilmez niteliği olduğunu kabul etmeyen bir Başbakan'a sahibiz.

Siyasal iktidarın, yurttaşı ezmesini önlemek, özgürlük ve eşitliğini sağlamak adına 18. yüzyıldan beri süren mücadeleyi yok sayan bir iktidarla yönetiliyoruz.

Çağdaş devletin demokrasi adına tanıdığı tüm toplumsal haklara müdahale eden, yasaların koyduğu kurallara işine gelmediği için itiraz eden, kısacası tek adam olmayı isteyen, bunu da "gündem değiştiriyorum" stratejisiyle açıklayan bir anlayış işbaşında.

Ve daha da vahimi, bu siyasal iktidara akıl veren ama demokrasi ve anayasal düzeni pek de benimsemeyen anayasa profesörleri yönetimin içinde yer alıyor.

***

3600 polisle ODTÜ'yü basan siyasi irade, orantısız şiddet kullananlara değil de, Patriot füzelerinin konuşlanmasıyla savaş ortamına sokulan Türkiye'yi korumaya çalışan öğrencileri suçluyor.

Amaç, gösteri hakkını yok etmek!

Amaç, işsizlik, açlık, haksızlık, yolsuzluk, baskıya karşı çıkanları korkutmak!

Kısacası tam demokrasinin kurulmasını ve adil paylaşımın oluşmasını isleyenleri susturmak!

***

Burhan Kuzu'nun meşhur ibretlik cevaplarına bakın;

EB: Uludere'de ne oldu? BK: Uludere daha bir sene oldu, çanak çömlek kaç sene oldu. (Marmaray'dan bahsediyor) Kaldı ki, o kemikler, çanak çömlekler o kazı alanına sonradan mı konuldu, onu bile bilmiyoruz. Senin daha yaşın ne olacak, biz neler gördük. Başbakan'ın sinirlendiği, zaman kaybı ve bazı hâkimlerin ideolojik bakış açısı. Bu tür bakış açılarını yansıtmaları ellerindeki gücü kötüye kullanmak oluyor ve buna hiçbir yaptırım uygulanamıyor. Niye bu kararı verdin diyemiyorsun.

***

EB: O heykel?

BK: O heykelle ilgili zaten başka hukuki sorunlar vardı, o yüzden yıkılmadı ki. "Muhteşem Yüzyıl" dizisi de devam ediyor. Bir tek Hürrem namaz kılmaya başladı. Ki bence geç bile kalmıştı. O dizi bence de Kanuni'yi iyi göstermiyor. Bakıyorsunuz sadece seks hayatı! Tarihi kişiliklerle ilgili yapılan dizi bile olsa dikkat gerekiyor.

***

Bu röportaj sonrası sosyal medyada tartışma başladı.

İleti kutuma aşağıdaki senaryo sahnesi düştü. Paylaşalım...

Malum, yapımcı diziyi önümüzdeki dönem bitiriyor.

***

Son sahne;

Muhteşem Süleyman dört yıl süren Avrupa seferinden dönmüş, büyük bir törenle karşılanmıştır.

"Haşmetlûm yorgun musunuz" sorusuna,

"Ecdadım at sırtında ömrünü geçirdi. Bu kez sadece dört yıl at üstünde kaldım. Yorgun değilim" der.

Hürrem, Süleyman'ı karşısında görünce ayaklarına kapanır, ayaklarını öperek; "Yorgun geldiniz, oturun da ayaklarınızı yıkayayım" der, sonra, "Bir müddet kalacak mısınız" diye sorar.

"Ne münasebet" der,

"Ben ecdadım gibiyim. Altı yıllık Suriye seferine çıkıyorum".

O sırada Mimar Sinan gelir, Süleymaniye Camisi'nin bittiği haberini verir.

Süleyman birden Çamlıca tepesine bakar;

"Keşke Çamlıca'ya da bir cami yapsaydık" der ve "Elbet benim soyumdan gelen bir padişah oraya bir cami yaptıracaktır. Ne mübarek bir kişidir o" der.

Ve "son" yazısı görülür...

***

Şimdinin Türkiye'si işte bu! Ne diyelim!

Muhalefet ne iş yapar?

Yiğidin hakkını yiğide vermeliyiz!

Erdoğan; "Ben her gün gündemi belirleyemezsem başbakan olamam" diyor.

Çok doğru.

Şayet halkın taleplerinin çözümüne katkı sunan, onun reddettiği çözümlere kulak veren ve nihayet toplumsal tepkilere önderlik yapan bir muhalefet yoksa gündemi başbakanlar belirler!

Hele hele o başbakanlar, tek adam olarak ülkeyi yönetiyorsa, her sabah aklına gelen her söz, kamu yöneticileri tarafından emir telakki ediliyorsa orada gündem, aslında başbakanın ta kendisidir!

Son beş yılda Erdoğan bu konuda hayli mesafe aldı.

Deneyim kazandı.

Ama asıl ona bu olanağı verenin, ele geçirdiği medya olduğunu kabul etmeliyiz.

Erdoğan'ın böylesine "yandaş bir medya" yaratmadaki başarısını öncelikle kutlamak gerektiğini de belirtmeliyiz.

Muhalefet partilerinin sızlanmaktan başka bir şey yapamadığı bir ortamda yasalara rağmen, bu gücü ele geçirmesi aslında demokrasi için ciddi bir tehlike olmaktadır.

***

RTE geçen hafta başında, samimi duygularını dile getirerek demokrasinin vazgeçilmez niteliği olan "kuvvetler ayrılığını" istemeyen sözler etmişti...

Şayet bu sözleri "demokrasisi ortalama düzeyde" olan bir ülkenin başbakanı söylemiş olsaydı, çoktan istifa ettirilmişti.

Oysa bizim Başbakanımız, hızlıca gündem değiştirerek kendisini gizlemesini bildi.

***

Evine konulan "böcek mikrofonları" kamuya açıklayarak, hem mağduru oynadı, hem de yeni hedefler gösterdi.

Cemaatle olan kavgasını ayyuka çıkararak rakibini yandaşlarının önüne attı.

Yani bir taşla iki kuş vurdu...

***

Özellikle yandaş medya bunun üzerine atladı ve ortalık birden karıştı.

Oysa Deniz Baykal, MHP'li yöneticiler ve Ergenekon, Balyoz, Oda TV gibi davaların sanıkları, bu hukuk dışı dinleme yöntemi ile suçlanarak yargılanmakta, kısaca mağduriyetleri devam etmekteydi...

Bu olaylar bir çırpıda unutuldu, Başbakan'ın dinlenmesi öne çıktı.

***

Evet, başbakanların dinlenmesi son derece vahim bir olaydır.

Ancak bu iktidarın yarattığı yasa dışı iklim, herkesin dinlenerek suçlanmasına fırsat veriyor.

Ülkede demokrasi dışı anlayışın sürmesi, yargının adaleti oluşturmasını ve yürütmenin de yasadışı faaliyet gösteren suçluları bulmasını engelliyor.

Yani Başbakan, "etme bulma" özdeyişini yaşıyor.

***

Başbakan'ın ortaya koyduğu yeni gündeme gelirsek, o daha da vahim.

ODTÜ'de açıkça orantısız güç kullanan polis, şiddete başvurarak hem gençlerin gösteri hakkını ihlal etti, hem de öğrencileri tahrik ederek yeni bir huzursuzluk kaynağı olarak görülmelerine neden oldu.

İlginçtir, ilk kez İçişleri Bakanı, polisin orantısız güç kullandığını itiraf etti.

***

Ancak dün YÖK'e bağımlı olan bazı üniversite rektörleri, Başbakan'ı kollayan, ODTÜ öğrencilerini ve öğrencilerine sahip çıkan yöneticileri kınayan bildiriler yayımladılar.

Hemen sonra o bildirilerin habersiz kaleme alındığını ve haksız olduğunu dile getiren aynı üniversitelerin öğretim üyelerinin açıklamaları da ortaya çıktı...

Başbakanlarına arka çıkmaya çalışan bakanların da talihsiz beyanlarıyla iş alevlendi.

Aslında Erdoğan'ın istediği de buydu!

"Kuvvetler ayrılığına" karşı çıkarak, demokrasiyi özümsemediğini bir kez daha öğrendiğimiz Başbakanın gerçek düşüncelerinin üzerine, yine bir kara örtü örtüldü.

***

ODTÜ'deki gençler, Türkiye'nin gözünü bir defa daha açtılar.

Ülkeyi demokrasiyi araç olarak kullananların yönettiğini,

Halka ihanet içinde olanların hemen birleşebildiklerini,

korkanların gücün arkasına saklandığını ama cesur ve kararlı gençlerin bu oyunu bozabileceğini gösterdiler!

Onların her zaman bağımsız ve yurtsever olduklarını biliyorduk!

Dün, yeniden bu gücü gördük...

Gençler, sanatçılar, ezilen halk uyandıkça bugünkü iktidarın sürekli gündem değiştirmesi de fayda etmeyecek.

Tek adamlık dönemi bitecek.

Sahi bu arada muhalefet partileri nerede?

Önce hukuk!

Öncelikle 2013'ün tüm insanlık için mutluluk ve barış getirmesini, ülkemizde ise yaşanan yönetim kaosunun sona ermesi, sevgi ve sağlık dolu bir yılın geçmesini temenni ederek yazıya başlayalım.

***

Yılbaşı gecesini evde, aile ve arkadaşlarımızla birlikte karşıladık.

Yakın çevreme baktığımda birçok dostumun da geceyi evinde geçirdiğini gözledim.

"Niye" diye sorguladığımda bir dizi farklı yanıt aldım.

Verilen cevapların hepsi akla yakın ama benim yorumum şöyle;

Belki bizim neslin yılbaşına bakışı değişti.

Ortayaşlarda ilerliyoruz ya...

Belki de ekonomi öyle söylendiği gibi iyi değil.

Maliyeti karşılarken ortaya çıkacak "cari açık" bu yıl da kapatılacak gibi görünmüyor...

Ya da mevcut iktidarın yarattığı iklim sonrası herkesin üzerine çöken karabulut, yılbaşı gecesi "evde sakin ve de ucuz" bir şekilde oturmayı zorunlu kıldı.

Biliyorsunuz, yılbaşı kutlamaları için "gâvur geleneğidir" sözü çok edildi!

Bu sözlere bir de Diyanet Başkanlığı'nın uyarısı eklenince muhafazakâr gelenek kendini gösterdi.

Buna "mahalleye karşı kendini kollama" da diyebiliriz!

***

Oysa 2013 Türkiye için çok önemli "sorunlar" taşıyor...

Türkiye'nin dünyadaki yerini belirlemede bir milat olacağını bildiğimiz 2014 yılından önce, son siyasi değerlendirmelerin yapılacağı bir yıl olarak görülmeli.

Türkiye'nin toplumsal olarak kırıldığı, siyasi, ekonomik ve güvenlik adına değiştiği, yeni rejimin ortaya çıktığı bir dönemin başlangıcı da olabilir bu yıl. "Türkiye, Ortadoğu'da yeniden belirlenecek sınırların neresinde olacak, Hangi ülkelerin yanında duracak, AB ve ABD ile kurduğu ilişkiler sonrası Çin ve Rusya ile arasına ne girecek" gibi soruların da sorulacağı bir yıl olacak 2013...

***

Halletmemiz gereken üç önemli sorun bizi bekliyor.

Bu yıl, Kürt sorununun çözülmesi için çok ama çok önemli ve kalıcı adımlar atılmalı.

Aksi halde, gün geçtikçe ağdalaşan bu sorun ülkenin akıl damarlarının dumura uğramasına ve beraberinde "demokrasi dışı" çözümlerin gündeme gelmesine neden olacaktır.

11 yıllık AKP iktidarının bu sorunu çözmede samimi olduğunu varsayarak, öncelikle CHP, sosyal demokrat bir partiye yakışır bir şekilde kendi çözüm önerileri ile birlikte yapıcı düşüncelerini yılın başından itibaren ortaya koymalıdır.

MHP ve BDP demokratik yaşamda var olabilmelerinin başta gelen nedenlerinden birinin, bu sorunun tümden kalkmasına bağlı olduğunu anlamalı ve çözümsüzlük üzerinden siyaset yapmamalıdır.

***

İkinci sorunun çözümü olarak "yeni ve çağdaş bir anayasa" yapmak zorunda olduğumuzu bilmeliyiz.

Laf olsun diye değil, dünya üzerinde saygın bir ülke olduğumuzun göstergesi olarak yeni bir anayasa yapmalıyız.

2011 seçimlerinde bu Meclis halka söz verdi.

İnsan haklarını eksiksiz kabul eden, özgürlük ve eşitlik ilkelerine sahip, adaletin oluşması için hukukun üstünlüğüne inanan, laik bir anayasa ile Türkiye saygın bir ülke olabilir.

Bu çok önemli ve tarihi çözümü, kişisel kaprislerle, parti çıkarlarıyla engellemeye kalkanların hesap vermesi, düşünüldüğünden daha fazla zorlaşır.

Dünyada benzeri olmayan ve açıkça "neo- padişahlığa" zemin hazırlayacak "başkanlık sistemi" ısrarıyla AKP'nin Anayasa yazımında "oyun bozan" konumuna gelmeyi planladığını hissediyoruz.

***

Üçüncü sorun ise yargının AKP'lileşmesidir.

AKP, HSYK ve yüksek yargı organlarının yapısını değiştirerek tarafsız ve bağımsız yargı anlayışını yok etti.

Aslında yargı, daha önce de aynı durumdaydı.

Yani değişen bir şey yok...

Ezilen hep yurttaş oldu.

Bir ülkede adil yargılama, savunma hakkı, masumiyet karinesi kuralları yoksa orada kaos vardır.

Kuvvetler ayrılığının olmadığı yerde demokrasiden bahsedemeyiz.

2010 yılındaki Anayasa değişikliği ile yargıyı kendine bağlayan AKP bile şimdi şikayet ediyor.

***

Hukuk her şeyin başı...

Anayasa bu nedenle çok önemli...

Ancak anayasası çağdaş, hukukla özdeşleşmiş bir Türkiye, Kürt sorununu tam olarak çözebilecektir!

Hastane vurgunu!

Başbakan Şeb-i Arus törenleri için gittiği Konya'da önemli bir konuşma yapmıştı.

Demokrasinin temel varlığını oluşturan "kuvvetler ayrımına" karşı gelen bir açıklamaydı bu...

Pür hiddetle yargıya çatmıştı.

Oysa Anayasa Referandumu sonrası, "milletin yargısı artık iş başında" diyerek yargıyı ele geçirdiğini övünerek dile getirmişti.

***

Konya'da mealen; "Bürokratik oligarşi karşımızda... Özellikle yargının her yaptığımız hizmeti engelleyen karşı duruşu var. Yani bu güçler ayrımı var ya" diyerek güçler ayrılığını

kamuya şikayet etmiş, güçler birliğinden yana, yani otoriter bir yönetimi istediğini satır arasında ortaya koymuştu...

Bir hukuk devletinde ve demokrasiyi savunan bir rejimde olsaydık, bu sözleri eden Başbakan'ı anında devirirlerdi.

Ne yazık ki bizde, "Ne kabadayı adam" diyerek karizmasına atıfta bulunuldu!

***

Konya'da o konuşmayı yaptıran neden, "şehir hastaneleri projesinin" yargı tarafından durdurulmasıydı...

***

Sevgili dostum, BİRGÜN yazarı Osman Öztürk konuşmanın hemen ertesinde bu konuyu tüm detayı ve çıplaklığı ile yazdı.

Aslında bunu hizmet olmadığını, Türkiye'nin kaynaklarının yandaşlara nasıl peşkeş çekilmek istendiğini anlattı.

Öztürk dedi ki; "Başbakan'ın şehir hastaneleri dediği, sağlıkta kamu özel ortaklığı(KÖO) modelidir. Devlet özel şirketlere arsa verecek, şirketler hastane yapacak, devlet bu hastaneleri kiralayacak. Ayrıca hastanenin parkı, kantini, sağlık bilgi işlemi, laboratuvarı, morgu, gasilhanesi gibi gelir getiren tüm yerlerinin imtiyaz hakkı 25 yıllığına bu şirketlere verilecek."

***

Osman Öztürk yazısında daha da vahim bir şeyin altını çizmişti...

Şimdiye kadar yapılan 13 ihaleden, bilgisine ulaşılıp hesaplanabilen 10 hastane için açıklanan rakamlara bakıldığında;

Bu 10 hastanenin sabit yatırım tutarı 3 milyar 880 milyon 591 TL iken, 25 yıl için kira bedeli olarak 36 milyar 791 milyon 468 bin TL ödenecek.

Fazladan 26 milyar 500 milyon 954 bin TL!

Yolsuzluğun ve de yurttaş hakkının gasp edilmesinin rakamı bu!

Ne yazık ki; yazılanlara AKP'den bir ses gelmedi...

***

CHP İzmir Milletvekili Dr. Aytun Çıray hastane yolsuzluğunun üzerine Meclis'te bir kez daha gidiyor.

Çıray diyor ki; "Danıştay 13. Dairesi, Ankara-Etlik, Ankara-Bilkent ve Elazığ hastanelerinin KÖO yöntemiyle açılan ihalelerini ve devredilme işlemlerini hukuka aykırı olduğu için durdurdu.

Çünkü özel sektöre yaptırılıp devlet tarafından fahiş fiyatlarla kiralanacak bu hastanelerde, hastaların "ticari meta" haline dönüşmesi kaçınılmazdır.

Ayrıca bu iş, 'Anayasanın sosyal devlet' ilkesine aykırıdır.

Kaldı ki, dünya bu tip dev hastaneler yapmaktan vazgeçmiştir.

Şimdiki uygulamada, kentin çeşitli yerlerine dağılmış, çabuk ulaşılan, sağlık hizmet kalitesi yüksek, içinde tüm branşları bulunduran orta ve küçük ölçekli hastaneler yapılmaktadır."

***

Aytun Çıray bir doktor olarak devamla; "Sistem, yurttaşların sağlığını ve hastaneleri AKP'ye yakın firmalara peşkeş çekmekten başka bir niyet taşımamaktadır. Bu sistem, insan sağlığını büyük tehlikeye atacaktır" diyerek halkı uyarıyor.

***

Bu ne pervasızlıktır!

Şirketler, devletin bedelsiz devrettiği arazide yaptığı hastaneden hem kira, hem de o arazide inşa ettikleri AVM, otel, lokanta ve eğlence yerlerinin gelirini alacak!

Başbakan'ın "kuvvetler ayrımını" neden istemediği, açık demokrasiye niye karşı çıktığı belli...

Tüm gücüne rağmen, korkunç bir rantın yandaşlarına gitmesini engelleyen "millet yargısı" önünde duruyor da ondan!

Yağcılığın da böylesi olmaz!

İnsan davranışı üzerinde uzman olanların, ciddiye alınması gereken önemli tespitleri var.

Bunlardan biri; "Kişi kendisinde bulunmadığını fark ettiği bir niteliği, konuşmalarında, ona defalarca vurgu yaparak kapatmaya çalışır."

***

Örneğin;

Sürekli "tuzaklardan" bahseden siyasetçinin aslında kendisi, tuzak kurmaya meraklıdır.

Demokrasi, hatta ileri demokrasi diyen yönetici farkındadır ki, kendisi demokrat değildir.

Konuşmasını sürekli yemin ederek güçlendiren kişi bilir ki, söylediklerine kendi de inanmamaktadır.

***

Yeni AKP Genel Başkan Yardımcısı, eski DP Genel Başkanı Süleyman Soylu, Malatya'da uzmanları yanıltmayan bir konuşma yapmış.

Ne demiş; "Türkiye'de Tayyip Erdoğan, başkanlık sistemini, vallahi de billahi de kendisi için istememektedir. Türkiye'nin geleceği için istemektedir.

Tayyip Erdoğan, Türkiye'nin ilelebet ve ebedi başkanıdır.

Allah'a yemin ederim ki, Türkiye'deki bütün meselelerin çözülmesinde en yetkili lider Recep Tayyip Erdoğan'dır.

Vallahi de, billahi de, tillahi de, bu millet size (darbecilere demek istiyor) Erdoğan'ı vermeyecek, sahip çıkacaktır."

***

Bu sözlere diyecek bir şey var...

Lider yağcılığının bu kadarı da görülmedi!

***

Yılların verdiği deneyimle bir konuyu çok iyi biliyorum ki;

sonradan görmelerden, bulunduğu yerden dönenlerden ve siyasette saçını boyayan erkeklerden korkacaksınız!

***

Bu tip insanlar aslında sadece kendilerini aldatmazlar, liderlerini de yanıltırlar.

Olmayanı var etmek için uğraş verenlere inanan yöneticiler, bilmeden yığınların tepkisiyle karşılaşırlar...

CHP Kayseri Milletvekili Şevki Kulkuloğlu uzunca süredir inatla Kayseri'deki AKP'lilerin karıştığı yolsuzlukları dile getiriyor...

Geçtiğimiz hafta yaptığı basın toplantısıyla bazı belge ve ses bantları açıkladı.

***

Kulkuloğlu'nun iddiası vahim.

AKP iktidarı, yargıya baskı yaparak alınan kararları değiştirttiğini açıklıyor.

Kulkuloğlu'nun basına sunduğu belgelerde; Kayseri Şeker Fabrikası'ndaki yolsuzluk skandalına ilişkin soruşturma kapsamında yapılan telefon dinlemeleri var.

Mahkeme dosyasında yer aldığı belirtilen bu konuşmalar, AKP Meclis Grup Başkan Vekili Mustafa Elitaş ile Kayserili Ali Çamlı isimli bir imama ait.

Elitaş ve Çamlı kayıtlarda, soruşturmanın seyrinin değiştirilmesi üzerine konuşuyorlar.

Bu konuşma kayıtları, CMK 250'ye göre bizzat Ankara Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı Cemil Tuğtekin'in talebi ile Kayseri Şeker Fabrikası'nda bir yolsuzluk iddiası ile ilgili soruşturma esnasında Ankara Özel Yetkili 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nin dinleme kararıyla elde edilmiş.

***

Kulkuloğlu'na göre; Özel Yetkili Ankara Cumhuriyet Savcısı Cemil Tuğtekin soruşturma iddianamesinin sonunda;

"Yapılan teknik takip sonrasında içeriğinde suç unsurları tespit edilmiş olmasına rağmen, soruşturma esası ile alakalı olmayan dinleme kayıtları adli arşive kaydedilmiştir" demektedir.

***

Şevki Kulkuloğlu diyor ki;

"AKP'li Elitaş'ın araya girmesiyle, Özel Yetkili Savcı Cemil Tuğtekin'in, re'sen harekete geçmesi gereken suçlarla ilgili hiçbir çalışma yapmamış olması ve TİB (Türkiye İletişim Başkanlığı) tarafından yapılan bu kayıtların üzerinde yayın yasağı bulunmamasına rağmen savcılıkça arşive gönderilmesi, delil karartma olarak değerlendirilmelidir."

Kulkuloğlu; " Bu iddiama şu ana kadar ilgili yerlerden herhangi bir açıklamada gelmedi" diyerek sözlerini sürdürüyor.

***

"Üstünlerin hukukunu değil, hukukun üstünlüğünü kurduk" sözlerini söyleyenlerin de kendi ettikleri kelama ne kadar inandıkları gün gibi aşikar!

***

Sürekli "din ve imandan bahsedenlerin", dini ve imanına yakından bakmak lazım.

Geçen hafta, sadece CHP'liler tarafından yönetildikleri için Eskişehir ve Antalya Büyükşehir belediyelerine baskınlar düzenlendi.

Soruşturma açmaya çalıştıkları dosyaların, daha önce, Sayıştay, Danıştay ve İçişleri Bakanlığı Teftiş kurulları tarafından incelenmiş ve suç bulunmamış olduğu bilinmesine rağmen, bu "çirkin eylem" pervasızca yapıldı. Amaç; başkanları itibarsızlaştırmak!

***

Seviyesizlik geri tepti.

Tüm Türkiye dürüstlüğüyle tanınan başkanlar, Yılmaz Büyükerşen ve Mustafa Akaydın'a sahip çıktı.

***

AKP Genel Başkan Yardımcısı Menderes Türel tepkiler için, "Niye kızılıyor? Aklanmaları için bir fırsat" diyerek cevap verdi.

Oysa Türel'in, Antalya Büyükşehir Belediye Başkanlığı'ndaki icraatlarından dolayı Antalya'da açılan mahkemede yargılanması lazım. Ama milletvekilliği dokunulmazlığı onu koruyor!

Sormazlar mı "Sen niye korkuyorsun" diye, adam olan aklanır!

Hani uzmanlar diyor ya; "olmayan niteliğe vurgu!"

***

Ankara'yı bilenler, Melih Gökçek'in Eskişehir yolu üzerinde 10 yıl önce "metro istasyonu" diye yaptığı, demir yığınını da bilirler...

Şimdi o yığın sökülüyor...

Herhalde demirler hurda fiyatına satılacak!

10 yıl boyunca toplanan Ankaralının vergileri böylece heba oldu.

Yetim hakkından her vesileyle bahseden Başbakan Erdoğan, milletin parasını çarçur eden bu kişiye şimdi ne yapacak?

Hesap sormayacak mı?

Savcılar kamuyu zarara uğratanları arıyordu!

Bırakın Eskişehir'i, başkentte bir tane var... Hem de en birincisi!

Yapay şirinlik

AKP İstanbul Barosu'na baskı yapıyor!

Bir yandan hukuku evrensel ilkelerinden çıkarıp kendi çıkarına göre kullanmak istiyor...

Diğer yandan yargıya kızıyormuş gibi yaparak Balyoz Davası'ndaki askerleri hastanede ziyaret edip topluma şirin görünmek istiyor...

Bu yapay şirinlik gösterisine dün de devam etti.

***

AKP grup toplantısında Başbakan, tam bir "sultan" edasıyla konuştu.

Konuşmasının can alıcı bölümü bu yıl içinde yapacağı hizmetlerdi.

Başbakan, yaşlılardan engellilere, şehit ailelerinden öğretmenlere varıncaya kadar herkese müjdeler verdi.

Başbakanı dinleyenler, tahta yeni çıkan bir padişah gibi kullarına "cülus" dağıttığının farkına vardılar.

Ama alkışlamaktan da geri kalmadılar.

Başkan olabilmek için halka verdiği her söz, devletin bütçesine ek yük getirecek farkında değiller...

Açık veren bütçeyi tamamlamak da vergi veren, başta emekçiler olmak üzere, namuslu yurttaşlara kalacak!

Tabii zamlar da peşinden gelecek...

***

Erdoğan, son zamanlarda alabildiğince kamu kaynaklarını kendi geleceği için harcıyor.

Ankara ve Türkiye'nin her yanındaki devlet daireleri posterlerle donatılıyor.

Kamu görevlileri Erdoğan'ın çok istediği "başkanlık sistemi" için açıktan propaganda yapıyor.

Devletin Ağrı Valisi çocuklara, "Başbakanı sevin ve süt için" demekten geri durmuyor...

Kamu binalarının her yanında, her vesileyle söylenmiş RTE sözleri yer alıyor...

Her haftasonu hizmete girmiş tesisleri tekrar açarak, yapılmışları yeniymiş gibi göstererek, halkın karşısına çıkılıyor ve bol bol vaatler veriliyor...

Bir şirinliktir almış başını gidiyor...

Devlet çiftlik gibi kullanılıyor...

Bu müsrifliğin, usulsüzlüğün hesabını tabii soran yok!

***

Oysa AKP, Türkiye'nin sistemini değiştirmek için yoğun bir çaba harcıyor.

Parlamenter demokratik sistem yerine, doğrudan başkanlık/sultanlık sistemine geçmek adına yapılan zorlama, ülkeyi adım adım demokrasiden uzaklaştırıyor.

Laik, demokratik, sosyal ve hukuk devleti olmayı bir kenara koyuyor.

Rejim değişiyor...

Acaba halk bunun farkında değil mi?

***

Aslında tek kişinin kaprisi, bugüne kadar yaptığı yanlışları bizi onarılamayacak bir yıkımla karşı karşıya getirdi.

Bölgede lider olma hevesiyle yapılan yanlış dış politikalar, bizi bataklığa sürüklüyor.

İran, Irak ve Suriye ile aramız açıldı.

Şimdi tüm komşularımızla kavgalıyız.

Ve kavga, kan davasına dönüştü!

***

Ankara'daki ABD Büyükelçiliği'ne yapılan saldırı sonrası, Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde bulunan Cilvegözü Sınır Kapısı'nda bomba patladı.

14 kişi öldü...

Vahim bir olay!

Hükümetin ilk açıklamaları kimseyi tatmin etmedi...

***

Uzunca süre önce BirGün, hükümetin desteklediği, eğittiği, silahlandırdığı muhaliflerin, Türkiye'de bomba imal ettiklerini yazmıştı.

Geceleri Antakya sokaklarında, Antakya'nın köy ve kasabalarında, El Kaide ve Taliban oldukları iddia edilen eli silahlı, sakallı gençlerin Esad yanlılarını aradıkları da bilinen gerçek!

Hükümet hiçbir şey yapmadı. Yalanlamakla kaldı...

***

Hatırlayacaksınız, ABD Büyükelçisi bu vahim durumla ilgili açıklamalarda bulunmuştu.

Mealen; "Kimin eline silah verdiğiniz çok önemli. Hata yapılmamalı! Biz laik muhalefetin desteklenmesinden yanayız" dedi.

***

Oysa iktidar aynı hatayı yapamaya devam ediyor.

El Kaide, Taliban ve El-Nusra cephesini desteklemeyi sürdürüyor.

***

Patlatılan aracın Suriye'den geldiği biliniyor.

Oysa bu yolu muhalifler kontrol ediyor.

Bu kadar rahat bir şekilde Türkiye sınırına gelebilen bir aracın Esad yanlısı olma ihtimali çok az.

***

CHP Hatay Milletvekili Refik Eryılmaz'ın önemli bir iddiası var. Eryılmaz; "Patlamanın olduğu araçların yanı başındaki cesetlerden birinin bileğinde, Özgür Suriye Ordusu'nu simgeleyen üç yıldızlı yeşil bilezik olduğunu" söylüyor...

***

Hükümet, halka şirinlik yapmak yerine, düşürülen uçak ve patlatılan bomba ile ilgili gerçekleri açıklamalı,

Suriye muhaliflerine silah ve mühimmat desteği yapmaktan vazgeçmelidir.

Bize yakışmıyor!

Bugün 8 Mart Dünya Kadınlar Günü.

Dünyanın birçok yerinde olduğu gibi Türkiye'de de kadın sorunlarını içeren geniş anlamlı faaliyetler yapılacak.

Hiç olmazsa, yılın bir günü olsa da özellikle siyasetçilerin büyük çoğunluğu popülist bir anlayışla kadın sorunu üzerinde yoğunlaşacaklar.

Oysa kadın sorunu, son derece ciddi ele alınması gereken sosyolojik bir olgudur ve siyasetçilere bırakılmayacak kadar da hayati önem taşır.

***

Geçen yüzyılın başından beri, toplumların ana ögesi olan kadının yaşam içindeki yeri, hakları, özgürlüğü, yönetime katılma, gelirden eşit pay alma gibi konularda yoğun tartışmalar yapılıyor.

Kadın ve erkeğin eşitliği için amansız bir mücadele veriliyor.

Hak aramak kadar toplumsal gelişmeyi sağlamak adına kadın örgütleri peşi sıra kuruluyor.

Bazı ülkelerde başarılar elde edilmesine karşın, hâlâ dünyanın büyük bir çoğunluğunda erkek egemen gücün ağır bastığını görüyoruz.

Kadınların hak ve özgürlüklerini alabilmesi, siyasal yönetimlerin anlayışı ile birlikte toplumun eğitimi ve kültürel gelişmesiyle doğrudan ilgili olduğu da bilinmektedir.

***

Özellikle ülkemizde erkek, kendi kişiliği, dürüstlüğü, eğitimi, vicdanı, ahlakı ve güvenilirliğiyle elde edeceği toplum içinde yerini ve sahip olacağı "namus" değerini, anası, karısı ve de bacısı üzerinden geliştiriyor.

Bu anlayışla kadın erkeğin malı oluyor.

Bir insan olarak algılanmıyor.

Hak ve özgürlükleri kısıtlı kalıyor.

İnanç ve törelerine göre erkekle eşit olamıyor.

Erkek için değeri, sadece temsil ettiği namus olarak biliniyor.

***

Bu nedenle Türkiye'de kadınlar bırakın haklarını almayı, son zamanlarda korkunç bir vahşetle karşı karşıya kalmaktalar.

Kadınlar öldürülüyor.

"Kadın Cinayetlerini Durdurma Platformunun" (KCDP) açıklamalarına göre; 2002-2011 arası kadın cinayetleri

oranında yüzde 1400'lük artış olmuştur. 2012'de 1500'ü aşkın kadının öldürüldüğü açıklanıyor.

***

KCDP'ye göre kadınlar kendi hayatlarına dair karar vermek istedikleri için öldürülüyorlar.

Kadınların yüzde 28,5'i ayrılmak ya da boşanmak, yüzde 22'si kıskançlık sebebiyle, yüzde 8'i ise karşılarındaki erkeği reddettikleri için öldürülmüşler.

KCDP, 2010'a kadar kadınların yüzde 88'inin tanıdıkları, bildikleri, en yakınlarındaki erkekler tarafından öldürüldüğünü, bu oranın şimdi ise yüzde 100'e çıktığını söylüyor.

Ve erkekler kadınları, ateşli silahla vurarak, bıçaklayarak, boğazını keserek ve işkence ederek katlediyor.

***

Aslında böyle bir vahşetle karşılaşmayı Türkiye'nin kendisi hazırladı.

Bugün ülkemizde kişi başına düşen eğitim süresi 5 yıl. Eğitilmemiş bir toplumuz...

Ayrıca tarihsel süreç ve rakamlar bize, neden bu kadar karanlık bir durumda olduğumuzu açıklıyor. Bakınız;

12 Haziran 2011 Genel Seçimleri'nde TBMM'nin yüzde 14.2'sini kadın milletvekilleri oluşturuyor.

- Hükümetteki 26 bakandan sadece 1'i kadın.
- TBMM'de bulunan 17 komisyonun bir tek kadın başkanı var.
- 2 bin 924 belediye başkanından yalnızca 26'sı kadın.
- 34 bin 210 muhtardan ancak 65'i kadın.
- 81 valinin yalnızca 1'i kadın.
- 103 rektörden ne yazık ki 5'i kadın.
- 185 büyükelçiden 21'i kadın.

- 26 müsteşar arasında hiç kadın yok!

- Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu'nda, Yargıtay'da, Sayıştay'da hiç kadın yok!

- DİSK, TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, KAMU-SEN, MEMUR-SEN, TOBB, MÜSİAD, TZOB, TESK gibi sivil toplum kurumlarının yönetim kurullarında hiç kadın yok!

***

Tarihsel durum daha da vahim;

93 yıllık TBMM'de, bir tek kadın başkan seçilmemiş.

90 yıllık Cumhuriyet tarihinde kurulan hükümetlerde, yani 30 Ekim 1923'te kurulan 1. İnönü hükümetinden, 6 Temmuz 2011'de kurulan son 61. Erdoğan hükümetine kadar görev alan 1656 bakanın, yalnızca 34'ü kadın!

Kadınlar hiç yönetime sokulmamış.

Büyük bir utançla karşı karşıyayız!

***

Böyle bir gerçekle bugün, yani 8 Mart'ta, Dünya Kadınlar Günü'nü kutlayacağız.

Bize bu yakışmıyor!

Ufukta iki seçim birden görünüyor

Başbakan'ın konuşmalarından, Meclis Başkanı'nın telaşından ve gündemin olağandışı hızından anlaşılıyor ki;

bu yaz çok yoğun geçecek!

***

Öncelikle, başta "başkanlık sistemi" olmak üzere birçok düşünce ve konuyu kapsayan yeni bir anayasa, mecliste görüşülmeye başlanacak.

Arkasından sonbaharda "yeni anayasa " için referanduma gidilecek.

***

İddia edildiği gibi olmayan, çünkü yeterince üzerinde düşünülmeyen, tartışılmayan, uzlaşma sağlanmayan bir anayasa yapılacağı şimdiden belli oldu.

Çağdaş bir Türkiye yaratması için umutla beklenen bir sivil Anayasa çıkarılamayacak.

***

Görünen o ki;

Hazırlanacak anayasanın barışı da sağlaması mümkün olamayacak.

Çünkü ne Türkleri, ne de Kürtleri tatmin eden bir içerik taşıyacak.

Ayrıca değişim derken, meclis çoğunluğunu elinde tutan AKP'nin aklıyla, tüm temel değerlerin alt üst olduğu, insanların kendilerini bulamadığı bir yaşam biçimi dayatılacak.

***

Sürece bakarsak, Başbakan'ın baskısını üzerinde hisseden ve AKP'nin hegemonyası altında çalıştırılan uzlaşama komisyonu, lüzumsuz tartışmalarla, önceden konuşulmayan taleplerle gündemi tıkayarak, lüzumsuz konulara yoğunlaşarak zaman geçirdi.

AKP'nin kaprisleri ile tıkandı.

Sinirleri geren bir yöntem uygulanarak Türkiye adına önemli bir fırsat heba edildi.

***

Sonunda Erdoğan'ın gerçek gündemine ulaşıldı...

Başbakanın "Türk tipi başkanlık sistemi"nden başka bir şey düşünmediği ortaya çıktı.

Yani yeni anayasa halk için değil, bir kişi için yapıldı!

***

Anayasa yapım süreci bitiyor...

İlk kez siyasetin yakaladığı bu şans kayboluyor...

Oysa Haziran 2011 seçimlerinde tüm siyasi partiler, özgürlük ve hakları genişleten, demokratik yaşamı sağlayan, hukukun üstünlüğüne inanan, saygın yurttaşı yaratan yeni bir anayasa yapmak için halka söz vermişlerdi...

Aradan üç yıl geçti...

Gelinen sonuç içler acısı!

***

Çünkü derinlemesine incelendiğinde, bugüne kadar siyasi partilerin üzerinde ittifak ettiklerini söyledikleri maddeler de dahil, beklenilene ulaşılamadı.

Uzlaşılanlarda bile;

Ne hakların, ne özgürlüklerin sınırı genişletiliyor...

Ne eşitlik sağlanıyor...

Ne de adil paylaşımdan bahsediliyor...

Ayrıca;

Yargının "adalet dağıtımı" engelleniyor...

Demokratik yaşam kısıtlanıyor...

Kültürel gelişme yok ediliyor...

Yürütme, yasama ve yargı erklerinin ayrılığından bahsedilmiyor...

Aksine;

1789'dan beri elinden alınamaz ve zaman aşımı ile yok edilemez olan insanın doğuştan edindiği özgürlük ve eşitlik hakları, güvenceden yoksun bırakılıyor!

***

Oysa bu temel ilkenin devamı olan bir dizi hak ve özgürlükler, gerçek demokrasilerde vazgeçilmez bir şekilde sıralanmış ve dokunulmaz hale getirilmiştir.

Bu haklar, mücadele edilerek, kan ve ter dökülerek elde edilmiştir.

Devrimler sonucunda ilerleme sağlanmış, değişim ve gelişim yakalanmıştır.

***

Erdoğan'ın dayatması, devletin gücü, medyanın algıyı yanlı yönetmesi sonucu, demokrasiyi askıya alacak olan, yurttaşı yok sayan, ümmet anlayışını yeniden yaratan "yeni padişahlık sistemi," sonbahar referandumuna getirilecektir...

İşte dananın kuyruğu o zaman kopacak!

***

Şayet muhalefet, halka işin vahametini tam olarak anlatamazsa, halkımız verilenlerin cazibesine kapılarak önüne konulacak bu anayasayı desteklerse biliniz ki, bir sene sonra bu aylarda "yerel ve genel seçimleri" birlikte yaparız!

***

Erdoğan'ın iki seçimi birlikte yapma nedeni de o zaman daha iyi anlaşılır.

Son defa Başbakan olarak, referandumdan muzaffer çıkan ve karizması tekrar parlayan, üstelik devletin tüm gücünü, önünde engel olmadan kullanan bir kişi olarak iki seçime birlikte girmesi kadar normal bir şey olamaz.

Böylece bir daha milletvekili olamayacak çekirdek ekibini belediye başkanı olarak yerleştirir, onların boşalttığı yerlere de yeni isimler koyarak başkanlık seçimini bekler...

AKP dağılmaz, kendisi de yıkılmayan bir lider olarak kalır!

***

Bu hesabı ana muhalefet bozabilir.

CHP, Anayasa yapımı ve oylamasında 2010'da yaptığı hatayı yapmamalı, referandum sürecindeki stratejisi çok akılcı olmalıdır.

Her şeyden önce; halkı bilinçlendirmeli, oluşacak tehlikeyi açıkça anlatmalıdır.

Sokaklara çıkmalı ve rejimi değiştirenlere karşı halkın direnme hakkını kullanmasını sağlamalıdır...

CHP'nin toplumsal muhalefete öndelik yapma zamanı gelmiştir.

Hangi Erdoğan?

- Biz sadece gövde taşıyan, gövdesinin üzerinde kafa, o kafanın içinde beyin taşıyan fizyolojik varlıklar değiliz.

- Biz kalp taşıyoruz, ruh taşıyoruz, vicdan taşıyoruz. Bizi, hayvan ve bitkilerden ayıran en önemli farkımız, düşünebildiğimiz kadar, vicdan sahibi olmamızdır.

***

- Dünya hızla ve hırsla tüketilmeye devam ederse, nefes alacak atmosfer, içecek bir damla su kalmayacak.

- Eğer üzerimize giydiğimiz elbise, Bangladeş'te 5 yaşındaki bir çocuğun umutlarıyla dokunduysa;

- Eğer aracımıza koyduğumuz benzin, Libya'da bir masumun kanıyla karıştıysa;

- Eğer çocuklarımıza verdiğimiz çikolata, Afrika'nın nehirlerine zehir kattıysa;

- Eğer üzerimize giydiğimiz palto, bir hayvan türünün yok olmasına sebep olduysa;

- Evimizdeki mobilya yağmur ormanlarını yağmaladıysa;

Bu döngüden, böyle bir küreselleşmeden, böyle bir ticaretten rahatsız olmak, bunu derinlemesine sorgulamak ve buna çareler üretmek zorundayız!

***

- Bu derin çelişki, eko sistemin bozulmasında çok daha çarpıcı şekilde görülüyor.

- Birileri kalkınırken, bir yerlerde nehirlerin kuruduğunu, birileri sanayileşirken, bir yerlerde denizlerin kirlendiğini, birileri refah ve huzur içinde yaşarken, başka bir yerlerde ormanların yok edildiğini biliyoruz.

- Şunu hepimiz görmek ve anlamak zorundayız. Büyüme ve kalkınma dediğimiz süreç böyle devam ederse, ortada yaşanabilir bir dünya kalmayacak.

- Bu acımasız rekabet, bu hırs, bu tamah böyle devam ederse, çocuklarımıza bırakacağımız bir dünya var olmayacak.

***

Ve bir Kızılderili sözü var. Diyor ki;

"Bütün ağaçlar kesildiğinde, bütün hayvanlar avlandığında, bütün sular kirlendiğinde, hava solunamaz hale geldiğinde, işte o zaman paranın yenilebilir bir şey olmadığını anlayacaksınız!"

Her satırına imza koyacağımız bu sözleri Başbakan Erdoğan, 8 Nisan 2013'te İstanbul'da toplanan Birleşmiş Milletler Ormancılık Forumu'nda söyledi!

Şimdi bu konuşmayı yapan Başbakan Erdoğan'ın yönettiği Türkiye'deki bir gerçeği gözler önüne sermek istiyorum...

Önce bir bilgi vereyim:

Mersin/Silifke'ye bağlı Akdere ve Yeşilovacık beldeleri sınırları içinde hükümetin onay verdiği iki çimento fabrikası ve söylentilere göre 13 termik santral (sayısının artabileceği belirtiliyor) kurulması planlanıyor.

Ayrıca hemen yanına, Büyükeceli beldesine de nükleer santral kuruluyor!

***

Oysa bu bölge, Toros Dağları ile Akdeniz arasında kalan, çam ormanları ve kumsallarla çevrili bir doğa harikasıdır.

Kumsalları, uluslararası kuruluşlar tarafından Caretta Caretta kaplumbağalarının üreme yeri olarak tescil edildi.

Ayrıca özel koruma altına alınan Akdeniz Keşiş Foku'nun yaşam alanı olarak ilan edildi.

***

Bu bölgenin halkı tarım ve balıkçılıkla geçiniyor.

Bakanlığımda Yeşilovacık'ta balıkçı barınağı yaptırmıştım. Sonra yat limanına çevrilmesi kararı almıştık.

Çünkü halk, balıkçılık ve tarımın yanı sıra, doğal güzelliklerini ve muhteşem antik kalıntılarını kullanarak, turizm yatırımlarından gelir bekliyordu.

Yıllardır bu bölgenin turizme açılması için mücadele veririz.

Şimdi turizm bölgesi ilan edildi...

***

Ama bakın sonra ne oldu?

BM toplantısında konuşan Başbakan'ın hükümeti, şaibeli ÇED raporları verdi. Çimento fabrikası ve termik santraller kurulması onaylandı.

Yeşilovacık barınağı termik santrallerin ve çimento fabrikalarının, Afrika'dan ithal edilecek kömürün ve satışı yapılan çimentonun sevkiyat limanı haline getirilmeye başlandı!

Hani BM'de edilen sözler?

Camdan okunduğu için uçup gitti!

***

Büyütülen liman, Akdeniz Keşiş Fokları'nın yaşam mağaralarını yok ediyor. Caretta'ların üreme alanlarını da tehdit ediyor.

Fabrikalar çevreye saldıkları zehirli gazlarla, halkın sağlığını doğrudan etkileyecek. Tarım alanlarına zarar verecek.

Kısacası çevre ve insan tehlike altında kalacak.

Halk bu duruma tüm gücüyle tepki gösteriyor.

Ama güvenlik güçleri elinde belgesi olmayan müteahhidi değil de, eylem yapan halkı suçlu buluyor ve dövüyor.

***

Durumun vehametini ve Türkiye'nin düştüğü durumu anlatan 15.01.2013 tarihli Orman ve Su Bakanlığı'nın, ODTÜ Erdemli Deniz Bilimleri Enstitüsü'ne yazdığı yazıyı gösterebiliriz.

8878 sayılı Yazı; "... Bahse konu proje ile ilgili ÇED Olumlu kararı olmasına rağmen, bu iznin nihai izin olmadığı, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarından izin ve görüş alınmadan faaliyete başlanılmasının mümkün olamayacağı..." diye devam ediyor.

Buna rağmen liman çalışması pervasızca sürüyor!

***

Şimdi hangi Erdoğan'a inanalım?

BM'de konuşana mı?

Halkı, fokları ve carettaları yok edenlere izin verene mi?

Ey Kızılderili! Kalk da seni bu yüzyılda kullananlara bir kez daha ibretle bak!

Vay be!

Galiba bize demokrasi yanlış öğretildi.

Ya da biz yanlış anladık!

Her neyse bu mevzuyu başka bir zaman daha derinlemesine düşünelim.

Aslında azınlık haklarının çoğunlukla eşit olması, karşılıklı tahammül, örgütlenme özgürlüğü, halkın söz ve karar gücünü elinde tutması, egemenliğini kullanma özgürlüğü, adalet, adil paylaşım gibi kavramları herkes biliyor sanırdık!

Bu nedenle dün, yaşamımıza müdahale ediliyor, inancımıza karışılıyor, düşünen ve düşündüğünü söyleyeni muhalif, anarşist, karşıt diye hapse atıyorlar diyenleri hep korumuştuk.

Onların eşit yurttaş olması için mücadele etmiştik.

Şimdi onlar gücü ele geçirdiler, dün kendilerine yapılanları, bugün aynen karşıtlarına uyguluyorlar.

İşte kafamız bu nedenle karışık!

***

Bu kafa karışıklığının üstüne bir de her akşam "vay be" dediğimiz haberleri dinliyoruz ya! Bu daha çok sıkıyor insanı...

Hepten afakanlar basıyor... "Ne hayat be" demek zorunda kalıyoruz!

Adeta "vay be" şampiyonu olduk...

***

"Hayretler olimpiyatı" olsa, şampiyonluğu bu performansla kimseye bırakmayız!

Bizi bu duruma, yani her vesileyle "vay be" dedirten konuma, RTE'nin engin bilinci ve ince zekâsı getirdi...

"Gündemi tutmazsam başbakan olamam" sözü ciddiye alınmalıydı...

Bu söz, yönetme sanatının vazgeçilmez gerçeklerinden biridir.

Şayet sizde bu beceri yoksa, gündemi yaratanın peşinden gitmeye mecbur olursunuz.

Muhalefetin çıkmazı burada!

***

Bugüne bakalım...

Kandil'de "barış için atılan ilk ciddi adım" sonrası Başbakan, bu gelişimin işine çok gelmediği, kendisinin dışında önemli bir gündemin geliştiğini görerek, toplumun dikkatini başka bir yöne çekmeye çalıştı.

Ve milli içkimizin "ayran olduğunu" birden toplumun gündemine soktu!

Bu arada, tek parti döneminde "çocukların içkiye zorlandıkları" iddiasıyla millete yine "vay be" dedirtti.

***

Bu gerçekdışı açıklamaya, (şimdi bendeniz de dâhil olmak üzere) sazan gibi, birçok aklı başında düşünen insan atladı.

İki nedenle;

Birincisi, Başbakan bu kadar toplumu irrite edecek gerçekdışı sözler sarf etmemeli.

İkincisi ayran kime ve neye göre milli içki?

***

Ayran, hayvancılıkla uğraşan ve Orta Asya'dan göçenlerle birlikte Anadolu'da daha da yaygınlaşan bir içkidir.

Anadolu'da sadece ayran içilmez, keçi, koyun, ineğin doğumundan sonra ilk sütü olan "ağız", "süt" ve "kefir" de içilir.

Ayrıca, deve sütü "şubat" ve at sütü "kımız" da sofraların temel içkisiydi.

Türkler kımızı, ayran kadar çok içerlerdi...

Hoş vakit geçirmek, kendinden geçmek, Başbakan'ın deyimiyle, kafa çekmek için...

Türklerin milli içkisi diye ansiklopedilere giren bu içkiyi, dedesi Başbakan'a tanıtmamış herhalde!

***

Anadolu'nun önceki uygarlıklarında ise şarap, arak, rakı, boğma gibi üzüm, elma, erik gibi meyvelerin damıtılmasıyla yapılan ve hala içilen içkiler vardı...

***

Başbakan bilmez ama genel kültürünü geliştirmek üzere bir soru sormak isterim.

Rakı neden beyazlanır?

Tabii içine anason konulduğu için...

Öyküsü şöyle; İstanbul'un fethi sonrası Rum meyhaneci, Müslüman yeniçerinin meyhanesine uğramadığını görür. Diğer yandan kafa çekmek için (RTE deyimi) kımız içtiğini de bilir.

Delikanlı hep beyaz içki içmektedir. Bu nedenle uzosunu, yani rakıyı anasonla beyazlatır.

Müslüman delikanlının her içtiği içki beyazdır ve bir hayvanın sütüdür! Rakıya da "aslan sütü" denmesi bundandır...

***

Rakının tarihsel süreci belli!

Peki, kımız varken, ayran neden milli içki oluyor?

Ve bu çağda, Türkiye'de alkolü yasaklamaya kalkmanın temel hesabı nedir?

***

Binlerce yıl boyunca birlikte yaşayan Anadolu insanları, oluşturdukları ortak kültürlerine karışılmasını ve yaşam biçimlerine müdahale edilmesini istemezler.

Barış derken, demokrasiyi askıya almaya çalışanlara müsaade etmezler.

İnsanı, komutlarla yöneten, baskılayan, şekillendiren anlayışa da demokrasi demezler!

Kötü niyetlilerin farkında olanlar sürekli "vay be" demeye devam edecekler mi? Bu da ayrı bir sorun!

1 Mayıs

Bugün 1 Mayıs, Emeğin Bayramı.

Tüm çalışanlara ve emekçilere kutlu olsun!

Birçok dünya ülkesinde bu bayram, farklı ve anlamlı bir şekilde kutlanacak.

Emeğin en yüce değer olduğu, emekçinin kutsandığı, alınterinin insan onurunu yarattığı ve insan varlığının gerçekleri üzerinde durulacak.

Üreten ve yöneten olmanın vazgeçilmezliği dile getirilecek.

***

Bu sözleri içtenlikle söyleyenler, yaşam kalitesinin emeğe saygı ile oluşacağını bilirler...

Çünkü onların inandığı iki şey vardır.

Biri insan, diğerin insanın emeği...

Onlar bilir ki; düşünen ve yaratan insanın erdemi, yaşamın varlık göstergesidir.

Bu nedenle, dünyanın varoluşundan bu yana yılmadan emek mücadelesi sürmektedir.

***

AKP zihniyetinin yönettiği ülkemizde ise iki şeyin değeri yoktur.

İnsan ve zaman!

Zaten hayatın bu iki temel direğine değer verilmezse, orada insanla ilgili hiçbir adım atılamaz.

Demokrasi, hak, özgürlükler, eşitlik, adil paylaşım, adalet, emek, yeni anayasa, barış, vs. kelimeleri sadece sözcük olarak kalır.

Hedeflenen talepler olarak görülmez ve bir toplumun yaşam biçimi olarak algılanamaz.

İnsana değer verilmeyen, zamanı önemsemeyen ülkede sömürü vardır.

Sömürü baskıyı, baskı korkuyu ve korkuda diktatörleri yaratır.

Tıpkı şimdi Türkiye de olduğu gibi...

***

Türkiye, sosyal haklarda yapılan kısıtlamalarda, kemer sıkma politikaları, emekli yaşı ve işsizlik konusunda Avrupa'da birinci ülkedir.

Emeğe saygı duymayan bir ülke haline gelmiştir.

Yoksulluk ve örgütsüzlük özellikle emekçileri ezmektedir.

***

"Aç ve cahil bırakılan bir toplumun yönetilmesi kolaydır" anlayışı, AKP iktidarının uyguladığı politikadır.

Sosyal devletin yapması gerekenlerin "AKP ve RTE yapıyor" gibi gösterilmesi ve bu illüzyonun "algı yönetme" yöntemleriyle desteklenmesi iktidarı güçlendirmektedir.

Bu güçle AKP, "vahşi bir emek sömürü düzeni" oluşturmaktadır.

***

Değersizleştirilen emek, sahipsiz de kalmıştır.

Sol, değişime yeterince müdahale edememiş, bölünmüş, yaşlanmış emeğin yanından ayrılmıştır.

Son 10 yılda toplam 10.723 işçi, iş kazalarında hayatını kaybetmiştir.

AKP iktidarı işçi ölümlerindeki artışla dünyada rekor kırmış, 1.3 milyar nüfuslu Çin'i bile geçmiştir.

Öyle ki; 2012 yılında yalnızca 323 günde, iş kazalarında 878 işçi ölmüştür.

***

Taşeronlaşmayı yöntem olarak kabul eden, çalışanları sosyal güvenceden uzaklaştıran, işyerinde yeterli güvenlik önlemleri almayan, işçiyi insan olarak görmeyen zihniyet, emekçileri ölüme terk etmektedir.

İktidarın dayandığı şirketlerin aç gözlülüğü, işçi ölümlerinin artışına, yoksulluğa ve işsizliğe yol açıyor.

***

AKP iktidarı işçilerin ve sendikaların üzerinde müthiş bir baskı uyguluyor.

Ülkede her vesileyle sendikalar kapatılıyor.

Ya da kapatılmak zorunda bırakılıyor...

Türkiye'nin nüfusu 45-50 milyonken sendikalı işçi sayısı 2 milyon 800 bin idi.

Şimdi nüfusumuzun 75 milyon olduğu söyleniyor.

Sendikalı işçi sayısı 650 bin!

Arada kalan fark, taşeron firmalarda her türlü haktan mahrum ve asgari ücretle çalışan işçi sayısıdır.

***

Oysa sendikalar dünyanın her yerinde sosyal adalet için mücadele ederler. Açgözlü sermayenin emekçi çoğunluğu sömürmesine karşı çıkarlar. Çalışanların alın terlerinin karşılığını alırlar, adil paylaşımın oluşmasını sağlarlar.

Kısacası dünyayı yaşanılır bir yer haline getirmek için mücadele ederler.

***

Bugün, büyük mücadelelerle elde edilen Taksim bayram alanı, 1 Mayıs kutlamalarına kapatıldı.

Yanlış yapıldı.

Geçen yıl tam bir bayram havasında geçen kutlamalar anlaşılıyor ki, bu yıl sıkıntılı geçecek.

Başbakan ve İstanbul Valisi'nin anlamsız direnci korkarım ki, Taksim'de yeni çatışmalara neden olacak.

Eskiye dönmenin kimseye faydası yok.

İşçiler, emekçiler, çalışanlar ve tüm insanlar 1 Mayıs Emek Günü'nü bir bayram mutluluğu ve coşkusu ile kutlamak istiyor.

Ne Taksim Meydanı'na zarar verirler ne de kendilerine...

Uygarca gelip, türküler söyleyerek, heyecan ve vakurla giderler...

Polisin gazı, copu hatta varlığı, bu bayramı bir mahşer gününe çevirebilir.

İnadın amacı, otoriteyse yanlıştır.

Çünkü bunun bir sonraki adımı diktatörlük olur!

Yöneticilerin anlamadığı, emekçilerin uygar ve sağduyulu insanlar olduğu gerçeğidir.

***

DİSK Genel Başkanı Kani Beko, haklı olarak hiçbir zaman unutulmayacak olan "1 Mayıs 1977" misyonu ile Taksim'i talep etmiştir...

Şimdi ne oldu? Tüm emekçiler, "Onlar yasaklıyor, biz özgürleştireceğiz" demek için, Taksim'e gidecekler!

1 Mayıs'ta rant bomba olup emeğin başına atıldı!

Türkiye tarih defterine, yüz kızartıcı, kara 1 Mayıs'larından birini daha 2013 için not etti...

1 Mayıs günü adeta İstanbul'da sıkıyönetim ilan edilmişti.

İleri demokrasi diye adlandırılan tek adam yönetiminde, fiili olarak sokağa çıkma yasağı konulmuştu.

Vapurlar, metrobüsler, metro ve otobüsler seferden alınmış, bazı semtlere ulaşım kesilmişti...

Taksim'in etrafı neredeyse, dikenli tellerle birlikte mayın döşenecek hale getirilmişti...

Neydi mesele; 1 Mayıs Emek Bayramı" Taksim'de kutlanmayacak!

Böyle emir verilmişti.

***

Geçen yıl, işçi ve emekçiler rengârenk görüntüler içinde coşku ile 1 Mayıs'ı kutlamıştı.

Oluşan şenlik havası tüm Türkiye'yi sevince boğmuş, yıllardır mücadelesi verilen ve zaferle neticelenen emek bayramı özlenen şekilde yaşanmıştı.

Türkiye'nin nihayet "oh" dediği, Müslüman sosyalistlerin bile kendini rahatça gösterebildiği bir gün olarak Taksim bayramı, tarihe kaydedilmişti...

***

İki yıldır her vesileyle "1 Mayıs'ı tekrar bayram yapan biziz" nutukları AKP tarafından atılıyor.

Bu yıl ne oldu?

Dünyaca emeğin bayrağının dalgalandığı yer olan bilinen Taksim'de bu yıl 1 Mayıs neden kutlanmadı?

Demokrasi alanı olan Taksim, neden insanlara kapatıldı?

***

Fazla derin yorumlar yapmaya gerek yok.

İstanbul Valisi verilen talimata uygun olarak bu yıl, 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasını yasakladı.

Başka alanlar gösterdi.

Tartışma sürerken bu ülkenin Başbakan'ı çıktı ve baklayı ağzından çıkardı!

Taksim'de Emek Bayramı'nın bundan böyle hiçbir zaman kutlanamayacağını veciz bir şekilde anlattı.

***

"Zaten bu memlekette bozguncular var. Hizmet edenleri engelliyorlar. Taksim'de olduğu gibi, Marmaray'da da yaptılar. Birkaç kırık çanak çömlek ve birkaç çatal bıçak için yatırımlar durduruluyor."

"Taksim Projesi'ne Koruma Kurulu ret verdi. Ağaçlar kesilecekmiş. Ben de 'reddinizi reddediyorum' dedim."

"Taksim'e Rezidans ve AVM yapacağız."

***

Yani kısacası;

Türkiye'nin yeni egemenleri, Taksim'de kalan rant alanından son parçayı da alıp götürmek istiyorlar!

Bilindiği gibi, geçen yıldan bu yana Taksim'de yeni bir proje yapılıyor.

"Yayalaştırma" adı altında İstanbul'un en merkezi yerinde tarihi yeşil alan yok edilerek, ağaçlar kesilerek, yıkılmış bir kışlanın yerine yeni binalar yapılması planlanıyor.

Taksim'in konumuna, tarihi ve doğal dokusuna, İstanbul kentinin düzenine tamamen ters olan bu projeye, "Koruma kurulları ve de İstanbul halkı" aylardır tüm gücüyle karşı duruyor.

Kentine sahip çıkan bir avuç insan, bir taraftan tüm yargı yollarını kullanıyor, diğer taraftan da yönetimlere olan tepkilerini uygarca yapılan eylemlerle gösteriyorlar...

***

İstanbul'daki 1 Mayıs rezaletinin altında yatan tek neden, AKP'nin göz koyduğu Taksim rant alanını emekçilere bırakmamak!

İstanbul'un gerçek sahipleri olan hemşerilerin gözünü korkutarak Taksim'i yandaşlara peşkeş çekmek!

Başbakan ve Çalışma Bakanı çok açık söylüyor.

Bundan böyle Taksim'de kutlama olmayacak.

Kentin iki yakasında deniz doldurarak meydanlar yapılıyor.

Oysa denizi doldurmak da ayrı bir çevre katliamı! Kimse ses çıkaramıyor!

***

AKP iktidarı,10 yıldır her yerde yaptığını İstanbul'da da yapıyor.

"Ben böyle istiyorum. Sıkıysa durdurun!"

***

Türkiye'nin çivisi çıktı!

Dünkü Milliyet gazetesinde İstanbul Valisi Mutlu diyor ki;

Polise saldıran 3500 kişi civarındaki 'marjinal gruplardan' üçü, kendi attıkları taşlarla yaralanmıştır."

Söylenecek söz kaldı mı?

Var!

1 Mayıs günü, Beşiktaş'ta durup dururken CHP'lilerin üzerine polis saldırdı. Mahmut Güner, polisin attığı gaz bombası sonrası aldığı darp neticesinde yaralandı.

Mahmut Güner'in iki elinin parmaklarının tendonları koptuğu için ameliyat oldu. Vali Bey'in haberi var mı? Bilmiyorum...

Güner'in başındaki yaraların ve kopan tendonların marjinallerin attığı taşla olmadığı açık! Sorumlusunu Vali Bey bulacak mı?

***

Hani, Başbakan'ın "ileri demokrasi, barış, emek, bayram vs" diye söyledikleri sözler vardı ya!

Söylenenler hayal olup uçtu, rant olup birilerinin cebini doldurdu!

Yeter artık!

Beş gündür;

Taksim Gezi Parkı'nda insanlar, çevreye sahip çıkmak ve ağaçların sökülmesini önlemek için direniyor...

Günlerdir sade yurttaşlar Taksim'i koruyor.

AKP'nin rant kapısı olan İstanbul'a artık İstanbullular sahip çıkıyor!

İstanbul'u ve Taksim'i sadece İstanbullular değil, tüm Türkiye sıkıca sahipleniyor!

***

Hükümet ne yapıyor?

Tam bir dikta anlayışı ile olaya bakıyor...

Başbakan, halk "istemiyoruz" dedikçe, "Size rağmen yapacağım" diyor...

***

Diktanın polisi, bu söz üzerine günlerdir halkı gaz bombası ile kovalıyor!

Orantısız güç kullanılıyor...

Sanki düşmana karşı saldırıyor!

Halka duyulan bu kin niye?

Halkına karşı bu düşmanlık neden?

Yaralananlar var..

Can kaybı da olabilir...

Tepki, Türkiye'ye yayıldı...

Mersin, Sinop, Gümüşhane, Edirne, İzmir, Adana, Manisa, Aydın,

Antalya, Kırşehir, Kayseri, Gaziantep...

Sayamadığım daha pek çok il...

Başbakan inadına, dün konuşuyor...

İnadına, Taksim'e AVM yapacağını söylüyor...

İnadına, rant dağıtacağını açıklıyor...

İnadına, yandaşlarını koruyor...

Bu inat niye?

Halkına karşı bu kadar gaddar davranan iktidarlar ancak, dikta rejimlerinde görülür!

***

Başbakan "tarihe sahip çıkıyoruz" diyor.

Hangi tarihe?

Tüm kötülüklerin odağı, insan onuruna karşı duruşun, işkencenin

merkezi olan Topçu Kışlası'na!

O kışlanın ünü ve geride bıraktığı hatıraları o kadar acı ki, yıkılmasını halk istemiş...

Doğruyu söylemeyerek halkı kandırıyor...

Hadi diyelim ki, art niyet yok.

O zaman da zır cehalet ortaya çıkıyor!

***

Başbakan provokasyondan bahsediyor...

Oysa konuşmalarıyla en büyük provokasyonu kendisi yapıyor!

Anlaşılan halkı tahrik ederek amaçladığı hegemonik idaresini

kökleştirmek istiyor.

Dikta yönetimini daha da karartmayı hedefliyor.

***

"Polis dün de vardır, bugün de var, yarın da olacak. Çünkü Taksim

Meydanı aşırı uçların gezeceği bir yer değildir. Polis 10 yıllardır

orada... Dünyanın neresine giderseniz gidin, hükümetler tedbirleri bu tarz yerlerde alır."

Bu sözleri Başbakan dün söyledi...

Yani daha güçlü saldırılmalı!

Daha da fazla gaz sıkılmalı!

Bu anlayış, barış getirmez.

***

Başbakan'ın yandaşları için ağaçları keserek yapacağı AVM'ye duyarlı

firmalar, mağaza açmayarak tepkilerini şimdiden ilan ettiler...

Gerekçeler ibret verici: Halkın istemediği yerde biz de olmayız!

***

Bu direniş, sivil halkın samimi tepkisi!

Bu direniş, hiç beklentisi olmayan halkın güçlü refleksi!

Bu direniş, sadece Gezi parkı için değil!

Bu direniş, şımaran, sömüren ve diktatörleşenlere karşı bir çığlık!

***

Halkımız bağırıyor...

"Yeter artık!

AKP ve Başbakan sana karşı direniyorum!

İsyanım;

Reyhanlı için!
Uludere için!
Metin Lokumcu için!
İki ayyaş için!
3. köprüye peşkeş için!
Galataport için!
1 Mayıs'ta Dilan için!
Tutuklanan gençler için!
AKP'ye direnenleri itibarsızlaştırılanlar için!
Düşündükleri için hapse attığın aydınlar,
Yazdıkları için hücrede tuttuğun gazeteciler için!
Kısacası korkuttuğun halk için!
Sattığın toprak,
Peşkeş çektiğin dereler için" diyor.

***

Tabii anlayana...

Halkı tehdit edenler sonunda sandıkla gömülürler!

Türkiye müthiş bir değişim yaşıyor.

Taksim Gezi Parkı direnişi, demokrasi, özgürlük ve eşitlik temelinde çağdaş yaşamdan yana olan her kesimin, baskı ve tek adam yönetimine başkaldırışı oldu!

Özellikle 12 Eylül sonrası depolitize edilen gençler, aşağılanan sanatçılar, horlanan çalışanlar, emekçiler, dışlanan Aleviler, kısacası aç bırakılan çoğunluk "artık yeter" dedi!

Hem polise direndiler, hem de yıkılan, dökülen, kırılan, kirlenen Taksim'i birlikte temizlediler.

Taksim'in kendilerinin olduğunu uygarca tüm dünyaya gösterdiler.

***

Ne yazık ki, bu gelişmelerden hükümet ve özellikle Başbakan Erdoğan ders çıkaramıyor.

Hala kendi havasında!

Binmiş bir alamete gidiyor kıyamete!

İşin kötüsü ülkeyi de hırsının peşinden felakete sürüklüyor.

***

Türkiye'nin her yanında, halkın kendiliğinden ortaya çıkardığı tepkisine, gittikçe yükselen öfkesine adeta meydan okuyor.

Söz ve hareketleriyle tahrik ediyor!

Önceki gün, eylem yapanları "birkaç çapulcu" diye adlandırmıştı.

Dün de bu eylemi "aşırı uçların" organize ettiğini söyledi.

***

Oysa her yerde, kentte, kasabada, hatta mahalle ve köylerde insanlar evlerinde, sokakta ya da meydanlarda kendiliğinden oluşan kalabalıklar halinde yaptığı baskı, uyguladığı şiddet ve yaşattığı ekonomik adaletsizlikten dolayı, hükümeti protesto ediyor.

Direniyor.

Polisine, gazına, copuna karşı duruyor.

Evinden, penceresinden tencere tava çalıyor.

Sokakta bayrak sallıyor.

Başbakan bu durumu bakın nasıl değerlendiriyor;

"Tencere tava hep aynı hava!"

Tıpkı hocası Erbakan'ın tepki gösteren halka 1997'de "glu glu dansı yapıyorlar. Mum söndü oynuyorlar" dediği gibi...

***

Bu aşırı uçlar kim?

İstanbul Taksim'de sanatçı arkadaşlarıyla günlerdir bağıran kızım Gerçek mi?

Ya da Ankara'da üniversiteli arkadaşlarıyla baskıya karşı duran, cop yiyen, gaz altında kalan, eli, yüzü, beli yaralanan oğlum Yankı mı?

Gümüşsuyu'nda oturan Sait Bey mi?

Ev kadını Nevin Hanım mı?

Öğrenci Arda mı?

Memur Ömer? Şef Tahir mi?

Futbolcu Fernandes, ya da Drogba mı?

Sekreter Ayça mı?

Tiyatro sanatçısı Deniz mi?

İşçi Ali mi?

Esnaf Rıza mı?

Mamak'lı Satı Kadın mı?

Çay yolundaki emekli Hasan Bey mi?

Yoksa iş adamı Adem Bey mi?

Kim bu aşırı uçlar?

***

Uzatmadan söyleyelim...

Ülkedeki en aşırı uç, şu anda Recep Tayyip Erdoğan'dır!

Halkı duymayan, toplumu tanımayan, 11 yıldır yaptıklarının farkında olmayan Erdoğan!

Giderek baskıyı arttıran, demokrasiyi kenara iten, yandaşları alabildiğince zengin eden, medyayı susturan, kuvvetler ayrılığını değil, birliğini isteyen, yargıyı siyasallaştıran, "yaparım olur" diyen, pervasızca doğruları saptıran başka kişi var mı şimdi Türkiye'de?

Onun hangi uçta olduğunu bilmeyen kaldı mı bu ülkede?

***

Büyük çoğunluğu dışlayarak diğer uçta kalan Erdoğan'ın iki günlük sözlerinden bazı örnekler verelim...

- AKM inşallah yıkılacak. Oraya da muhteşem binasını da biz yapacağız. Oraya, evet cami de yapacağız.

- Çok açık, net söylüyorum. Biz birkaç çapulcunun o meydana gelip halkımızı yanlış bilgilendirmek suretiyle tahrik etmesine pabuç bırakmayız.

- Efendim, "Erdoğan diktatör". Ben bu milletin efendisi değilim. Diktatörlük benim kanımda yok, cibilliyetimde yok.

- Eğer diktatör arayanlar varsa, soruyorum. Bunun hukukla bir alakası var mı? Bunun demokrasiyle bir alakası var mı? Kim ödeyecek şimdi onların paralarını. Onlar mı ödeyecekler?

- Twitter denilen bir bela var. Yalanın daniskası burada. Bu sosyal medya denilen şey, aslında şu anda bana göre toplumların baş belasıdır.

- Bu ahlâk kuralları aşılırsa buna karşı anons yapılmasının nesi yanlış. Sonra da bir grup geliyor, ellerinde alkoller, malkoller. Şimdi soruyorum; bir anne baba kızının affedersin birinin kucağına oturmasını ister mi?

***

En tehlikeli yere geldik...

Erdoğan dünkü sözleri ile açıkça halkı tehdit ediyordu...

Onlar Taksim'e 20 bin kişi mi çıkardı, ben de 500 bin kişiyi Kazlıçeşme'ye çıkarırım.

Başbakan Erdoğan'ın en vahim sözleri şu;

"Şu anda evlerinde bizim zorla tuttuğumuz bu ülkenin en az yüzde 50'si var. Biz onlara 'aman sabırlı olun' diyoruz."

Halkını tehdit eden bir Başbakan'ın durumu gerçekten vahimdir...

***

Hedefi diktatörlük olanların sonunun da Kaddafi'ye benzeyebileceğini akıllarından çıkarmamaları gerekir...

Tayyip şaşırma sabrımızı taşırma!

Başbakan Erdoğan yurda döndüğünde havaalanı önünde toplanan AKP kalabalığındaki gençler, bir an böyle tezahürat yaptılar.

Kalabalığın ruh hali ve insan dokusu Türkiye'nin gerçek durumu böyleydi.

***

Bu gerçeklere rağmen, bugünkü iktidara bir şey söylesek, bazı aklıevveller "siz zaten muhalifsiniz" diyor. İktidarın yanlışlarını göstersek, yandaşlar hemen savunmaya çekiliyor. Yapılanlardan farklı sonuç çıkacağını bildirsek söz belli; gözünüzdeki gözlüğü atın! Demokrasi, özgürlük ve eşitlikten bahsetsek, "Aynı mihrak yetmez mi" diye soruyor. Halk artık yeter dediğinde de "Başbakan'ı yedirmeyiz" lafları havada uçuşuyor.

***

"Başbakan'ı yedirmeyiz" diyenlerin mesajı halka ya da muhalefete değil. Bu söz ve mesaj Cumhurbaşkanı'na, ama daha da önce Fettullah Hoca'ya!

***

Cumhurbaşkanı "Gençlerin isyanını anladık" dedi ya... Başbakan da "Ne anlamış" diye sordu ya...

Bu sözlerin altında, "anlaşmaktan daha ziyade uyuşmak istememenin" sinyali yatıyor. Gizliden yaşanan yarış yavaş yavaş dışa vuruyor.

***

Şu iddia dikkatle yorumlanmalı. AKP kaynaklı iddia şöyle:

Başbakan'ın son ABD seyahati öncesi, en yakın adamlarından biri Pensilvanya'ya gider. Başbakan'ın anlaşma niyetinde olduğunu söyler. Bu talep kabul görmez.

ABD'ye gidildiğinde Arınç gönderilir. Arınç'ın ikna etmesi beklenir. Arınç nazikçe kabul edilir, ancak ricaları geri çevrilir. Sağlık durumu bahane edilerek görüşme kısa tutulur. Üstelik en sonunda Cumhurbaşkanı da "Demokrasi sadece sandık değildir" deyince bardağa son damla düşer...

***

AKP'nin canhıraş bağırmasının nedeni bu... Yoksa halkın tepkisi filan değil. Onlar Taksim direnişini hala anlamış değiller. Demokrasi kültürleri de gelişkin olmadığından halktan değil, kurdukları cemaatler koalisyonunun çatlamasından korkuyorlar.

***

Bakın, düne kadar kulak verdikleri önemli düşünürlerinden biri olan Mehmet Şevki Eygi 3 Haziran'da ne yazmış:

BOYLARI DEVRİLSİN!

MÜSLÜMAN yalan söylemez. Yalancılar gözümüze görünmesin.

Müslüman savaş hileleri dışında aldatmaz. Bizi aldatanlar bizden değildir. Aldatanlar defolsun, kahrolsun.

Müslüman rüşvet almaz ve vermez. Rüşvetçilerin Allah belasını versin, tepe üstü düşsünler.

Müslüman haram yemez. Haram, kara, kirli, pis, necis gelirler elde edenler, bulaşık servetlere sahip olanlar gerçek Müslüman değildir. Biriktirdikleri ateştir. Cehennem ehli, kendilerini yakacak ateşin odununu dünyadan götürürmüş, bunları Allah kahretsin.

Müslüman ekmeğe saygısızlık etmez. Müslüman bir ülkede her gün altı milyon ekmeğin çöpe atılması nankörlüktür, büyük günahtır, büyük israftır, büyük küfran-ı nimettir. Bu nankörleri Allahü Teala ıslah buyursun.

Müslüman kendi anasına, karısına, bacısına, nişanlısına şehvet gözüyle bakılmasından nasıl hoşlanmıyorsa; başka Müslümanların analarına, karılarına, bacılarına kötü gözle bakılmasını, onlara laf atılmasını, fırsat bulunca onlarla zina yapılmasını da hoş görmez. Böyle yapanlar ahlaksız, iffetsiz, şerefsiz, haysiyetsiz rezillerdir. Boyları devrilsin.

Müslüman, halka eziyet etmez, rahatsızlık vermez, insanların kurdu olmaz. Komşularına eziyet edenler, trafik kurallarını çiğneyenler, halka sağlığa zararlı bozuk maddeler satanlar iyi Müslüman değil alçak Müslümandır. Islahlarına dua ederiz. Islah olmazlarsa zarar veremeyecek hale düşmelerini temenni ederiz.

Müslüman, Allah'ın ayetlerini ucuza veya pahalıya satmaz. Müslüman din sömürüsü, mukaddesat bezirgânlığı yapmaz. Böyle yapanlar İslam'ın hizmetkârları değil, dini hedm eden=yıkan münafık, fasık, facir, şerir, şaki kimselerdir. Allah onların şerlerinden Ümmet-i Muhammedi (Salât ve selam olsun ona) muhafaza buyursun.

Hizip, fırka, cemaat, grup, sekt, klik, parça holiganlığı, militanlığı, fanatizmi yapanlar hasta ruhlu kimselerdir. Onlar İslam birliğine, mü'minlerin kardeşlerine büyük zarar veriyor. Onların uyarılması, aydınlatılması, bilgilendirilmesi gerekir. Bu uyarma ve aydınlatmayı yapmayanlar sorumludur."

***

Bugünkü hükümet, eski yol gösterenlerin sözünü dinlemiyor ki, eski dostlar yeni karşıtları oluşturuyorlar. Aslında bir yandan halk, diğer yandan koalisyon ortakları...

Başbakan'ın işi zor vesselam!

Yazık!

Ah! Ah!

Biz Türkiye olarak bu durumu hak etmiş miydik?

Biz ne yaptık ki, bu duruma düştük?

***

Üç gencimiz öldü!

Kimseden "çıt" çıkmıyor!

Kaybolan canlar için ne bir ses, ne bir nefes var.

Sanki ölümler haktı...

Toplumun bir kısmı oralı bile değil...

***

Bir gencimizin beyin fonksiyonlarının durduğu bildirildi...

Onlarca kişi gözünü kaybetti...

Kollar, bacaklar kırıldı...

Kafalar yarıldı...

Binlerce yaralı var...

Sokak ortasında kızlar, çocuklar, sakatlar dövülüyor...

Kimse "ne oluyor" demiyor...

***

Başka ülkelerde olsa, demokrasi mücadelesi veren ve bu uğurda ölenlerin varlığı, o ülkenin yönetimini istifa ettirir.

Halk ayaklanır!

Demokrasi güçleri hesap sorar!

Ölen yurttaşların bedeli çok ağır ödetilir!

***

Yani!

Bizde olduğu gibi değil...

Cumhurbaşkanı bile, umursamazlık içinde ve de güle-rek, "anladım" demenin ötesine geçemiyor...

***

Günlerdir sokaklar harp yerine döndü...

Yüz binlerce gencin üzerine TOMA'lar, AKREP'ler sürülüyor...

Gazlar hava da uçuşuyor...

Neredeyse ağır silahlarla halkın üzerine gidilecek!

Gençlerin elinde pankart, ağızlarında düdükten başka bir şey yok...

Kendilerini korumak için polisin attığı gazı geriye gönderiyorlar...

***

Ne istiyor bu gençler?

Özgür olmak.

Doğayı korumak.

Yaşantılarına müdahale edilmesini engellemek.

***

Siyasi yönetim anlamıyor...

İnatlaşıyor...

Sanki düşmanı, acımasızca gençlerin üzerlerine saldırıyor...

Şiddetle!

Kinle!

***

Adeta ufak çaplı savaş yaşanıyor Taksim'de, Ankara'da!

Gençler maske almış, polis gazına karşı...

Hükümet, maske alanı sorguluyor, suç işlemiş olarak gözaltına alıyor...

Gençler revir yapmış, polisin sopası ve plastik kurşunu ile yaralananlar için...

Hükümet, insanlık gereği olan bu ilk yardım bölümünü "marjinal" diye dağıtıyor...

Gençler çadır kurmuş, ağaçları korumak için...

Hükümet, "sidik kokuyor, ağaçların altına büyük abdestlerini yapıyorlar" diye o çadırları yakıyor...

***

"Marjinal" diye ayırdığı çok küçük bir azınlığı bahane ederek, halkın diğer yarısını kışkırtmak için "araba yaktı, cam, çerçeve kırdı" edebiyatına sığınıyor.

Büyük çoğunluğun taleplerini karartmaya çalışıyor...

***

Şiddet şiddeti doğurur.

Devlet zaten şiddet gücüdür.

Bu gücü insan sevgisi olmayanlar ele geçirdiklerinde,

Ve hele hele de kendi çıkarları adına kullanmaya başladıklarında,

"Toplumsal yarılma" kaçınılmaz hale gelir...

***

Günlerdir tedirginiz...

Hükümet "kin ve nefret söylemini" geliştiriyor.

Bu nedenle ülkenin her yanında gelecek kaygısı oluşmaya başladı.

Borsa düştü.

Dolar fırladı.

İşsizlik arttı.

AKP hükümetinin dayandığı rant lobisi ülke dışına çıktı.

Yaşam sıkıntıda!

***

Sosyal haklar kısıtlandı.

Toplumsal çatışmaya ramak kaldı.

***

Havada kirli bilgiler uçuşuyor.

Çarpık dedikodular dolaşıyor.

Vahşi tehditler karşılıklı savruluyor.

***

Neden?

İş başındaki AKP iktidarı, artık bu yükü demokratik çerçevede taşıyamadığı için!

Otoriter talepleri olan bir liderin kaprislerini, partisi duramadığı için!

"Kifayetsiz muhterisler" devlet içinde çoğaldığı için!

Ve asıl, rant lobisi bu ülkenin kaynaklarını sonuna kadar sömürmeye niyetli olduğu için!

***

Türkiye'de en azından halkının yarısını dinlemeyen bir yönetim var!

Öyle bir anlayışta ki, insan dehşete kapılıyor.

Halkını bölen,

İnsanları ötekileştiren,

Yurttaşına öfke duyan,

İnanç farklılıklarını kaşıyan,

Mezhepleri birbirine düşürmeye çalışan,

Yalan söyleyen,

Bu yalanlarla toplumu tahrik eden,

Karşısındakini dinlemeyen,

Yarı cahil,

Tarihi bilmeyen,

Kin kusan,

Din tacirliği yapan,

Herkese hakaret eden,

Aşağılayan,

Halkıyla inatlaşan,

Kendinden olmayanları halk olarak saymayan,

Bir zamanlar olduğu gibi "mülkün tek sahibi olduğunu" sanan,

Padişahlaşan, bağıran, çağıran bir anlayış!

***

Başbakan dün AB'nin aldığı kararlara kafa tuttu.

Benzeri olayların Yunanistan ve şimdi de İngiltere'de olduğunu söyledi.

Bu nedenle "alman kararı tanımıyorum" dedi.

Yandaşları da bunu alkışladı.

O alkışlayanlar ve de Başbakan bilmeli ki; orada insanlar öldüğünde iktidarlar hemen istifa ederler.

Demokrasi geleneği, hukukun üstünlüğüne inanmışlık ve insana olan saygı bunu gerektirir.

Onların temel yönetim anlayışları, dürüstlük ve halkın sesine kulak vermektir.

Bizde olduğu gibi yalanlarla, devlet kaynaklarını yandaşlara dağıtarak güç elde etmek ve halkı aldatmak üzerine oturan bir siyaset anlayışı ile yönetmezler!

Başbakana uyarı!

Siyasete şu kadar inanç kalmışsa, hepsi Cumartesi gecesi bitti, gitti.

Adalete olan bir parça güven varsa, o da o gece uçtu, kayboldu.

Devlete olan saygı zaten kalmamıştı.

Polis artık halkın emrinde değildi.

Asker alana çıktı.

İnsanların üzerine yağmurdan daha çok gaz bombası atılıyor,

TOMA'nın sıktığı su kimyasal içeriyordu.

Yaralananlara, yananlara, sıkılan tazyikli su ile yüzü, gözü kızaranlara yardım eden doktorlar kelepçeleniyor, tedavi ettikleri revirler yıkılıyordu.

***

Güvenlik güçleri kendinden geçmiş, gençlerin üzerinde müthiş bir baskı uyguluyordu.

Sanki onlar düşmanları...

Sanki başka ülkenin insanları...

Gezi'yi düşmandan kurtarmış olmanın zaferini, şiddeti daha da arttırarak kutluyorlardı!

İstanbul'un gaz atmadıkları, cop sallamadıkları, insanları dövmedikleri sokağı neredeyse kalmadı...

***

Adeta halkına savaş açmış bir hükümet, sabaha kadar İstanbul'u kasıp kavurdu...

Bu ne kin,

Bu ne hınçtı.

Bu ne şiddet,

Bu ne hiddetti Allah'ım!

Bugüne kadar görülmemiş bir nefret vardı insanlara!

Kendi halkına içindeki tüm kötülükleri kusuyordu adeta!

Ve Türkiye halkı bu olayları ibret ve nefretle izledi...

***

Böyle hükümet olunmaz!

Zorla otorite kurulmaz!

İnatla bir şey yapılamaz!

Ben emrettim olacak denilemez!

Hukukun dışına çıkılamaz!

Demokrasiden en ufak nasibini alan bir siyasi iktidar, bu yolun sonunun ülkenin ve öncelikle kendisinin lehine olmayacağını bilir!

***

Şiddet, şiddeti doğuruyor.

Devlet şiddetin kaynağı olmamalıdır.

Demokratik devlet, elindeki şiddet ve baskı yetkisini kullanmaktan kaçınır.

Halkına saygı duyar, onu ikna ederek yasaları uygular...

Demokratik cumhuriyetlerde halkın talepleri, seçilenler tarafından öncelikli görev haline gelir...

***

Ancak demokrasi dışı otoriter siyaset anlayışı, halkı küçümser, ona "çapulcu" der, ne giyeceğine, ne içeceğine ve nasıl düşüneceğine karışır.

Hatta kadınların bedeni üzerinde hak iddia eder.

AKP şimdi bunları yapıyor...

Hak arayanları, "yaşamıma karışma" diyenleri, marjinal ve başkalarının uydusu olmakla suçluyor.

Kendi yarattığı yandaş sermaye lobilerini şimdi suçluyor ve gençleri kışkırttığını söylüyor.

Direnen gençleri de "güruh" olarak damgalıyor!

***

İnsanların doğuştan özgür ve eşit olduklarına inanmayanlar, yürütmenin gücünü, yargı ve yasamanın üzerinde tutma hakkını kendilerinde görebiliyorlar.

Bu, demokrasiye inanmadıklarını, özgürlükten hoşlanmadıklarını, eşitliği kabul etmediklerini ve biat etmenin zorunlu hale gelmesini istediklerini gösterir.

Bu anlayışın Taliban'dan farkı yoktur!

Ankara mitinginde RTE'nin halka meydan okuması, İstanbul'un gece karışmasına neden olmuştur.

Başbakan'ın tehditlerine, Gezi'deki gençleri hedef göstermesine, kışkırtmalarına karşı, yurdun her köşesinde müthiş bir tepki oluşmuştur.

Ülkenin her yerinde halk yürümeye başlamıştır.

***

Başbakan yalan söylemektedir.

Halkın TV'lerde gördüğü görüntüleri çarpıtmaktadır.

İnsanlara "Camilere ayakkabı ile girdiler, camide içki içtiler" yalanını söylemeye devam etmektedir.

Oysa caminin müezzini Başbakan'ı tekzip etmiştir.

Bu yüzden de müezzin, gördüğünü, doğruyu söylediği için açığa alınmıştır.

***

Başbakan gençlerin haklı taleplerine bilinçli olarak kulak tıkamaktadır.

Yalan ve çarpıtma haberlerle halkın bir kısmını kışkırtmak istemektedir.

Niyeti ülkede olay çıksın, kaos oluşsun!

Önümüzdeki seçimlere "kaosun getirdiği mağduriyetle" girmeyi tasarlamaktadır.

***

Denilebilir ki, bunlar fantezidir.

Ancak halkının üzerine kimyasal içerikli su sıktıran, polise tabanca ile gençleri vurduran bir anlayışa sahip olan Başbakan'ın, bu akıl dışı eylemleri tasarlayabileceğini söylemek yanlış olmaz!

***

AKP yandaşları, Menderes'e yapılanları anlatarak, o günleri hatırlatıp kendi akıbetlerinden mağduriyet çıkarmaya çalışıyorlar!

Ancak farkında değiller!

Bu halk Menderes'e yapılanlar kadar, Menderes'in yaptıklarını da biliyor.

O da tıpkı Erdoğan gibi, gençlerin üzerine baskı kurmuş, onları dövmüş, yaralamış hatta öldürmüştü.

Halkı birbirine düşürmüş, bu arada yandaşları, devleti soymuştu.

"Yol açıyorum" diye Osmanlı'nın, Sinan'ın ve birçok değerin camilerini yıkmıştı.

Menderes'in sonunu hiçbir zaman tasvip etmeyiz.

Onun asılması ülke için yüz karasıdır!

RTE'nin sonu hiçbir zaman Menderes'e benzemeyecektir.

Çünkü halk onu sandıkta cezalandıracaktır.

***

Başbakan Erdoğan ivedilikle toplumsal olaylara şiddet ve kinle müdahale etmekten vazgeçmelidir.

Ve Çevik Kuvvet'in yanında tabanca taşımasını önlemelidir.

AB'de olduğu gibi, tüm demokratik hukuk devletlerinde toplumsal olayları bastırmaya giden polis, sadece cop ve gaz silahı kullanır. TABANCA GİBİ GERÇEK MERMİ ATAN SİLAH TAŞIMAZ!

***

Bugün, ölen gençlerin vebali Erdoğan'ın yakasındadır!

Dilerim Başbakan, başka gençlerin de ölümüne neden olacak gerginliği daha da sürdürmez!

Farkında mısınız?

"Farkında mısınız? Mersin'de bir şeyler oluyor!"

Yaklaşık bir haftadır TV ve radyolarda bu sloganı duyuyorsunuz.

Arkasından Mersin'de "Akdeniz Olimpiyatları'nın, Başbakan tarafından açılacağı reklamına" şahit oluyorsunuz.

***

Farkında mısınız?

Bu söz, çok anlamlı!

Bir o kadar da, sorgulanması gereken başka önemli bir konuyu gündeme taşıyor...

***

Bu söz önemli, çünkü koskoca bir olimpiyat yapılıyor, ülkenin bu sportif faaliyetten haberi yok!

Hatta olimpiyatın yapıldığı kent olan Mersin'in bile bu olay hakkında yeterince bilgisi yok...

Şehirde son zamanlarda dikkat çeken bazı olaylar olmasa, sanki olimpiyatların başka bir şehirde yapılacağı inancı yerleşecek.

***

Başbakan geçen hafta Mersin'e geldi.

Halkın tepkisinden korktuğu için Mersin'e pek duyurulmadan helikopterle doğruca, açılışını yapacağı salona gitti.

Salonda taşınmış insanlar vardı.

Mersinli yoktu...

Haftaya da geleceğini söyledi...

***

Başbakan dün yine Mersin'e geldi.

İki gün önce sportif müsabakaların başladığı olimpiyatların açılışı, dün gece oldu.

Doğrusu harcanan paraya eşdeğer bir açılış olduğunu söyleyemeyiz.

En azından önceki olimpiyatlarda ev sahiplerinin gösterdiği özgün yaratıcılık örneğini Mersin Olimpiyatları'nda göremedik...

Müthiş bir para harcandığı belli...

Başbakan'ın gösterisine dönüştürülme niyeti de oldukça açıktı...

Uluslararası faaliyetlerde tabii ki ülkemizin tanıtımını yapacağız.

Ama Başbakan Erdoğan'ın değil!

***

Aslında Mersin Akdeniz Olimpiyatları'nı yakından sorgulamak gerekir...

Bilindiği gibi bu yılki olimpiyatlar Yunanistan'da yapılacaktı.

Yunan ekonomisinin çökmesi üzerine olimpiyatların organizasyonu Türkiye'ye verildi.

AKP hükümeti bu sportif faaliyeti ranta çevirmenin heyecanı ile teklifin üzerine atıldı.

Mersin, çok daha önce bu oyunlara talip olduğu için Mersin'de yapılması zorunlu hale geldi.

Spor alanlarını bir yerde toplamak yerine, Adana, Tarsus, Erdemli gibi belli çevrelere dağıttılar.

Aslında iyi de yaptılar...

Aksi takdirde altyapıyı yetiştirmeleri mümkün olmayacaktı...

***

Meselenin sonrası son derece çarpıcı...

Olimpiyatlar için yapılacak tesis planlamasından tutun da, yer seçimine varıncaya kadar, Mersin'in yerel yöneticileri, olimpiyat çalışmalarına sokulmadı.

Bakanlığın atadığı bir direktörün talimatları ile oyunlara hazırlanıldı.

Biraz da vali işe ortak edildi...

O direktör gereğini yapmaya çalıştı, rant lobileri ile anlaşamadı. Değişti!

Sonraki geldi... O farklı bir şey yaptı... Hikâye uzadı gitti...

Her tartışmanın altında bir ihale macerası yattığı malumunuzdur herhalde!

***

Olimpiyat tesislerinin ihalesinin tamamı Ankara'da yapıldı.

İhaleyi alanların tamamı iktidara yakın firmaydı.

Yaptılar... Yapamadılar... İnşaatların dedikodusu uzayıp gitti...

Örneğin stadı alan inşaatı yarıda bıraktı. Sonraki iki misli fiyata aldı...

Toplam yatırımın 500 milyon dolar olduğu iddia ediliyor...

***

Son üç gündür Mersin'deydim...

MTSO başta olmak üzere, Mersinli işadamları ve onların kuruluşlarıyla görüştüm.

Hepsi de olimpiyat yatırımlarından Mersinlilerin yararlandırılmadığını söyledi.

İşadamları sadece taşeron yapıldıklarını ve tüm sıkıntıyı da kendilerinin çektiğini anlattı.

Mersin'in dışında yapılan, ulaşımı düşünülmeyen, başta stadyum olmak üzere bazı tesislerin, kente yeterince hizmet veremeyeceğini belirttiler...

Plansız yatırımlardan şikâyet ettiler...

34 ülkenin 3 bine yakın sporcusu ve yöneticileri dışında, olimpiyatların turizme hiçbir katkısı olmayacağını anlattılar...

Mersinlilerin ortak kanısı, olimpiyatlar kente bir şey kazandırmadı, aksine çevre katliamı yaptı.

Halk, olayın içine katılmadığı için olimpiyatların farkına varamadı.

***

Erdemli'de yapılan atış poligonu tamamen doğayı tahrip etti.

Geniş bir alanın yeşil dokusu kazındı, yerine beton döşendi.

Başbakan'ın açılışı yaptığı stadyuma giden caddeyi, kentin meydanındaki parktan söktükleri ağaçlarla süslediler. Meydanda ağaç kalmadı kele döndü.

Yanlış planlama sonrası yapılan kavşaklar portakal bahçelerini yok etti.

***

Açılış biletleriyle ilgili garip çalışma, bardağı taşıran son damla oldu...

Dünyada ilk defa bir olimpiyat oyunlarının açılış biletleri 10 dakika için satıldı...

Bakanlık böyle açıkladı!

25 bin bilet bir anda yok oldu...

İddia şudur;

Başbakan, Galatasaray Arena açılışında, Ankara Basketbol Şampiyonası finalinde yaşadıklarını tekrar yaşamak istemiyor.

Gelen sporsever seyirci, Başbakan'ı sürekli protesto ediyor!

Açılış için çıkarılan 25 bin biletin, çoğunluğu çevreden taşınan AKP'liler olmak üzere, yandaş ve polis okulları öğrencilerine, bakanlık tarafından dağıtıldığı söyleniyor...

Mersin protokolüne birer davetiye verilirken, AKP il Başkanlığı'na 1100 davetiye verilmesi bu iddiayı destekliyor...

***

Olimpiyatların tanıtımı için 40 milyon dolar para harcandığı biliniyor...

2 bin binek aracın İstanbul'dan getirildiği söyleniyor...

Belli bir firmadan sağlanan 500 otobüsle taşıma işlemi yapılacağı açıklanıyor...

Bu kadar harcama yapılmasına rağmen hala" Farkında mısınız" diye başlayan tanıtımlar yapılıyorsa, iş başka bir boyuta geçmiş demektir!

***

Türkiye'de neler yapıldığını, yapılanlardan kimlerin nasıl nemalandığını ve yetkiyi ele geçiren "hegemonik partinin" ülke kaynaklarını nasıl pervasızca kendi çıkarı için kullanabildiğini olimpiyatlar vesilesiyle görüyoruz.

Lütfen Mersin Olimpiyatları'nın farkına varın!

Yargıya açık çağrı

Türkiye günlerdir, demokrasi mücadelesi günlüğüne yeni olaylar ekliyor...

Tarihsel süreçte demokrasi kültürünün gelişmesi yönünde önemli adımlar atıyor...

Kat edilen her mesafe yeni bir kazanım oluşturuyor...

Kazandıkça, özgür ve eşit insan olma inancı daha da artıyor...

***

Ancak kavga hayli çetin geçiyor.

İlk kez bu kadar demokrasi bilincinden yoksun bir iktidar var karşımızda.

Adeta otoriter bir rejime doğru ülkeyi sürüklüyor.

Müslüman ülkeler arasında tek laik ve demokratik geleneklerle yönetilmeye çalışılan Türkiye'yi, çağdaş yaşam tercihinden vazgeçirmeye çalışıyor.

Sanki tek adam diktasının arifesindeyiz!

***

Türkiye karanlık sulara sürükleniyorken ve toplumda yılgınlık filizlenmişken birden bizlere çok şey öğreten müthiş zeki ve hareketli gençler ortaya çıktı.

Önce yaşamı ve ülkeyi sahiplendiler.

Çevre ve doğayı katledenlerin insana da saygı duymayacağı gerçeğini hatırlattılar.

Sonra iktidarın halk için var olması gerektiğini gösterdiler.

***

Umut oldular!

Değişen ve gelişen Türkiye'nin yeni sahipleri şimdi onlar!

Bu gençler, Türkiye'deki çağdaş yaşamı dönüştürme peşinde olan iktidara "dur" diyorlar.

Onlar, geriye dönüşü değil, ileriye giden dünyaya ayak uydurmak, hak, adalet,

özgürlük ve eşitlik istiyor.

Onlar, kötü gidişata el koymaya çalışıyorlar.

Kötü yönetime karşı çıkıyor, yalan ve iftirayı lanetliyorlar!

***

Demokrasi mücadelesi yoğunlaşarak devam ediyor.

Çünkü AKP iktidarı, özgürlüklere müdahale eden, yurttaş haklarına saygı duymayan ve insanların yaşam biçimlerini belirlemeye çalışan bir yönetim sergiliyor.

Karşı çıkanları "ajan, kökü dışarıda, arkalarında lobiler var" diyerek aşağılamaya çalışıyor...

Başbakan,"CHP'yi itham ederek, barış sürecini engellemek istiyorlar" diyerek, demokrasi dışı faaliyetlerini saklamaya çalışıyor.

***

Başbakan kızıp dengeyi kaçırdıkça, gençler yeni Türkiye'ye yeni adet getiriyor... Ülkenin her köşesinde ve her akşam bir parkta forum yapıyor.

Düşüncelerini özgürce ortaya atıyor ve cesaretle tartışıyor...

Ortak kararlar alıyor...

Kimseyi zorlamıyor.

Herkese saygı duyduğunu gösteriyor.

Kurallara ciddiyetle uyuluyor.

"Forumlara herkes yanında bir tane farklı düşünen kişi getirsin" kararıyla RTE'ye adeta demokrasi dersi veriyor!

***

Hükümet baskısını ve devletin şiddetini reddediyor.

Yaratıcı zekasıyla direnişini sürdürüyor.

Kendisine saldırana durarak tepki gösteriyor.

İktidar, duran ve bu şekilde uygarca protesto eden yurttaşının düzeyine çıkamadığı için köpürüyor.

Oysa o genç, durarak ya da tanımadığı insanlara sarılarak insanları renk, dil, din ayırmadan kucaklaşması gerektiğini gösteriyor.

Kısacası direniyor, böylece yasal haklarına sahip çıkmaya çalışıyor!

***

RTE ve hükümeti bu duruma müthiş kızıyor.

Ama gençleri yıldıramıyor.

Çareyi Mersin Olimpiyat Oyunları'nın ve U-20 futbol şampiyonasının açılışında yaptığı gibi halkın büyük bir bölümünden saklanmaya çalışıyor.

Sadece yandaşlarının olduğu toplantılara çıkarak kuyruğu dik tutmaya çalışıyor!

***

ANKARA DA YARGI YOK MU?

Gezi Direnişi sırasında gözden kaçan üç önemli iddia var.

Başbakan bu iddiaları meydanlarda dile getirdi!

Son derece vahim, bir o kadar da toplumu tahrik etme ve bölme tehlikesi olan iddialar...

1- RTE camide içki içildiğini iddia ediyor. Aradan haftalar geçti.

Belgesi varsa faillerini bulmalıdır. Failleri yoksa Başbakan açıkça insanların en temel değeri olan inancını kaşıyarak insanları tahrik ve teşvik etmektedir. Bu suçtur! Yetkililer görevlerini acilen yapmalıdır.

Nitekim, Yeniköy parkında cami yapımı bahanesiyle bıçaklar, kılıçlar çekilmiştir.

2- Başbakan, Reyhanlı saldırısının arkasında ana muhalefet partisinin olduğunu söylüyor. Elinde belge varsa hemen çıkıp açıklamalıdır. Suçlu olan CHP'liler derhal yargının önüne çıkarılmalıdır.

Eğer Başbakan bu sözünü kanıtlayamıyorsa, savcılar beklemeden Başbakan hakkında, ülkeyi birbirine düşürme adına yalan beyanda bulunmak ve iftira suçlarını işlediği için fezleke düzenlemelidir.

3- Başbakan Kayseri konuşmasında CHP'nin Alevileri kışkırttığı iddiasında bulunmuştur. Bu iddiayı belgelemelidir.

Belgeleyemiyorsa sadece nefret suçu değil, aynı zamanda bir inanç grubunu aşağılayan bir anlayış içindedir.

Anayasanın inanç özgürlüğü ve kişi haklarına karşı suç işlemektedir...

***

Şayet Ankara'da yargı var diyorsak, savcılar harekete geçmelidir.

Türkiye'nin hukukun üstünlüğüne inanan bir devlet olduğunu gösterilmelidir.

Hukuk ve adalet olmadan demokrasi olmaz!

Gençlerin değişim talebi, önce yargıdan başlamalı!

Görüntü kötü

Bir haftadır yurtdışındaydım.

Türkiye dışarıdan çok iyi görünmüyor. Hatta hiç iyi görünmüyor!

Görüştüğüm kişiler, hükümetin söylediklerine artık itibar etmiyor.

Özellikle aklı başında siyasiler, iş adamları, akademisyenler Türkiye'nin iki ruhlu durumundan şikayetçi.

Görünen o ki, AKP için mum yatsıdan önce sönmüş!

***

Dışarıdakiler, gerek ekonomik, gerekse siyasal açılımların artık yapılmadığını, iktidarın bu dönem olabildiğince toplumdan uzaklaştığını, demokratik hakları, özgürlükleri ve hukukun üstünlüğünü unuttuğunu, bunların yerine rant peşinde koştuğunu söylüyorlar.

***

Özellikle Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay'ın, Taksim olaylarının arkasında "Yahudi lobisi olduğunu" ima eden sözleri, dünyanın en önemli TV kanallarında geniş yer aldı.

Ülke aleyhine yoğun eleştiriler yapıldığına şahit oldum.

Kısacası AKP iktidarı dışarıda güvenilirliğini kaybetmiş.

***

Son günlerde Başbakan Erdoğan gençlerin başlattığı Gezi Direnişi'ni kırmak için ısrarla, "olmayanı olmuş gibi gösterme" çabasında!

Bu durum AB'deki etkili siyasilerin dikkatinden kaçmıyor.

***

Başbakan "üç yalan" üzerinden gençlere saldırıyor...

1- Camiye ayakkabılarıyla girdiler.

2- Camide içki içtiler.

3- Kabataş'ta türbanlı ve kucağında çocuğu olan kadına saldırdılar.

İlk iki iddianın doğru olmadığını, her türlü iktidar baskısına rağmen, cami müezzini açıkladı. Yani Başbakanı yalanladı!

Üçüncü iddianın mağduru, şikayeti ve failleri hala ortada yok!

***

Bu yalanların Avrupa'da açığa çıkarılmasında "CHP'nin Avrupa birliklerinin" çok büyük katkısı var.

Hükümetin maskesini düşürme doğrultusunda çok başarılı çalışmalar yapıyorlar.

***

CHP Almanya NRW Birliği Başkanı Cemal Bulut, Avrupa Parlamentosu Başkanı Martin Schulz ve Sosyalist Grup Başkanı Swoboda'ya "Gezi Olayları" sonrası mektup yazmış.

Cevaplar çok anlamlı!

Sizinle paylaşalım...

***

Sevgili Cemal,

Gönderdiğin mektup için teşekkür ederim.

Türkiye'deki durum ve devam eden şiddet uygulamaları beni çok tedirgin ediyor.

Türkiye'deki gelişmeleri ben ve bütün sosyal demokratlar/sosyalistler fraksiyonu yakından izliyoruz.

Bu hafta Avrupa Parlamentosu'ndan fraksiyonlar üstü, Dış İlişkiler Komisyonu üyelerinden oluşan bir delegasyonu yerinde incelemeler yapmak için Türkiye'ye göndermeyi planlıyoruz. Bundan emin olabilirsiniz.

İçten selamlarımla...

H.Swoboda

***

CHP'lilerin AP Başkanlığı'ndan aldığı cevap ise ibretlik!

***

Değerli arkadaşlar,

Önce 16 Haziran tarihinde e-mail ile gönderdiğiniz mektup ve şahsıma gösterdiğiniz güvenden dolayı teşekkür ediyorum.

Avrupa Parlamentosu Başkanı olarak Türkiye'deki gelişmeler ve şiddet hususundaki üzüntü ve tedirginliğinizi paylaştığını ifade etmek istiyorum.

Bildiğiniz gibi, 12 Haziran'da, Türkiye hükümetinin Avrupa Parlamentosu'nun açıklamasına karşı gösterdiği tepkiden sonra bir basın açıklaması yaptım.

Bu açıklamada, Türkiye hükümetini düşünce ve gösteri özgürlüğüne saygı göstermeye çağırdım ve hükümetin otoriter davranışını yargıladığımı belittim.

Buna rağmen Türkiye ile diyalogların durdurulmasını doğru bulmadığımı da belirtiyorum.

Elbette, Avrupa Parlamentosu'nda Türkiye'deki siyasi gelişmeler yoğun ve eleştirel bir şekilde tartışıldı.

13 Haziran'da yayımladığımız bildirgede, Türkiye'deki gelişmelerin bizi şoka uğrattığını, tedirgin ettiğini belirttik ve Türkiye hükümetini, temel hak ve özgürlüklere, özellikle basın, düşünce ve gösteri haklarına saygı göstermeye çağırdık.

Bu arada dış ilişkiler komisyonu üyelerinden oluşan bir delegasyonumuz maalesef Türkiye'ye gidemedi ve belirsiz bir tarihe ertelenmek zorunda kaldı.

Türkiye'deki hassas ve kritik durum yüzünden delegasyonumuzun Türkiye'de geniş kapsamlı inceleme yapma istemi bütün diplomatik çabalarımıza rağmen – Türkiye hükümetinin tutumu yüzünden - sonuçsuz kaldı.

Daha küçük bir delegasyonumuzun bu hafta Türkiye'ye gidip inceleme yapma teklifimiz de gerçekleşemedi.

Ama buna rağmen bu kritik ve güncel durumda diyalogun doğru ve alternatifsiz olduğunu sizinle paylaşıyorum.

Delegasyonumuzun çok yakında Türkiye'ye gidebileceğini umuyor ve Türkiye'deki dostlarımızla diyalogun sürmesini istiyoruz.

Türkiye'ye bilirkişi ve uzmanlardan oluşan bir delegasyon gönderme önerinizi çok anlamlı ve gerekli buluyorum. Bu önerinizi, ilgili Avrupa Parlamentosu komisyonlarına ileteceğim.

Tekrar e-mailiniz için teşekkür ediyorum. Daha tatmin edici yanıt veremediğim için de üzgün olduğumu belirtmek istiyorum.

Düsseldorf'a en iyi selamlarımla...

Martin Schulz

AP Başkanı

***

CHP birliği temsilcilerinden biri olan Kazım Kaya, bu mektubun son derece vurucu olduğunu söylüyor.

***

Küreselleşen dünyada hiçbir şey gizli kalmıyor!

Yurttaşları artık kandırmak kolay değil?

Görüntü

Taksim kararlılığı tüm yurtta sürüyor.

Hükümetin yoğun çabalarına, yanlış bilgilendirmesine, hatta yalanlarına rağmen direniş, gençlerin öncülüğündeki "park forumları" yoluyla canlılığını koruyor.

Böylece "kapsayıcı demokrasi" anlayışı hızla yayılıyor...

Başbakan'ın en önemli silahı olan "din sömürüsü" bu kez tutmadı.

Devletin bilinen gücü gösterilmiş, her yol denenmiş olmasına rağmen, cami müezzini Başbakan'ın söylediklerine "hayır" diyerek o balonu patlattı!

Camide içki içtiler yalanı ayyuka çıktı!

***

Mısır darbesi, Gezi Direnişi'ni belki biraz gündemin ikinci sırasına düşürdü, ama bu kez "polis baskısı ve yargı kayırması" vicdanlarda yeniden hükümete karşı olan tepkiyi iyice arttırdı.

Bilindiği gibi "polisin orantısız şiddeti sırasında kullandığı gaz bombası" nedeniyle mağdur olanlar için AİHM, Türkiye'yi mahkum etti.

Bu karar, Gezi direnişçilerine yapılan hukuk dışı uygulamaları yeniden tüm çıplaklığı ile gündeme taşıdı.

***

Elinde pala ile sağa sola saldıran serbest kaldı.

Ama "maske ve baret" takmak suç sayıldı!

Polis akrebinde elle taciz edilen Eylem Karadağ'ın yaşadığı dehşet,

Kafasından plastik mermi parçaları çıkarılan, ama beyin kısmında bulunan "saçma tanelerine" dokunulamayan

esnaf Volkan Kesim'in sağlık kaygısı, gaz kapsülü ile yaralanan öğrenci Mustafa Ali Tombul'un yaşadığı hayati tehlike art arda basında yer aldı...

***

En ibretlik konu ise polis kurşunu ile öldürülen ETHEM SARISÜLÜK ile ilgili yeni gelişmeler...

Zanlı polisin bilirkişi raporuna rağmen meşru müdafaa gerekçesiyle serbest bırakılması, savcılığın bu karara itiraz etmemesi, ailenin itirazının reddedilmesinin ardından şimdi de dosyaya giren Mobese kaydının ağaç görüntüsünden ibaret olduğunun anlaşılması vahim bir durumdu!

Üstüne üstlük hakkını arayan ailesinin de tehdit edildiği bilgisi insanları dehşete sevk etti...

***

Dünkü "yaygın basın" bu konulara ciddi bir şekilde yer verdi.

Gazetelerde çarpıcı haberlerin sıralandığına şahit olduk.

Birkaç örneği paylaşmak isterim...

BİRGÜN: Gezi Parkı'nın yıkılmaması, mahkeme kararlarının uygulanması için bir araya gelen Taksim Dayanışması Platformu üyelerine zulüm sürüyor. Dün gözaltına alınan mimar, mühendis, avukat üyelerin evleri tek tek arandı.

CUMHURİYET: Gözünden saçma çıkarılan esnaf, taciz edilen kadın ve komadaki öğrencinin arkadaşları "Vahşeti anlattılar".

SÖZCÜ: Sopa, pala, tabanca sizdenim amirim! Taksim'de Gezi Parkı eylemcilerine saldıranları ve bazı karanlık kişileri polisin kollaması milyonları kaygılandırıyor!

RADİKAL: Kriter ne! Yaralayan palalı serbest kalıp, emniyete sığınan folklorcu veya bayrak satıcısı tutuklanınca, "Gezi'nin" adli boyutunda kriter ne" sorusu gündeme geldi.

TARAF: Devlet, palalı saldırganı "terör mağduru" sayıp zararını karşılarken, gözaltındaki Taksim Dayanışması'na terör örgütü muamelesi yaptı!

***

Tüm bu demokrasi ve hukuk dışı olaylar sürerken bir başka vahim durumu da HÜRRİYET gazetesinden öğrendik.

Isparta Valisi Memduh Oğuz, Taksim Gezi Parkı'nın mevcut haliyle korunması için İstanbul'daki gösterilere Isparta'da yapılan destek eylemlerinde görev alan 102 polise, 'üstün başarı belgesi' verdi.

Yapılan haksızlıklara dayanamayan İzmirliler tepki için yürüdü.

***

NAZMİ AKDAĞ

Dün Türkiye'nin havası buydu.

Bu arada, "Türkiye'de yerel basın ne yapıyor" diye bakmak istedim.

Onların bir kısmının, "Gezi, demokrasi, özgürlük" diye bir sorunları yok!

Kentin yöneticilerini parlatma, yaklaşan seçimlerde aday gösterme, destekleme, yıpratma ya da siyasi komplolara vasıta olma çabasındalar.

Mersin'den öyle bir öykü dinledim ki, inanamadım...

İmece gazetesinin sahibi Nazmi Akdağ'ı itham ettiler.

Akdağ'a konduramadım. Daha önceden tanırım. Cumhuriyet'e de haber yapardı...

Anlatanlar, "O dönem geçti. Para ve çıkar herkesi ele geçirdi" diye direttiler...

CHP İl Yöneticisi Endercan Kayıhan'ın, Akdağ ile ilgili sözleri beni daha da üzdü...

***

Demem o ki; Türkiye'nin rejimi tehlikede.
Ülkenin görüntüsü iyi değil.

Düşüş başladı

Türkiye'de yaşayan insanlar belki şu sözleri dün gibi hatırlayacak. "Bundan böyle artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak!"

Yakın tarihimizde bu anlayışın yer aldığı birkaç olay yaşadık. Bunların başında "Susurluk kazası" gelmişti.

Bu kaza gözlerimizi açmış, "derin devletin kirli ilişkileri" belgeleriyle birlikte ortaya dökülmüştü. Egemenliğin halkın elinden alınması doğrultusunda yaratılan olaylar dizisi, peşi sıra açığa çıkarılmıştı. Siyasetçi/bürokrat/mafyadan oluşan çetelerin devleti nasıl ele geçirdiğini görmüştük! Faili meçhul cinayetler, çözülmeyen Kürt sorunu, Alevi katliamları, hortumlanan bankalar, suçlanan gençler ve yasaların dışına çıkarılan devlet... Meşru kamu görevlileri yerine katliam sanıkları, uyuşturucu tacirleri ve katillerin kullanıldığı operasyonlar... Tüm bunlar, sağlam bir demokratik yapının oluşamadığını, rejimin "göreceli parlamenter sistemde" kaldığını açıklıyordu.

"Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak!"

Bu söz Susurluk için söylendiğinde "büyüleyici "bir duygu oluşturmuş, ancak geçen süredeki hukuksal gidişat ve devletin yapısı, bu büyüyü bozmuştu. Beklentiler öyle güçlü oluşmuştu ki, peşpeşe gelen sistem başarısızlığı, adaletsizlik ve egemenlerin oluşturduğu koruma kalkanları, insanları bir an hayal kırıklığına uğratmıştı. Ancak şu gerçek kabul edilmeli ki, "Susurluk olgusu", bu ülkedeki insanların demokrasi anlayışını ve yaşama dair taleplerine olan sahiplenme bilincini

geliştirmiştir. En azından "derin devletin varlığı", demokrasiye olan engeli anlaşılmıştır!

Benzeri bir olay süreci, 3 Haziran'dan beri Türkiye'de yeniden yaşanıyor... Gezi Parkı Direnişi! "Her yer Taksim" sloganıyla başlayan, yurdun her yanında, iktidarın, yurttaş özgürlüğü ve eşitliğini hiçe sayan yönetim tarzına itiraz eden bir başkaldırış yaşanıyor! Öncelikle gençler, değiştirilmek istenen yaşam biçimlerine sahip çıkıyorlar. Halkın katıldığı bu müthiş direnç, Türkiye'yi yeni bir zaman dilimine sokuyor!

AKP iktidarı ve Başbakan bu demokratik kültür gelişimini anlamıyor. Daha fazla baskı ile insanların üzerine gidiyor. Demokrasi, hukuk ve adil yönetim anlayışı bir kenara bırakılarak, yalanlara dayanan bir karşı direnç gösterilmeye çalışılıyor. Parlamentodaki AKP çoğunluğunun halkı aynı oranda temsil etmediğini görmezden gelerek, artan şiddetle direnen insanların üzerine gidiliyor. Devlet ve polis şiddetinin yanı sıra yargıyı kullanarak gözaltı ve tutuklamalarla insanlar yıldırılmaya çalışılıyor.

Hak aramak, demokratik yaşamı kurmak ve özgür olmak isteyen halk direnişine, devlet gücüyle saldırılıyor. Bu vahşi kavga sırasında altı gencimizi yitirdik!

Abdullah Cömert! Ethem Sarısülük! Mehmet Ayvalıtaş! Polis amiri Mustafa Sarı! Lice'de Medeni Yıldırım!

Ve Eskişehir'de sopalarla dövülerek öldürülen Ali İsmail Korkmaz!

Bu yitirdiğimiz gençlerimizin failleri bugüne kadar bulunmadı. Bulunanlar da serbest bırakıldı!

Bu nasıl adalettir ki; öldürenler bulunamazken, elinde pala ile etrafa saldıran ve insanları yaralayan saldırgan serbest bırakılıp Fas'a kaçmasına göz yumuluyor. Bu nasıl hukuk devletidir ki; haklarının ihlal edildiği gerekçesiyle başvuran

34.311 kişiden bir tekinin dahi talebi, yargı tarafından dikkate alınmıyor.

Bugüne kadar iktidarın değişik platformlarda yaptığı çağrılar sonrasında; savcılıklarca 44'ü çocuk olmak üzere 1042 kişi gözaltına alındı. 40 kişi tutuklandı.

Bayrak satan Ali Sarıçiçek, "halkı isyana teşvik ettiği" gerekçesiyle "örgüt" suçundan tutuklandı. Eşi Merhamet Sarıçiçek; "Ailesinin yedi kişiden oluştuğunu, tüm örgütlerinin sayısının da bu olduğunu" söyleyerek, "adaletsizlik ve yargıdaki ayırımcılığın" altını çizerek siyasi yöneticilere ders verdi!

AKP iktidarı müthiş bir kaos içinde. 10 yılın sonunda itibarı yok olmaya başladı. Bu kez durduramayacağı bir hızla desteği eriyor. Yalan ve halkı ikiye bölme üzerine kurulmuş siyaset biçimi onu yok ediyor. Halkın algısını değiştirmeye yandaş basının da gücü yetmiyor!

Anlaşılan o ki; "Bundan böyle eskisi gibi olmayacak!" sözü bu kez AKP için geçerli olacak!

Artık yapılanlar halkı kızdırıyor. Bilinmeli ki; demokrasiden uzaklaşan, hak ve özgürlüklere musallat olan ve eşitsizlik ile ayrımcılık üzerine oturan siyasi yönetimler çabuk giderler. Çünkü yurttaşlarını kendilerine düşman ettiklerinin farkında olmazlar!

Görüntü kötü!

Bir haftadır yurtdışındaydım.

Türkiye dışarıdan çok iyi görülmüyor. Hatta, hiç iyi görülmüyor!..

Görüştüğüm kişiler, hükümetin söylediklerine artık itibar etmiyor.

Özellikle aklı başında siyasiler, iş adamları, akademisyenler Türkiye'nin iki ruhlu durumundan şikayetçi!..

Görülen o ki AKP için mum, " yatsıdan önce sönmüş!"

***

Dışarıdakiler, gerek ekonomik, gerekse siyasal açılımların artık yapılmadığını, iktidarın bu dönem olabildiğince toplumdan uzaklaştığını, demokratik hakları, özgürlükleri ve hukukun üstünlüğünü unuttuğunu bunların yerine rant peşinde koştuğunu söylüyorlar...

***

Özellikle Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay'ın, Taksim Olaylarının arkasında "Yahudi Lobisi olduğunu" ima eden sözleri, dünyanın en önemli TV kanallarında geniş yer aldı.

Ülke aleyhine yoğun eleştiriler yapıldığına şahit oldum....

Kısaca, AKP iktidarı dışarıda güvenilirliğini kaybetmiş!..

***

Son günlerde başbakan Erdoğan "Gençlerin başlattığı Gezi Direnişini" kırmak için ısrarla, olmayanı olmuş gibi gösterme çabasında!.

Bu durum AB'deki etkili siyasilerin dikkatinden kaçmıyor!..

***

Başbakan "üç yalan" üzerinden gençlere saldırıyor!..

1-Camiiye ayakkabılarıyla girdiler.

2-Camiide içki içtiler.

3-Kabataş'ta türbanlı ve kucağında çocuğu olan kadına saldırdılar.

İlk iki iddianın doğru olmadığını, her türlü iktidar baskısına rağmen, Camii müezzini açıkladı... Yani Başbakanı yalanladı!..

Üçüncü iddianın mağduru, şikayeti ve failleri hala orta da yok!.

***

Bu yalanların Avrupa'da açığa çıkarılmasında "CHP'nin Avrupa birliklerinin" çok büyük katkısı var.

Hükümetin maskesini düşürme doğrultusunda çok başarılı çalışmalar yapıyorlar...

***

CHP Almanya NRW Birliği başkanı Cemal Bulut, Avrupa Parlamentosu Başkanı Martin Schulz ve Sosyalist Grup Başkanı Swoboda'ya "Gezi Olayları" sonrası mektup yazmış.

Cevaplar çok anlamlı!..

Sizinle Paylaşalım!

***

Sevgili Cemal,

Gönderdiğin mektup için teşekkür ederim.

Türkiye'deki durum ve devam eden şiddet uygulamaları beni çok tedirgin ediyor.

Türkiye'deki gelişmeleri ben ve bütün Sosyal demokratlar/ Sosyalistler fraksiyonu yakından izliyoruz.

Bu hafta Avrupa Parlamentosundan fraksiyonlar üstü Dış İlişkiler Komisyonu üyelerinden oluşan bir delegasyonu yerinde incelemeler yapmak için Türkiye'ye göndermeyi planlıyoruz. Bundan emin olabilirsiniz.

İçten selamlarımla

H.Swoboda

CHP'lilerin AP Başkanlığından aldığı cevap ise ibretlik!..

Değerli arkadaşlar,

Önce 16 Haziran tarihinde E-Mail ile gönderdiğiniz mektup ve şahsıma gösterdiğiniz güvenden dolayı teşekkür ediyorum.

Avrupa Parlamentosu başkanı olarak, Türkiye'deki gelişmeler ve şiddet hususundaki üzüntü ve tedirginliğinizi paylaştığımı ifade etmek istiyorum.

Bildiğiniz gibi, 12 Haziran'da, Türkiye Hükümetinin Avrupa Parlamentosunun açıklamasına karşı gösterdiği tepkiden sonra, bir basın açıklaması yaptım.

Bu açıklamada, Türkiye Hükümetini düşünce ve gösteri özgürlüğüne saygı göstermeye çağırdım ve hükümetin otoriter davranışını yargıladığımı belittim.

Buna rağmen Türkiye ile diyaloğun durdurulmasını doğru bulmadığımı da belirtiyorum.

Elbette, Avrupa Parlamentosunda Türkiye'deki siyasi gelişmeler yoğun ve eleştirel bir şekilde tartışıldı.

13 Haziran'da yayınladığımız bildirgede, Türkiye'deki gelişmelerin bizi şoka uğrattığını, tedirgin ettiğini belirttik ve Türkiye Hükümetini, temel hak ve özgürlüklere, özellikle basın, düşünce ve gösteri haklarına saygı göstermeye çağırdık.

Bu arada dış ilişkiler komisyonu üyelerinden oluşan bir delegasyonumuz maalesef Türkiye'ye gidemedi ve belirsiz bir tarihe ertelenmek zorunda kaldı.

Türkiye'deki hassas ve kritik durum yüzünden delegasyonumuzun Türkiye'de geniş kapsamlı inceleme yapma istemi bütün diplomatik çabalarımıza rağmen –" Türkiye Hükümetinin tutumu yüzünden "- sonuçsuz kaldı.

Daha küçük bir delegasyonumuzu bu hafta Türkiye'ye gidip inceleme yapma teklifimiz de gerçekleşemedi.

Ama buna rağmen, bu kritik ve güncel durumda diyaloğun doğru ve alternatifsiz olduğunu sizinle paylaşıyorum.

Delegasyonumuzun çok yakında Türkiye'ye gidebileceğini umuyor ve Türkiye'deki dostlarımızla diyaloğun sürmesini istiyoruz.

Türkiye'ye bilirkişi ve uzmanlardan oluşan bir delegasyon gönderme önerinizi çok anlamlı ve gerekli buluyorum. Bu önerinizi, ilgili Avrupa Parlamentosu komisyonlarına ileteceğim.

Tekrar E-Mailiniz için teşekkür ediyorum. Daha tatmin edici yanıt veremediğim için de üzgün olduğumu belirtmek istiyorum.

Duesseldorf'a en iyi selamlarımla

Martin Schulz

AP Başkanı

***

CHP birliği temsilcilerinden biri olan Kazım Kaya, bu mektubun son derece vurucu olduğunu söylüyor!..

***

Küreselleşen dünyada hiçbir şey gizli kalmıyor!

Yurttaşları artık kandırmak kolay değil?..

Aydınlıktan korkan, karanlığa mahkumdur!..

Malumunuz "The Times'a"; Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu anlatan ve Başbakan Erdoğan'ın "diktatörlüğüne" vurgu yapan bir ilan verildi.

Bu etkili ve Türkiye gerçeklerini tüm çıplaklığı ile ortaya koyan "düşünce manzumesinin" altında Dünyaca tanınmış isimlerin imzası vardı.

Başbakan ve akıl daneleri bu ilana çok kızdı ve imzacılara demediklerini bırakmadı!

Mesele, ne imzacılar ne de ilanın içeriğiydi, sorunun ana kaynağı, RTE'nin yurt dışında anlaşılan "kara" imajının bir kez daha ortaya dürüstçe çıkarılmasıydı!..

***

RTE Türkiye'deki sanatçılara yaptığının aynısını bu defa, "Oscar'lı" sanatçılara yapmak istedi.

Yani "siz kimsiniz!" dedi...

Onları aşağılamaya çalıştı.

"Çakma Oscar'lılar!" diye bir söylem tutturdu!..

Aklınca," evde tutmaya çalıştığı yüzde ellilik halkına" caka satmaya heveslendi...

Her zamanki gibi mağduru oynayıp, iç politikada hamle yapacağını umdu!..

***

Tıpkı; "Camide içki içtiler, türbanlı kadına saldıran ahlaksız gençler ve Reyhanlı bombasının arkasında CHP var!" yalanlarında olduğu gibi bu aydınları, tanımayan yurttaşların gözünde küçük düşürmeğe çabaladı!..

Zannetti ki; AKP'ye oy verenler sanatı sevmez, yazardan hoşlanmaz!..

Sinema seyretmez, şarkı söylemez, kitap okumaz, Oscar'lı sanatçıları bilmez!..

Zaten sanat ahlaksızlıktır!..

Kendince dedi ki; "İşte dünyaca bilinen bu ahlaksızlar, şimdi bize saldırıyorlar!..

Biz inanlarız da ondan!..

Bunlarında arkasında lobiler var!.."

***

RTE ve ekibinin ortaya koymaya çalıştığı akıldışı düşünce çok kısa sürede iflas etti.

Çünkü imzacılar çakma değil, dünyanın peşinden koştuğu, sözlerini dinlediği, örnek aldığı , tüm insanlığa ışık tutan gerçek aydınlardı!...

Ayrıca kötü bir şeyde söylemiyorlar, tüm dünyaya "kötü niyetli" bir siyasetçiyi takdim ediyorlardı...

Niyet kötü olursa ,amaç mutlak iktidarsa, yakın hedefin diktatörlük olacağını herkesin dikkatine sunuyorlardı!..

***

İlan ettikleri bu gerçekti.

Halen işbaşında bulunan demokrasi dışı düşüncenin Türkiye'yi sıkıştıracağı görüyorlardı!..

Bu uyarıları bir aydın sorumluluğuyla, kimse adına değil, özgür iradeleriyle insanlık için yapıyorlardı!..

Yani düşüncelerini "kiraya veren sözde aydınlar" değil, dünyanın saygı duyduğu "özde aydınlara yakışır" bir kararlılıkla eyleme katılıyor, cesurca düşüncelerini açıklıyorlardı!

***

Tek farkları güce tapmamış olmaları!.

Çünkü onlar insanların takdir ettikleri bir gücün sahibiydiler!..

Ve Onlar güçlerini, yoksulluk, sömürü, şiddet ve demokrasi düşmanı olanlara karşı kullanmayı insani sorumluluk olarak kabul etmişlerdi...

Bu erdemli ve ahlaklı davranış Türkiye'de büyük bir çoğunluk tarafından olumlu karşılandı.

Birkaç yandaşın cılız "RTE'yi yedirmeyiz!" sözleri dışında AKP'lilerin umduğu karşı koyuş oluşmadı!

Aksine çoğunluk, "gezi direnişçilerine uygulanan şiddet ve hukuk dışılığın üzerine daha da kararlı ve cesur bir şekilde gitmeye başladı!.."

***

İmzacıların bir kaçını sayalım;

Hitler zamanında toplama kamplarına gönderilen Hırvat sinemacı Branko Lustig, Sir ünvanlı ve Oscar ödüllü Tom Stoppard ve Ben Kingsley, Oscar ödüllü yönetmen Vilmos Zsigmond, 2 Oscar'lı sanatçı Sean Penn, Oscar'lı Susan Sarandon, ödüllü yazarlar Edna O'Brian, Christoper Shinn, gazeteci Claire Berlinski, Frederic Michael Raphael, çağın en büyük heykeltıraşı İgor Ustinov, Opera yönetmeni Fuad Kavur,Türk piyanist Fazıl Say, İngiliz İşçi Partisi Milletvekili Jeremy Corbyn, sanatçı James Fox ve ünlü yönetmen David Lynch gibi ünlü isimler ilanın altına imzalarını attılar!..

***

Bu isimler dünyaca biliniyor...

RTE ve yandaşlarından başka onları tartışan yok...

Onlar yaptıklarıyla takdir gören ve düşünceleriyle insanlığın ufkunu açan insanlar!

Özleri de sözleri de ortada!..

Eleştirebilirsiniz ama yok sayamazsınız!..

Hele hele hiç aşağılayamazsınız!..

***

Sanatçıya sahip çıkmayan, sanatı yok sayan zihniyet saygın olamaz!..

RTE sanattan ve sanatçıdan korkuyor!..

Aslında onların karşısında kendini aşağıda hissediyor!..

Üstelik sanatın baskı altındaki insanların gözünü açacağını da biliyor!..

Malum diktatörler gibi sanatçıdan kurtulmakla mutlak egemenliğini kuracağını zannediyor...

Aslında aydınlara karşı Başbakanın takındığı tavır ve söylediği sözler, "The Times'a "verilen ilanın ne denli doğru olduğunu dünyaya ispatlıyor!

***

Şayet "içimizi acıtan böyle bir ilanı hak etmiyoruz" diyorsak, bu başbakanı değiştirmemiz ve gerçek demokrasiye ivedilikle geçmemiz gerekiyor!..

3-13.8.2013

Suçlu belli!

Türkiye'nin Olimpiyatlara ev sahipliği yapma talebi cevapsız kaldı...

Halkımızın isteği gerçekleşemedi.

Gençlerimiz, gelecek için önemli olacağını düşündüğümüz bir motivasyon kaynağını yine kaybetti.

Çok üzüldük...

"Her biten çalışma, yenisini müjdeler!.." sözünü hatırlatarak, vakit geçirmeden gelecek günleri planlamaya başlamalıyız.

Tabii dünden ders çıkararak ve de daha inançlı ve akıllıca projeler yaparak!..

Ders çıkarmak dersek, bu hükümetle olimpiyatlara ulaşamayacağımızı da kabul etmiş oluruz!..

***

Olimpiyatlar, dünyada sadece spor oyunları olarak algılanmıyor!..

Barışın, dostluğun, insanlar arası doğru ilişkilerin, centilmenliğin ve de karşılıklı saygının küresel anlamda yerleşmesi için yapılıyor...

Yani Olimpiyatlara ev sahipliği yapan ülkenin diğer ülkelere örnek olması gerekiyor...

***

O nedenle talip olan ülkeler, son derece tarafsız ve bağımsız bir şekilde komite tarafından inceleniyor.

Ekonomik gelişkinliğinin yanı sıra siyasal, sosyal ve kültürel yaşamı da mercek altına alınıyor...

İnsan haklarına verdiği değer, demokratik duruş, özgürlüklere olan sahiplenme, eşitlik ilkesine riayet, adil paylaşım, ekonomik ve siyasal istikrarın varlığı, önemsenen kriterler...

En çok değer verilen hususun "evrensel hukuka saygı" olduğu da bilinen gerçek!..

***

2020 Olimpiyatlarının ev sahipliğini yapacak ülkenin belirlenmesine Arjantin'de karar verildi.

Seçmelere 3 ülke, üç kentle katıldı.

İspanya Madrid'le...

Türkiye İstanbul'la...

Japonya ise Tokyo ile...

Kazanan Tokyo oldu!..

***

Ülkelerin neden Olimpiyatları istediklerine dair sunumları kendileriyle ilgili önemli ip uçları vermişti...

Nitekim Olimpiyat Komitesi, bu ip uçlarından hareketle Tokyo'yu tercih etti...

***

İspanya'nın ekonomik çöküntü içinde olması, oy verenlerin aklında 7 yıl sonrasıyla ilgili çok ciddi tereddütler yaratığı açık.

O nedenle ilk elenen Madrid oldu...

***

Türkiye için iddia edilen nedenler komite tarafından o kadar inandırıcı olmuş ki, İspanya'ya oy veren hemen hemen tüm üyeler, Türkiye yerine Japonya'yı tercih ettiler...

***

Türkiye değerlendirilirken, Komitenin sadece Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliğinin ülkemiz için hazırladıkları raporları referans almadıkları, aynı zamanda, halkın gerçek düşüncelerine de ulaşmaya çalıştıkları belli oluyor...

Başbakanın yürütme, yasama ve yargı erklerinin ayrılığına karşı durduğunu, adil yargılamanın yapılmadığını, savaş

çığırtkanlığı ve saldırgan dış politikanın toplumu sıkıntıya soktuğunu tespit ettikleri anlaşılıyor...

***

Demokrasiyi istediği gibi yorumlayan, insanların yaşam biçimine musallat olan, eğitimi geriye götüren, temel hak ve özgürlüklere müsaade etmeyen ve polis şiddeti uygulayan,

Ve sanki dikta yönetimine doğru adım atıldığını gördükleri belli...

19 Mayıs spor Bayramını yok eden, kız öğrencilerin bacaklarının görünmemesi için spor kıyafetlerini değiştiren, tesettür giyimini müsabakalara sokarak inançla sporu karıştıran kaosu teşhis ettikleri de aşikâr!..

***

Kaldı ki, bu hükümetin teşviki ile ortaya çıkan doping skandalları, ırkçı sporculara gösterilen sahiplenme, müsabaka seyircilere yönelik baskı, yönetim ile spor arasındaki ilişkinin düzeyini göstermeye yetmiş!...

***

Sportif anlayıştan uzak, barış yerine savaş çığırtkanlığı yapan bir ülkenin siyasal yönetimine güvenmediklerini kabul etmek gerekir.

7 yıl sonra bu anlayışın daha da yıkıcı olacağını şimdiden kestirdiklerini anlayabiliyoruz...

***

Düşünün, spor ve gençliğin ahlaki gelişmesinden sorumlu olması gereken bir bakan, Başbakan RTE olmasa bir hiç olacağını bildiği için, her iki sözünden birini Başbakana (amiyane tabirle)"yağ çekmeye" ayırabiliyor...

Nitekim, Arjantin dönüşü "çim adam" kılığına bürünmüş haliyle sosyal medyadan yaptığı açıklamaları, niçin tercih edilmemiş olduğumuzu bize anlatıyor!..

Bakan twitterda ne diyor!.. "bir yanda Türkiye için 16 saat kesintisiz uçarak gecesini gündüzüne katanlar, öte yanda Türkiye kaybetti diye kına yakanlar."

***

Bu durumda ortaya çıkan gerçek iyi anlaşılmalı!..

Türkiye'nin olimpiyatları almasını engelleyen tek neden bulunuyor!.

O da Türkiye Başbakanı RTE!..

Yaptığı kötülükleri görmez, demokrasiyi iplemez söyleminin yanı sıra basit anlayıştaki adamları da bakan yapıyorsa o ülkeye kimse Olimpiyatları verdim demez!..

***

Nitekim bu sonuça neden olan Suat Kılıç twitterda, kullandıkları " kına stoklarının" bittiğini de itiraf etmiş bulunuyor!..

Kahrolsun demokrasi, geliyor hilafetin sesi!..

Yandaş bir işadamının yaptırdığı tesisi açmak için günübirlik Türkmenistan'a giden Başbakan, her zaman olduğu gibi, havada demeçler vermiş...

AKP basını bu mesajları büyüterek aktardı.

Söylenenleri okuyunca, insan ister istemez bu ülkenin kötü kaderine üzülüyor!..

***

Neresinden başlayalım ki?..

Başbakan bir önceki cümlesinde demokrasiden bahsediyor, hemen sonraki cümlesinde ise, yurttaşına sopa gösteriyor!..

Konuşmanın içeriği hoşgörüden uzak, narsis bir tavrın doruklara çıkmış son örneği gibi!..

***

Başbakan oylarının yüzde 53 olduğunu söylerken, pek inandırıcı olmadığının farkında ki, kendisini armut ağacına benzetiyor!..

Hani "meyve veren ağacı taşlarlar" özdeyişine atıfta bulunmak için!...

Oysa objektif araştırmalar ve asıl kamuoyu, "Gezi Parkı bozgunu" sonrası AKP ve Başbakanın itibarının hızla düştüğünü gösteriyor!..

Hemen söylemekte yarar var.

2014 yerel seçimlerinde iktidarın karşısında "1989 rüzgârı" esecek!

Andığım; ANAP'ın şaşırıp kaldığı, sonraki seçimlerde de iktidarı kaybettiği 1989 yerel seçimleri!.

Görülen o ki; Büyükşehirler de dahil olmak üzere, "yerel yönetimlerin üçte ikisinin SHP'nin eline geçtiği o dönemi tekrar yaşayacağız!..

Çünkü Başbakan bir yandan güçten bahsederken, diğer yandan herkese meydan okuyor!..

***

Başbakanın en çok kızdığı konunun kendisine diktatör denilmesiymiş!..

Erdoğan demokrasiyi bir türlü özümseyemedi!.

Aslında demokrasinin onun için "bir araç" olduğunu bilmeyen kalmadı!..

Şimdi de demokrasiyi sadece "sandık" olarak değerlendiriyor!..

Erdoğan'ın dağarcığında özgürlük, eşitlik, temel haklar, çevre ve insana saygı yok!...

İnsanların toplantı, gösteri ve yürüyüş haklarının en çağdaş ve bir o kadar da, Anayasal hak olduğunu kabul etmiyor.

O nedenle, "Taksim Direnişinde" Anayasal ve demokratik haklarını kullanmak isteyen insanların üzerine acımasızca polis gücüyle saldırabiliyor!..

***

Türkiye'nin her yanında devlet destekli eli palalı, sopalı, bıçaklı insanlar, devlet güçleri ile birlikte gençleri kovalayabildiler...

AKP Yargısı onları korudu!

Sonuç; 5 kişi öldürüldü!..

Onlarca insanın gözü kör oldu.

Binlerce kişi yaralandı. Sakat kaldı!..

Hiçbirinin faili bilinmesine rağmen bulunmadı!

Yüzlerce insan tutuklandı!..

Hala evler aranarak, isim listeleri ilan edilerek yurttaşlara korku salınıyor...

***

İnsanlık dışı saldırıları pervasızca körükleyen, kendisine oy verenleri kışkırtan, karşıtlarının üzerine saldırtan kişiye en basit tanımla diktatör denir.

Böyle bir kişiye Diktatör yakıştırması yapılmaz da ne söylenir!..

Herhalde cici bebe denilemez!

Ayrıca RTE, karşıtlarına söylediği şu sözlerin demokrasi de tehdit olduğunun herhalde farkında değil! '"Huzursuzluk çıkaranlar bedelini çok ağır öder!..'

***

RTE'ye uçakta, Eylül ayından itibaren sokakların tekrar hareketleneceğine ilişkin bir soru sormuşlar.

O da yukarıdaki cevabı vermiş!..

Bu sözler, daha önceki zaman içinde " 40 yeni TOMA, yüzbinlerce gaz kapsülü" alınacak haberleriyle birleştirildiğinde demokrasi, hukuk ve temel haklar konusunda başbakanın hangi düzeyde olduğu bir kez daha ortaya çıkarıyor!..

***

Başbakan Erdoğan'ın," PKK'nın geri çekilme konusunda verdiği sözleri yerine getirmediğini belirten" beyanı çok dikkat çekici!..

Hangi sözlere uyulmamıştır?

Karşılıklı yapılan anlaşmaların içeriği nedir ki yerine getirilmemiştir?..

Bu durumda başbakanın verilen sözleri açıklaması gerekiyor...

***

"Barış sürecinin" kavşak noktalarından bir olan demokratikleşme paketi için Başbakanın 17 Eylül'de TBMM'yi toplantıya çağıracağı iddiaları vardı.

Uçakta verdiği beyan sonrası bazı sorular hemen akla geliyor.

Demokratikleşme paketi için gerekli olan Meclis olağanüstü toplantısı erteleniyor mu? yoksa "cayma yollarının" alt yapısı mı hazırlanıyor?!..

***

Eylül ayı sıcak geçecek!..

Kimse bu kanının arkasında farklı bir şey aramasın!

Bir kere, 3 haziran direnişinin nedenleri hala ortadan kalkmadı!..

İktidarın yurttaşların yaşamlarına müdahalesi sürüyor..

Baskı, kendilerinden olmayanları yok sayma, yıldırma ve korkutma anlayışı devam ediyor!

Hem de artarak!

Ayrıca Başbakan 3 aydır "gezi parkı" anlayışını itibarsızlaştırmak için her türlü yalana ve aldatmacaya başvuruyor.

İnsanları birbirine karşı kışkırtmaya devam ediyor!..

***

Başbakanın tahrikleriyle yapmaya çalıştığı ayrıştırma ve ötekileştirme çabası, farklı ve tehlikeli bir başka bir gücü "saklandığı yerden" ortaya çıkarıyor!..

"Mısır'daki faşist darbe" nedeniyle önceki gün İstanbul camilerinde toplanan bazı kesimlerin ellerindeki pankartlar, Türkiye'nin eylül ayında ibret verici olaylara gebe olacağını gösteriyor!..

"Kahrolsun demokrasi, geliyor hilafetin sesi."

"Demokrasi, demokrasi dediniz, ümmetin kanını emdiniz!"

Ne demokrasi ne darbe, biz ümmetten ve hilafetten yanayız!"

AKP'li Belediye Başkanı Cavit Öztürk'ün "nerde halife, nerede hilafet! " sözleri de başka bir vahim durumu gözler önüne seriyor...

***

Uçak beyanları, uyguladığı siyaset, bilinen camii çıkışı tahrikleri, açılan pankartlar ve AKP'li başkanın talepleri, Başbakan ve arkadaşlarının Eylül ayı hazırlıklarının sinyallerini veriyor!..

Bu hazırlıklar, barış sürecini baltalayabilir, Taksim direniş ruhunun üzerine saldırılar düzenlenmesine neden olabilir, devletin daha baskıcı ve daha sert polisiye önlemler alması nedeniyle toplumda infial uyandıran kitlesel olaylar çıkabilir!..

İktidarın yanlı ve yanlış politikası böyle sürerse, Eylül ayı beklenildiğinden de sert geçebilir!..

İÇERDEN Fikri Sağlar

AKP Politikaları ve 'Sıkışan' Türkiye

"Susurluk'tan Ergenekon'a derin devleti, ifade özgürlüğü kısıtlamalarından kadına şiddete, çevre sorunlarına uzanan hak ihlallerini, yargı reformundan yeni anayasaya hukuk sistemini, sokaktan meclise AKP hükümetinin politikalarını adım adım köşesinden takip eden Fikri Sağlar'ın güncel siyaset üzerine "içerden" notları...

SİYAH BEYAZ "Okuma alışkanlığınıza renk katmak için..."

facebook.com/syhbyzktp
twitter.com/SiyahBeyazKitap
www.siyahbeyazyayinlari.com

facebook/kültürperest
twitter/kültürperest.com
www.kulturperest.com